

Số 175 - Tháng 6/2016

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

**Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155**

7864 Westminster Blvd.
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Linh Huong

Lm. Cao Phương Kỳ

Cố Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông,
Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân,
Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan,
Kim Loan, Trần Tấn Toàn, Hoàng Quý,
Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyến,
Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách,
Đình Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường,
Phạm Tất Hanh, Nguyễn Đức Chuyên,
Laura Trần, Phạm Đình Đài,
Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,
Trần Nguyễn Thao, *Phụ tá*

Chủ Bút:

Mặc Giao
Nguyễn Mạnh Chí, *Phụ tá*

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát
Nguyễn Xuân, *Phụ tá*

Trợ Sư

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường,
Phạm Bá Cát, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ,
Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên,
Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông,
Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền,
Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Tri, Minh Võ,
Nguyễn Tiến Cảnh, Phạm Hồng Lam

Trình Bày

Việt-Linh & Thanh-Trúc

Trong Số Này

Thường Xuyên

Thư Tòa Soạn ĐGD 2
Hộp Thư Độc Giả ĐGD 4

Chủ Đề

Tiền Bạc & Quyền Lực Làm Phương Hại Giáo Hội..... *Minh Tuệ* 6
Cha Tadêô Nguyễn Văn Lý Được Trả Tự Do *Tổng Hợp* 9
Câu Chuyện Vũng Áng *TS Mai Thanh Tuyết* 15
Thông Báo của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam. *TGM Phao-lô Bùi Văn Đọc* 19
Vài Suy Nghĩ Quanh Bản Thông Báo *Trần Phong Vũ* 20
Ngâm Hạt Thị Ăn... Cá Chết *Phạm Minh-Tâm* 26
Thư Chung Tòa Giám Mục Xã Đoài *GM Phao-lô Nguyễn Thái Hợp* 31
Thư Chung Tòa Giám Mục Xuân Lộc *GM Giu-se Đinh Đức Đạo* 33
Thơ Gió Chướng: Chán Mờ Đời *Cuồng Phong* 34
Những Văn Thư Gây Gốc của GP Xuân Lộc & Bà Rịa *J.B. Nguyễn Hữu Vinh* 35
Người Tín Hữu CG Thấy Gì, Cảm Gì Khi Đọc Lá Thư *Trần Phong Vũ* 38
Vài Trăn Trở Qua Lá Thư Đầu Tiên *Người Con Của Địa Phận Xuân Lộc* 41
HD Liên Tôn VN Quốc Nội: Bàn Lên Tiếng 42
Vai Trò Tôn Giáo Trước Hiện Tình..... *GM Vincent Nguyễn Văn Long* 43
Câu Chuyện Từ Nước Đức: Quả Đấm Thép *Phạm Hồng-Lam* 50
Kinh Tế: Cá Chết, Lúa Chết, Người Đổ Máu *Trần Nguyễn Thao* 54
Viết Từ Canada: Bang Giao Việt-Mỹ Sẽ Tiến Triển Ra Sao? *Mặc Giao* 60
Dân Hà Nội Xuống Đường Phản Đối Vụ Vũng Áng..... *J.B. Nguyễn Hữu Vinh* 68
Hải Phòng Đắt Càng “Đáp Lờ Sông Núi” *Việt Anh* 70
Lượm Lặt Đó Đây *Trần Phong Vũ* 74
Đọc “Vài Suy Nghĩ” của Trần Phong Vũ *Lê Thiên* 103
Mấy Suy Nghĩ Quanh Thông Báo “Cá Chết” *Alf Hoàng Gia Bảo* 106

Tôn Giáo

ĐC Đinh Đức Đạo, Tân GM Tòa Xuân Lộc *G. Trần Đức Anh OP* 7
ĐC Nguyễn Văn Long, Tân GM Chính Tòa Parramatta... *G. Trần Đức Anh OP* 8
Hawaii: Một Tiểu Bang, Hai Vị Thánh *Lm Joseph Cao Phương Kỳ* 11
Giải Đáp Giáo Lý: Làm Sao Để Xứng Đáng *Lm Fx. Ngô Tôn Huấn* 83
Sống Đạo Giữa Đời: GM Vinh-son Nguyễn Văn Long *Lê Thiên & Lê Tinh Thông* 86
Tin Mừng Giữa Dòng Đời: Chúa Gọi Lêvi..... *Trần Việt Cường* 91
Thơ: Thân Con Tim Mẹ *Trangđài Glassey-Trànguyễn* 82
5 Lý Do Nên Ở Lại Đến Hết Thánh Lễ *George Martell* 95

Thông Tin, Văn Hoá, Xã Hội, Linh Tinh

Dân Biểu Loretta Gửi Thư Cho TT Obama Về Chuyến Đi VN 66
Trần Huỳnh Duy Thức Tuyệt Thực Trong Tù *Lê Công Định* 67
Thơ Hồ Chí Bùn: Biển Chết và Ta Chết Trong Hồn 79
Chuyện Phiếm Canada: Chuyện Sách Quý & Lễ Hiền Mẫu..... *Trà Lũ* 96
John Vietnam Nguyễn: Lòng Biết Ơn *Trangđài Glassey-Trànguyễn* 101
Ông Nguyễn Minh Cần Qua Đời 105
Gia Chánh: Dưa Giá Ngó Sen..... *Bà Hương Bình* 108
Trang Y Học: Mini Stroke..... *Bs Vũ Thế Truyền* 109

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 50MK
Đọc giả ân nhân: 60MK
trở lên
- Canada: 70MK
- Âu Châu: 80MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■
Các Đại Diện
La Puente, CA:
Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:
Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:
Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:
Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:
Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:
Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510)363-8964

Stockon, CA:
Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:
Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:
Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:
Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:
Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:
Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:
Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:
Nguyễn Văn Đang
(502) 375-0284

Wichita, KS:
Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Biến cố lớn đang gây phẫn nộ tại Việt Nam là việc cá chết nổi đầy bờ biển ba tỉnh Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình, kéo dài 250 cây số đến Đà Nẵng. Đây là một tai họa tàn phá môi sinh mà thủ phạm là con người. Báo chí và các cơ quan truyền thông đã nói nhiều, nhưng chúng ta cũng cần ghi nhận một số sự kiện tiêu biểu để dễ nhớ và lâu quên. Hiện tượng cá chết từng loạt, trôi dạt vào bờ, bắt đầu xảy ra từ 6-4-2016. Từ đó đến khi chúng tôi viết những hàng này (cuối tháng 5) đã gần hai tháng, nhà nước chưa tìm ra nguyên nhân và thủ phạm, chưa có biện pháp cấp thời giảm ô nhiễm biển để cứu cá và cứu hàng triệu dân sinh sống nhờ cá. Nhà nước chỉ làm được một việc cụ thể nhất là đàn áp đã man những người dân biểu tình ôn hòa với khẩu hiệu “CÁ CẦN NƯỚC SẠCH - DÂN CẦN MINH BẠCH” ở Hà Nội, Sài Gòn và nhiều nơi khác.

Với tư cách là một guồng máy có nhiệm vụ điều hành quốc gia, nhà nước đã tỏ ra bất lực và vô trách nhiệm. Việc cấp kỳ phải làm ngay là tìm ra nguyên nhân để chấm dứt lập tức việc gây ô nhiễm. Ở một quốc gia bình thường, việc tìm ra nguyên nhân tai họa chỉ cần vài giờ, chậm lắm là vài ngày, trong khi Việt Nam có mấy chục ngàn tiến sĩ mà sau gần hai tháng vẫn chưa tìm ra lý do cá chết. Khi đã tìm ra nguyên nhân thì cũng biết ngay ai là thủ phạm. Đến giờ này dân cả nước chỉ trơ mắt ra nhìn một nhà nước bất động và vô cảm trước một tai họa sinh thái có thể gây hậu quả lâu dài đến 50 năm sau. Không một thứ chính phủ nào, dù mọi rợ đến đâu, lại hành động dốt nát và vô trách nhiệm như thế.

Đáng lẽ phải tìm mọi cách để mưu tìm phúc lợi cho dân, những người cầm quyền đã tìm cách bịt mắt, bịt tai và bịt miệng dân để dân không biết và không nói sự thật. Sự thật là nhà cầm quyền đã bán cho xí nghiệp Formosa khu Vũng Áng với giá nhiều tỷ Đô la trong thời hạn 70 năm. Ngoài tiền huê hồng còn tiền dút lót lên tới hàng tỷ Đô la để các quan lớn, quan nhỏ từ trung ương đến địa phương chia chác nhau với điều kiện nhắm mắt để cho Formosa muốn làm gì thì làm. Xí nghiệp này tiếng là của Đài Loan nhưng thực tế là của Trung Quốc. Trong số 28 công ty cung cấp nguyên liệu và dịch vụ cho Formosa, 25 là công ty Trung Quốc, chỉ có 3 công ty Việt Nam. Formosa sản xuất thép. Nước thải đầy hóa chất và kim loại nặng của nhà máy không được lọc trước khi tháo ra biển chính là nguyên do gây ô nhiễm và làm cá chết. Thủ phạm chính là chủ nhân và những người trách nhiệm điều hành Formosa. Ai cũng biết. Chỉ có những lãnh đạo của nhà nước cộng sản VN cố tình không biết. Họ phải nói quanh co và tìm cách câu giờ, chờ cho “cút trâu để lâu ra bùn”. Nếu nói ra sự thật, họ sẽ bị “há miệng mắc quai”. Nuốt tiền rồi, không nhả ra được. Nếu vi phạm giao ước sẽ bị tố cáo. Để che lấp tội lỗi, họ chỉ còn cách đánh đập đã man những người dám biểu tình ôn hòa để đòi nước sạch và nhà cầm quyền minh bạch.

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055

Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253
Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Houston, TX:
Kim Mai
(281) 970-4903

Trong tình trạng hai năm rồ mười như thế, Tổng Giám Mục Sài Gòn kiêm Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục VN Bùi Văn Đọc lại ra Thông Cáo ngày 30-4-2016 khuyên nhủ các linh mục và giáo dân “*khi diễn tả những lo lắng và bức xúc của mình, tránh những hành động quá khích, dẫn tới xung đột, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm luật pháp*”. Sao Ngài Tổng mau miệng thế? Chưa có một anh cán gộc nào lên tiếng kêu gọi như thế mà ngài đã lên tiếng giùm. Có phải vì họ khó ăn khó nói nên nhờ ngài Tổng nói thay hay không? Người có mắt dưới ánh sáng mặt trời phải nhìn thấy ai có trách nhiệm về thảm họa này, ai hành động quá khích, ai gây xung đột, ai vi phạm luật pháp? Có phải anh thanh niên nặng lòng thương nước yêu dân bị đánh súng mắt? Có phải chị phụ nữ yếu đuối bị đập chảy máu đầu? Hay thiếu phụ bồng con nhỏ dùng thân mình đỡ đòn cho con? Lạy Chúa tôi! Họ chỉ đòi quyền sống cho người, cho biển và cho cá một cách ôn hòa, trên tay không có một khúc cây. Họ bị đàn áp dã man như vậy mà vị chủ chiên đáng lẽ phải “*hy sinh mạng sống vì đoàn chiên*” lại khuyên họ không được đòi quyền, không được tự vệ, trong khi ngài không có một lời lên án đấm nặc nô của nhà nước nhẫn tâm đánh đập tàn nhẫn dân lành. Lương tâm và sứ vụ mục tử của ngài để đâu? Buồn thay cho Giáo Hội Việt Nam! 16 ngày sau, LM Chánh Văn Phòng của ngài ra một thư giải thích nhưng chẳng giải thích được gì, càng giúp người đọc xác tín thêm lập trường và tâm địa của ngài Tổng.

Chuyện Giáo Hội Việt Nam chưa hết. Giữa lúc đầu sôi lửa bỏng vì vụ cá chết, Giám Mục Đinh Đức Đạo, vừa được đôn lên ngôi Giám Mục chính tòa địa phận Xuân Lộc, đã ra một thư đầu tiên ngày 10-5-2016 cho gần một triệu bôn đạo để “*mời gọi anh chị em tích cực tham gia việc bầu cử; xem xét chọn lựa những đại biểu có phẩm chất đạo đức, có trình độ và năng lực phục vụ lợi ích của nhân dân. Tôi hy vọng với ý thức về quyền lợi và nghĩa vụ công dân, anh chị em sẽ hoàn thành tốt việc bầu cử lần này*”.

Lại Lạy Chúa tôi! Thư mục vụ đầu tiên của một mục tử ra mắt giáo dân không nói gì đến Chúa, đến Giáo Hội, đến việc đạo đức, nhưng lại tuyên truyền giùm nhà nước cộng sản, hô hào giáo dân đi bầu cử quốc hội... cuội. Ngài có biết đây là thứ quốc hội “đảng cử dân bầu”? 90% đại biểu quốc hội phải là đảng viên. Còn lại 10% phải là cảm tình viên của đảng. Các ứng cử viên tự do đã bị gạt hết rồi, chỉ còn toàn những ứng cử viên được đảng cho phép tranh cử. Như thế là các ứng cử viên cộng sản tranh với nhau để bầu quốc hội cho đảng, không phải cho dân Việt Nam. Giữa thặng ăn trộm và thặng ăn cắp, Đức Giám Mục bầu cho thặng nào cũng vậy thôi. Hồ dân đi bầu làm chi cho dân mệt? Ngài ngây thơ thật hay giả bộ mà không biết quốc hội cộng sản chỉ là một trò dân chủ trá hình để đánh lừa dân và dư luận quốc tế? Đảng ngồi xôm trên Hiến Pháp và cười lên đầu quốc hội. Chắc ngài tưởng quốc hội ở Việt Nam cộng sản cũng giống như quốc hội bên Ý, bên Tây, bên Mỹ? Những miếng mồi nghen cổ đại học Công Giáo và trung tâm hành hương rừng cao su Núi Cúi chưa làm ngài khôn thêm hay sao?

Xin Chúa khẩn cứu Việt Nam và Giáo Hội Việt Nam! ■

Ý CẦU NGUYỆN

1. Cầu nguyện theo ý Đức Thánh Cha Phan-Xi-Cô
2. Nguyện cầu cho nạn nhân vụ ô nhiễm biển miền Trung Việt Nam được Mẹ Lang chở che, hộ phù, cho Công Lý được sáng tỏ và Công Bằng, Bác Ái được thể hiện.
3. Nguyện cầu cho các vị Mục Tử Việt Nam được tràn đầy ơn Thánh Linh để sáng suốt và can cường dẫn dắt đàn chiên Chúa.

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang

(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niênn

(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm

0421600100

Bà BS Trần Văn Thịnh

618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan

0143403114

Đức Quốc:

Phạm Hồng Lam

(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông

0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngàn lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

■ Giá Thường:

1 trang bìa màu: \$300 MK

1 trang trong: \$100 MK

1/2 trang trong: \$50 MK

■ Giá Ưng Hộ:

1 trang trong: \$120 MK

1/2 trang trong: \$60 MK

■ Giá Ân Nhân:

Không giới hạn trên giá ửng hộ.

HỘP THƯ ĐỘC GIẢ**CÁO LỖI**

Số báo 174 tháng 5 vừa qua đã có một số lỗi làm kỹ thuật về in ấn do việc nhà in trong tình trạng Tân Trang. Nhà in đã hứa không để những lỗi làm này tái diễn.

Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cáo lỗi cùng Quý Độc Giả, Tác Giả, Cộng Tác Viên và Thân Hữu.

Diễn Đàn Giáo Dân

■ Ông Huỳnh quốc Bảo, VA

Kính thưa quý Báo,

... Chưa bao giờ tôi thấy chua xót như trong tháng này. Khi mà máy tình miền Trung đang khốn đốn vì bọn Tàu khựa dưới sự bao che của bạo quyền CSVN xả chất thải độc hại vào biển Vũng Áng làm môi sinh nhiễm độc giết hại chim trời, cá biển dân chúng điêu đứng, thì GM chủ tịch HDGM Việt Nam lại ra văn thư kêu gọi Giáo sĩ và Giáo dân đừng xuống đường để tỏ bày những đòi hỏi môi trường biển trong sạch và chính quyền phải minh bạch xác định thủ phạm, mức độ ô nhiễm cũng như trách nhiệm về hình sự cũng như dân sự trong vụ đầu độc ác nghiệt này. GM Bùi Văn Đọc qua văn thư trên đã minh thị tiếp tay cho bạo quyền CSVN đang lấp liếm bao che cho những tội phạm diệt chủng. Ông đã lộ nguyên hình là

kẻ chần chừ thuê để mặc tình cho sói lang tàn sát đàn chiên! Ông ký vội văn bản (do Ông soạn hay Thành ủy soạn?) ngăn cản Giáo Sĩ, Giáo Dân xuống đường rồi bay sang Pháp mà không bỏ ra vài giờ đồng hồ thăm hỏi, ủi an và tiếp cứu nan nhân Miền Trung? Than ôi! Còn đâu lương tâm của một con người! Ngài nói vì vội đi nên chưa nói hết, chưa nói đủ ..? Ngài còn muốn nói gì nữa đây. Lạy Chúa! Kính mong quý Báo, quý Giáo Sĩ và Giáo Dân còn quan tâm đến thân mệnh Giáo Hội và Quê Hương hãy mạnh dạn lên tiếng, kể cả việc chuyển đạt những lời nói và hành động của vị TGM này đến ĐTC Phanxicô để ĐTC sớm cho người chặn thuê này nghỉ việc!? Nếu Ngài sắp lên tiếng xin hãy lên tiếng hỗ trợ cho những nhân xét và đòi hỏi của GM Vinh kiêm chủ tịch UB Công Lý và Hòa Bình trực thuộc HDGM Việt nam ...

Kính thưa Ông Huỳnh Quốc Bảo,

Cám ơn ông đã trút cả tâm tư và nhiệt huyết vào điện thư dài mà chúng tôi vừa trích dẫn một phần trên đây. Nó cũng là nỗi buồn đau chung của những ai còn chút lương tri, còn chung một dòng máu Việt Nam! Xin Ông theo dõi các bài vở trong số này để thấy những cố gắng của Diễn Đàn Giáo Dân đã chuyển tải, trong khuôn khổ của tờ báo, những tin tức, bài vở liên quan đến các biên cố thời sự sôi bỏng trong nước. Về đề nghị gửi văn thư cho Đức Thánh Cha Phan-Xi-Cô Diễn Đàn Giáo dân sẵn sàng chuyển đạt nếu có một văn bản như vậy.

■ Bà Cao Thê Mỹ, CA

...Tôi năm nay đã 86 cái xuân già. Tôi xem số báo 173 vừa rồi, rất là buồn cho quê hương! ... Không biết lúc nào mới thoát được cái địa ngục quỷ dữ...

Thưa bà Cao Thê Mỹ,

Diễn Đàn chân thành chia sẻ những thao thức và tâm tình của bà. Mỗi người trong hoàn cảnh và vị thế của mình hãy cố gắng làm hết sức mình cho Giáo Hội và Quê Hương. Xin hãy làm theo mệnh lệnh của Đức Mẹ Fatima chúng ta sẽ hưởng được lời hứa của Mẹ. Mẹ đã dập dập đầu con rắn, xóa bỏ chế độ CS vô thần trên Liên bang Sô-Viêt và đưa nước Nga trở lại ... Buổi bình minh cho Giáo Hội và Quê Hương Việt Nam sẽ không xa.

■ Ông Nguyễn Chung, WA

... Tôi xin mua gửi tặng một số (5) người quen báo Diễn Đàn Giáo Dân kể từ tháng 5 năm 2016. Kèm theo đây là tên và địa chỉ của những độc giả mới. Tôi xin đính kèm ngân phiếu \$300...

Thưa ông Nguyễn Chung,
Diễn Đàn rất cảm động trước

mỗi thịnh tình và quảng đại của ông dành cho Diễn Đàn. Ông không những là thân chủ quảng cáo dài hạn trên Diễn Đàn mà còn mua báo tặng cho năm người quen biết trong chiến dịch “Mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới”. Đây cũng là phần thưởng tinh thần cho các anh chị em đang dấn thân cho Sứ vụ Tông đồ nhỏ bé nhưng đầy cam go này.

■ Ông Paul Hòa Nguyễn, NY

... *Nguyện xin Chúa ba Ngôi và Mẹ Maria ban cho quý vị tràn đầy Hồng Ân. Xin Quý vị cũng nhớ cầu nguyện cho tôi và Gia đình. Năm nay tôi tạ ơn Thiên Chúa đã ban cho tôi sinh nhật 80 tuổi và 60 năm ngày cưới ...*

Diễn Đàn chân thành gửi lời chúc mừng Lễ Thượng Thọ Ông và 60 năm ngày cưới của Ông bà. Nguyện xin Hồng ân

Thánh Gia Thất tràn đầy cho Ông Bà trong dịp vui mừng này.

NHẪN TIN

■ Ông Nguyễn Hữu Đạo, CA

Tòa Soạn đã cập nhật địa chỉ mới cho ông

■ Ông Lưu Quán Tuyết, CA

Tòa Soạn đã đổi địa chỉ mới

■ Bà An Vũ, CA

Cám ơn bà đã gửi lệ phí. Chúc bà vui, mạnh để đọc báo cho và giới thiệu cho nhiều người biết và đọc Diễn Đàn Giáo Dân.

■ Ông Trần Cương, CA

Tòa soạn sẽ gửi số báo cũ tháng 3/16 cho Ông. Tấm hình 8x11 của TT Ngô Đình Diệm TS sẽ gửi khi nào có được.■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phương hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

TIỀN BẠC VÀ QUYỀN LỰC

làm phương hại Giáo hội

Đức Thánh Cha Phanxicô nói con đường của Chúa Giêsu chính là con đường phục vụ tha nhân, Ngài mời gọi các Kitô hữu hãy vượt qua những cám dỗ của thế gian và những tham vọng của con người. Đồng thời, Ngài cũng cảnh báo về những người thích đua chen, họ đang bị cám dỗ nhằm triệt hạ người khác để đạt đến đỉnh cao của tham vọng. Đây là thông điệp Đức Thánh Cha gửi đến các tín hữu trong bài giảng Thánh Lễ sáng thứ hai 17/5/2016 tại nhà nguyện Santa Marta. Bài đọc Tin Mừng hôm thứ hai sau lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống tường thuật lại việc các môn đệ Chúa Giêsu đang tranh cãi với nhau về việc ai là người lớn nhất.

Đồng thời, Đức Thánh Cha cũng suy tư về sự nguy hiểm của quyền lực, tiền bạc, và những tham vọng

hảo huyền.

Ngài nói rằng trong khi Chúa Giêsu cảnh báo các môn đệ về việc Người sẽ bị nộp vào tay người đời và sẽ bị giết đi, thế nhưng các môn đệ lại chỉ quan tâm đến những việc thế gian như việc ai sẽ trở thành lớn nhất trong số họ.

Các Kitô hữu phải vượt qua sự cám dỗ để trở thành những kẻ thích đua chen và tìm kiếm quyền lực

Đáp lại cuộc tranh luận của các tông đồ, Đức Thánh Cha Phanxicô nhắc lại lời cảnh báo của Chúa Giêsu với các môn đệ rằng: "Ai muốn làm người đứng đầu thì phải trở nên người rốt hết, và làm người phục vụ mọi người". "Trên suốt con đường mà Chúa Giêsu dạy chúng ta bước đi, nguyên tắc chỉ đạo chính là phục vụ tha nhân. Kẻ lớn nhất là người

phục vụ tha nhân nhiều nhất, không phải là người thích khoe khoang, những người chỉ lo tìm kiếm quyền lực, tiền bạc ... hư ảo. Không, những con người như thế không phải kẻ lớn nhất. Và đây là những gì đã xảy ra với các Tông đồ, ngay cả với thân mẫu của Thánh Gioan và Giacôbê Tông đồ, đó là cũng là điều vẫn xảy ra hàng ngày trong Giáo Hội, trong mỗi cộng đoàn chúng ta." "Nhưng ai trong chúng ta là lớn người nhất?". Sự tham vọng: luôn luôn có mong muốn để trở thành những kẻ tham vọng để có được quyền lực nơi mỗi cộng đồng, mỗi Giáo xứ hay bất kỳ một tổ chức nào".

Đừng phỉ báng người khác để thống trị họ

Đức Thánh Cha Phanxicô tiếp tục nhấn mạnh rằng việc phục vụ tha nhân vẫn là thông điệp của Giáo Hội đối với chúng ta ngày nay. Trong khi thế giới nói về những người có nhiều quyền lực hơn, Chúa Giêsu nhắc nhở chúng ta rằng Ngài đã đến giữa chúng ta "để phục vụ" chứ không phải "để được phục vụ".

"Thói kiêu căng và quyền lực ... và khi chúng ta có ước muốn trần tục để tìm kiếm quyền lực, không phải để phục vụ tha nhân nhưng để được phục vụ và không có chút nỗ lực nào để đạt được điều đó: đó là những lúc ngòi lê đôi mách, nói xấu người khác ... Sự đố kỵ và ghen ghét sẽ tạo ra con đường này và cả hai đều tiêu diệt. Và tất cả chúng ta đều biết điều này. Điều này vẫn thường xảy ra trong mọi tổ chức của Giáo Hội: các Giáo xứ, các trường đại học, các tổ chức khác, thậm chí ngay cả trong các Giáo phận ... ở khắp mọi nơi. Ai ai cũng đều mơ về sự giàu có, những ước mơ phũ phẫm và kiêu căng".

Thế gian chính là kẻ thù của Thiên Chúa và là thủ phạm gây ra sự chia rẽ trong Giáo Hội

Chúa Giêsu đã đến để phục vụ, Đức Thánh Cha nói, Đức Kitô đã chỉ cho chúng ta con đường chân chính của đời sống Kitô hữu: đó là con đường của phục vụ và khiêm nhu. Đức Thánh Cha giải thích rằng khi các vị thánh vĩ đại nói về tình trạng tội lỗi của con người, lý do là bởi vì họ mang trong mình thân phận con người yếu đuối mỏng giòn, luôn bị vùi dập bởi những cám dỗ trần tục. Không ai trong chúng ta, Đức Thánh Cha nhấn mạnh, có thể nói "Tôi là một người thánh thiện và trong sạch".

"Tất cả chúng ta đều bị cám dỗ bởi những điều này, chúng ta luôn bị cám dỗ để triệt hạ người khác để leo lên cao hơn. Đây chính là một sự cám dỗ của thế gian nhưng cũng chính là thủ phạm gây chia rẽ và phá hoại Giáo Hội. Đó không phải là tinh thần của Chúa Giêsu. Thật tuyệt vời, chúng ta có thể tưởng tượng cảnh: Chúa Giêsu nói những lời này và các môn đệ đã nói 'không, tốt hơn hết là không nên hỏi Ngài quá nhiều, chúng ta hãy đi trước', các môn đệ dọc đường đã tranh luận sôi nổi với nhau về việc ai sẽ là người lớn nhất. Nhiều khi chúng ta cũng thấy điều này xảy ra trong Giáo hội, và nhiều khi chúng ta cũng hành động giống như vậy. Nguyên xin Thiên Chúa giúp chúng ta hiểu được rằng việc yêu những điều trần tục, cụ thể là thế gian này, chính là kẻ thù của Thiên Chúa".

■ *Minh Tuệ*
(Nguồn: Radio Vatican)

Đức Cha Đình Đức Đạo,

tân Giám Mục chính tòa Xuân Lộc

VATICAN.

Hôm 7-5-2016, Phòng Báo chí Tòa Thánh thông báo:

"ĐTC đã nhận đơn từ chức GM giáo phận Xuân Lộc của Đức Cha Đaminh Nguyễn Chu Trinh, theo khoản giáo luật số 401 triệ 1. Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo, Giám Mục Phó, lên kế nhiệm".

Đức Cha Đa Minh Nguyễn Chu Trinh năm nay 76 tuổi, sinh ngày 20-3 năm 1940 tại Phú Nhai, Bùi Chu, thụ phong linh mục năm 1966 tại Sài Gòn. Năm 2000 ngài làm Tổng đại diện Giáo Phận Xuân Lộc và 4 năm sau đó, ngày 30-9 năm 2004, ngài được Tòa Thánh bổ nhiệm làm GM chính tòa Xuân Lộc, kế nhiệm Đức Cha Phaolô Nguyễn Minh Nhật.

Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo năm nay 71 tuổi, sinh ngày 2-3 năm 1945 tại Thứ Hóa, Bùi Chu. Thụ Phong linh mục tại Roma năm 1971, làm Phó Giám Đốc Trung Tâm linh hoạt truyền giáo ở Roma trong 31 năm trời, rồi làm Giám đốc trung tâm này năm 2007. Ngài cũng làm giáo sư rồi làm khoa trưởng phân khoa truyền giáo học tại Đại học Giáo Hoàng Urbaniana của Bộ truyền giáo. Về nước, Cha Đình Đức Đạo làm Giám đốc Đại chủng viện thánh Giuse Xuân Lộc từ năm 2009

đến 2013 là năm ngài được Tòa Thánh bổ nhiệm làm Giám Mục Phụ Tá Xuân Lộc.

Ngày 4 tháng 6 năm ngoái, Đức Cha Giuse Đạo được ĐTC Phanxicô bổ nhiệm làm GM Phó với quyền kế vị của Giáo Phận Xuân Lộc. Theo niên giám năm 2016 của Tòa Thánh, Giáo phận này có đông tín hữu Công Giáo nhất tại Việt Nam, với 940.080 tín hữu, trên tổng số 3 triệu 205 ngàn dân cư, 248 giáo xứ, 545 linh mục triều và dòng, 145 đại chủng sinh, và hơn 1.800 nữ tu (SD 7-5-2016) ■

■ *G. Trần Đức Anh OP*

(Radio Vatican)

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

ĐỨC CHA NGUYỄN VĂN LONG, tân Giám Mục chính tòa Parramatta

VATICAN.

Hôm 5-5-2016, ĐTC Phanxicô đã bổ nhiệm Đức Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Long, làm tân Giám Mục chính tòa giáo phận Parramatta bên Australia.

Đức Cha Long, 55 tuổi, thuộc dòng Phanxicô Viện Tu và cho đến nay là GM Phụ tá Tổng giáo phận Melbourne.

Đức Cha Nguyễn Văn Long sinh ngày 3 tháng 12 năm 1961 tại Gia Kiệm, giáo phận Xuân Lộc, Việt Nam. Ngài rời Việt Nam ngày 11-8 năm 1980, khi được 19 tuổi và tị nạn sang Australia ngày 2-12 năm 1981. 2 năm sau đó, ngài gia nhập dòng Phanxicô Viện Tu, đậu cử nhân thần học (Baccalaurate) năm 1989 tại Học viện thần Học Melbourne, rồi đậu cao học (Licenza) về linh đạo và Kitô học năm 1994 tại Học viện Seraphicum của dòng Phanxicô Viện tu ở Roma.

Thầy Vinh Sơn Long thụ phong linh mục ngày 30-12 năm 1989. Sau đó cha lần lượt làm cha phó ở Springvale thuộc tổng giáo phận Melbourne (1990-1992), Giám đốc

thỉnh viện của dòng ở Australia (1994-1998), Đại diện Bề trên tỉnh trong 10 năm trời (1995-2005) rồi làm cha sở ở Kellyville thuộc giáo phận Parramatta (1999-2002), cha sở ở Springvale (2002-2008). Năm 2005, cha Long làm Bề trên giám tỉnh và thành viên của Nhóm các Bề trên dòng Phanxicô viện tu (International Leadership Team OFM Conv.), và 3 năm sau, 2008 làm Tổng cố vấn của dòng ở Roma, đặc trách vùng Á châu Thái Bình Dương.

Ngày 20-5 năm 2011, Cha Vinh Sơn Long được Tòa Thánh bổ nhiệm làm GM hiệu tòa Tala, Phụ tá Tổng giáo phận Melbourne.

Theo niên giám năm nay của Tòa Thánh, Giáo Phận Parramatta hiện có 324 ngàn tín hữu Công Giáo trên tổng số 1 triệu 67 ngàn dân cư, với 48 giáo xứ, 67 LM giáo phận và 70 LM dòng, 250 nữ tu và 118 tu huynh.

Đức Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Long là người gốc Việt đầu tiên làm Giám Mục chính tòa ở nước ngoài (SD 5-5-2016) ■

G. Trần Đức Anh OP
(Radio Vatican)

LƯU Ý: Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check đề "Diễn Đàn Giáo Dân" kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi lầm lẫn; hoặc cắt miếng label kèm vào thư. Đa tạ.

Thứ Sáu, 20-05-2016

Theo tin từ Tổng giáo phận Huế, sáng ngày 20.5.2016, vào lúc 07g55, Tòa Tổng Giám Mục Huế đón Cha Tadêô Nguyễn Văn Lý trở về với ngôi nhà mẹ của Giáo phận sau những năm tháng ở trại giam Nam Hà, huyện Kim Bảng, tỉnh Hà Nam.

Cha Ta đê ô Nguyễn Văn Lý là một trong những nhà đấu tranh xã hội can trường mà lịch sử dân tộc Việt Nam phải ghi nhận.

Cha Lý năm nay 70 tuổi, tù nhân lương tâm vì tôn giáo và nhân quyền, là một trong những người sáng lập Khôi TỰ Do Dân Chủ 8406. Ngài đã bị ở tù cộng sản tổng cộng 27 năm. Phiên tòa ngày 30-3-2007 tại Huế kết án LM Nguyễn Văn Lý 8 năm tù giam và 5 năm quản chế về tội “tuyên truyền chống nhà nước”. Đây là lần đi tù thứ tư.

Phiên tòa bị các chính phủ ngoại quốc và các tổ chức quốc tế về nhân quyền lên án nặng nề, đặc biệt vì hình

CHA TADÊÔ NGUYỄN VĂN LÝ được trả tự do

ảnh một công an bịt miệng linh mục khi ông lên tiếng phản đối phiên tòa

Đức TGM Huế Lê Văn Hồng cho phóng viên đài BBC biết: “Cha Lý ra tù trước khoảng 3 tháng và Tòa Tổng Giám Mục được nhà cầm quyền báo trước một ngày”.

Cuối tháng 4-2016, liên minh các nhóm nhân quyền quốc tế thúc dục TT Obama yêu cầu Hà Nội trả tự do cho các nhà hoạt động bị giam giữ, đứng đầu là LM Nguyễn Văn Lý, trước khi TT Mỹ đến VN vào ngày 22 tháng 5.

Nhận phép lành từ TGM Lê Văn Hồng

Theo LM Phan Văn Lợi, “Tôi nhận thấy LM Lý vẫn sáng suốt, minh mẫn và kiên gan... Nhưng về thể xác thì hóc hác, ốm o, chẳng có vẻ gì là mạnh khỏe”.

Cũng theo Cha Lợi, nhà cầm quyền muốn đưa Cha Lý về Giáo Xứ Bến Cùi, một xứ đạo nhỏ cách Huế 30 km về phía Bắc. Cha Lý nói với họ nếu bị đưa về Bến Cùi, Cha xin ở tù tiếp. Cha đòi được đưa về sống ở Tòa Tổng Giám Mục Huế. Cộng sản đã phải nghe theo.

Cha Lý không chấp nhận “đặc xá” của Chủ tịch nước. Cha nói: “Tôi có tội gì mà đặc xá?”

Vái chào và nhận phép lành từ Cựu TGM Nguyễn Như Thế

Hành lý mang về từ trại tù

Chúc mừng cha đã được trả tự do. Xin Chúa ban cho cha ơn bình an.☉

Cha cũng không ký vào giấy quản chế 5 năm, còn nói: "Tôi yêu cầu các ông không được cho công an canh gác trước cửa Nhà Chung để dò xét hay ngăn chặn những ai đến thăm tôi trong những ngày sắp tới. Nếu làm thế là các ông như gửi đến tôi một lời mời: xin linh mục hãy tiếp tục đấu tranh".

TGM Lê Văn Hồng và Cựu TGM Huế Nguyễn Như Thế cùng với một số linh mục chờ sẵn để đón Cha Lý. LM Nguyễn Văn Bình cho hay: "Các cha ở đây mừng khi thấy Cha Lý trở về. Tuy vẫn hoạt bát nhưng sức khỏe của ngài xuống rất rõ".

(Tổng hợp).

HAWAI'I (HA-UY-DI):

MỘT TIỂU BANG, HAI VỊ THÁNH NHÂN

■ *L.M. Joseph Cao Phương Kỳ*

L.HAWAI'I (Ha Uy DI): Thiên Đàng Địa Giới?

Theo vận nước đổi thay, sau ngày Quốc Hận 30/ tháng Tư, năm 1975, tôi cùng một số đồng hương chọn định cư tại Tiểu Bang thứ 50 của Hiệp Chúng Quốc, một quần đảo thần tiên, nằm cách xa bờ biển Việt nam năm ngàn miles, và cách lục địa California ba ngàn miles, *nằm ngang vĩ tuyến 20 với bờ biển Việt Nam, tức miền Thanh hóa, Nghệ an Hà Tĩnh, nơi đang diễn ra thảm họa cá chết hiện nay.*

Sinh sống và làm việc mục vụ trong Giáo phận Honolulu, trong một thời gian khá lâu, tôi đã có nhiều cơ hội, tìm hiểu về địa thế, sắc dân, thảo mộc và các sinh hoạt chính trị, văn hóa, xã hội tại quần đảo gồm 5 đảo : *đảo lớn nhất gọi là Hawai'i* có thủ phủ là Hilo, nơi có hỏa diệm sơn, thường xuyên tuôn phun thạch "lava", xuống biển, khiến cho hòn đảo càng ngày càng rộng lớn thêm. Các nhà khoa học thăm định, quần đảo này đã được thành hình là do các núi lửa phun phun thạch từ đáy biển bồi đắp nên các đảo, vì hiện nay vẫn còn hiện tượng này xảy ra.

Những hòn đảo nhỏ khác là: đảo Oahu có thủ phủ cho Tiểu bang là **HONOLULU**, nơi tập chung dân số, hành chánh, trường học, thương mại và nhất là du lịch, giải trí. Dân số toàn tiểu bang chừng hơn một triệu, thì đảo này đã chiếm hơn 800 ngàn dân. Ngoài ra, còn đảo Maui có nhiều khách sạn yên tĩnh cho du khách nghỉ ngơi, tắm biển; đảo Molokai, nơi **Thánh DAMIEN**, và **Thánh Nữ MARIANNE COPE** săn sóc bệnh nhân phong cùi và chết tại đó; đảo Kauai, chưa được mời mang, và một vài hòn đảo nhỏ.

Khí hậu trong lành vì nằm giữa biển khơi, gió ù

ù thổi suốt đêm ngày, không cần máy lạnh, không cần dùng máy điều hòa, máy sưởi vì không có mùa đông, mùa hè nóng bức, quanh năm ban ngày chừng 80% và ban đêm 60%.

Nhờ Bảo Tàng viện "BISHOP Museum" hướng dẫn trong phòng thí nghiệm địa chất, ta biết được những thảo mộc, cây cỏ, chẳng hạn như cây "**CỎ MAY**", mọc tràn lan trên các lối đi, bám vào quần áo, nếu "cọ" vào chúng, y hệt như bên Việt Nam. Trong các rừng ở các đảo hoang vu, ta thấy những rừng cây vũ sữa, cây ôi, cây tầm duộc, cây nhãn, cây vải, cây doi (hơi khác với trái mận miền Nam), cây chuối sứ(Kaneohe), mít tố nữ, đồn điền đu đủ(trái nhỏ ngọt, ruột đỏ), avocado(trái bọ) cam sành, quít, bưởi, sabochia, sầu riêng, soài tượng, soài hòn, thanh long(Maui), trái hạnh nhân(macademia nut) làm kẹo chocolate, trái na, mãng cầu(xiêm), trái khế ngọt(không có khế chua), trái lựu, cây me(để nấu canh chua), cây cau(chỉ có hạt để ăn trà), vườn trồng trà(Kaneohe, lá trà mỏng, xanh mướt, dùng làm cari), trái khổ qua(mướp đắng trái nhỏ mọc càn lan trong ruộng mía), trái mướp, mỏng toi, tía tô, kinh giới, bạc hà..

Thánh Marianne Cope

Đặc biệt cây dừa mọc dọc theo các bãi biển và các cây thông reo, (giống như các bãi biển Hà tiên, Nha trang, Sầm sơn, Đồ sơn). Cây phượng vĩ (cây chói lọi) trồng dọc theo những đường phố và các loại cây Quỳnh, xương rồng mọc theo các bờ tường như tại Nghĩa trang quân đội Thái Bình Dương Punchbowl

Cây Bông Sứ(hoa Đại), cây **Bông but**(Bông hoa làm biểu tượng cho tiểu Bang Hawai'i) và cây "bird of Paradise", mọc tràn lan trong các vườn cảnh.

Khi người Việt đến định cư, năm 1975, thì đã thấy đủ loại rau thơm ưa thích, quen thuộc như: húng quế, diếp

cá, húng răng cưa. Thức ăn chính của người Polynesians là ‘củ khoai mài’(tarot), giã ra, ngâm chua làm thức ăn gọi là “poi”. Họ cũng cấy lúa, ăn cơm.

Đọc theo bờ biển còn những rừng cây long não rủ bóng và cây *algaroba* do L.M Bachelot đem từ vườn thượng uyển Versailles(Pháp) sang trồng tại Hawai’i. Hiện còn một gốc cây tại địa điểm Nhà Thờ Chính Toà tại Honolulu. Vì loại cây này có sức dẻo dai chịu đựng chống lại bão táp, nên chính quyền lấy hột giống rải khắp các bờ biển trên các đảo.

Một câu hỏi được đặt ra: tạo sao các loại cỏ cây, thảo mộc, rau thơm..lại có mùi vị, hình dáng như ở Việt Nam.?

Theo khoa học giải thích: việc di cư các thảo mộc, cây cỏ, động vật trên mặt đất có nguyên nhân là do *các luồng nước biển chuyên chở* (current, tides), do gió, do loài chim và do con người di cư đem đến.

Tại đảo Honolulu, nhân viên phòng thí nghiệm của Bảo Tàng viện “Bishop Museum” cho biết như sau: Nhìn trên bản đồ *Biển Thái Bình Dương, quần đảo Hawai’i nằm ngang vĩ tuyến 20 với Việt Nam, tức các tỉnh Thanh Hoá, Hà Tĩnh, rừng Cúc phương...*

Theo khoa học về Đại dương và Địa chất, *một luồng nước biển chảy vòng tròn*, bắt nguồn từ vùng biển Mã lai, và Nam Hải chảy cuộn tới vùng biển Hawai’i, mang theo các mầm mống cỏ cây, sinh vật..và rồi luồng sóng đó lại lộn ngược trở về biển Nam hải. Hiện tượng thủy triều này không biết khởi sự từ năm nào, có thể hàng triệu, triệu năm, nhưng ngày nay, tại phòng thí nghiệm ở Hawai’i vẫn còn có thể phân chất và tìm thấy những mầm mống cỏ cây sinh vật như người ta vẫn thấy trong nước biển tại bờ biển Việt Nam! Những mầm mống thảo mộc và sinh vật do phù sa của các sông lớn chuyên chở từ đất liền ra biển và theo luồng nước kéo đến miền Hawai’i, phủ lên trên những mặt những hòn đảo được bồi đắp nên do phún thạch của những hỏa diệm sơn từ đáy biển phun lên trên mặt nước. Hiện tượng núi phun lửa từ đáy biển phun lên mặt nước, ngày nay vẫn còn đang xảy ra tại Hawai’i.. Quần đảo Hawai’i được thành hình từ 40 triệu năm.(Chú Thích 1)

Ngày nay, tại bờ biển VŨNG ÁNG, tỉnh Hà Tĩnh, cộng sản độc tài tam vô, đã ăn hối lộ của công ty Formosa thiết lập nhà máy luyện thép, và xả các chất độc hại qua các ống cống xuống biển, giết chết hàng loạt đủ các loại cá, nằm chết thúi la liệt suốt dọc bờ biển, làm ô nhiễm môi

trường sinh thái gây tổn thương cho dân tộc Việt trong nhiều thế hệ. Một tai nạn diệt chủng khiến mọi người công dân Việt nam công phần chủ nghĩa phi nhân, phản quốc như bài thơ của Cô Giáo Trần Thị LAM như sau:

*-Đất nước mình ngộ quá phải không anh?
Bốn ngàn tuổi mà dân không chịu lớn
Bốn ngàn tuổi mà vẫn còn bú mớm
Trước những bất công vẫn không biết kêu
đòi.....*

*-Đất nước mình buồn quá phải không anh?
Biển bạc, rừng xanh, cánh đồng lúa biếc,
Rừng đã hết và biển thì đã chết
Những con thuyền nằm nhớ sóng khơi xa.....
Người dân Hà Tĩnh Quảng Bình nhại theo Bà Huyện*

*Thanh Quang vịnh bài”Qua Đèo Ngang” như sau:
Bước tới Đèo Ngang bỗng trùng tà
Mù trời ồng khói Formosa
Nghêng ngang Vĩng Áng, Tàu ngàn đũa
Nhưng nhúc Kỳ Anh, Khựa vạn nhà
Chất độc đen ngòm ô nhiễm biển
Cá Tôm chết trắng bãi tha ma
Dừng chân đứng lại lòng tê tái
Một mảnh Sơn Hà, Đàng cống Hoa!*

II. Ánh Sáng Phúc Âm Chiếu Tỏa trên Quần Đảo Thần Tiên

Vào năm 1980, tôi được chứng kiến cuộc nghiên cứu để tìm hiểu, những người bản xứ gốc Polynesians khoảng năm 1100 A.D. đã dùng thuyền từ đảo Tahiti để vượt biển đến cư ngụ tại quần đảo Hawai’i. Nhưng cũng có giả thuyết cho rằng người Polynesians đã đến Đảo từ năm 850 A.D. *Con thuyền kép đôi* được trang bị những dụng cụ như buồm, bánh lái, mái chèo, địa bàn, nước uống, thực phẩm do các thủy thủ tự câu cá biển....

Trong nhiều thế kỷ, các bộ lạc Polynesians gồm nhiều tù trưởng và gia đình, chiếm đóng các hòn đảo riêng biệt. Vào năm 1400 A.D. họ đã thành hình một văn hóa riêng. Họ thường giao tranh với nhau để chiếm quyền bá chủ các quần đảo. Nhà vua *Kamehameha(1758- 1819)* là lãnh chúa chiến thắng làm bá chủ các quần đảo.

Năm 1890, *Bà Hoàng Hậu LiLioukalani* bị lật đổ và chủ quyền quần đảo trở thành Lãnh thổ(Territories) của Hoa Kỳ. *Năm 1959*, Lãnh thổ trở thành *TIỂU BANG thứ 50*

Ở đây, tôi không đề cập đến lịch sử, phong tục, văn

hóa của bộ lạc Polynesians, nhưng chỉ muốn nhấn mạnh là: sắc dân Polynesians đã chiếm đóng quần đảo này mấy trăm năm trước khi nhà thám hiểm người Anh, Captain James Cook, đặt chân lên quần đảo vào tháng Jan/18/ 1778. Ông không phải là người đầu tiên “khám phá”(discovery) ra quần đảo này(cũng như không phải Christophe Colomb “khám phá” ra Mỹ Châu) vì trước khi ông đến, đã có các thổ dân như Polynesians, hay Incas..sinh sống từ lâu.

Ông Cook gọi quần đảo Hawai’i là “Sandwich Island”(lấy tên của bá tước Earl of Sandwich, người đã bảo trợ ông.)

Khi quần đảo Hawai’i trở thành Lãnh Thổ của Hoa Kỳ, các chủ đồn điền mía và dứa bắt đầu khai thác ở Hilo, Maui, và Honolulu..Các đồn điền mộ phu từ các đảo trong Thái Bình Dương từ Nhật(Okinawa), người Hoa, người Bồ(Portuguese) và Phi Luật Tân.

Sau đây, xin toát lược **Lịch sử Truyền bá TIN MỪNG đến Hawai’i** (C.T.2)

Các vị truyền giáo đầu tiên tại Hawai’i là Dòng Thánh Tâm Chúa Giêsu và Đức Mẹ(*Congregation of the Sacred Hearts of Jesus and Mary and of the Perpetual Adoration of the of the Most Blessed Sacrament of the Altar*), Trụ sở chính đặt tại Picpus Street in Paris, France(gần Đền Thờ Thánh Tâm). Dòng Thánh Tâm do L.M Abbé Marie Joseph COUDRIN sáng lập, vào Lễ Noel năm 1800, thời kỳ Cách Mạng Pháp.

Ngày **July 7 năm 1827**, chiếc tàu Pháp La Comète chở Cha **Alexis BACHELOT** và các cha Dòng Thánh Tâm cập bến Honolulu. Cha Bachelot là Đại diện Tông Tòa của đoàn Truyền giáo (Prefect Apostolic of the Mission).Phái đoàn Truyền giáo của Cha bị cản trở. Ngài bị trục xuất đi California, hoạt động tông đồ một thời gian tại giáo đoàn San Gabriel, rồi ngài lại tìm cơ hội trở lại Hawai’i, nhưng cũng lại bị trục xuất, vĩnh biệt lên tàu ra đi trong lúc bệnh nặng đã trút hơi thở cuối cùng tại một đảo hoang vắng ngày 5 December 1837,

và Cha Maigret đã chôn cất ngài tại đảo NA, Ponape, thuộc Caroline Islands. Sau này, **Cha Louis Maigret** thay thế cha Bachelot, làm Đại Diện Tông Tòa và làm Giám Mục tại Honolulu.

Trong một thời gian các nhà Truyền giáo Công giáo bị trở ngại, nhưng một số Linh Mục và các Thầy Trợ sĩ vẫn kiên trì hoạt động, bằng cách dùng mẫu tự Latinh để dịch sách Giáo lý, Kinh Thánh, Kinh nguyện ra tiếng địa phương (giống như Cha Alexandre de Rhodes 1593-1660, đã làm ở Việt Nam.)

Ngày 4 tháng May, 1859, 10 **Nữ tu Dòng Thánh Tâm** cập bến Honolulu. Các Nữ tu chăm lo việc giáo dục, mở các trường học và cùng với GM Maigret chăm sóc, giúp đỡ các bệnh nhân mắc bệnh phong cùi.

ĐGM Maigret qua đời tháng June, năm 1882.

ĐGM Maigret cũng đã truyền chức Linh mục cho Tu sĩ còn trẻ là **DAMIEN de VEUSTER**, người Bỉ và sai cha đi làm Mục tử cho các bệnh nhân phong cùi bị bỏ rơi, sống lây lất chờ chết tại một khu hẻo lánh tại **đảo Molokai**

Trước khi người Việt đến định cư tại Quần đảo này năm 1975, thì người Nhật, Hoa, Bồ và Phi đã được tuyển mộ để trồng mía, dứa(trái thơm) tại những đồn điền rộng lớn trong

các đảo. Họ mang theo vào đảo một số thảo mộc, động vật, gia súc, và những bệnh truyền nhiễm, chẳng hạn như **bệnh phong cùi**(bệnh hủi) rất dễ lây và thiếu thuốc chữa trị. Vào thời đó, ai mắc bệnh phong cùi, đều bị bắt buộc phải rời khỏi gia đình, xóm thôn. Lính nhà vua đi lùng bắt và giam các bệnh nhân nam nữ tập trung lại một góc eo biển tại đảo Molokai, gọi là Kalaupapa, ba mặt là nước, để mặc họ tự sinh sống, chờ ngày tử thần đem đi.

Ngày 6 tháng Jan/ 1866, những bệnh nhân phong cùi thứ nhất bị đẩy ả đến Kalau papa

Ngày 10, tháng May, 1873 Cha Damien và ĐGM Maigret đến Kalaupapa, 200 bệnh nhân khóc nức nở, yêu cầu Đức cha sai một vị Tuyên úy sống thường trực tại

Thánh Damien de Veuster

chỗ. Và cha Damien, mới 33 tuổi tình nguyện ở lại với đoàn chiên bệnh tật đau khổ.

Ngài dùng sức khoẻ và tài thợ mộc để dựng nhà nguyện, đóng bàn ghế, và phòng họp, nhà ở cho các bệnh nhân. Tháng November 1877, chính quyền muốn đặt cha làm chức quản lý, và trả lương \$10.000, nhưng ngài không nhận, sợ chính quyền can dự vào việc thiện nguyện tông đồ, vôvi lợi. Ngài chỉ nhận những vật liệu xây nhà cho các trẻ nam và nữ.

Sau một thời gian, Cha Damien đã chứng kiến hơn 1800 bệnh nhân qua đời, thì năm 1876, chính Ngài đã phát hiện màu đỏ khô trên da thịt của mình. Và ngày Chúa nhật, June, 1885, cha tuyên bố trong Nhà Nguyện Thánh Philomena, sau khi đọc sách Phúc Âm:

“Kính thưa Anh Chị Em, **CHÚNG TA LÀ BỆNH NHÂN PHONG CÙI:”***We Lepers*”

Đây là một tin như “sét đánh”, vang dội khắp thế giới, qua báo chí, truyền về Bỉ và đến tại Bà Mẹ già 83 tuổi. Cha Damien còn sống thêm 3 năm nữa. Một thời gian, Cha Damien được chở sang Honolulu để nhờ sự chăm sóc của Mẹ MARIANNE COPE, Dòng Nữ PhanSinh.

Cha Damien tắt hơi thở cuối cùng, lúc 8 giờ sáng ngày 15 tháng tư, năm 1889, thọ 49 tuổi. Năm 1950, Quần đảo Hawai’i trở thành Tiểu Bang 50 của Hoa kỳ, Quốc hội Tiểu Bang đã vinh danh Cha Damien là vị Vĩ Nhân Anh Hùng, tiêu biểu cho tinh thần hiếu khách, hoà hợp, nhân ái của toàn thể Tiểu bang. Các nghị sĩ đã bỏ thăm, tiến cử một bức tượng cha Damien tại toà nhà Quốc Hội, tại Washington, và một bức tượng trước Quốc Hội Tiểu Bang.

Cha Damien được Phong Chân Phước ngày 11, tháng Oct, năm 2009, và ĐTC Benedict XVI, ngày 11 tháng Oct/ năm 2009 đã **PHONG THÁNH**, (ngày mừng Lễ hằng năm là: ngày 10/ tháng May.)

Để cộng tác với cha Damien chăm sóc các bệnh nhân phong cùi, ĐGM Koeckeman đã mời các Nữ tu Dòng Phanxicô ở Syracuse sang Hawai’i.

Ngày 8 tháng 12 năm 1883, Mother MARIANNE COPE và các Nữ tu cập bến tại Honolulu, cấp chính quyền và dân chúng đông đảo chào đón rất nồng hậu.

Mẹ Marianne và các Nữ tu Phan sinh hoạt động tại Maui, và Molokai, cộng tác với Cha Damien chăm sóc

đặc biệt các bệnh nhân nữ.

Mẹ Marianne sinh tại Đức năm 1838, di cư sang Hoa kỳ và Mẹ từ già gia đình năm 1883 sang Hawai’i, không bao giờ trở lại Syracuse(N.Y) để hiến thân phục vụ các bệnh nhân phong cùi cho đến chết. Mẹ Marianne đã được Chúa gọi về Nhà Cha trên Trời, ngày 9 tháng August, năm 1918, vì kiệt sức. Nhờ Mẹ biết cách đề phòng, dầu tắm rửa, băng bó các bệnh nhân phong cùi trong 35 năm, nhưng Mẹ không bị lây bệnh.

Ngày 19 tháng 4, năm 2004, Đức Thánh Cha Gioan phao lô II tôn phong Vị đáng kính(Venerable). Ngày 14 tháng 5, năm 2005, Mẹ được phong Chân Phước.

Ngày Khánh Nhật Truyền Giáo, 21 tháng 10, năm 2012, Đức Thánh Cha Benedictô XVI đã **PHONG HIỂN THÁNH** cho **MẸ MARIANNE COPE**

Sau đây là danh sách các Dòng Tu Nam Nữ đã đến Truyền giáo tại Hawai ‘i (C.T 2):

-Dòng Thánh Tâm Chúa Giêsu và Mẹ Maria, Nam tu sĩ: Cha Thánh Damien

-Dòng Thánh Tâm Chúa Giêsu và Mẹ Maria, Nữ tu, đến Honolulu ngày 4 tháng 5, năm 1859. Các Nữ tu chăm lo việc mở trường tư thục

- Dòng Nữ Phan Sinh của Mẹ Marianne Cope, ngoài việc lo cho các bệnh nhân phong cùi, các nữ tu còn mở Bệnh Viện, và Trường Trung học cho nữ sinh.

-Năm 1927, Dòng Maryknoll (Mission Society of America) do lời mời của GM Alencastre, đến quản nhiệm Giáo xứ Thánh Tâm ở Punahou, đường Wilder và các giáo họ trong toàn đảo.

- Năm 1931, Các Nữ tu Dòng MaryKnoll đến giúp mở trường Trung học tại Giáo xứ Thánh Tâm, Punahoo

-Năm 1938, Dòng các Nữ tu St Joseph of Carondelet đến dạy trường của Giáo xứ Thánh Têrêsa

-Năm 1955, các tu sĩ Dòng Marianists tới Honolulu mở trường St Louis High School, năm 1957 mở Chaminade College.

-Năm 2014, theo lời mời của ĐGM Clarence Richard SILVA, Giáo Phận Honolulu, **Dòng Đức Mẹ Đồng Công Cứu Chuộc**, Carthage đến Honolulu để coi sóc các giáo hữu Việt nam định cư tại Tiểu Bang Hawai’i.

(xem tiếp trang 18)

CÂU CHUYỆN VŨNG ÁNG

■ TS Mai Thanh Truyết

Chuyện cá chết hàng loạt tại vùng Vũng Áng và lan rộng về phía Nam 250 Km đến tận Đà Nẵng, xảy ra từ đầu tháng Tư ngay từ khi một số ngư dân phát giác các đường ống thải dưới lòng biển chỉ cách bờ 1,5 Km mà thôi, cảnh chất độc tuôn xối xả từ miệng ống và nhìn thấy cảnh tất cả mọi sinh vật, thực vật trong toàn vùng nằm chết ngổn ngang trên mặt nước cũng như chìm dưới đáy.

Trước đó, CS Bắc Việt đưa ra các lý do lẩn thẩn trên báo chí, đài phát thanh, truyền hình về hiện tượng cá chết trắng bờ — nêu nguyên nhân từ lý do bão tố trên trời, đến chất độc do tàu thuyền thả trên mặt biển, đến sóng siêu âm do ai đó phát dưới lòng biển. Nay khi không còn có thể che đậy đường ống thải dài 1,5 cây số đó nữa, các quan chức lại nhanh chóng cho họp báo để minh định việc công ty Formosa (vốn Đài Loan & Trung Quốc) đặt ống thải là có sự cho phép của nhà nước Việt Nam, tức **Formosa vẫn chẳng làm gì sai trái**.

Và quan trọng nhất lúc này là những loại phát biểu độc ác và vô lương tâm như của Phó Chủ Tịch Hà

Tĩnh Đặng Ngọc Sơn, bảo dân “**Cứ yên tâm ăn cá, tắm biển ở Vũng Áng**”.

Đặc khu Vũng Áng

Được xây dựng từ năm 2006. Đây là một vùng rộng 228 Km² nằm tại Hà Tĩnh chạy dọc theo quốc lộ 1 xuôi về phía Nam. Nhiều nơi hiện nay được rào chắn cao 3m. Tình trạng nội bắt xuất, ngoại bắt nhập được áp dụng ngay từ ngày xây dựng công trình.

Có một điều ít được biết đến là Đặc khu Vũng Áng đã được chính thức xem như là “một vùng tự trị đầu tiên của TC tại Việt Nam” kể từ ngày 14/7/2014. Phó TT VC Hoàng Trung Hải đã ký với TGD Lee Chih – Tsuen, Chủ tịch Cty Formosa, đầu tư 97 tỷ Mỹ kim và xử dụng khu này trong vòng 70 năm.

Hiện tại, “*tại thời điểm tháng 10/2014, Khu kinh tế Vũng Áng đã có 15 nhà thầu Trung Cộng, nhiều hơn so với 12 nhà thầu Đài Loan; số lượng lao động người của Trung Cộng chiếm 4.568/5.917 lao động nước ngoài (hơn 77%). Một lực lượng lao động Trung Cộng đã theo chân các nhà thầu Trung Cộng & Đài Loan tiến thẳng vào Việt Nam, tạo thành một khu vực “nội bắt xuất ngoại bắt nhập”*”.

“*Đáng chú ý, văn bản số 1407114 ngày 29/7/2015 của Công ty TNHH Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh gửi UBND tỉnh còn đề nghị chấp thuận để 28 nhà thầu của FHS, gồm 25 Trung Cộng, 3 nhà thầu Việt Nam, tuyển dụng hơn 10.000 lao động*

nước ngoài, với gần 90% quốc tịch Trung Cộng, đến Formosa thực hiện các hạng mục lò cao số 1, số 2 trong nhà máy thép và các công trình dự án cảng Sơn Dương.

Khu Kinh Tế Vũng Áng được Thủ tướng Chính phủ thành lập tại Quyết định số 72/2006/QĐ-TTg ngày 03/4/2006 có diện tích 22.781ha (227,8 km²) với mục tiêu xây dựng, phát triển thành KKT đa ngành, đa lĩnh vực với trọng tâm là phát triển các ngành công nghiệp luyện kim gắn với lợi thế về tài nguyên, nguồn nguyên liệu; các ngành công nghiệp gắn với khai thác cảng biển, công nghiệp thép, trung tâm nhiệt điện và lọc hóa dầu...

Tập đoàn Formosa, tên tiếng Anh là **Formosa Plastics Group (FPG)**, là một tổ hợp công nghiệp đa ngành của Đài Loan (hóa dầu mỏ, chất dẻo, công nghệ sinh học, nhà máy phát điện, máy móc điện tử, quang sợi, công nghiệp ô tô...).

Tại Đài Loan, các nhà khoa học ĐH Quốc Gia Đài Loan đã công bố về ô nhiễm các chất **gây ung thư và phá hủy mô gan, do công nghệ cracking dầu mỏ của Formosa tại Yulin**.

Nên nhớ 18 năm trước đây, tại Campuchia năm 1998, Formosa dính dáng đến một vụ bạo loạn chết người. Năm đó, Formosa “xuất cảng” sang Campuchia 3000 tấn rác nhiễm thủy ngân, do tàu Chang-Shun vận chuyển vào cảng Sihanoukville. Chính phủ Nam Vang lúc bấy giờ kiện, và họ

bắt buộc phải chở về Đài Loan và bồi thường cho các nạn nhân bị nhiễm độc.

Đại Cty Formosa, tên tiếng Anh là **Formosa Plastics Group (FPG)**, là một tổ hợp công nghiệp nhiều ngành của Đài Loan (hóa dầu mỏ, chất dẻo, công nghệ sinh học, nhà máy phát điện, máy móc điện tử, quang sợi, công nghiệp ô tô...).

Tại Hoa Kỳ, ở các tiểu bang Texas và Louisiana, các nhà máy của Formosa bị phát hiện xả các chất độc như 1,2-dichloroethane (EDC), dioxin và chloroform... vào đất và nước ngầm, kể cả xuống sông Mississippi.

Năm 2009, Formosa bị EPA (Cơ quan Bảo vệ Môi trường Hoa Kỳ) “phạt dân sự” số tiền là 2,8 triệu Mỹ kim, đồng thời bị buộc phải bỏ ra 10 triệu Mỹ kim để khắc phục các vấn đề gây ô nhiễm môi trường tại các tiểu bang Texas và Louisiana.

Hồ sơ môi trường của Formosa xây ra quá nhiều nơi họ đầu tư, cho nên đã trở thành một thí dụ minh họa trong bộ sách giáo khoa về Luật Môi trường của Barry Hill tại Hoa Kỳ (Environmental Justice, Legal Theory and Practice, Barry Hill, 3rd Edition, 2014).

Và hiện tại, ở Việt Nam có tất cả 196 Khu công nghiệp, Khu chế xuất... tương tự như thế mọc rải rác từ Bắc chí Nam làm ô nhiễm hầu hết các sông ngòi, đất đai chung quanh... vì có thể nói 99% KCN này đều không có hệ thống thanh lọc phế thải cho nên phế thải rắn, lỏng, khí đều được thải thẳng vào môi trường.

Tình trạng cá chết hàng loạt

Cá đã chết vì ô nhiễm độc hại thải từ các nhà máy của Formosa ở Hà Tĩnh từ ngày 1/4. Bắt đầu từ ngày 06/04/2016, cá nuôi trong các lồng bè xung quanh khu vực cảng Vũng Áng,

Nguyên văn chữ trên cột đá: **“Trung Hoa Nhân Dân Cộng Hòa Quốc-Tổ Giới Vũng Áng - Nghiêm cấm người Việt lai vãng**

thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh bỗng nhiên bị chết hàng loạt. Tiếp theo, cá lại chết la liệt ở Quảng Trạch, Đồng Hới ... (tỉnh Quảng Bình), rồi đến Gio Linh, Triệu Phong ... (Quảng Trị); Thuận An, Lăng Cô (Thừa Thiên – Huế).

Formosa nhìn nhận từ đầu năm đến nay có nhập về 300 tấn hóa chất khoảng 40 loại để súc rửa đường ống và máy móc, trong đó có những chất độc và cực độc như chất chống gỉ, chống ăn mòn... Vào lúc người “thảm tử nhân dân” lặn xuống, khúc cuối của đường ống đang phun ra một thứ nước màu vàng đục rất bẩn. Các nhà khoa học nhìn nhận, chỉ có chất độc rất mạnh mới có thể khiến hàng loạt cá lớn nhỏ chết bất đắc kỳ tử như thế.

Và bây giờ là lúc chúng ta nhìn vào sự việc một cách tổng quát và lên tiếng nói của người con Việt.

Cho đến nay, nhiều ngư dân đã phát hiện ra đường ống thải chất độc từ nhà máy thép và nhựa của Formosa chính là nguyên nhân gây những cái chết hàng loạt của cá biển. Không chỉ

là cá tại Vũng Áng mà lan vào đến Đà Nẵng. Theo dòng hải lưu, nguồn độc chất này sẽ lan vào khu vực Sài Gòn, Vũng Tàu, Bình Thuận trong nay mai.

Nếu triều cường tiếp tục tràn vào Miền Tây khi nơi đây không có nước ngọt do bị Trung Cộng chặn đầu nguồn thì thảm họa môi sinh không chỉ là Vũng Áng mà khắp miền Trung và Miền Nam.

Rõ ràng, Trung Cộng đã chơi một ván cờ độc đáo, đó là ngăn nước ngọt đầu nguồn sông Mekong, và xả độc từ Hà Tĩnh để đầu độc Việt Nam.

Lý luận của CS Bắc Việt về vấn nạn Vũng Áng

Chúng ta hãy nghe, Thứ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường Võ Tuấn Nhân đã cắt ngang câu hỏi của một nữ phóng viên trong cuộc phỏng vấn tối 27/4, và nói câu hỏi đó làm ‘**tổn hại đất nước**’. **Vì sao?**

Vì trong video clip quay trực tiếp của Báo Thanh Niên được đăng tải trên mạng xã hội Facebook về cuộc

phỏng vấn với ông. Sau cuộc họp báo để thông báo về nguyên nhân gây ra hiện tượng cá chết hàng loạt ở các tỉnh miền Trung, một nữ nhà báo đặt câu hỏi:

“Thưa ông trong cái kiểm nghiệm gần đây nhất của Sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh Thừa Thiên – Huế, chỗ có một loạt các bè cá chết, thì họ có nói trong nước kiểm nghiệm ra có kim loại nặng. Vấn đề ở đây là trong thời gian tới, chúng tôi muốn là mình có thể trong một thời gian ngắn, vì mùa du lịch sắp tới rồi, mà cá thì...”

Nghe tới đây, ông Võ Tuấn Nhân liền khoát tay ra hiệu dừng lại và nói **”Tắt máy. Tắt máy nghe. Xin lỗi. Không, không, để anh nói riêng với em. Đừng hỏi câu đó. Hỏi câu đó tổn hại cho đất nước của mình. Nhá. Em hỏi câu đó làm tổn hại cho đất nước của mình”**.

Cuộc họp báo chóng vánh, chỉ khoảng 10 phút với một thông báo ngắn 27/4 đã khiến nhiều nhà báo bức tức. Sau đó, đại diện Bộ Tài nguyên và Môi trường đưa ra 2 lý do là do tác động của độc tố hóa học của con người trên đất liền và trên biển hoặc do hiện tượng ‘tảo nở hoa’ hay ‘thủy triều đỏ’, nhiều người đã phản ứng giận dữ qua các phát biểu trên mạng.

Đa số ý kiến tỏ ý nghi ngờ có sự khuất tất khi cả 7 Bộ và Viện Nghiên cứu Khoa học Quốc gia với hàng chục ngàn tiến sĩ lại không thể đưa ra kết luận rõ ràng về nguyên nhân gây ra thảm họa môi trường hiện nay.

Ý kiến ‘phản biện’ về 2 lý do trên lập tức được đưa lên mạng rằng:

· Hóa chất do hoạt động con người thải ra không đủ lớn để chết nhiều trên một diện rộng như vậy. Để có số lượng nhiều như thế phải

do máy móc thải ra mà thôi!

· Thủy triều đỏ và hóa chất do con người thải ra chỉ có thể ảnh hưởng tầng nước trên mặt, chứ không thể ảnh hưởng tới tầng đáy đại dương được. Trong khi cá chết là của tầng đáy”.

Phế thải độc hại từ Formosa là gì?

TS Nguyễn Thùy Trang, Tiến sĩ Sinh Vật/Hóa học đã lấy mẫu nước biển từ Vũng Áng để đưa về Âu Châu thử nghiệm, cho thấy mức độ hại ở nước biển miền Trung Việt Nam báo động đỏ. Các hóa chất nằm trong mẫu nước biển tại Vũng Áng được lấy ngày 24/4/2016 và đưa về Âu Châu thử nghiệm ngày 26/4/2016 bao gồm 5 hóa chất độc hại chính và Cyanide:

· **Lead**, Chì: Ngộ độc có thể gây suy giảm tinh thần và thể chất nặng.

· **Cadmium Toxicity**: Nguy cơ mắc bệnh phổi tắc nghẽn mạn tính và khí phế thũng, độc hại cho thận theo đường hô hấp mãn tính nếu nuốt phải.

· **Mercury**, Thủy Ngân: Tiếp xúc với thủy ngân ở mức độ cao có thể gây tổn hại cho não, tim, thận, phổi và hệ thống miễn dịch. Mức độ cao của thủy ngân trong máu của thai nhi và trẻ nhỏ có thể gây tổn hại cho hệ thần kinh phát triển, làm cho trẻ ít có khả năng suy nghĩ và tìm hiểu.

· **Arsenic, Polychlorinated biphenyls (PCBs)**: (PCB) là một tổng hợp, hợp chất clo hữu cơ có nguồn gốc từ biphenyl, mà là một phân tử bao gồm hai vòng benzen. PCBs chia sẻ chế độ độc hại giống như chất độc Da cam/Dioxin. Tác động độc hại như nội tiết gián đoạn (đặc biệt là ngăn chặn các hệ thống tuyến giáp hoạt động) và nhiễm độc thần kinh được biết đến.

Polynuclear aromatic hydrocarbons (PAHs): Nghiên cứu cho thấy rằng các chất chuyển hóa PAH nhất định sẽ tương tác với DNA và trở thành genotoxic, gây ra khối u ác tính và tổn thương gen di truyền ở người. Ở người, tiếp xúc với các hỗn hợp của PAHs gây nguy cơ đáng kể của phổi, da, và nguyên nhân ung thư bàng quang.

Chúng tôi nghĩ đây là một sự thật vì căn cứ vào kết quả phân tích nước thải của những khu công nghệ trọng tư, ngoài 5 loại hóa chất độc hại trên còn có thêm Mangan, Sắt, Đồng v.v Kim loại nặng thường có tính bền vững rất cao. Do vậy, chúng sẽ tồn tại rất lâu trong đất, nước, không khí. Nếu các sinh vật hấp thụ các kim loại này thì chất độc sẽ được tích lũy và chuyển qua các sinh vật (động vật cũng như thực vật) khác nhau qua chuỗi thức ăn (food chain). Con người thường là điểm đến cuối cùng của chuỗi thức ăn trên và các kim loại này sẽ đi vào cơ thể qua việc ăn uống. Ngoài ra, chúng cũng có thể xâm nhập qua đường hô hấp và qua da.

Các kim loại nặng này sẽ theo dòng chảy sẽ chìm dần xuống đáy biển do tỷ trọng cao từ đó có thể giải thích hiện tượng sò, ốc dưới đáy biển cũng chết hàng loạt chạy dài cho đến Đà Nẵng hiện nay.

Trên lý thuyết, những kim loại nặng có tác hại khôn lường và rất khó chẩn đoán. Các loại hải sản ở khu vực nhiễm độc đều có thể bị nhiễm nặng. Lượng độc tố có thể ngấm sâu xuống mạch nước ngầm và gây hại lâu dài. Tình trạng ở Vũng Áng có tầm nguy hại ảnh hưởng đến sức khỏe và cuộc sống của dân chúng trên bình diện rộng do dòng hải lưu và phân phối hải sản tiêu thụ trên một vùng rộng lớn chứ không chỉ giới hạn ở Vũng Áng.

Kết luận

Ngày 23/4/2016 vừa qua, tại trụ sở Liên Hiệp Quốc ở New York, 171 quốc gia, trong đó, có **Việt Nam**, đã ngồi vào **ký kết Công ước bảo vệ môi trường thế giới** vì lo ngại hiểm họa môi trường từ sự phát triển công nghiệp.

Từ ba tháng qua, lần đầu tiên miền Nam VN hạn hán ngập mặn sâu đến hơn 95km vào đất liền, người dân Đồng Bằng Sông Cửu Long không có nước để uống, thủy hải sản nước ngọt cũng chết vì nước mặn và hạn hán, con người cũng khô vì hạn, chỉ vì phá rừng, đập đập thủy điện thượng nguồn sông Mekong, hủy hoại rừng tràm rừng đước ở vùng Bạc Liêu Sóc Trăng, Cà Mau...

Ngay cả Hiệp định đối tác thương mại xuyên Thái Bình Dương (TPP-TransPacific Partnership) của 12 quốc gia thành viên vừa ký kết, và đang chờ quốc hội Hoa Kỳ thông qua cũng phải cam kết bảo vệ môi trường.

Trong lúc đó, Ông Chu Xuân

Phàm, (Chou Chun Fan) Giám đốc đối ngoại của Formosa họp báo và tuyên bố một cách sượng sùng rằng: **"Hoặc anh chọn tôm cá, hoặc anh chọn nhà máy thép. Anh không thể đòi hỏi cả hai"**. Khi bị phản đối, công ty Formosa chỉ xin lỗi lấy lệ.

Thế mà, trước sự kiện Vũng Áng, **CS Bắc Việt tiếp tục bao che và bào chữa cho Trung Cộng** (nên nhớ tuy Formosa dưới danh nghĩa là một tập đoàn của Taiwan, nhưng thực sự vốn đầu tư là của TC). Chúng ta hãy nghe:

· Ông Võ Tuấn Nhân, Thứ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường tuyên bố: **"Đường ống xả thải của Cty Formosa đi ra biển là được các Bộ Ngành cấp phép, chứ không phải là đường ống tự lắp đặt lén lút. Trước khi xả thải ra biển, phía Formosa đều phải tuân thủ các quy định xử lý chất thải một cách chặt chẽ"**. (Formosa thải ra biển hàng ngày 12.000 m3 chất thải lỏng không qua thanh lọc!)

· Nguyễn Phú Trọng, TBT Đảng

CS Bắc Việt và phái đoàn công tác đi thăm công trình nhà máy thép Sơn Dương, Vũng Áng ngày 22/4/16 ngay khi ... cá đã chết đầy biển suốt ba tuần qua, **mà vẫn cố tình bịt tai, che mắt làm ngơ trong chuyến thăm**. Ông hoàn toàn không dám đề cập đến nguyên nhân thảm họa ĐANG xảy ra, cách ông chỉ vài trăm mét, mà vẫn không có một tiếng nói nào về tình trạng ô nhiễm môi trường biển Đông vì **đã ngậm...10,5 tỷ Mỹ kim cho công trình này rồi**.

· **Còn Tân TT CS Nguyễn Xuân Phúc thì sao?** Hôm (28/4), Văn phòng Chính phủ vừa thông cáo cho biết là thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc tại cuộc họp hôm qua đã **"chỉ đạo các bộ, ngành, địa phương nghiên cứu, xác định nguyên nhân và thực hiện các giải pháp phù hợp để hỗ trợ người dân bị ảnh hưởng"**.■

MỘT TIỂU BANG...

(tiếp theo trang 14)

Tạm Kết. "MẸ ĐỒNG CÔNG" ĐẾN HAWAII

Ngày 22 tháng 8 năm 1975, **Thánh Lễ bằng tiếng Việt, những bài thánh ca "Mẹ ơi đôi thương xem Nước Việt Nam..."**, vang lừng trong Nhà Thờ Sacred Heart, Punahoo, lần thứ nhất trong Lịch sử Đảo Hawaii, với đại diện chính quyền, một số đông các sắc dân địa phương như Nhật, Hoa, Phi, Samoa, và đài Truyền Hình. Đồng hương Việt, chừng hơn một trăm, gồm cả bà con bên Lương. Khi nghe giọng ca là lạ, thánh thót, mọi người đều thích thú ngợi khen, trong khi bà con Việt sụt sùi rơi lệ!

Nhờ tinh thần Bác ái, từ bi nhân hậu và gương sáng hy sinh giúp đỡ những người đau khổ bị xã hội ruồng bỏ của các nhà Truyền giáo như **Thánh Damien và**

Thánh Nữ Marianne Cope, nên các sắc dân, chủng tộc di cư trên Đảo đã biết tương thân tương ái và đoàn kết với nhau như một **"CÁU VÔNG"(RAINBOW)** ngũ sắc, giữa Thái Bình Dương.

Dân Việt đến định cư sau các sắc dân khác, vì công ăn việc làm khó kiếm, vì tương lai của con cháu, nên chỉ ở một ít năm rồi di tản vào lục địa.

Ước mong các Cộng đồng sắc tộc luôn đoàn kết, yêu thương giúp đỡ nhau, và cương quyết loại trừ sự xâm nhập của bọn cướp, vô tông giáo, độc tài, phá hoại, gây chia rẽ trong Cộng đồng. ■

Chú Thích

(1) coi: Sách **"Hội Thánh Công Giáo và Thời Tam Vô"**, soạn giả Đường Thi, trang 345-369

(2) coi: sách **"Faith in Paradise"** by Maggie Bunson, St Paul Editions

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM

72/12 Trần Quốc Toản – Phường 8
Quận 3, THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
☎ (84.8) 3820 1829
E.mail : vtpk.hdgm@gmail.com
pdocbui@gmail.com

THÔNG BÁO

V/v Về tình trạng cá chết bất thường tại Miền Trung Việt Nam

Kính gửi : Quý Cha, Quý Tu sĩ Nam nữ và anh chị em giáo dân.

Trong những ngày qua, trước tình trạng cá chết bất thường kéo dài, hàng trăm nghìn hộ dân ven biển miền Trung đang gặp rất nhiều khó khăn trong đời sống và gánh chịu nhiều hệ lụy. Về phía Nhà Nước và những cơ quan trách nhiệm vẫn chưa tìm ra rõ ràng nguyên nhân của sự kiện này.

Đây có thể gọi là một thảm họa môi trường mà Thông điệp Laudato Si' đã đề cập đến. Trước thực trạng này, *"có nhiều cảm nghiệm về mặt môi sinh trong quần chúng"* (LS 55). Là những người Công giáo, chúng ta cũng ước muốn chia sẻ với bà con đồng bào miền Trung, đồng thời cũng lo lắng khi suy nghĩ về tương lai môi trường sống trên quê hương Việt Nam.

Chúng ta cần phải làm gì ? Đây không phải là điều đơn giản, vì *"về những vấn nạn cụ thể, trên nguyên tắc, Giáo Hội không có lý do để đề nghị một giải đáp dứt khoát và Giáo Hội hiểu, phải biết lắng nghe, sau đó đề nghị một cuộc tranh luận chân thành giữa các nhà khoa học, nhưng phải luôn tôn trọng các ý kiến khác biệt"* (LS 61).

Vì thế, trong lúc này, xin quý cha và anh chị em giáo dân, khi diễn tả những lo lắng và bức xúc của mình, tránh những hành động quá khích, dẫn tới xung đột, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm pháp luật.

Một cách cụ thể, chúng ta cùng cầu nguyện một cách đặc biệt cho tất cả bà con Miền Trung đang gặp cảnh khó khăn này và có được những hành vi chia sẻ, giúp đỡ thiết thực ngang qua Ủy Ban Bác Ái Xã Hội của HĐGMVN, của các Giáo phận và của các Giáo xứ.

Kính chào Quý Cha và anh chị em.

Tp. Hồ Chí Minh, ngày 30-04-2016

+ Phaolô Bùi Văn Đọc
Tổng giám Mục

Tổng Giáo Phận Tp. Hồ Chí Minh
Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

Vài suy nghĩ quanh

Bản Thông Báo của

TGM BÙI VĂN ĐỌC

về tình trạng cá chết bất thường tại miền Trung VN

■ *Trần Phong Vũ*

* Từ trường hợp Đức Cha Phaolô Bùi Văn Đọc, TGM/TGP Sài Gòn, suy tư về nội dung bài tham luận của Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long, Giám Mục Phụ Tá TGP Melbourne, Úc Châu và các Chức Sắc Hội Đồng Liên Tôn Việt Nam tại Mỹ với chủ đề “Vai trò Tôn Giáo trước hiện tình Đất Nước” trong buổi gặp gỡ đồng hương ở Tiểu Sài Gòn, miền nam California Hoa Kỳ tối Thứ Năm 28-4-2016, thời gian tưởng niệm 41 năm ghi dấu ngày Quốc hận.

* “Thần trí Chúa ngự trên tôi. Ngài xúc dầu tấn phong cho tôi. Ngài sai tôi đi loan báo Tin Mừng cho người nghèo khó, giải thoát cho kẻ bị giam cầm, mở mắt cho người mù, đem tự do cho kẻ bị áp bức...” (Luca 4:18). Đây là giáo lý Yêu Thương, là con đường cứu rỗi của Chúa Giêsu Kitô, là lộ trình dẫn Giáo Hội đi vào kỷ nguyên Tân Ước. Và đây cũng là tư tưởng dẫn đạo cho mục tiêu và sứ vụ hàng đầu của Hội Thánh Công Giáo hoàn vũ trong cuộc lữ hành trần thế.

Đôi lời trần tình của người viết

Chúng tôi đã trần trở nhiều trước và sau khi viết bài này. Khi bài đến tay độc giả chắc hẳn người viết sẽ không tránh được những điều tiếng thị phi. Không phải đâu xa mà ngay trong lòng Giáo Hội. Giữa tín hữu với nhau. Và giữa các Đấng Bậc Làm Thầy với tác giả bài viết.

Đây là điều chúng tôi đã tiên liệu.

Tám mươi tư tuổi đời. Sáu mươi năm dạy học, cầm bút. Bốn mươi một năm vướng vào những chuyện nhức nhối liên quan tới thân mệnh Giáo Hội và Quê Hương kể từ ngày già từ đất mẹ sống lưu vong. Ngó lại phía

sau, chưa bao giờ tôi cảm thấy thao thức, trăn trở như lúc này. Nhưng cùng một lúc tôi lại thấy lòng mình thật bình an. Thoáng chốc tôi chợt ngộ ra những khúc mắc, trăn trở nếu có lúc này, xuất phát từ ý thức tự nguyện về trách nhiệm lương tâm của người tín hữu, bao gồm tư cách người công dân.

Niềm an bình tôi có được hôm nay đã được áp ủ, nuôi dưỡng, nảy mầm trong những năm dài suy tư để viết, để nói về con người, tư duy, hành động của Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, cố HY Nguyễn Văn Thuận, cố TGM Nguyễn Kim Điền, cố Giám Mục Lê Đắc Trọng... cố LM Chân Tín/Vũ Khởi Phụng, cố giáo sư Nguyễn Ngọc Lan... và những vị còn tại thế như các LM Nguyễn Văn Lý, Nguyễn Hữu Giải, Phan Văn Lợi,

Nguyễn Hữu Lễ, Nguyễn Ngọc Tinh, Đỗ Xuân Quế, Nguyễn Văn Khải, Nguyễn Ngọc Nam Phong, Đinh Hữu Thoại, Lê Ngọc Thanh, Phạm Trung Thành, Đặng Hữu Nam, Phạm Minh Triệu..., nguyên TGM Ngô Quang Kiệt, GM vừa hồi hưu Hoàng Đức Oanh, GM trẻ Nguyễn Văn Long...

Chính nhân thân, tư duy, hành động và tư cách mục tử của những mẫu gương lớn này đã đem lại cho tôi niềm bình an và lòng can đảm để viết và mạnh dạn công bố bài viết này.

Riêng với những vị cảm thấy bị thương tổn vì nội dung bài viết, chúng tôi chỉ biết cúi đầu xin tha thứ. Cổ nhân có câu “Điều chi tương tử, kỳ minh giả ai. Nhân chi tương tử, kỳ ngôn giả thiện – Con chim sắp chết, tiếng kêu ai oán. Con người sắp từ giã thế gian, lời nói ngay lành”. Chúng tôi xác tín: những gì được viết trong những tháng ngày cuối đời, không cường điệu cũng không để tranh danh đoạt lợi này, là những lời chân thật phát xuất từ đáy lòng yêu thương con người, yêu thương cuộc sống và thiết tha với sự tồn vong của Giáo Hội và Quê Hương.

Trân trọng - TPVũ

Bối cảnh sự việc

Giám Mục Phaolô Bùi Văn Đọc vừa công bố một bản Thông Báo “về tình trạng cá chết bất thường tại miền Trung Việt Nam”. Ngoài tư cách Tổng Giám Mục Sài Gòn, Bản Thông Báo còn nhân danh Hội Đồng Giám Mục Việt Nam kèm theo huy hiệu và triện son của vị Chủ Tịch.

Văn kiện được đưa lên mạng lúc 20 giờ 53 phút tối 30-4-2016.

Có mấy sự kiện đáng chú ý về thời điểm này.

TGM Bùi Văn Đọc

* Trước hết, 30-4-2016 ghi dấu 41 năm chế độ cộng sản vô thần miền Bắc huy động binh đội hung hãn vượt vĩ tuyến 17 xâm lăng miền Nam, lừa cả triệu Quân-Dân-Cán-Chính Việt Nam Cộng Hòa vào tù, đẩy cả triệu lương dân liêu chết vượt biên, vượt biển tìm tự do. Từ đây, đất nước, dân tộc đắm chìm trong đau thương, tan tác!

* Thảm trạng “cá chết bất thường tại miền Trung Việt Nam” nổ ra từ ngày 06-4, tính tới ngày 30-4 là 24 ngày, ba tuần ba ngày chẵn. Liệu có quá muộn cho sự lên tiếng không thể thiếu từ một cơ cấu tối cao của một Giáo Hội vốn rất nhạy bén trước một thảm nạn kinh hoàng tác hại đến sinh mạng con người. Huống chi nó lại xảy ra cho đất nước, đồng bào, đồng đạo ruột thịt chính mình!?

* Một sự trùng hợp hy hữu khiến công luận chú ý là giới lãnh đạo chóp bu của Hà Nội cũng hoàn toàn im lặng trong mấy tuần đầu khi từng bày cá chết phơi trắng, sinh thối dọc theo ven biển¹, vang lên những tiếng

¹Tin từ trong nước hôm 03-5 cho hay: Cho đến chiều nay (03-5) nhiều loại cá biển trôi dạt vào bờ ở cửa biển Thuận An và phá Tam Giang (Thừa Thiê- Huế) trong tình trạng lờ đờ.

kêu gào thảm thiết của cả triệu ngư dân khốn cùng thuộc bốn tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên, Huế!

* Thời điểm hôm Thứ Bảy 30-4 cũng là những giờ khắc cuối cùng các tổ chức dân sự và đông đảo nhân sĩ trí thức trong nước đang khan tiếng kêu gọi đồng bào cả nước xuống đường biểu tình bất bạo động để bày tỏ tâm trạng đau đớn, phẫn uất trước sự lộng hành của tổ hợp Formosa do người Tàu làm chủ và thái độ thờ ơ, vô cảm của Hà Nội.

*** Bản Thông Báo vắn vắn chưa đầy một trang giấy với trên dưới 300**

Trong khi đó cá nuôi của người dân ở khu vực này lần đầu tiên bị chết hàng loạt. Chi cục Thú y tỉnh Thừa Thiên - Huế đã tiến hành thu gom được 1,1 tấn cá nuôi của 23 hộ dân thôn Hải Tiến, thị trấn Thuận An, huyện Phú Vang để đưa đi tiêu hủy sau khi bị chết.

Đây là những loại cá do người dân nuôi ở cạnh cửa biển Thuận An phía bờ Nam, trong đó hộ bị nặng nhất có trên 3 tạ cá chết, cá nặng từ 0,3-1,2 kg. Đây là lần đầu tiên xuất hiện tình trạng cá nuôi chết tại địa phương này. Ông Trương Viết Phương, một hộ dân có gần 1 tạ cá vẫn bị chết, cho biết: “Vào sáng sớm, sau khi thủy triều lên thì cá tôi xuất hiện tình trạng nổi lờ đờ như thiếu ô xy, vài giờ sau thì chết chìm xuống đáy lờng”.

Trong khi đó, phía bờ Bắc cửa Thuận An thuộc thôn 2 xã Hải Dương, thị xã Hương Trà (Thừa Thiên - Huế) tình trạng nhiều loài cá biển trong trạng thái lờ đờ, ào ạt dạt vào bờ và phá Tam Giang cũng xuất hiện khá nhiều vào cùng thời điểm. Hiện tượng cá vầu, cá chêm nuôi cạnh cửa Thuận An của người dân Hải Dương cũng bắt đầu chết. Ông Nguyễn Châm, một hộ nuôi cá tại đây, cho biết vào buổi sáng 3-5 thì cá vẫn ăn bình thường, ít lâu sau xuất hiện tình trạng nổi lờ đờ và chết. Cùng ngày, ông Phan Ngọc Thọ, Phó Chủ tịch thường trực UBND tỉnh Thừa Thiên - Huế, ông Trần Duy Tuyên, Bí thư Thị ủy Hương Trà cùng nhiều cơ quan chức năng đã về xã Hải Dương kiểm tra tình hình. Ông Tuyên cho biết trước đây tại xã Hải Dương tình trạng cá biển chết chỉ rải rác, cá nuôi không bị, nhưng đến thời điểm này lại ảnh hưởng rất nặng nề, trong đó có khoảng 70 kg cá biển trong tình trạng lờ đờ được chính quyền địa phương thu gom, tiêu hủy. “Hiện tượng này xuất hiện sau khi thủy triều lên. Nhiều lồng cá nuôi cũng bị như vậy, một số đã bị chết nhưng chưa thể thống kê chính xác số lượng”

chữ, được coi là ngắn nếu so với những văn kiện tương tự. Nhưng ngắn hay dài không quan trọng. Điều quan trọng là trong đó chứa đựng những gì, có xứng tầm với tiếng nói của một cơ cấu đầu não trong Hội Thánh Chúa Kitô, Đấng khai nguyên Tân Ước, luôn đồng hành với những nỗi bất hạnh của con người qua mọi thời đại, trong mọi cảnh vực đời sống?

Sau những lời đạo đức môi mép không có không được, bản Thông Báo của TGM Phaolô Bùi Văn Đọc, Chủ Tịch HĐGMVN viết:

“Vì thế, trong lúc này, xin quý cha và anh chị em giáo dân khi điễn tả những lo lắng và bức xúc của mình, tránh những hành động quá khích, dẫn tới xung đột, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm pháp luật”. (Người viết tô đậm)

Vài suy tư vắn của người viết

Phải đặt vào bối cảnh đất nước hiện nay, với phản ứng của các giới đồng bào, qua hình ảnh hàng ngàn thanh thiếu niên nam nữ, ông già, bà cả với biểu ngữ dương cao nô nức đổ ra đường phố Hà Nội, Sài Gòn, các tỉnh thị khắp nước hôm 01 tháng 5 và những ngày cuối tháng tư, -cuồng nhiệt nhưng trật tự, cương quyết nhưng vẫn ôn hòa-, người ta mới thấy và mới cảm đến tận cùng tâm trạng xót xa đau đớn của người tín hữu Công Giáo khi đọc những lời lẽ vô trách nhiệm trên đây của người cầm đầu Tổng Giáo Phận lớn nhất nước và cũng là chủ tịch HĐGMVN!

Nó mang hơi hướng những thông tư, chỉ thị của chế độ Hà Nội qua hệ thống an ninh, khủng bố của một nhà nước “hèn với giặc, ác với dân”, chuyên dùng sắt máu với những ma thuật tuyên truyền bịp bợm để đê đầu

cười cô 90 triệu đồng bào! Thử hỏi, ai, thế lực nào trước nay từng phát khởi “*những hành động quá khích, dẫn tới xung đột*” –những xung đột đẫm máu người dân vô tội không có một tấc sắt trong tay, trong số có đàn bà con nít và cả những giáo dân, những tu sĩ, linh mục?!-

Khi cao giọng cảnh giác chuyên “*xung đột, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm pháp luật*”, không hiểu TGM Bùi Văn Đọc có dịp ngừng lại một giây để suy nghĩ về tình trạng kinh tế kiệt quệ dưới chế độ CHXH chủ nghĩa hiện nay ra sao mà đến chiếc đỉnh ốc cũng còn phải nhờ vào nhập cảng!? Chưa hết. Ngài còn mang cái gọi là “luật pháp”, một thứ “luật rừng rú” từng vu oan giáng họa cho những người yêu nước của chế độ để hù dọa linh mục, tu sĩ, giáo dân của ngài! Không rõ khi chúng kiến 3000 đồng bào, đa số giới trẻ, trí thức, trong số có những tu sĩ, linh mục công giáo tuần hành quanh nhà thờ Đức Bà ở Sài Gòn hôm Chúa Nhật 01-5, ngài chủ tịch có động tâm hối tiếc là nếu không có bản Thông Báo của ngài thì số người tham gia cuộc biểu tình ôn hòa để bày tỏ tình liên đới với các ngư phủ 4 tỉnh miền Trung sẽ có thể đông đảo hơn nhiều?

Dư luận người Công Giáo trong và ngoài nước thắc mắc: **bản Thông Báo trên có phản ánh quan điểm chung của các Giám Mục trong HĐGMVN không?** Riêng cá nhân người viết những giòng này luôn kiên vững một lòng tin là dù không tránh được những “con sâu”, đa số những Mục Tử trong GHVN dù đang phải nín thở qua sông, sống nhần nhục dưới chế độ cộng sản vô thần lâu nay, vẫn trung thành với sứ vụ của mình. Và như thế có phần

chắc: cho dầu có được tham khảo với các GM cách nào chẳng nữa thì bản Thông Báo vẫn chỉ là sản phẩm riêng của người từng phát ngôn một câu đề đòi trong bài giảng tại đền thờ Thánh Phaolô ngoại thành Rôma cách đây 7 năm (ngày 23-6-2009): **“Nếu có ai không thích cộng sản, cũng không nên yêu cầu chúng tôi khích bác họ”**.

Hẳn những tín hữu CGVN chưa quên rằng cũng trong bài giảng kể trên, GM Bùi Văn Đọc đã trắng trợn cất xén Kinh Thánh Cựu Ước để biện minh cho thái độ im lặng khó hiểu của chính ông và một số những người đồng hội đồng thuyền với ông. Sau sự kiện này, cha Pascal Nguyễn Ngọc Tinh thuộc Dòng Thánh Phanxicô khó khăn ở Sài Gòn đã viết bài “Cứ phải nói dù không biết nói”. Bài viết này từng được loan truyền rộng rãi trên các mạng lưới truyền thông Công Giáo trong và ngoài nước thời gian ấy, kể cả mạng ViệtCatholic. (Riêng nguyệt san ĐĐGD ở nam California, HK đã đăng tải trên số 96 phát hành tháng 11-2009).

Sau đây là một đoạn trích trong bài viết của cha Tinh:

“Đức cha Đọc nói: ‘Nếu có ai không thích cộng sản, người ấy không nên yêu cầu chúng tôi khích bác họ.’ Chắc không có ai yêu cầu các giám mục ‘khích bác’ cộng sản đâu, vì làm như thế là thiếu khôn ngoan và chẳng ích lợi gì. Nhưng sống trong một xã hội gian dối, bất công, phi nhân, thì thình lặn là gì nếu không phải là đồng lõa?”

“Nhưng có lẽ điều quan trọng đáng nói nhất trong bài giảng của đức cha Đọc là việc ngài lấy Lời Chúa làm điểm tựa.

“Trong một bối cảnh hết sức đặc biệt... đức cha Đọc có vẻ không phải mình định cho bằng giải bày nỗi niềm của mình, và cũng là của anh em giám mục của mình. Để làm việc đó, ngài dựa vào lời Chúa trong đoạn sách Giê-rê-mi-a đọc trong thánh lễ hôm ấy. Trong đoạn sách này, qua cuộc đối thoại giữa ngôn sứ với Thiên Chúa, ngôn sứ Giê-rê-mi-a kể lại câu chuyện ông được Thiên Chúa kêu gọi đi làm ngôn sứ, đi truyền đạt lời Chúa cho anh em. ‘Lạy Đức Chúa, con đây còn quá trẻ, con không biết ăn nói!’ (Gr 1,6)... đức cha Đọc còn đi xa hơn khi trích dẫn đoạn tiếp theo, là lời Chúa nói với ngôn sứ: ‘Ta sai người đi đâu, người cứ đi, Ta truyền cho người nói gì, người cứ nói’ (Gr 1,7). Trích dẫn câu này để biện minh cho sự thình lặn của mình thì đã là chuyện lạ rồi. Càng lạ hơn nếu ta đọc tiếp lời của Chúa trong đoạn sách Giê-rê-mi-a, nhưng đức cha Đọc đã bỏ không trích dẫn: ‘Đừng sợ chúng, vì Ta ở với người để giải thoát người, – sấm ngôn của Đức Chúa. Rồi Đức Chúa giờ tay chạm vào miệng tôi và phán: Coi, hôm nay ta đặt người đứng đầu các dân các nước, để nhỏ, để lật, để huỷ, để phá, để xây, để trồng’ (Gr 1,7-10). Như thế có nghĩa là Chúa không chấp nhận lý do Giê-rê-mi-a đưa ra nhằm từ chối sứ mạng được giao: ‘quá trẻ, không biết ăn nói.’ Đòi lại Chúa hứa với Giê-rê-mi-a: ‘Có Ta ở với người để giải thoát người.’ Lời hứa của Chúa, vốn vẹn chỉ có vậy. Thế nhưng nếu ta hiểu, nếu ta tin Thiên Chúa là Đấng nào, thì lời hứa đó là quá đủ. Và ngay sau đó là một sứ mạng khủng khiếp ngôn sứ phải chu toàn: ‘đứng đầu các dân các nước để nhỏ, để lật, để huỷ, để phá, để xây, để trồng.’ “Như vậy, câu

chuyện Giê-rê-mi-a được Chúa gọi đi làm ngôn sứ không đơn thuần chỉ có việc Giê-rê-mi-a e dè, ngần ngại, không dám nhận trách nhiệm với lý do ‘Lạy Chúa, con đây còn quá trẻ, không biết ăn nói’ để đức cha Đoc làm điểm tựa cho bài giảng, và từ đó biện minh cho thái độ thính lạng của các giám mục...” (Những đoạn tô đậm do LM Tỉnh)

Chưa hết, sau ngày từ một giáo phận nhỏ được bổ nhiệm thay thế HY Phạm Minh Mẫn ở Sài Gòn, TGM Bùi Văn Đọc cũng đã có những hành vi lời nói khiến giáo dân quy kết là thỏa hiệp, là tiếp tay với chế độ vô thần cộng sản. Cụ thể, đi theo vết chân người tiền nhiệm, ông luôn tỏ thái độ sẵn sàng hợp tác với kẻ có quyền, kể cả những chuyện không liên hệ gì tới trách nhiệm Giáo Hội. Cách đây chưa lâu, ông ký tên chung ngang hàng với một viên chức cao cấp trong guồng máy nhà nước CS kêu gọi giáo dân TGP hợp tác với chế độ trong việc điều hành hệ thống giao thông. Một chuyện không giống ai. Đây là chưa kể những hệ lụy của sự hợp tác này khi nhớ tới những hành vi mờ ám, hối lộ khách đi đường của tập đoàn cán bộ kiểm soát giao thông nhà nước lâu nay. Ngoài ra, ông còn làm ngơ trước sự kiện bạo quyền mưu toan tranh cướp đất đai của các nữ tu Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm nằm trong phạm vi TGP Sài Gòn.

Còn nhớ sau Hội Nghị thường niên HĐGMVN năm trước, phái viên Gia Minh của đài Á Châu Tự Do đã có một cuộc phỏng vấn ngài với tư cách Chủ tịch HĐGMVN về nhiều vấn đề, trong đó có vấn đề Nhà Dòng Thủ Thiêm hiện đang phải đối diện với thủ đoạn tranh cướp đất đai, tài sản do nhà cầm quyền Hànội chu mưu.

Sau một số những vấn đề được nêu ra trước đó Đức Cha Đoc cho rằng phải từ từ không thể vội được, phái viên Gia Minh hỏi tiếp: “Thế còn những “điểm nóng” thì sao, thưa Đức Tổng?” Nửa đùa nửa thật, ông giả lả lên tiếng.

“Điểm nóng thì không nên đụng tới. Đụng tới làm gì? **Mình muốn sống, quan hệ cho tốt để làm việc, phục vụ chứ. Nóng này không lợi ích gì hết...**”

Không thỏa mãn với cách trả lời lạ kỳ như thế, người phỏng vấn nói huynh toẹt suy nghĩ của anh: “Chúng tôi dùng từ ‘nóng’ để chỉ những nơi mà người ta yêu cầu di dời nhưng thực sự chưa cần, thí dụ như bên Thủ Thiêm chẳng hạn? (ám chỉ chuyện Nhà Dòng Thủ Thiêm bị đuổi đất). Nhưng đáng tiếc là lại phải nhận thêm một câu trả lời trống không, vô nghĩa của người cầm đầu TGP Sài Gòn kiêm chủ tịch HĐGMVN: “Hiện thời vẫn chưa, còn đang nằm đó”.

Hy vọng có được câu trả lời cụ thể, tích cực hơn của người thay mặt HĐGMVN trước viễn cảnh một Hội Dòng lớn của Giáo Hội lâm cảnh bơ vơ, Gia Minh hỏi tiếp:

“*Trước tình trạng ấy, Hội đồng Giám mục có ý kiến gì không thưa Đức Cha?*”

Và đây là tinh thần trách nhiệm của vị chủ chăn TGP Sài Gòn qua câu trả lời:

“**Cái đó thuộc về địa phương, mỗi giáo phận, cái đó thuộc quyền mỗi địa phương**” (!?)

Tự hỏi: Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm nằm trong địa hạt Quận II chỉ cách tòa TGM Sài Gòn mấy cây số. Như vậy trú sở, tài sản hội dòng

này thuộc địa phương nào?

Một câu hỏi như thế nhồi khác vẫn lên: không hiểu những vấn đề thiết thân tới quyền lợi Giáo Hội và mang tính nội bộ như thế có liên hệ gì tới chuyện “*yêu cầu kích bác họ*” mà ông phải né tránh câu trả lời?

Từ những kinh nghiệm cay đắng trong quá khứ ấy, hẳn mọi người đã hiểu được chân diện TGM Bùi Văn Đọc là ai? Ông đang đứng ở vị trí nào giữa lằn ranh Đòi/Đạo? Trả lời những câu hỏi này, người ta sẽ hiểu căn nguyên sâu xa nào xui khiến một Giám Mục lại có thể cắt xén cả Lời Chúa để biện minh cho sự im lặng khó hiểu của bản thân cũng như những đồng sự về những vấn nạn liên quan tới con người, tới Hội Thánh mà lương tâm mục tử với tư cách Ngôn Sứ bắt buộc phải lên tiếng.

Nó cũng mở toang cánh cửa đóng kín để mọi người nhìn thấy lý do tại sao trước thảm nạn cá chết hàng loạt tại bốn tỉnh miền Trung mà ngài chủ tịch HĐGM lại lên tiếng quá trễ² với một nội dung bị dư luận quy kết là củng cố cho quan điểm nhà nước!

2 Dư luận người CG trong và ngoài nước cũng thắc mắc: cho đến hôm nay UB/Công Lý & Hòa Bình cạnh HĐGMVN vẫn chưa có tiếng nói chính thức về thảm nạn này (ngoài những câu trả lời phỏng vấn nghe được trên đài đài RFA của vị GM chủ tịch –trong khi công luận vẫn nghĩ rằng một văn bản chính thức có danh hiệu UB/CL&HB cạnh HĐGDVN giá trị hơn nhiều những lời tuyên bố “theo gió bay đi”). Được biết cho đến ngày 27-4, sau khi Hànội bắt buộc phải lên tiếng, Ban CL&HB đơn vị Giáo Phận Vinh mới có văn thư cáo giác. Cuối văn thư chỉ ghi trống không: Ban Công Lý & Hòa Bình Giáo Phận Vinh, không có danh tính người trách nhiệm, Bà con giáo dân hỏi nhau: không rõ GM Phaolô Nguyễn Thái Hợp, GM Vinh kiêm Chủ tịch UB/CL&HB toàn quốc đang ở đâu?

May mắn, bên cạnh kẻ trèo tường, không thiếu Mục tử bước vào chuồng chiên bằng cửa chính

Rất may cho tiền đồ Giáo Hội Công Giáo VN là trong quá khứ cũng như hiện tại, bên cạnh vài hiện tượng “sói đội lột chiên” vẫn không thiếu những mục tử nhân lành –những chủ chiên đích truyền bước vào tòa nhà Giáo Hội bằng cửa lớn- luôn can đảm chèo chống con thuyền Hội Thánh vượt qua mọi gian nan thử thách trước những mưu gian Satan, Ác Quỷ. Điển hình những vị đã được Chúa gọi về như các HY Trịnh Như Khuê, Trịnh Văn Căn, Phạm Đình Tung, Nguyễn Văn Thuận, các Giám Mục Lê Hữu Từ, Phạm Ngọc Chi, Nguyễn Quang Tuyền, Nguyễn Minh Nhật, Lê Đắc Trọng, TGM Nguyễn Kim Điền v.v... và những khuôn mặt hiện nay như nguyên TGM Ngô Quang Kiệt đang ẩn tu trong Dòng Châu Sơn, Giám Mục hội hưu Hoàng Đức Oanh, GM Nguyễn Văn Long, Úc Châu³.

Nói tới người mục tử trẻ hiện là GM Phụ Tá TGP Melbourne, Úc Châu, người ta chưa quên những tiếng nói khảng khái của ông trong những năm gần đây vào những dịp Lễ, Tết, Tháng Tư Đen hướng về quê hương thống khổ. Tuy nhiên,

3 Lúc 6 giờ sáng Thứ Năm 05-5-16, chúng tôi nhận được bản văn do cha Trần Đức Anh từ Vatican gửi ra cho hay: Tòa Thánh đã bổ nhiệm Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long làm Giám Mục Chính Tòa cai quan Giáo Phận Parramatta, Úc Châu. Cuối bản văn có đoạn: “Theo niên giám năm nay của Tòa Thánh, Giáo Phận Parramatta hiện có 324 ngàn tín hữu Công Giáo trên tổng số 1 triệu 67 ngàn dân cư, với 48 giáo xứ, 67 LM giáo phận và 70 LM dòng, 250 nữ tu và 118 tu huynh. Đức Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Long là người gốc Việt đầu tiên làm Giám Mục chính tòa ở nước ngoài” (SD 5-5-2016) - G. Trần Đức Anh OP

vượt lên trên tất cả, nội dung diễn từ mới nhất trong cuộc trao đổi với Hội Đồng Liên Tôn Việt Nam về chủ đề “Vai Trò Tôn Giáo Trước Hiện Tình Đất Nước” tổ chức tại Little Sài Gòn, nam California, HK tối Thứ Năm 28-4-2016 nhân dịp tưởng niệm 41 năm ngày chế độ Việt Nam Cộng Hòa bị CS miền Bắc xâm lăng, được coi là tiêu biểu cho suy tư của người mục tử này về sứ mạng cao cả của người tín hữu Công Giáo -mà trước và trên hết là của những Đấng Bậc Làm Thầy trong Hội Thánh- đối với thân mệnh con người.

Đề cập quan niệm sai lầm -và cũng nằm trong chủ trương thâm độc của cộng sản- cho rằng **đã là người có niềm tin tôn giáo thì không được dính bén vào chính trị**, vị Giám Mục thuộc Dòng Phanxicô nêu lên câu hỏi rất ráo: Chúa Giêsu quan niệm thế nào về chính trị khi Ngài khởi đầu sứ mạng cứu thế qua lời tiên tri Isaiah: “**Thần trí Chúa ngự trên tôi. Ngài xức dầu tấn phong cho tôi. Ngài sai tôi đi loan báo Tin Mừng cho người nghèo khó, giải thoát cho kẻ bị giam cầm, mở mắt cho người mù, đem tự do cho kẻ bị áp bức....**” (Luca 4:18)⁴ (Tất cả

4 Đoạn Tin Mừng này gợi nhớ tới Chương XVIII viết về Học Thuyết Xã Hội Công Giáo, phần 4 trong tác phẩm biên khảo Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, Vĩ Nhân Thờ Đại do tù sách Tiếng Quê Hương tái bản năm 2006. Sau khi trích đoạn Tin Mừng trên, chúng tôi viết tiếp:

“**Đấy là giáo lý Yêu Thương, là con đường cứu rỗi của Chúa Giêsu Kitô. Và đấy cũng là tư tưởng dẫn đạo cho mục tiêu và sứ vụ hàng đầu của Giáo Hội Công Giáo hoàn vũ trong cuộc lữ hành trần thế. Theo trình thuật của Thánh Luca thì sau khi chịu phép rửa, trải qua 40 ngày chay tịnh trên rừng, vượt thắng cơn cám dỗ của ma quỷ, Chúa Giêsu đến Nazareth, vào hội đường đọc Sách Thánh. Trước sự hiện diện của đám đông dân chúng, Người mở sách ngôn sứ Isaia và gặp đoạn Tin Mừng kể trên.**

Sau khi đọc xong, Chúa Giêsu gấp sách lại, nghiêm trang nhìn mọi người và nói với họ: “**Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh**

những câu, đoạn tô đậm là do người viết bài này, ngoại trừ trích đoạn bài viết của cha Pascal Nguyễn Ngọc Tinh do chính ngài tô đậm)

Trong một đoạn khác, ngài nói thêm: “**Tiên tri Isaiah đã định nghĩa cho chúng ta thế nào là giữ đạo, đó là “phá vỡ xiềng xích của bọn ác nhân, cất đi gánh nặng của kẻ lầm than, giải thoát cho kẻ bị áp bức và phá tan mọi gông xiềng” (Isaiah 58:6). Đức Kitô đi đến đâu cũng quan tâm đến người cùng khốn trong xã hội. Ngài đứng về phía những người nghèo hèn, bị áp bức, bắt bớ, thiệt thòi và bất công. Ngài lên án những người dùng quyền lực, địa vị và ảnh hưởng của mình để làm tổn thương, triệt hạ người khác và khuynh đảo xã hội”.**

Với quan niệm không đời đời là “Phúc Âm và đời sống không thể

quý vị vừa nghe.”

Tròn 20 thế kỷ, cho đến đã trải qua nhiều thăng trầm thử thách trong khi bước theo chân Chúa Kitô, Giáo Hội Công Giáo vẫn minh nhiên tự nhận là Giáo Hội của người nghèo, người bị cô thế, bị áp bức, bị bách hại, tù đầy. Và trong kho tàng giáo huấn, vốn bám rễ sâu xa trong Kinh Thánh và Phúc Âm, Giáo Hội Công Giáo hoàn vũ luôn qui chiếu mọi lời giảng dạy vào những hành vi, cử chỉ, lời nói và những nẻo đường của Ngôi Hai Thiên Chúa, kể từ giây phút khởi đầu cuộc sống công khai cho tới khi chấp nhận khổ hình thập giá để hoàn thành chương trình cứu độ.

Đối chiếu lời Kinh Thánh trong sách ngôn sứ Isaia trên đây với hình ảnh ngày chung thẩm khi Chúa Kitô tái lâm, ta thấy thời gian, không gian và cảnh ngộ tuy khác, nhưng nội dung vẫn chỉ là một.

Động cơ duy nhất khiến Thiên Chúa Cha sai Con Một của Ngài xuống thế chính là vì Yêu Thương thế gian, muốn mở đường cứu rỗi thế gian. Và trong ngày cánh chung, để phân biệt hầu thường phạt người lành, kẻ dữ, Thiên Chúa cũng đã không dựa vào tiêu chuẩn nào khác hơn là Tình Thương, là mức độ ban phát tình thương đến những kẻ bất hạnh, khốn cùng: bệnh hoạn, tù đầy, thiếu ăn, thiếu mặc, thiếu vắng tình người.

Chính từ đây, Giáo Hội đã nhận ra sứ mạng phục vụ Con Người cùng những thiện ích của con người chính là nẻo đường dẫn về cùng Thiên Chúa Cha... “

tách lia nhau; tôn giáo và chính trị không thể không liên hệ với nhau. Vai trò ngôn sứ của Giáo hội đòi buộc người tín hữu ở mỗi bậc và mỗi hoàn cảnh phải tranh đấu cho một xã hội phản ảnh Vương Quốc của Thiên Chúa”, GM Nguyễn Văn Long nói tiếp:

“Truyền thống công lý xã hội trong Kinh Thánh là bằng chứng hùng hồn về sự nhập thể của các giá trị siêu nhiên vào đời sống tự nhiên của con người. **Ơn cứu độ không chỉ có nghĩa là một sự giải thoát của linh hồn và đời sống vĩnh hằng trên Thiên Quốc mà là sự giải thoát con người toàn diện.** Ngay trên cõi đời này và ngay trong xã hội này, con người được mời gọi để sống cuộc sống sung mãn với Thiên Chúa và tha nhân. Do đó, sống đức tin và sống thánh thiện không chỉ có một chiều dọc, tức là thờ phượng kính mến Chúa. **Sống đức tin và sống thánh thiện không thể tách lia khỏi tiến trình công lý hóa xã hội và phong phú hóa đời sống con người**”.

Trích đoạn sau đây trong bài tham luận trước HĐ Liên Tôn Việt Nam và 700 đồng hương buổi tối Thứ Năm 28-4-16 **có thể được coi là lời tuyên tín** của người mục tử trẻ:

“Như thế, không ai, kể cả những người tu hành như tôi, có thể đứng đưng với những vấn nạn xã hội do sự lãnh đạo hay thể chế chính trị gây ra. Chúng ta không thể sống đạo, tức là tìm những điều hay lẽ phải, mà lại không quan tâm tới sự dữ và sự bất công đang tràn lan trên quê hương. Chúng ta không thể yêu Thiên Chúa mà lại không để ý tới tiếng kêu than của dân oan. Trước khi làm người Công Giáo, trước khi làm giám mục, tôi là người Việt

Nam; tôi chịu ơn những anh hùng hào kiệt đã hy sinh cho tiền đồ dân tộc trong suốt chiều dài lịch sử. Tôi chịu ơn những chiến sỹ Việt Nam Cộng Hòa đã bảo vệ tự do cho tôi. Tôi chịu ơn những thuyền nhân đã không may mắn như tôi, nhưng cũng chính vì những cái chết thương tâm của họ mà thế giới tự do đã đón nhận những người tỵ nạn cộng sản còn sống sót như tôi. Tôi không thể không trần trở với hiện tình đất nước; tôi không thể nhắm mắt làm ngơ với hệ thống chính trị lỗi thời là chế độ cộng sản đang làm cho đất nước băng hoại. Trên huy hiệu giám mục của tôi có lá cờ VNCH trái ngang như làn sóng trên nền xanh đại dương. Tôi không thể bỏ quên quá khứ và căn tính tỵ nạn của mình. Tôi không ngần ngại khẳng định lập trường của mình là: không bao giờ tách lia lý tưởng một Việt Nam phi cộng sản và một Việt Nam nhân bản ra khỏi sứ mạng giám mục của tôi.”

Từ lời tuyên tín công khai trên đây, người mục tử trẻ đến từ Úc châu xa xôi còn chia sẻ với quý chức sắc trong HĐ Liên Tôn Việt Nam và đồng hương của ông thuộc mọi tôn giáo ở Hoa Kỳ về lòng kính ngưỡng đối với các cố Giám Mục Lê Hữu Từ, Lê Đắc Trọng, nhất là Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II. Nói tới vị GH gốc Ba Lan, người viết nhớ tới vài trích dẫn lời dạy của ngài để củng cố cho quan điểm người tín hữu Công Giáo phải tham gia chính trị trong bài tham luận của chúng tôi buổi tối 28-4-16.

Trong đoạn 42 trang 100/101 Tông Huấn “Người Tín Hữu Giáo Dân” công bố năm 1988, bản dịch của cố LM Trần Văn Hoài, Thánh Giáo Hoàng khẳng định:

“Để đem tinh thần Kitô vào trật tự trần thế, nghĩa là ‘đem đạo vào đời’ theo ý nghĩa là phục vụ con người và xã hội, các tín hữu giáo dân tuyệt đối không thể từ chối tham gia vào chính trị, nghĩa là các hoạt động nhiều sắc thái như kinh tế, xã hội, lập pháp, hành chánh, văn hóa, có mục tiêu cổ võ công ích...”

Nhắc lại những lời chê trách khía cạnh tiêu cực của chính trị, cũng nơi trang 101 Tông Huấn, ngài viết tiếp:

“Tất cả những lời lẽ khinh khi này không cách nào bào chữa được cho người Công Giáo trốn tránh chính trị hay nghi ngờ việc chung...”

Đôi lời trước khi kết thúc

Chứng từ của Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, của các cố GM Lê Đắc Trọng, Nguyễn Kim Điền, còn nhiều và bài tham luận của vị GM Phụ Tá TGP Melbourne cũng còn dài, nhưng xét thấy bài viết này đến đây cũng tạm đủ để gửi tới những ai cần đọc. Trước khi kết thúc, chúng tôi xin chuyển tới quý độc giả giấc mơ của người mục tử đến từ Úc Châu, Giám Mục Vincent Nguyễn Văn Long, người vừa được ĐTC Francis nâng lên hàng Giám Mục Chính Tòa cai quản Giáo Phận Parramatta, Úc Châu, một Giáo Phận lớn có trên 300 ngàn giáo dân và là vị Giám Mục Việt Nam đầu tiên được cử vào vị trí quan trọng này ở hải ngoại:

“Giấc mơ đó là gì thưa quý vị và đồng bào?

Đó là ngày khai hoàn của công lý, của sự thật, của nhân bản, của những giá trị Chân-Thiện-Mỹ trên quê hương.

Đó là ngày chiến thắng của ánh
(xem tiếp trang 40)

Ngậm hạt thì ăn... cá chết

■ *Phạm Minh-Tâm*

Từ ngày 06 tháng 4-2016, khi ngư-dân huyện Kỳ-anh thuộc tỉnh Hà-tĩnh, phát-hiện ra tình-trạng cá chết trong vùng biển họ đang hành nghề để sinh sống, đến nay đã là tháng rưỡi rồi. Trong khoảng thời-gian này, hiện-tượng cá chết đã tiếp diễn tại tỉnh Quảng-bình, sau đó liên-tục lan vào vùng biển các tỉnh Quảng-trị, Huế... Và nếu không kịp có giải-pháp nào cụ-thể ngăn chặn thì chắc-chắn vấn-đề sẽ cũng nhanh chóng lan đi khắp cùng các vùng biển xa hơn.

Theo một số chuyên-gia khoa-học trong lãnh-vực môi-trường của Việt-Nam nhận-định thì việc cá chết nhanh và chết hàng loạt như thế chỉ có thể là do đã nhiễm một loại hoá chất nào đó có độ độc rất mạnh. Và từ kiến-thức chuyên-môn này đã bắt buộc các người có ý-thức, có đầu óc suy nghĩ cũng như dư-luận nhạy cảm đã phải nghĩ ngay đến vùng biển Vũng Áng, vùng biển đang bị gây hại. Đây là nơi mà lâu nay đã có các sinh-hoạt biệt-lập với người Việt-Nam trong vùng. Nhất là sau khi nhà nước cộng-sản Việt-Nam thiết-lập hải-cảng Vũng Áng vào năm 1997 thì từng bước đã được nhà cầm quyền công-bố là để trở thành khu công-nghiệp đa-ngành cho vùng kinh-tế bắc Quảng-bình và nam Hà-tĩnh. Tiếp đến, theo tiến-trình phát-triển, Thủ-tướng Chính-phủ lại ký quyết-định số 72/2006/QĐ-TTg vào ngày 03-4-2006, chính-thức mở rộng một vùng đất 22.781 mẫu tây

(227,810 ngàn mét vuông) thành khu kinh-tế Vũng Áng. Song thực-tế thì đây chỉ là hành-vi tiếp-tục dâng cúng thêm đất và biển cho Trung-cộng, cho nước lân-bang này được toàn quyền thao-túng một đặc-khu kinh-tế trên đất nước Việt-Nam. Bởi vì, mọi công-trình thiết-kế và xây-dựng đều do Trung-cộng thầu và đem công-nhân từ Hoa-lục sang. Tiếp đến là một công-ty kỹ-nghệ nặng gốc Đài-loan nhưng lại liên-hệ nhiều đến Trung-cộng đã xuất-hiện tại Vũng Áng với tên được biết là công-ty gang thép Formosa và đối-tác của nó chính là đảng cộng-sản Việt-Nam.

Công-ty Formosa này chính-thức khởi-sự thiết-lập nhà máy gang thép trong đặc-khu Vũng Áng vào tháng 12 năm 2012, trên một diện-tích rộng

3.300 mẫu tây (33 ngàn mét vuông). Ngoài những đặc-quyền được đảng cộng-sản và nhà nước Việt-Nam bảo-kê cho như cả trong lẫn ngoài được canh phòng cẩn-mật kiểu “nội bất xuất ngoại bất nhập”, không chỉ người bình thường bị cầm lai vãng mà ngay cả phóng-viên báo-chí truyền-thông của nhà nước cũng không được vào để làm phóng-sự... Công-ty Formosa còn được đặt bên ngoài sự chế-tài về luật đất đai, nghĩa là không có ngày thu hồi. Có điều ngay cả những người cấp cao trong tập-đoàn lãnh-đạo Hà-nội cũng chẳng ai có thể biết bên trong khu vực này đang diễn ra các sự việc gì... Vì vậy, ngay từ năm 2012, báo-chí và dư-luận trong nước cũng đã đặt nhiều nghi-vấn về bên trong dự-án chính của Formosa là gì. Và vì đã có cả một tập-đoàn lãnh-đạo của nhà cầm quyền Hà-nội chống lưng cho nên công-ty Formosa dù trong quá-trình hoạt-động đã xảy ra nhiều vấn-đề vi-phạm nghiêm-trọng về an-toàn lao-động đưa đến tử-vong cho công-nhân thì cũng vẫn bằng chân như vại. Nói chung, đảng cộng-sản Việt-Nam thay vì bảo-vệ quyền-lợi và an-ninh

quốc-gia thì lại viện-dẫn lý-do phải bảo-vệ cho nước ngoài đầu-tư nên đã để cho Formosa nhiều quyền-hạn kiểu như “bất-khả xâm-phạm” trên đất nước mình.

Giờ đây, việc cá chết hàng loạt xuất-hiện tại Vũng Áng chứng-tỏ vùng biển này đã “có vấn-đề”. Và vấn-đề này đã có nhiều bằng chứng cụ-thể là do công-ty Formosa gây ra khi các chất thải từ lò luyện gang thép được xả trực-tiếp ra biển.

Theo Sở Tài-nguyên và Môi-trường tỉnh Thừa-thiên - Huế thì tình trạng cá chết bất thường ở vùng ven biển và khu vực đầm phá của tỉnh là do chất độc trong môi-trường nước. Rồi vào ngày 24 tháng 4-2016, ông Lê Huy Bá, tiến-sĩ khoa-học và nguyên Viện-trưởng viện Khoa-học Công-nghệ và Quản-lý Môi-trường thuộc Đại-học Công-nghiệp Thành-phố Hồ chí Minh đã công-bố với đài BBC là *những loại có thể làm cho cá chết, thủy sản ven biển chết nhanh và nhiều như vậy chỉ có thể là chất độc và cực độc....Các chất này phải hòa tan được trong nước và di chuyển nhanh, khả năng lắng tụ kém nên hòa tan, di chuyển và gây ảnh hưởng trong cả vùng lớn, nhờ có dòng chảy hải lưu đưa chất độc từ Hà Tĩnh về Quảng Bình, Quảng Trị, Huế lan tỏa nhanh như vậy...*

Cùng trong ngày 22 tháng 4-2016, báo Thanh Niên cho tin một người dân lặn biển tên là Nguyễn Xuân Thành, đã tìm thấy đường ống xả thải hóa-chất dưới đáy biển thuật rằng *tôi thấy đường ống này phun nước rất mạnh. Nước phun từ đường ống ra có màu vàng đục, nhũn nhụa, mùi hôi thối, khi người thì cảm thấy rất ngạt thở...*

Ngày 24 tháng 4-2016, báo Tuổi Trẻ lại cho biết Tổng-cục Môi-trường

xác nhận sự việc nhà máy Formosa súc xả đường ống nhưng không thông-báo cho địa phương, nhưng sau đó một viên chức cấp thứ-trưởng lại khẳng-định trên Vietnamnet rằng Formosa được phép xả thải trực tiếp...

Như vậy có nghĩa là nhà cầm quyền cộng-sản Hà-nội chỉ vì lợi đã dung-túng cho đối-tác làm ăn Formosa hoặc vì quyền mà “cả nể” với thế-lực đứng sau công-ty này, bất chấp sự an-toàn về môi-trường của dân chúng.

Cũng theo tin từ BBC, giáo-sư Lê Huy Bá khi phân-tích danh-sách các hóa-chất mà Formosa mua để súc xả đường ống xả thải, có nói *...Nhìn vào danh sách, tôi thấy những hóa chất này nếu dùng trực tiếp thì gây độc ngay. Tất cả các hóa chất này, chỉ trừ một số chất làm sạch nước, chống khuẩn, còn lại chất chống gỉ, chống ăn mòn, khử trùng, trung hòa... đều gây độc. Thành phần rất giàu kim loại nặng, rất giàu hóa chất mạch vòng và chất điện tử tự do, gây độc kinh khủng. Nó có thể tạo ra các hợp chất cơ kim rất bền trong nước và rất khó giải độc...*

Cụ-thể nhất là chính Chu Xuân Phàm - người giữ chức giám-đốc đối-ngoại của công-ty gang thép Formosa Hà-tĩnh - đã công-khai trả lời đài truyền hình VTC News rằng Hà-tĩnh chỉ có thể chọn lựa hoặc là nhà máy thép, hoặc là cá tôm...

Thái-độ gì đây...

Chỉ bằng vào câu nói của người đại-diện Formosa vừa nêu trên cũng đã hiểu đầu dây mối nhợ chuyện cá chết ở Vũng Áng có thể xem như đã năm tỏ rõ mui rồi. Thế nhưng cho đến nay, nhà cầm quyền Hà-nội vẫn chưa có một tiếng nói chính-thức nào trả lời thoả-đáng cho dân chúng hay

có một giải-pháp nào thích-ứng tại chỗ, vừa ngăn chặn việc làm bừa-bãi của công-ty Formosa, vừa giúp người dân trong hoàn-cảnh khó-khăn và nguy-hiêm. Rồi chính vì người dân trên cả nước đã ý-thức được thảm-hoạ Vũng Áng - Formosa với những hoá-chất đã và đang gây ô-nhiễm vùng biển Miền Trung mà theo giáo-sư Lê Huy Bá đánh giá là có tác-dụng **gây độc kinh khủng** và **rất nguy hiểm nếu ăn phải** sẽ tiếp-tục theo dòng chảy của biển mà lan tỏa rộng thêm mãi nên họ phải đòi hỏi nhà cầm quyền một sự minh-bạch.

Sự đòi hỏi này không chỉ vì vấn-đề thiết-thân cụ-thể trong cuộc sống thường-nhật của họ mà còn vì nghĩ xa đến môi-trường sinh-thái toàn miền, đến nền kinh-tế chung của xã-hội, đến sự tồn-vong của dân-tộc...nên không thể không phản-ứng; không thể không đứng lên bằng những cuộc biểu-tình ôn-hoà. Vậy tại sao tập-đoàn lãnh-đạo nhà nước cộng-sản Việt-Nam lại im-lặng? Tại sao thay vì phải truy xét và nghiệm-chứng cho ra căn-đề của vấn-đề thì lại chỉ vì bảo-vệ một công-ty nước ngoài đang gây hoạ mà đảng và nhà nước cộng-sản Việt-Nam lại tận sức đem quân-đội “nhân-dân” đi bảo-vệ đặc-khu Vũng Áng. Tung lực-lượng công-an “nhân-dân” đi đàn-áp, đi cấm cản dân mình biểu-tình. Tại sao công-an nhân dân lại đánh dân bằng tác-phong như quân Nam Hán đánh quân của Ngô Quyền; như quân Đông Hán đánh quân của Hai Bà Trưng; như quân Nguyễn, quân Minh, quân Thanh đi xâm lấn...Tất cả là sao đây? Chẳng lẽ chín chục triệu người Việt-Nam không phải là đồng-bào ruột thịt của những người đang lãnh-đạo đất nước này, mà những người đang chủ-trì, đang hoạt-động, đang bành-trướng đặc-khu Vũng Áng mới phải?

Đến giờ này vẫn chưa biết ăn nói

Khi nêu lên sự im-lặng của đám lãnh-đạo nhà nước cộng-sản, người viết muốn là để đặc-biệt gửi đến những người trẻ Việt-Nam sinh sau ngày 30-4-1975, trong nước cũng như hải-ngoại, có ý-niệm về một tập-đoàn lãnh-đạo tham-tàn, gian-manh và vô-trách-nhiệm. Từ khi họ có mặt trên dải đất chữ S cho đến nay cũng già ba phần tư thế-kỷ rồi, họ đã làm được gì cho dân cho nước đâu mà ngược lại, thành-tích của họ chỉ toàn các việc bán nước, buôn dân và tiêu-diệt những người quốc-gia và ái-quốc chân-chính. Bao nhiêu sách sử đã ghi nên gần như bất kỳ người Việt-Nam nào đã được gọi là có ăn có học và có ý-thức dân-tộc đều đã đọc, đều đã biết... Bây giờ, những gì mọi người Việt-Nam đã thấy và đồng-bào trong nước đang làm về vụ Formosa cũng chỉ là giọt nước nhỏ thêm vào cái ly đã gần tràn. Cái chính yếu chúng ta phải nhận ra là nếu hơn chín mươi triệu dân vẫn tiếp-tục cam lòng để họ cưỡi đầu cưỡi cổ thì chẳng riêng gì Vũng Áng mà cả nước sẽ thành đặc-khu của Tàu và Hà-nội là Formosa.

Như vậy, sự im-lặng của nhà nước cộng-sản Việt-Nam cũng dễ hiểu vì bản-chất vong-nô vô-cảm của họ với đất nước, với dân-tộc và với đồng-bào. Song le, thái-độ của những người đang trên các ngai toà cao ngất-ngưỡng của Giáo-hội Công-giáo Việt-Nam vẫn điềm-nhiên toạ-thị trước sự việc cá chết, trước dân đau ngất-ngoại và tình-trạng nước mất từng vùng, từng ngày, mới là sự khó hiểu. Ngày trước, chỉ mới thấy đám đông đi theo cả ngày không có gì ăn mà Đức Ki-tô đã vội thắc-mắc chạnh lòng, đã vội ban phép thiêng cho họ no đủ từ năm chiếc bánh và

hai con cá. Điều này nói lên rõ-ràng là Thiên Chúa đến với nhân-loại không chỉ để rao giảng bằng miệng mà còn quan-tâm đến nhu-cầu vật-chất của đám đông, của xã-hội.

Hãy tính lại xem. Ngày cá bắt đầu chết là 06-4-2016. Phải chờ gần một tháng sau và chọn đúng vào ngày đau thương của nửa miền đất nước tự-do thì giám-mục Bùi Văn Đọc mới ra được cái thông-báo mang nội-dung công-khai bệnh-vực cho nhà nước cộng-sản. Khi ông viết *...Nhà Nước và những cơ quan trách nhiệm vẫn chưa tìm ra rõ ràng nguyên nhân của sự kiện này... cũng lo lắng khi suy nghĩ về tương lai môi trường sống trên quê hương Việt-Nam...* thì có khác gì luận-điều giải-thích lấp-lung của các viên-chức cộng-sản. Chẳng hạn như phó giám-đốc sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh Hà-tĩnh tuyên-bố *...Nói chung, các thông số, chỉ tiêu của nguồn nước biển đều nằm trong giới hạn cho phép, chưa vượt ngưỡng đến mức ô nhiễm. Chính vì thế, chưa đủ căn cứ để có thể đưa ra kết luận cá chết hàng loạt là do nguồn nước...* Rồi chỉ mới hơn hai tuần sau khi cá bắt đầu chết, phó chủ-tịch Ủy-ban Nhân-dân tỉnh Hà-tĩnh đã phủ-dụ dân chúng *...hiện tại các lồng bè đang nuôi trồng thủy sản ở Vũng Áng (Hà Tĩnh) nhiều loại thủy, hải sản vẫn sinh trưởng bình thường. Những loại hải sản như: mực, tôm, cua cá vẫn đang sống thì người dân có thể ăn được. Ngoài ra, người dân cũng có thể yên tâm tắm biển ở các vùng biển này....* Đúng là kẻ chan người húp.

Nhớ lại vào giữa năm 2009, giám-mục Bùi Văn Đọc đã vì muốn để lấp-liếm (chữ của Hồng-y Joseph Ratzinger khi chưa làm Giáo-hoàng dùng trả lời nhà báo Peter Seewald) sự im-lặng của các giám-mục Việt-

Nam trước các biến-cổ thời-sự lúc đó mà trích nửa vời một câu Kinh Thánh, mượn lời ngôn-sứ Giê-rê-mi-a rằng *...con đây còn quá trẻ, con không biết ăn nói....* Bây giờ trong thông-báo về một tình-trạng sinh-tử của người dân, ông lại trích dẫn câu 61 trong Thông-điệp Laudato Si, nói về nguyên-tắc tổng-quát trước vãn-nạn chung-chung của nhân-loại để áp-dụng cho một việc cụ-thể là hàng chục, hàng trăm tấn cá chết đang phơi xác trước mắt toàn dân Việt-Nam. Song vào ngày 11-5-2016 mới đây, tác-gia Hoàng Gia Bảo trong bài viết “Phân-tích Laudato Si” đã chứng-minh Tổng-giám-mục Bùi Văn Đọc lần này không trích dẫn nửa vời mà lại là cắt xén như sau *...”Trở lại với thông báo, đoạn trích dẫn trên nằm ở mục 61, cuối Chương I “Điều gì đang xảy ra cho ngôi nhà chung của chúng ta?” (WHAT IS HAPPENING TO OUR COMMON HOME) nói về sự khác biệt quan điểm (A VARIETY OF OPINIONS. Nguyên văn đầy đủ của nó bằng Anh ngữ như sau:*

On many concrete questions, the Church has no reason to offer a definitive opinion; she knows that honest debate must be encouraged among experts, while respecting divergent views. But we need only take a frank look at the facts to see that our common home is falling into serious disrepair. Hope would have us recognize that there is always a way out, that we can always redirect our steps, that we can always do something to solve our problems.

Xin tạm dịch:

Trước các vấn nạn cụ thể Giáo Hội không nhất thiết phải bày tỏ một quan điểm dứt khoát, nhưng biết rằng việc tranh luận trung thực trong giới chuyên gia cần được khuyến khích

trong sự tôn trọng các quan điểm khác biệt nhau. Nhưng chúng ta cần nhìn thẳng vào thực tế để thấy rằng, ngôi nhà chung của chúng ta đang rơi vào tình trạng xuống cấp nghiêm trọng. Sự hy vọng sẽ luôn giúp chúng ta tìm ra lối thoát, chúng ta có thể sẽ phải thường xuyên thay đổi cách làm, và luôn phải **làm điều gì đó** để giải quyết những vấn nạn này.

Lại nữa, huấn-giáo của Hội-thánh nhiều lắm, còn có những hướng-dẫn cụ-thể và chuyên-biệt hơn, như Hiến-chế Mục-vụ của Công-đồng Vatican II, có câu 74, dạy chúng ta về thái-độ đối với quyền-bính: *“Trong trường hợp chính quyền vượt quá phạm-vi của mình mà đàn áp dân chúng, thì dân chúng vẫn được phép bênh vực quyền lợi của mình và của đồng bào mình, chống lại những lạm dụng của chính quyền. Tuy phải tôn trọng giới hạn của luật tự nhiên cũng như luật Phúc-âm nhưng cũng không được từ chối những việc xét thấy cần cho công ích”*. Và trong Tông-thư Mầu-Nhiệm Nhập-thể (*Incarnationis Mysterium*), nơi câu 13, Đức Thánh-Cha Gio-an Phao-lô II đã nói.. *Những con người thuộc mọi tầng lớp xã-hội đã chịu đau khổ vì niềm tin của mình, đem máu đào trả giá cho sự gắn bó của họ với Đức Ki-tô và Giáo-hội; hoặc đã can-đảm chịu đựng nhiều năm tù đầy và bị tước-đoạt đủ mọi thứ bởi vì họ không muốn nhượng-bộ trước một ý-thức-hệ đã chuyển hóa thành một chế-độ độc-tài, tàn-bạo... Thành vậy, người viết trộm nghĩ, cho đến giờ này, khi tuổi đời đã thêm được gần một thập-niên nữa rồi và lại còn giữ ngôi cao chức trọng hơn lúc ở Mỹ-tho mà xem ra giám-mục Bùi Văn Đọc vẫn chưa biết ăn nói. Nếu thực như vậy thì xin ông đừng nói để thà rằng như Hồng-y Joseph Ratzinger... kết án nặng nề*

những mục tử nào làm chó câm... vẫn còn có thể xem như một thái-độ chọn lựa hơn là nói nhảm. Các viên-chức cộng-sản họ phải nói quanh bằng lý-do chưa rõ nguyên-nhân để câu giờ với dân chúng, nhưng còn Tổng-giám-mục Bùi Văn Đọc thì ông phải biết suy nghĩ và nhận-định chứ, hà có gì lại đi làm cái việc mà như ông bà mình đã gọi là “ăn theo và nói leo” như vậy.

Tiếng “xèng-xèng” inh-ỏi của phèng-la

Thời gian này, không riêng gì giới Công-giáo mà người Việt-Nam ở khắp đó đây vẫn chưa ngớt bàn ra tán vào về hai “sứ điệp” gây nhiều “ấn tượng” của hai giám-mục Việt-Nam. Một là thông-báo cá chết gửi đi ngày 30-4-2016 của Tổng-giám-mục Bùi Văn Đọc và cũng là đương-kim chủ-tịch Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam và hai là thư ngày 10-5-2016 của giám-mục Đinh Đức Đạo gửi linh-mục, tu-sĩ và giáo-dân Xuân-lộc về việc đi bầu. Nhiều người cho rằng việc giám-mục Đinh Đức Đạo đang lúc này mà không quan-tâm gì đến cá chết do độc hại môi-trường, lại đi mẫn-cán khua mõ “nhắc” những người thuộc bản-quyền của mình ... tích cực tham gia việc bầu cử... có thể là ông muốn dăng dăng một “đoá hoa tâm-tư”. Bởi vì ông vừa thế chỗ người tiền-nhiệm thì cũng sẽ thừa-kế di-sản Núi Cúi còn đang chưa đầu vào đâu. Song phần người viết lại nghĩ ngay đến hai chữ tượng-thanh của giám-mục Vinh-sơn Nguyễn Văn Long đã dùng khi nói chuyện tại buổi sinh-hoạt với Hội-đồng Liên-tôn Việt-Nam bên Hoa-kỳ vào buổi tối ngày 28-4-2016, như sau: **Nếu Giáo-hội chưa dấn thân vào việc phục hồi nhân phẩm con người, lợi ích chung và các giá trị nhân bản, nhất là trong**

một xã hội không tôn trọng nhân quyền như Việt-Nam thì có phải chúng ta, Giáo-hội chúng ta chỉ là tiếng xèng-xèng kêu inh ỏi... Mà đã là tiếng xèng-xèng thì làm gì có âm-luật, có tiết-điều ra hồn mà chỉ là rách việc.

Cái tiếng phèng-la xèng-xèng này thật sự làm khổ tai bất kể là ai nghe được. Nó làm những người có đức tin, có lương-tri và ý-thức phải cúi mặt ngậm-ngùi tự hỏi tương-lai Giáo-hội Việt-Nam đang đi về đâu. Nó cũng là tiếng thờ dài thất-vọng của anh em trong cộng-đồng dân-tộc xưa nay vẫn tin-tưởng rằng tiếng nói của lương-tâm Công-giáo thực-sự là công-bằng xã-hội.

Từ khu kinh-tế-mới Núi Cúi đến đặc-khu Vũng Áng

Nhà xã-hội Pháp, Émile Durkheim, nói **khi lương-tâm lên tiếng chính là xã-hội lên tiếng trong ta**. Còn hiện-tại ở đất nước tang-thương này, xã-hội không phải chỉ lên tiếng mà đã cất lên những tiếng gào thét, tiếng kêu bi-ai đến lạc-giọng nhưng hình như những người “làm lớn” cả Đạo lẫn đời đã mất hết lương-tâm. Đã đành là nhà nước cộng-sản không lên tiếng, vì họ là vậy; nhưng hàng mục-tử của Nhà Đạo cũng thờ-ơ lạnh-lùng không kém mới là điều đáng nói và phải nói. Nếu đếm chính-xác từ ngày đầu tiên xảy ra việc cá chết cho đến ngày Ban Công-lý và Hoà-bình của giáo phận Vinh, chính nơi xảy ra vụ Formosa, có văn-thư lên tiếng là 21 ngày và 24 ngày sau mới đến Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam. Sự chậm-chạp này tất phải có nguyên-nhân và tính-toán. Song nguyên-nhân nào, tính toán gì chẳng qua cũng chỉ là không vượt nổi được nỗi sợ-hãi nên đành để lương-tâm ngủ yên trong sự nhất-đảm, một thái-độ không nên có theo vị-thế của

minh.

Nhà nước ngậm miệng vì Formosa là đối-tác của họ. Còn Nhà Đạo cam nín chẳng lẽ vì những củ cà-rốt như tổng-giám-mục Bùi Văn Đọc đã từng khoe với đài RFA là sắp được mở “đại học Công giáo”. Cái chữ “được” hí-hửng của Tổng-giám-mục làm người nghe bực-bộ. Trước 1975, ông đã chẳng từng được nhiều thứ sao? Một củ cà-rốt nữa là khu đất hoang Núi Cúi mà các vị đã dùng cái bóng của mũ gậy, của phẩm-phục xanh-xang để vâng theo sự sắp xếp nào đó mà cưỡng gán vào đấy một danh xưng của Đức Mẹ. Hoặc như nhiều người đã nửa đùa nửa thật bảo rằng Miền Nam đã mất 40 năm rồi mà đến bây giờ Đức Mẹ vẫn còn bị các giám-mục Việt-Nam khua phèng-la, chũm-choe “xèng-xèng” đưa đi kinh-tế-mới. Xin ngừng lại lối suy nghĩ mỉa giảo-dân như đã có thông-tin rằng khi các chị Mến-thánh-giá Thủ-thiên lên toà Tổng-giám-mục Sài-gòn cầu cứu thì được một quan-chức tại đó căn dặn là đừng làm âm-ĩ kéo phươg-hại đến hai việc lớn đang lo là xây-dựng Núi Cúi và trùng-tu nhà thờ chính-toà Sài-gòn. Thêm nữa, trong dân-gian thì bàn tán việc một giám-mục nào đó tuyên-bố xây-dựng Núi Cúi là để có nơi nghênh đón Đức Giáo Hoàng vào năm 2017. Nếu tất cả các điều này là sự thực thì cũng đâu phải là việc chính yếu của những người mang sứ-vụ đi loan-báo Tin Mừng theo tinh-thần của (Lc 4, 18-19) mà chỉ là cái bệnh thành-tích hời-hợt của chế-độ đã lần-lượt sứ-mạng tông-đồ, đã làm người theo Chúa bị lạc tín-hiệu.

Núi Cúi là cái bánh nhà nước đã vẽ cho để đi vào ngõ cụt. Đồi một Thủ-thiên có chiều dầy gần hai thế kỷ về cả lịch-sử lẫn giáo-sử có ảnh-hưởng sâu-sắc trong vùng để lấy một vùng

đất rừng-rú phải khai-hoang cho nhà nước có đáng chăng? Với diện-tích 104 mẫu tây đất, nếu là mua thì cũng khó ăn nói cho một Giáo-hội nghèo và xây cất rên-rang thì đúng là biểu-chứng của tự-do tôn-giáo. Còn nếu là *xin-cho* hay giúp đỡ thì lại càng tiếng dữ đồn xa. Nhất là ai biết được ma nào ăn cỗ nào. Vậy mong đừng dùng chiêu-bài đón Đức Thánh Cha để bắt giảo dân tận sức, tận lực đóng góp làm cho đẹp, cho “hoành-tráng” một khu mà chỉ để xong thì sẽ không mấy khi sinh-hoạt. Rồi cũng nên nghĩ đến một ngày khu kinh-tế-mới này lại thành đặc-khu nào đó để mọi sự chỉ còn lại như những đồng gạch vụn ở Dòng Kín Ca-mê-lô hay xây bệnh-viện như Thái-hà và hết công-viên lại chuyển sang siêu-thị như Toà Khâm-sứ....

Giác mơ của Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam

Về chuyện mời Đức Thánh Cha sang thăm cho đến giờ này xem ra vẫn còn giữ nguyên-trạng là một giấc mơ. Giác mơ này có thể khởi đi do ảo-tưởng của một số giám-mục vai vế trong Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam tin vào lời hứa hão-huyền của vài ba lãnh-đạo nào đó trong lúc “trà dư tửu hậu”. Từ đó sinh lòng hy-vọng trong nhiệm-kỳ chủ-tịch Hội-đồng Giám-mục của mình sẽ được đón ngài giáo-chủ của mình đến thăm. Có điều, từ xưa đến nay, những cuộc đi đây đi đó của các vị Giáo-hoàng, được gọi là những chuyến tông-du, thường hoặc là đặt trên quan-hệ ngoại-giao giữa hai nguyên-thủ quốc-gia hoặc do lời mời của Giáo-hội địa-phương kết-hợp với chính-quyền sở-tại tiếp đón làm thượng-khách danh-dự cho một sinh-hoạt tôn-giáo mang tầm vóc quốc-tế. Ở đây, tất cả còn tùy vào “ân huệ”; còn phải se-sẽ bảo nhau không nên thế này hay thế khác trong thời gian

đang “xin” và chờ được “cho”. Tại sao khi chính vị-thế của Đức Thánh Cha đã là thượng-khách tinh-thần của thế-giới rồi mà còn phải xin...

Nay Hội-đồng Giám-mục Việt-Nam phải vận-dụng hết sở-đoán, sở-trường; phải luồn lọt nhin nhục bên này, chiều chuộng bên nọ theo cơ chế *xin-cho* để mời và cứ giả dụ như Đức Thánh Cha nhận lời đến thì liệu mọi sự có khá hơn chuyến viếng thăm của hồng-y Reinhard Marx vào tháng 01-2016 chút nào không? Hồng-y Reinhard Marx là cố-vấn của Đức Thánh Cha, nên chắc chắn trong chuyến đi vừa qua có nhiệm-vụ tìm

hiểu về Giáo-hội Việt-Nam và nghe đâu còn là để chuẩn-bị cho chuyến viếng thăm của Quốc-vụ-khanh Toà-thánh được dự kiến vào tháng 4-2016; vậy mà còn bị giới hạn trong lệnh cấm đi nơi này hay chỉ cho đến nơi kia. Không chừng cái lộ-trình của Đức Thánh Cha còn tệ hơn vậy nữa, thì thử hỏi các giám-mục Việt-Nam định đưa Đức Thánh Cha ra bôi-bác hay làm trò cười cho thế giới đây?

(xem tiếp trang 47)

TÒA GIÁM MỤC XÃ ĐOÀI
Nghị Diên, Nghi Lộc, Nghệ An, Việt Nam
Tel: +84.383.861.171; +84.948.051.966
Fax: +84.383.861.215
Email: tgmvinh@gmail.com
Số: 0316/TMV-TGM

**“Chúng ta không thể dừng
dừng trước bất cứ điều gì của trái đất”**
(ĐGH Phanxicô, *Laudato Si*)

THƯ CHUNG

Về thảm họa ô nhiễm môi trường biển Miền Trung

Kính gửi: Quý Cha, quý Tu sỹ, quý bà con giáo dân và tất cả mọi người,

Trong những ngày qua, chúng ta đau lòng chứng kiến thảm họa ô nhiễm môi trường biển chưa từng thấy. Hàng trăm tấn cá chết trôi dạt vào bờ biển Miền Trung. Tôm, ngao sò, chim chóc, rùng ngáp mẫn đột nhiên chết hàng loạt, hệ sinh thái của thềm lục địa bị phá hủy. Hàng triệu ngư dân, người nuôi trồng thủy sản, làm muối, buôn bán hải sản, kinh doanh dịch vụ ăn uống và du lịch... đột nhiên rơi vào cảnh thất nghiệp và điêu đứng vì nghề nghiệp mưu sinh hoàn toàn bị đảo lộn. Hoang loạn, bần cùng và phẫn nộ, đó là những khó khăn mà người dân đang nếm trải.

Hiện nay, dù các người hữu trách chưa đưa ra kết luận chính thức, nhưng nhiều người vẫn đinh ninh rằng, chất thải có chứa độc tố kim loại nặng từ khu công nghiệp là nguyên nhân của thảm họa trên. Nếu thực sự như vậy thì thảm họa môi trường này có mức độ lâu dài và nguy hiểm vô cùng to lớn. Chắc chắn phải mất nhiều thập niên nữa hệ sinh thái của thềm lục địa Miền Trung mới khôi phục được. Về phương diện kinh tế, tuy chưa có thống kê cụ thể, nhưng nhiều người cho rằng, thiệt hại do thảm họa môi trường này gây ra vượt rất xa lợi nhuận mà một khu công nghiệp có thể mang lại.

Hậu quả của nhiễm độc kim loại nặng đối với sức khỏe con người còn khủng khiếp hơn. Các độc tố này sẽ tồn tại lâu dài trong lòng biển. Nước biển và hải lưu sẽ làm loãng nồng độ chất độc để không gây chết tức thì cho sinh vật biển, nhưng các sinh vật này sẽ bị tác hại lâu dài qua việc hấp thụ độc tố từ chuỗi thức ăn. Khi con người tiêu thụ thủy sản, nước mắm, muối có nhiễm độc, các độc tố này sẽ xâm nhập và tích lũy ngày càng nhiều trong cơ thể. Đến một lúc nào đó hàm lượng độc tố này vượt ngưỡng cho phép, chúng sẽ gây bệnh tật như ung thư, tổn thương não... và có thể gây dị dạng, quái thai cho các thế hệ sau.

Mặc dù tầm mức nguy hiểm của thảm họa to lớn như vậy, nhưng đã hơn một tháng qua, các nhà chức trách vẫn né tránh việc công bố nguyên nhân và thủ phạm gây ra thảm họa này. Bên cạnh đó một số người còn khuyến khích dân chúng tiêu thụ thủy hải sản một cách thiếu căn cứ khoa học. Trong khi đó, thật khó hiểu khi nhà cầm quyền lại nặng tay đàn áp những người biểu tình ôn hòa đòi trả lại môi trường trong sạch cho người dân.

Đứng trước thảm trạng này, chúng ta phải có thái độ như thế nào?

Thánh Công Đồng Vaticanô II dạy rằng: “Vui mừng và hy vọng, ưu sầu và âu lo của con người ngày nay, nhất là của người nghèo và những ai đau khổ, cũng là vui mừng và hy vọng, ưu sầu và âu lo của người môn đệ Đức Kitô, không có gì đích thực nhân loại mà không có âm vang trong cõi lòng người Kitô hữu” (CD Vaticanô II, *Gaudium et Spes*, số 1).

Vì vậy, chúng ta không thể nào đứng trước thảm họa ô nhiễm môi trường đang phá hủy không những vùng biển Miền Trung mà còn gây thảm họa lâu dài cho cả dân tộc. Thật vậy, chúng ta đang đối diện với một vấn đề vô cùng quan trọng, không chỉ liên quan đến chính mỗi người chúng ta mà còn liên quan đến nhiều thế hệ. Có thể nói rằng, biển kêu gào thảm thiết vì bị bức tử và mọi người, mọi vật đang bị ảnh hưởng nghiêm trọng do thảm họa này. Chúng ta cần biết rằng việc phá hoại môi trường, làm nhor bản nguồn nước, đất đai và

không khí bằng những độc tố là tội lỗi, và sẽ gánh lấy hậu quả. Vì “tội lỗi chống lại tự nhiên, cũng là tội lỗi chống lại chúng ta và là tội lỗi chống lại chính Thiên Chúa” (ĐGH Phanxicô, Laudato Sí, số 8).

Theo giáo huấn của Đức Thánh Cha Phanxiô, chúng ta không thể dung thứ bất cứ thái độ vô cảm và vô trách nhiệm nào đối với môi trường. Đồng thời, chúng ta có quyền đòi hỏi người khác, trong lúc tìm cách đáp ứng các nhu cầu của thế hệ hiện tại, không được tác hại đến các thế hệ tương lai. Chúng ta có quyền yêu cầu các nhà hữu trách phải tạo lập một hệ thống pháp lý chặt chẽ và hữu hiệu để bảo vệ môi sinh. Không cho phép những ai lạm dụng quyền lực và dựa vào mô hình kinh tế - kỹ thuật để phá hoại đất nước, sự tự do cũng như công bằng xã hội (x. ĐGH Phanxicô, Laudato Sí, số 53 và số 59).

Vì thế, tôi tha thiết mời gọi Anh Chị Em thể hiện căn tính Kitô hữu của mình, có trách nhiệm với quê hương đất nước và các thế hệ tương lai, đồng thời hiệp thông chia sẻ với những người đang là nạn nhân của thảm họa ô nhiễm môi trường bằng những việc làm cụ thể sau đây:

- Biết sẵn sàng từ bỏ lối sống hưởng thụ coi thường môi sinh và cương quyết không sản xuất, chế biến “thực phẩm bẩn” gây hủy hoại sức khỏe, tổn thương đến tính mạng của đồng bào mình; từ bỏ lối phát triển kinh tế không những không bền vững mà còn hủy hoại đến môi sinh;
- Giúp đỡ những anh chị em đang là nạn nhân của thảm họa này qua sự thăm viếng, động viên tinh thần cũng như giúp đỡ bằng vật chất;
- Chủ động tiêu hủy, chôn cất một cách an toàn nhất có thể, những sinh vật biển bị chết để ngăn chặn chất độc phát tán; không tàng trữ, buôn bán những hải sản, thực phẩm chế biến từ hải sản đã nhiễm độc hoặc nghi ngờ nhiễm độc;
- Hợp tác với những cá nhân và tổ chức thành tâm thiện chí để tìm ra nguyên nhân gây thảm họa, đồng thời nỗ lực tìm kiếm biện pháp khắc phục thảm họa này;
- Thực hiện quyền công dân được Hiến pháp, pháp luật Việt Nam và các Công ước Quốc tế quy định; thể hiện một cách ôn hòa quyền đòi hỏi sự minh bạch trong việc điều hành đất nước, cũng như xử lý thảm họa và buộc những kẻ đã gây ra phải bị xét xử đúng với công lý.

Đặc biệt, tôi tha thiết mời gọi Anh Chị Em cầu nguyện cho công cuộc bảo vệ môi trường, bảo vệ sự thật và quyền được sống trong một môi trường lành mạnh, hài hòa và bền vững. Rất có thể con cháu chúng ta sau này sẽ hỏi: Vào thời điểm đất nước lâm nguy, Biển Đông bị ô nhiễm, ông, bà, cha, mẹ đã làm gì để cứu biển và cứu chúng con? Tin tưởng vào lời hứa của Đức Mẹ Fatima, tôi kêu gọi mọi người siêng năng lần hạt Mân Côi, để nhờ sự phù hộ của Đức Mẹ, chúng ta không những biết can đảm bảo vệ non sông đất nước mà còn không để lại hệ lụy cho thế hệ tương lai.

Xin Chúa chúc lành và ban bình an cho mọi người trên đất nước Việt Nam thân yêu.

Kỷ niệm 99 năm ngày Đức Mẹ hiện ra lần thứ nhất tại Fatima, Xã Đoài, ngày 13 tháng 5 năm 2016

GIÁM MỤC GIÁO PHẬN VINH

✠ Phaolô Nguyễn Thái Hợp

Toà Giám mục Xuân Lộc, ngày 10 tháng 5 năm 2016

TÒA GIÁM MỤC XUÂN LỘC
10 Hùng Vương, Xuân Bình, Long Khánh, Đồng Nai
ĐT: (061) 3877256 - FAX: (8461) 3784053
EMAIL: vptgmxl@gmail.com
Số: 05-2016/TC

Kính gửi: Quý Cha, quý Tu sĩ nam nữ, các Chủng sinh,
và anh chị em giáo hữu giáo phận Xuân Lộc

Anh chị em thân mến,

Ngày 22.05.2016 là ngày bầu cử Quốc Hội khóa XIV. Thánh Công đồng Vaticanô II dạy chúng ta: *“Mọi công dân cần phải nhớ tới quyền lợi và đồng thời là bổn phận của họ trong việc tự do sử dụng lá phiếu của mình để mưu cầu công ích. Giáo Hội ca ngợi và quý trọng việc làm của những người vì lợi ích quốc gia mà dấn thân phục vụ con người cùng nhận lãnh gánh nặng của trách nhiệm này.”* (Hiến chế Vui mừng và Hy vọng số 75).

Đây cũng là dịp để chúng ta đọc lại giáo huấn của Công đồng Vaticanô II trong Hiến chế Mục vụ *Vui mừng và Hy vọng*, phần I chương IV và phần II chương IV về vai trò của Giáo Hội trong thế giới ngày nay và về sứ mệnh của người Kitô hữu trong hoạt động chính trị và xã hội.

Vì thế, tôi mời gọi anh chị em tích cực tham gia việc bầu cử; xem xét chọn lựa những đại biểu có phẩm chất đạo đức, có trình độ và năng lực phục vụ lợi ích của nhân dân. Tôi hy vọng với ý thức về quyền lợi và nghĩa vụ công dân, anh chị em sẽ hoàn thành tốt việc bầu cử lần này.

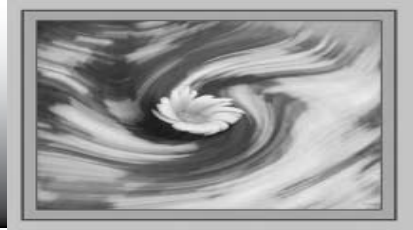
Thân ái chào anh chị em và xin anh chị em thêm lời cầu nguyện cho quê hương đất nước, cho Giáo phận và cho cả tôi nữa.

✠ **Giuse Đinh Đức Đạo**
Giám mục giáo phận Xuân Lộc

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

CHÁN MỚ ĐỜI

Quê hương, Giáo Hội ủ trong lòng
Mấy chục năm trời vẫn ngóng trông
Mong dân nước thoát cơn cùng khổ
Mong đạo giúp đời sống sạch trong

Thực tế là dân ngày mỗi khổ
Cửu Long cạn nước, đất khô cằn
Dọc biển miền Trung pha nước thải
Cá chết, dân chài cũng đói ăn!

Quê hương tàn phá, dân cùng khổ
Cái đám cầm quyền trốn ở đâu?
Hai tháng trôi qua còn lúng túng
Nguyên do chẳng nói, chỉ đùn nhau

Đồng to đồng nhỏ quan sơi hết
Ngậm miệng ăn tiền khó nói ra
Nếu cứ thẳng tay theo luật lệ
Làm sao nuốt được đồng Đô-la?

Vì hèn không dám nêu thủ phạm
Lại sợ dân tình tỉnh giấc ngu
Tung đám “chó vàng” ra trấn áp
Đánh dân tàn ác hơn kẻ thù

Vậy mà “Đức Tổng” Bùi Văn Đọc
Mau mồm lấy điểm vội lanh chanh
Khuyên răn bốn đạo nên hiền hậu
Chớ vội đòi quyền, chớ đấu tranh

Tuy rằng Chúa dạy thương yêu hết
Bị tát má này, đưa má kia

Nhưng thấy anh em mình bị tát
Chẳng lẽ ngồi yên để chúng “bè”

Đấu tranh đòi quyền sống đi đầu
Công bằng, nhân ái phải theo sau
Dân đã đứng lên, không bạo động
Sao lại ỡm ờ cấm đoán nhau?

Hay là quen bảo hoàng hơn vua?
Hoặc lệnh ban ra phải nói bừa
Cú này thấy rõ đầu chân, giả
Mũ cao áo rộng thỏa lòng chưa?

Lại thêm giám mục Đinh Đức Đạo
Vừa mới lên ngôi đã trở tài
Thư gửi đầu tiên không đạo nghĩa
Lại hô bầu bán đám tay sai

Quốc hội Việt Nam ai cũng biết
Đảng cử dân bầu, có thể thôi
Tự do ứng cử cho de hết
Còn toàn phỗng đá với bình vôi

Hô dân bầu cử là giúp đảng
Trét phấn tô son một lũ bồi
Để chúng diễn tuồng dân chủ giả
“Vô đạo” nên chi chúng vẫn ngồi!

Chuyện nước chuyện non chán mớ đời!
Nhìn vô mục tử muốn kêu trời
Đôi khi muốn dứt cho yên phận
Chẳng nở, cho nên phải ngậm ngùi.■

Văn thư ký tên và đóng dấu của Tòa Giám mục Giáo phận Xuân Lộc do Đức cha Giuse Đinh Đức Đạo và văn thư của TGM Bà Rịa do cả hai Đức Cha Toma Nguyễn Văn Trâm và Emanuel Nguyễn Hồng Sơn ký mời gọi giáo dân “*tích cực tham gia việc bầu cử, xem xét chọn lựa những đại biểu có phẩm chất đạo đức, có trình độ, năng lực phục vụ lợi ích của nhân dân*”... đã làm xôn xao cộng đồng tín hữu, trở thành đề tài nhiều câu chuyện quanh bàn trà, cuộc rượu của dân chúng.

Văn thư của TGM Xuân Lộc có dài dòng hơn chút trước khi mời gọi “*tích cực tham gia việc bầu cử*”. Còn bức thư của hai Đức cha Bà Rịa thì chẳng cần dài dòng đến thế, chỉ một câu rất “kinh điển” rằng thì là “mọi Ki tô hữu đều là công dân có quyền lợi và trách nhiệm góp phần tích cực của mình trong xây dựng và bảo vệ Tổ Quốc” rồi mời gọi “*tích cực tham gia việc bầu cử...*” và yêu cầu đọc trước các Thánh lễ chiều thứ 7 và sáng Chủ nhật ngày “bầu cử”.

Đọc hai văn thư nói trên, nhiều câu hỏi đặt ra mà chưa có lời giải thích. Rằng thì là sao hồi này các Đức cha này quan tâm tới các vấn đề xã hội đến thế? Rằng thì là việc bầu bán này có đúng nghĩa của bầu cử không? Có đúng là để tìm “những đại biểu có phẩm chất đạo đức, có trình độ, năng lực phục vụ lợi ích của nhân dân” thật không? Nếu có những người có phẩm chất, đạo đức, có trình độ thật, thì có phải để phục vụ lợi ích nhân dân hay không? Và cuối cùng, thì việc các Đức Giám mục ra các văn bản này có tác dụng gì?

Để tìm hiểu những điều đó, có lẽ cần có những tìm hiểu về những điều thuộc bản chất sâu xa hơn.

Những văn thư gây sốc của GP XUÂN LỘC VÀ BÀ RIJA: Phúc thống phục nhân sâ?

“Quốc hội Việt Nam” là của ai?

Định nghĩa thông thường và Hiến pháp Việt Nam, thì “Quốc hội là cơ quan quyền lực cao nhất”. Nó do dân bầu lên, để thể hiện ý chí và nguyện vọng của nhân dân. Nó nhằm đáp ứng những đòi hỏi chính đáng của người dân, bảo đảm để đất nước phồn thịnh, lãnh thổ Tổ quốc được bảo toàn, đời sống người dân được thăng tiến.

Nhưng, ở Việt Nam, “Quốc hội” chỉ là một cơ quan của Đảng Cộng sản Việt Nam.

Ở đó, đảng viên Cộng sản chiếm tuyệt đối đa số. Con số ngoài đảng chỉ là một con số nhỏ nhoi, được cấu tạo làm màn che và tô vẽ cho cái vỏ “dân chủ, của dân” mà thôi.

Ở đó, các cái gọi là “đại biểu của dân” chỉ được bầu lên khi đảng cộng sản đã chọn lọc kỹ lưỡng, cài cắm cẩn thận cho dân “bầu”. Những ông sư, bà vải, ông linh mục được cấu tạo ra đó, chỉ mục đích làm cảnh mà chẳng có một tích sự gì ngoài việc được thoải mái ca ngợi đảng cộng sản.

Ở đó, các đảng viên Cộng sản thay nhau nắm quyền để điều hành, mà các đảng viên thì chỉ được “nói và làm theo nghị quyết của đảng”.

Ở đó, những “Nghị quyết”, luật lệ đưa ra từ cái cơ quan quyền lực cao nhất này - đều dưới các nghị quyết của Đảng Cộng sản - Một tổ chức siêu quyền lực, chỉ có hơn 3 triệu đảng viên. Thực chất là một nhóm quyền lực và lợi ích trên tổng số 90 triệu người dân Việt Nam. Nguyễn Phú Trọng, Tổng BT Đảng CS, cựu chủ tịch Quốc hội đã khẳng định điều này.

Do vậy, Quốc hội Việt Nam, được sử dụng để thi hành các nghị quyết, chủ trương của đảng Cộng sản. Dù nhiều khi, các chủ trương, nghị quyết đó đi ngược lại lợi ích đất nước và dân tộc. Khai thác Bauxit Tây nguyên, mở rộng Hà Nội, đập phá và xây nhà Quốc hội mới... đều được Quốc hội thông qua, dù ai cũng thấy những sự vô lý, ngược quy luật, bị phản đối dữ dội - Thực chất chỉ là những bước “hợp pháp hóa” các chủ trương của Đảng CSVN.

Thế nhưng, trước việc lãnh thổ của Tổ quốc bị xâm lược, bọn giặc đang ngày đêm chiếm đóng, Quốc hội đã hết sức rón rén không dám đưa ra một Nghị quyết nào về Biển Đông. Chỉ vì bọn xâm lược kia, là “bạn vàng” của Đảng. Thậm chí, khi ngư dân Việt Nam bị bắn, bị bắt, bị giết hại trên biển Việt Nam, quân lính Trung Quốc đầy trên các đảo

Việt Nam và nhà cầm quyền Trung Quốc đã bồi đắp hàng loạt đảo của Việt Nam trên biển, thì Nguyễn Phú Trọng khi đó là Chủ tịch “Quốc hội” và nay là Tổng bí thư Đảng Cộng sản VN vẫn ráo hoảnh: “*Biển Đông không có gì mới*” - nghĩa là giặc vẫn chiếm đóng như cũ và chiếm đóng tiếp, dân vẫn bị chết trên biển của mình... không cần phải quan tâm. Mặt khác, Tập Cận Bình, tên giặc đầu sỏ xâm lược VN, lại được đưa vào “giáo huấn” cho Quốc Hội Việt Nam trong chuyến thăm vừa qua.

Như vậy, có thể khẳng định rằng: Quốc hội VN hiện nay, chỉ là một cánh tay của Đảng CSVN, hoàn toàn không đại diện cho nhân dân Việt Nam.

Những Đức Giám mục có chức năng của ban Tuyên giáo?

Việc các Đức Giám mục chăm lo bổn phận mình, hướng dẫn tín hữu những vấn đề liên quan đến đời sống xã hội theo tinh thần của Giáo hội là điều cần thiết.

Thế nhưng, người ta không hiểu vì sao, những vấn đề của giáo dân nói riêng, người dân Việt Nam nói chung đã và đang đối mặt một cách gay gắt, nặng nề và ảnh hưởng nghiêm trọng nhất đến đời sống vật chất, tinh thần của họ cũng như đời sống đức tin... thì không thấy các vị ấy có một tiếng nói kịp thời?

Chưa cần nói đến việc nhà cầm quyền Việt Nam vi phạm quyền con người một cách có hệ thống, tước đoạt quyền con người cơ bản của người dân một cách trắng trợn và tàn bạo như tự do ngôn luận, tự do hội họp, tự do tín ngưỡng... mà chỉ cần nói đến những việc ngay gần đây và

trước mắt thì cũng đã rõ như ban ngày.

Đó là việc Biển miền Trung bị đầu độc, dẫn tới thảm họa môi trường, cả đất nước bị ảnh hưởng nặng nề. Môi sinh bị tiêu diệt, hàm lượng độc tố trong biển đã đe dọa không chỉ đời sống hiện tại của ngư dân mà còn là của cả đất nước, đe dọa sự tồn vong của giống nòi Việt Nam. Nhà cầm quyền Việt Nam đã lúng túng, bao che, thiếu minh bạch. Qua đó thể hiện việc coi thường sinh mạng người dân cũng như đặt cả đất nước và dân tộc Việt trước một thảm họa diệt vong.

Đức GM Bùi Văn Đọc, chủ tịch HĐGM còn Việt Nam ra một văn bản - mà thực chất là làm thay công việc của An ninh và Tuyên giáo - nhằm kêu gọi người dân không xuống đường biểu lộ ý nguyện của mình trước những bức xúc do nhà cầm quyền tạo ra. Chính cái Thông báo đó đã bị nhà cầm quyền sử dụng để bôi nhọ, vu cáo Đức cha Phaolo Nguyễn Thái Hợp. Văn bản đó lập tức bị phản ứng, và sau đó đã có một “Thư giải thích” của Hội đồng Giám mục với lý do “ngài vội vã đi Pháp”?

Riêng với các Giám mục đã ra văn thư kêu gọi “tích cực tham gia bầu cử” thì chưa ai thấy các ngài có hành động, lời nói hoặc việc làm nào tỏ ý cảm thông với nạn nhân, lo lắng trước vận mệnh của đất nước và dân chúng.

Phải chăng, đó là việc các ngài không quan tâm và không mời gọi giáo dân quan tâm vì khi đó họ không phải là “công dân có trách nhiệm với Tổ Quốc”?

Trong khi đó, việc “bầu cử” là chuyện của Đảng CS, vì quyền lợi

của Đảng CS, để “bầu” ra một cơ quan của Đảng CS - dù bằng tiền của nhân dân, thì các Đức Giám mục này lại rất nhanh nhẩu và háng hái?

Cần phải nói rằng: Việc các ĐGM kêu gọi rằng “tích cực tham gia bầu cử Quốc Hội” là “góp phần xây dựng Tổ Quốc” hay “vì lợi ích quốc gia” chỉ là sự đánh tráo khái niệm. Bởi Đảng CS không hề là Tổ Quốc, là Quốc gia hay dân tộc.

Như đã phân tích ở trên, cái gọi là Quốc hội này, hoàn toàn không thuộc về “lợi ích Quốc gia” hay thuộc về Tổ Quốc. Đơn giản nó chỉ là công cụ của Đảng Cộng sản và chỉ phục vụ lợi ích của nhóm này mà thôi.

Phúc thống phục nhân sâm?

Trước những văn bản của các ĐGM Xuân Lộc và Bà Rịa, có người đã giải thích rằng: Các ĐGM chỉ kêu gọi “*với ý thức về quyền lợi, nghĩa vụ công dân*”, mời gọi giáo dân “tích cực tham gia bầu cử” để chọn lựa “những đại biểu có phẩm chất đạo đức, có trình độ và năng lực phục vụ lợi ích của nhân dân”. Trong trường hợp không có ai xứng đáng thì thôi. Hoặc anh được tự do chọn lựa trong việc bầu cử, anh bầu hay không là ở anh... Đức GMGP Xuân Lộc còn kêu gọi đọc lại Giáo huấn của Công Đồng Vaticano II về vai trò Giáo hội trong thế giới ngày nay cơ mà.

Theo chúng tôi, những lời giải thích này có vẻ khiên cưỡng. Tuy nhiên cứ cho rằng chấp nhận những lời giải thích đó là đúng với ý của Đức cha Giuse Đinh Đức Đạo đi nữa, thì với điều kiện hiện nay, kết quả của bức thư đó sẽ là gì?

Chúng ta đều biết, trong đời sống người dân Việt Nam hiện nay, người dân một nắng, hai sương lo cho bữa

ăn của mình còn chưa xong, thì làm sao họ có thể hiểu được những ý tứ sâu xa (nếu có) của bức thư này? Thậm chí cho đến nay, nhiều tu sĩ còn chưa đọc đến Thánh Công đồng Vaticano II chứ chưa cần nói đến giáo dân để họ hiểu được những điều nói trong đó.

Lịch sử “Quốc hội Việt Nam” mấy chục năm qua, bất cứ cuộc bầu cử” nào, cũng nhan nhản khẩu hiệu “Lựa chọn những người có tài, có đức vào Quốc hội”. Thế nhưng, đã có được mấy người thể hiện mình có tài và có đức trước hệ thống chính trị hiện nay? Thậm chí, với chế độ độc tài toàn trị và hệ tư tưởng Cộng sản, kể cả khi một người có tài, có đức lọt vào đó, thì thử hỏi họ sẽ làm được gì? Hay họ chỉ là một chiếc đinh vít có vẻ tốt hơn trong cỗ máy rệu rã đang quay ngược bánh xe lịch sử. Nếu họ khác đi, chắc chắn sẽ bị bật ra ngoài quỹ đạo của cỗ máy đó.

Và với não trạng “Cha là chúa, Đức cha là người thay mặt Đức Chúa” theo kiểu đạo làng đang phổ biến hiện nay, với cách cai trị bằng công an, dọa nạt, sủng đạ và nhà tù kết hợp với chủ nghĩa lý lịch của nhà cầm quyền Cộng sản, thì lá thư của Đức cha chẳng khác gì xua mọi giáo dân đi “bầu cử” cho đảng diễn xong màn diễn của mình.

Cái nguy hại lớn nhất, là người dân cứ tưởng như vậy là hợp ý Chúa và là lẽ đương nhiên mà không biết rằng mình đang được dẫn vào một trò thâu cày bán thiu của nhà cầm quyền là tước đi quyền chính đáng của họ được có một cơ quan thật sự của mình.

Và như vậy, thì việc kêu gọi người dân đi biểu tình theo cách đó, dù với ý tốt đi nữa, cũng chỉ là câu chuyện “**Phúc thống phục nhân**

sâm” mà người xưa đã dùng để dạy con cháu. Kết quả là người dân, đất nước sẽ “**tắc tử**”.

Điểm vại dòng Thánh Công đồng và Giáo huấn Giáo hội

Theo lời mời gọi trong văn thư của Đức Cha Giuse Đinh Đức Đạo đọc Thánh Công đồng Vaticano II, ta thấy ở đó nói gì?

Hiến chế tín lý về Giáo hội, mục 73, phần II chương IV “Đời sống cộng đoàn chính trị” có viết: “*Nhờ ý thức mãnh liệt về phẩm giá con người, ngày nay tại nhiều nước trên thế giới, người ta cố gắng thiết lập một thể chế chính trị pháp lý để bảo vệ hữu hiệu hơn quyền lợi của cá nhân trong đời sống cộng đồng, chẳng hạn quyền được tự do hội họp, tự do lập hội, tự do phát biểu ý kiến và tự do tuyên xưng tín ngưỡng cách riêng tư hoặc công khai: Vì việc đảm bảo những quyền lợi của con người, là điều kiện thiết yếu để người công dân với tư cách cá nhân hay đoàn thể, có thể tham gia tích cực vào đời sống và vào guồng máy quốc gia...*”

Trái lại, người ta lên án bất cứ thể chế chính trị nào như hiện có ở một vài nước, nếu nó ngăn cản quyền tự do công dân hoặc tín ngưỡng, nếu nó làm gia tăng con số nạn nhân của tham lam và của tội ác chính trị, nếu nó làm cho việc cai trị đi lệch đường, thay vì mưu cầu công ích lại phục vụ cho một tập đoàn hay chính những người cầm quyền.

... Và “*việc định đoạt một thể chế chính trị hay cất cử người cầm quyền vẫn là quyền tự do của mọi công dân*”.

Còn Học thuyết Xã hội Công giáo có viết như sau:

Điều 395 có đoạn: “*Chủ thể của quyền hành chính trị là chính nhân dân, được nhìn nhận một cách tổng quát như những người đang nắm chủ quyền. Dưới hình thức này hay hình thức khác, nhân dân này chuyển việc thi hành chủ quyền đó cho những người được lựa chọn làm đại biểu của mình, nhưng vẫn giữ đặc quyền là bày tỏ chủ quyền của mình mỗi khi đánh giá công việc của những người có trách nhiệm cai trị, đồng thời thay thế những người ấy nếu họ không thi hành vai trò của mình một cách thỏa đáng, Dù đây là quyền đnag được thi hành trong mọi quốc gia dưới mọi chế độ chính trị*”.

Điều 191 có viết: “*Về việc tham gia đời sống xã hội và chính trị, còn một lý do đáng quan tâm nhiều hơn nữa ở các nước sống dưới chế độ chuyên chế và độc tài: Tại đây, quyền căn bản là được tham gia vào đời sống cộng đồng đã bị chối bỏ tận gốc vì bị coi là mối đe dọa cho chính quốc gia. Tại một số nước, quyền này chỉ được công bố cho có, còn trong thực tế không được thi hành một cách cụ thể.*”

Điều 389 có viết: “*...Không nên để xảy ra tình trạng một vài cá nhân hay một vài tập thể xã hội được hưởng lợi thế do các quyền của họ được bảo vệ một cách ưu tiên*”.

Đọc những đoạn văn trên của Thánh Công đồng Vaticano II và Giáo huấn Xã hội Công giáo, soi chiếu vào những văn thư trên, thì rõ ràng người ta thấy cần xem lại mục đích, cách làm và nội dung của những văn thư đó.

Hà Nội, Ngày 20/5/2016, trước ngày đảng diễn trò “Bầu cử”.■

■ *J.B Nguyễn Hữu Vinh*

Người Tín Hữu Công Giáo thấy gì, cảm gì

khi đọc lá thư của tân GM/GP Xuân Lộc?

■ *Trần Phong Vũ*

Bối cảnh

Sáng Thứ Ba 10-5-2016, một cú sốc dội mạnh vào tâm não tôi khi đọc lá thư gửi giáo dân, linh mục, tu sĩ của Đức Cha Đinh Đức Đạo mở đầu cho sứ vụ Giám Mục Chính Tòa của ông tại giáo phận Xuân Lộc. Lá thư được post trên mạng Thanh Niên Công Giáo, nằm giữa một bài nhận định nhẹ nhàng nhưng sâu sắc của tác giả ký tên “Người Con Của Giáo Phận Xuân Lộc” trong Nhóm Chủ Trương trang mạng này. Không cần suy nghĩ người đọc dễ dàng nhận ra dụng tâm hàm ẩn trong đó của BBT.

Toàn bộ lá thư chỉ vồn vện ngót 200 từ. Trên danh nghĩa tương tự như Thư Mục Vụ ra mắt hàng giáo sĩ, giáo dân dưới quyền nhân dịp chính thức kế vị người tiền nhiệm là ĐGM Nguyễn Chu Trinh (vê hưu), giữ chức vụ Giám Mục Chính Tòa Xuân Lộc. Nhưng nội dung lại mang giá trị một món quà trình diện đảng và nhà nước cộng sản Việt Nam!

Trong ngót ba phần tư thế kỷ cộng sản thông trị miền Bắc và 41 năm chiếm được miền Nam, ai cũng biết thực chất cái gọi là Quốc Hội của chế độ Hànội là gì. Bốn chữ “Đảng cử Dân bầu” được lưu truyền trong công luận đồng bào quốc nội

gói ghém trọn vẹn tính cách bù nhìn, tay sai đảng của mấy trăm khuôn mặt trong cái Quốc Hội ấy. Vì hiểu rõ như vậy, cứ mỗi lần “đến hẹn lại lên” hệ thống truyền thông, báo chí tay sai nhà nước và cơ quan tuyên giáo đảng đồng loạt lên tiếng cổ vũ

Chân dung ĐC Đinh Đức Đạo, tân Giám Mục Giáo Phận Xuân Lộc

cho cuộc bầu cử cơ chế mệnh danh lập pháp này, giới trí thức, các nhà đấu tranh cho dân chủ, tự do bao gồm một số giáo sĩ Công Giáo, đã công khai lên tiếng kêu gọi cử tri tẩy chay không đi bỏ phiếu.

Ấy thế mà Giám Mục Đinh Đức Đạo đã dành trọn lá thư của ông để tiếp tay cho những ông loa tuyên truyền Hànội nhắc nhở, khuyến khích cử tri Công Giáo trong địa sở của mình tích cực đi bỏ phiếu! Hành vi này không chỉ làm buồn lòng mà còn gây nên tâm trạng bất bình phần nộ đối với tuyệt đại đa số những tín hữu Chúa Kitô,

Nội dung thư nói gì?

Mở đầu, sau khi nhắc tới ngày 22-5-2016 là ngày bầu cử cái gọi là Quốc Hội thứ 14 của CSVN, GM Đinh Đức Đạo trích dẫn Hiến Chế Vui Mừng và Hy Vọng số 17 của Thánh Công Đồng Vaticanô II: “Mọi công dân cần phải nhớ tới quyền lợi và cũng là bổn phận của họ trong việc tự do sử dụng lá phiếu của mình để mưu cầu công ích. Giáo Hội ca ngợi và quý trọng việc làm của những người vì lợi ích quốc gia mà dấn thân phục vụ con người cùng nhận lãnh gánh nặng của trách nhiệm này”.

Và sau khi nhắc tiếp tới vai trò của Giáo Hội trong Thế Giới Ngày Nay và về sứ mạng người Kitô hữu trong hoạt động Chính Trị & Xã Hội, ông viết: “**Vì thế tôi mời gọi anh chị em tích cực tham gia việc bầu cử, xem xét, chọn lựa những đại biểu có phẩm chất, đạo đức, có trình độ và năng lực phục vụ lợi ích của nhân dân...**”

Cứ tạm coi như vì ngại thơ hoặc vì sống qua lâu ở hải ngoại không nắm rõ tình ở quốc nội, nhưng thử hỏi trong thời gian qua, được Tòa Thánh cử về làm GM Phụ Tá GP Xuân Lộc, không lẽ Đức Cha Đinh Đức Đạo quá bận rộn hoặc vô cảm đến nỗi không thấy, không biết được chuyện gì đã xảy ra cho cả trăm công dân Việt Nam gồm giới trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ, thành viên các tổ chức Xã Hội Dân sự đã tự đứng ra thiết lập hồ sơ ứng cử. Theo dõi các trang mạng từ trong nước, có lẽ ai cũng biết những thủ đoạn gian ác do chế độ Hànội áp dụng để loại bỏ hầu hết những công dân trí thức tự ứng

cử này, từ chuyện bày ra những thủ tục vớ vẩn để làm khó dễ khi thiết lập hồ sơ tới thủ đoạn đưa những thành phần du thủ du thức tới đầu tổ để mở đường ‘cắm cửa’ những người tự ứng cử, trong số có những tên tuổi như TS Nguyễn Quang A, GS Nguyễn Huệ Chi, các LS Nguyễn Luân, Võ An Đôn, các nhà báo Bùi Minh Quốc, Nguyễn Tường Thụy, Ca Sĩ Mai Khôi... để cuối cùng toàn bộ danh sách ứng cử viên chỉ còn là những thanh phần đảng viên tay sai do đảng cộng sản đưa ra để tiếp tục diễn trò hề “Đảng cử Dân bầu?!” Trong điều kiện tồi tệ như thế làm chi có những ứng viên “có trình độ, năng lực” nói chi đến “phẩm chất, đạo đức” để cử tri chọn hay lựa vì chọn ai cũng là người của đảng!?

Sự kiện GM Đinh Đức Đạo trích dân Hiến Chế Vui Mừng và Hy Vọng trong tài liệu của Thánh Công Đồng Vaticano II để hỗ trợ cho việc cổ võ giáo dân Xuân Lộc “tích cực tham gia bầu cử” trong trường hợp này không những lố bịch làm trò hề cho thiên hạ mà còn đi ngược lại giáo huấn của Giáo Hội Chúa Kitô!

Nội dung và ý nghĩa HCVM&HV số 17 được ông trích dẫn trên đây mang giá trị bất biến trong những sinh hoạt chính trị, gồm những sinh hoạt bầu cử, ứng cử dưới những chế độ tự do, dân chủ, nơi quyền công dân được tôn trọng tuyệt đối. Nhưng dưới chế độ độc tài cộng sản như Trung Quốc, Việt Nam, nếu giáo huấn này được trưng dẫn để tiếp sức cho đảng và nhà nước cộng sản tiếp tục củng cố chế độ độc tài toàn trị của chúng, không những là trái với lương tri con người mà còn là một hành vi phản Tin Mừng!

Mạng Thanh Niên Công Giáo nói gì?

SỐ 175 THÁNG 6-2016

Chia sẻ suy nghĩ trên đây, sau khi lập lại câu trích dẫn của GM Đinh Đức Đạo trong lá thư gửi các tín hữu Giáo Phận Xuân Lộc, tác giả với bút danh **Người Con của Giáo Phận Xuân Lộc** viết trên mạng Thanh Niên Công Giáo như sau

“Lật lại chương IV của Hiến Chế này với chủ đề: “Đời sống cộng đoàn chính trị” số 73 đã nói như sau: “Người kitô hữu cần ý thức mãnh liệt hơn về phẩm giá con người, ngày nay (tức là từ năm 1965) tại nhiều nước trên thế giới, người ta cố gắng thiết lập một thể chế chính trị pháp lý để bảo vệ hữu hiệu hơn quyền lợi cá nhân trong đời sống công cộng, như quyền tự do hội họp, tự do lập hội, tự do phát biểu ý kiến và tự do tuyên xưng tín ngưỡng cách riêng tư hoặc công khai”

Trong số này, Công đồng cũng khuyến khích các tín hữu hãy quan tâm bảo vệ quyền lợi của dân tộc mình khi tuyên bố: “phải lên án bất cứ thể chế chính trị nào nếu nó ngăn cản quyền tự do công dân, nếu nó gia tăng con số nạn nhân của tham lam và của tội ác chính trị, nếu nó làm cho việc cai trị đi lệch đường, thay vì mưu cầu cho công ích lại phục vụ cho một tập đoàn hay chính những người cầm quyền.”

Chúng ta ai cũng biết “thể chế chính trị” của nước CHXHCN Việt Nam do thể chế Cộng Sản Vô Thần lãnh đạo. Thể chế này không những ngăn cản quyền tự do ngôn luận, tự do lập hội, tự do phát biểu ý kiến mà còn bách hại tôn giáo. Bằng chứng cụ thể là nước Việt Nam đã bị Ủy ban Tự do tôn giáo Quốc tế vừa cho vào lại danh sách của những nước lưu tâm đặc biệt về quyền tự do tôn

giáo (x. catholicnewsagency.com).

Đổi phó với chủ nghĩa cộng sản vô thần, Công đồng khuyến các tín hữu cần có thái độ như sau: “Giáo hội không thể không tiếp tục phi bác với nỗi đau buồn và với tất cả sự cương quyết, như đã từng phi bác chủ thuyết vô thần và những hành động đi ngược lại lý trí và kinh nghiệm chung của con người cũng như làm cho con người mất đi sự cao cả bẩm sinh của mình” (VM&HV số 21)¹

“Sự cao cả bẩm sinh” mà Công đồng muốn nói tới tức là mỗi nhân vị đều là hình ảnh của Thiên Chúa sống động, vì con người được dựng nên theo hình ảnh của Người”

Tác giả kết luận: *“Thế nhưng thời gian qua, và gần đây nhất là cuộc biểu tình ngày 08.05.2016 vì một môi trường trong sạch, những con người với sự “cao cả bẩm sinh” của mình đã bị nhà Cầm quyền chà đạp một cách không thương tiếc, khi đánh đập và bắt bớ họ. Như thế bức thư của Đức Cha đưa ra vào hôm nay (Thứ Ba 10-5-16) để khuyến khích tín hữu đi bầu các đại biểu vào một thể chế chính trị đang có những vi phạm nghiêm trọng về nhân quyền là có làm chính trị không? Hay chỉ*

1 Từ nội dung mấy trích đoạn trong Hiến Chế Vui Mừng và Hy Vọng trong tài liệu Thánh Công Đồng Vaticano II của Người Con Giáo Phận Xuân Lộc trên mạng Thanh Niên Công Giáo nhìn lại lối trích dẫn lố bịch thiếu trong sáng với mục tiêu làm cột chống lưng cho một ý đồ riêng của GM Đinh Đức Đạo trong lá thư của ông gọi nhớ tới cung cách cắt xén Lời Chúa của GM Bùi Văn Đọc trong bài giảng ở đền thờ Thánh Phaolô Ngoại Thành Rôma năm 2007 để biện minh cho thái độ cảm khẩu khó hiểu của ông và những đồng sự trước những vấn nạn của Giáo Hội và Quê Hương hồi ấy.

những người đang lên tiếng bảo vệ cho những người bị bách hại bởi nhà cầm quyền lại bị “gán nhãn” làm chính trị thời?”

Từ nội dung “không giống ai” trong lá thư của GM họ Đinh gửi giáo dân, Linh Mục, tu sĩ nam nữ thuộc GP Xuân Lộc hôm 10-5 khiến người đọc nhớ tới bản Thông Báo của TGM Bùi Văn Đọc công bố trước đó chẵn 10 ngày (30-4) nói về thảm nạn cá chết hàng loạt rồi khuyên giáo dân “**tránh những hành động quá khích, dẫn tới xung đột, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm pháp luật**” hàm ý tiếp tay Hànội trong việc ngăn cản những người biểu tình chống tập đoàn Formosa, nghi phạm đã gây ra thảm nạn nghiêm trọng hủy hoại môi trường sông, có khả năng tạo nên những di hại kinh hoàng cho đất nước và dân tộc ta trong tương lai.

Đôi điều trước khi kết thúc

Trước khi được bổ nhiệm làm GM phó Giáo Phận Xuân Lộc, Đ/Ô Đinh Đức Đạo giữ vai trò điều hành Văn Phòng Phối Kết Mục Vụ Việt Nam Hải Ngoại có trụ sở tại Rôma. Được biết người tiền nhiệm của ông là Đ/Ô Trần Văn Hoài, vị giáo sĩ thuở sinh thời nổi danh có lập trường chống đối chủ nghĩa cộng sản và cũng là người thân cận Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II thuở sinh thời. Chính Đ/Ô Hoài là người chuyển ngữ Tông Thư “Christifidelles Laici – Người Tín Hữu Giáo Dân”² của cố GH công bố

2 Trong Tông Thư này, cố Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã hơn một lần nhấn mạnh là người tín hữu giáo dân phải tích cực tham gia vào đời sống chính trị với tư cách công dân của mình. Nơi trang 100/101 Tông Huấn, ngài viết: “Để đem đời sống Kitô Hữu vào trật tự trần thế, nghĩa là ‘đem Đạo vào Đời’ theo ý nghĩa là phục vụ con người và xã hội, các tín

năm 1988 sang tiếng Việt do nguyệt san Đường Sống phát hành tại nam California, Hoa Kỳ. Đã một thời có tin đồn Đ/Ô Hoài dục địch được đề cử về làm GM ở trong nước nhưng gặp sự chống đối của Hànội nên việc không thành.

Nếu tin này đúng nó giải thích cho sự kiện vì sao Đ/Ô Đinh Đức Đạo dễ dàng vượt qua cửa ải để từ hải ngoại được về làm GM và sau đó đã làm mất lòng tin của các tín hữu. Cũng từ đây nó chứng minh cho hành vi, thái độ dị thường của ông hiện nay.

Giữa những chỉ dấu đáng buồn và đáng phẫn nộ như thế, người tín hữu giáo dân hôm nay vẫn còn có rất nhiều lý do để tin tưởng và hy vọng. Nhìn vào hàng ngũ giáo phẩm trong Giáo Hội quê nhà trong bảy thập niên tại miền Bắc và 41 năm tại miền Nam bị chế độ độc tài vô tôn giáo cộng sản không chế, người ta nhận ra vẫn không thiếu những khuôn mặt gương mẫu, luôn trung thành với Hội Thánh. Những vị đã được Chúa gọi về như các HY Trịnh Như Khuê, Trịnh Văn Căn, Phạm Đình Tụng, hữu giáo dân tuyệt đối không thể từ chối tham gia vào chính trị...”

Cũng nơi trang 101, Tông Huấn Người Tín Hữu Giáo Dân nhấn mạnh: “Chúng ta cũng thấy dư luận quần chúng đó đây bảo chính trị chỉ là nơi vô luân. Tuy nhiên, mọi lời khinh khi này không cách nào bào chữa được cho người Công Giáo trốn tránh chính trị hay nghi ngờ việc chung”.

Trang 103, cố GH Gioan Phaolô II ghi tiếp: “Một đường lối chính trị nhằm phát triển con người phải cần đến tình liên đới làm phương tiện và kiểu mẫu. Tình liên đới này đòi hỏi sự tham gia tích cực và ý thức trách nhiệm của mọi người vào đời sống chính trị, từ mỗi một công dân đến các đoàn thể khác nhau, từ các nghiệp đoàn đến các đảng phái, tất cả chúng ta và mỗi người trong chúng ta đều là kẻ thừa hưởng và là người tham gia tích cực vào chính trị”.

Nguyễn Văn Thuận, TGM Nguyễn Kim Điền, các GM Lê Đắc Trong, Lê Hữu Từ, Phạm Ngọc Chi, Nguyễn Minh Nhật, Nguyễn Quang Tuyền... Và những vị còn tại thế như nguyên TGM Ngô Quang Kiệt, GM hồi hưu Hoàng Đức Oanh, rất nhiều GM đạo đức, trung kiên nhưng thâm lặng và khuôn mặt sáng ngời hiện nay là Đức Cha Nguyễn Văn Long vừa được ĐTC Francis nâng lên chức vụ Giám Mục Chính Tòa cai quản Giáo Phận Parramatta ở Úc Đại Lợi. Nếu cần phải kể tới quý linh mục, người ta phải nói tới nhóm LM Nguyễn Kim Điền như các cha Nguyễn Văn Lý, Nguyễn Hữu Giải, Phan Văn Lợi, LM triều Đặng Hữu Nam và đồng đạo quý Linh Mục Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà (Hànội), Kỳ Đồng (Sài Gòn). ■

Nam California, trung tuần tháng 5-2016

(Xin xem văn thư của Tòa GM Xuân Lộc trang 33)

VÀI SUY NGHĨ QUANH... *(tiếp theo trang 25)*

sáng trên tôi tâm, sự lành trên sự dữ, chí nhân trên cường bạo và đại nghĩa trên hung tàn.

Đó là ngày cánh chung của chế độ Cộng Sản và ngày quang phục của một Việt Nam thực sự độc lập, dân chủ và vững mạnh trước những thử thách mới. Bao lâu còn bị cai trị bởi chế độ cộng sản, quê hương chúng ta sẽ mãi mãi còn bị băng hoại và bế tắc”. ■

Nam California, đầu mùa hạ 2016

Ngày 07 tháng 5 vừa qua, Đức Thánh Cha Phanxicô đã chấp thuận đơn xin nghỉ hưu của Đức cha chánh Đaminh Nguyễn Chu Trinh, và như vậy, Đức cha phó Giuse Đinh Đức Đạo đương nhiên trở thành Giám mục Chính Tòa của Giáo phận Xuân Lộc. Đúng 3 ngày sau đó, tức ngày hôm nay (10.05), Đức Tân Giám mục Xuân Lộc ra bức thư “mục vụ” đầu tiên gửi đến cho các linh mục, tu sĩ nam nữ, các chủng sinh và toàn thể tín hữu trong giáo phận của ngài. Nội dung của bức thư là ngài nhắc nhở tất cả các tín hữu lưu tâm đến kỳ bầu cử đại biểu quốc hội khóa XIV vào ngày 22.05.2016 tới đây vì trong thư có câu ngài viết: **“tôi mời gọi anh chị em tích cực tham gia bầu cử”**. Nhưng trước hết, mở đầu bức thư, ngài trích dẫn giáo huấn của Công Đồng Vatican II trong Hiến Chế Vui Mừng Và Hy Vọng (VMHV) số 75 với lời nhắc nhở mọi tín hữu phải đi bầu như sau: **“Mọi công dân phải nhớ tới quyền lợi và đồng thời là bổn phận của họ trong việc sử dụng tự do lá phiếu của mình để mưu cầu công ích. Giáo Hội ca ngợi và quý trọng việc làm của những người vì lợi ích quốc gia mà dấn thân phục vụ con người cùng nhận lãnh gánh nặng và tránh nhiệm này.”**

Ngài còn khuyến khích các tín hữu hãy đọc giáo huấn của Công Đồng trong Hiến Chế VMHV để hiểu thêm về sứ mạng của người kitô hữu trong hoạt động chính trị và xã hội. Lật lại chương IV của Hiến Chế này với chủ đề: **“Đời sống cộng đoàn chính trị”** số 73 đã nói như sau: **“Người kitô hữu cần ý thức mãnh liệt hơn về phẩm giá con người, ngày nay (tức là từ năm 1965) tại nhiều nước trên thế giới, người ta cố gắng thiết lập một thể chế chính trị pháp**

Vài Trần Trở Qua Lá Thư Đầu Tiên CỦA ĐỨC TÂN GIÁM MỤC XUÂN LỘC GỬI ĐẾN TOÀN TÍN HỮU TRONG ĐỊA PHẬN

lý để bảo vệ hữu hiệu hơn quyền lợi cá nhân trong đời sống công cộng, như quyền tự do hội họp, tự do lập hội, tự do phát biểu ý kiến và tự do tuyên xưng tín ngưỡng cách riêng tư hoặc công khai”. Trong số này, Công đồng cũng khuyến khích các tín hữu hãy quan tâm bảo vệ quyền lợi của dân tộc mình khi tuyên bố: **“phải lên án bất cứ thể chế chính trị nào nếu nó ngăn cản quyền tự do công dân, nếu nó gia tăng con số nạn nhân của tham lam và của tội ác chính trị, nếu nó làm cho việc cai trị đi lệch đường, thay vì mưu cầu cho công ích lại phục vụ cho một tập đoàn hay chính những người cầm quyền.”** Chúng ta ai cũng biết “thể chế chính trị” của nước CHXHCN Việt Nam do thể chế Cộng Sản Vô Thần lãnh đạo. Thể chế này không những ngăn cản quyền tự do ngôn luận, tự do lập hội, tự do phát biểu ý kiến mà còn bách hại tôn giáo. Bằng chứng cụ thể là nước Việt Nam đã bị Ủy ban Tự do tôn giáo Quốc tế vừa cho vào lại danh sách của những nước lưu tâm đặc biệt về quyền tự do tôn giáo (x. catholicnewsagency.com).

Đối phó với chủ nghĩa cộng sản vô thần, Công đồng khuyên các tín hữu cần có thái độ như sau: **“Giáo hội không thể không tiếp tục phi bác với nỗi đau buồn và với tất cả sự cương quyết, như đã từng phi bác chủ thuyết vô thần và những**

hành động đi ngược lại lý trí và kinh nghiệm chung của con người cũng như làm cho con người mất đi sự cao cả bẩm sinh của mình” (VMHV, 21). “Sự cao cả bẩm sinh” mà Công đồng muốn nói tới tức là mỗi nhân vị đều là hình ảnh của Thiên Chúa sống động, vì con người được dựng nên theo hình ảnh của Người. Thế nhưng thời gian qua, và gần đây nhất là cuộc biểu tình ngày 08.05.2016 vì một môi trường trong sạch, những con người với sự “cao cả bẩm sinh” của mình đã bị nhà Cầm quyền chà đạp một cách không thương tiếc, khi đánh đập và bắt bớ họ. Như thế bức thư của Đức Cha đưa ra vào hôm nay để khuyến khích tín hữu đi bầu các đại biểu vào một thể chế chính trị đang có những vi phạm nghiêm trọng về nhân quyền là có làm chính trị không? Hay chỉ những người đang lên tiếng bảo vệ cho những người bị bách hại bởi nhà cầm quyền lại bị “gán nhãn” làm chính trị thôi? ■

■ *Người con của
Địa phận Xuân Lộc*

- See more at: [http://
thanhnienconggiao.blogspot.
fr/2016/05/vai-tran-tro-qua-la-thu-
au-tien-cua-uc.html#more](http://thanhnienconggiao.blogspot.fr/2016/05/vai-tran-tro-qua-la-thu-au-tien-cua-uc.html#more)

HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN VIỆT NAM QUỐC NỘI

Bản lên tiếng ủng hộ các đồng bào biểu tình vì môi trường và phản đối nhà cầm quyền đàn áp các công dân yêu nước

Nhận định rằng:

18-05-2016

1- Thảm họa môi trường biển dọc theo miền Trung đất nước từ đầu tháng 4-2016 đến nay đã làm điêu đứng cuộc sống của hàng triệu đồng bào làm những nghề liên quan tới thủy hải sản và du lịch biển, gây lo âu cho toàn thể nhân dân Việt Nam trước nạn nhiễm độc biển, nhiễm độc cá rồi nhiễm độc người mà di chứng sẽ kéo dài nhiều thập niên và nhiều thế hệ, cũng như trước nạn mất dần lãnh hải rồi mất dần lãnh thổ.

2- Trong tư cách quản trị đất nước, nhà cầm quyền Cộng sản có bốn phen nhanh chóng tìm ra nguyên nhân thảm họa, giải quyết hậu quả để trấn an lòng dân và ổn định xã hội. Thế nhưng, các giải pháp mà giới lãnh đạo chính trị đã áp dụng như phát gạo cứu đói, mua lại hải sản ngư dân đánh bắt, tuyên bố giảm nợ giảm lãi, cho các nạn nhân vay thêm tiền, dắt díu nhau cùng tắm biển, ăn hải sản, liên tục công bố “kết quả quan trắc”... nhằm chứng minh nước biển đã sạch, đồ biển đã an toàn, tất cả đều vô tác dụng, vì nhân dân không thấy rõ ý chí chính trị muốn truy tìm thủ phạm đích thật và quyết tâm vận dụng toàn lực đất nước để giải quyết thảm họa. Cho tới nay, vấn đề cốt lõi là những độc chất nào đã làm cá chết và chúng từ đâu ra vẫn còn treo lơ lửng! Điều này khiến cho dư luận càng thêm nghi ngờ rằng những kẻ ăn hối lộ từ Formosa của Tàu cộng đang há miệng mắc quai và đang sợ chết chum cả đám!

3- Đó là lý do đã khiến nhân dân xuống đường biểu tình tại nhiều thành phố lớn kể từ các chúa nhật tháng 5 này và còn có thể kéo dài thêm nữa, để đòi hỏi một môi trường trong sạch và một chính quyền minh bạch, để yêu cầu sự thật được phơi bày và công lý được thực thi... Đây là quyền chính đáng của công dân và của con người. Tất cả đã được thực hiện trong tấm lòng yêu nước, tinh thần ôn hòa và hành xử bất bạo động, không hề gây mất trật tự cũng chẳng làm bản phố phường.

4- Thế nhưng, nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam –có lẽ duy nhất trên thế giới– thay vì lắng nghe, đối thoại, đàm phán với những chủ nhân thật sự của đất nước, khiêm tốn phục thiện và chân thành nhận lỗi, lại cương quyết đối đầu và đàn áp người dân một cách thật

nhân tâm và vô pháp luật. Để có thể ngăn chặn mà không mang tiếng, họ đã vận dụng toàn bộ lực lượng công an sắc phục và thường phục, thanh niên xung phong, bảo vệ doanh nghiệp, dân quân dân phòng ngõ hầu cầm cán, tấn công, bắt cóc, cầm giữ người biểu tình, đánh đổ máu cả sinh viên học sinh, trẻ thơ phụ nữ. Song song đó, trên các phương tiện truyền thông “lề đảng”, nhà cầm quyền còn vu cáo trắng trợn những công dân yêu nước xuống đường, phi báng vô liêm sỉ các lãnh đạo tinh thần và trí thức nhân sĩ đã lên tiếng về vụ việc, dựng ra “con ngáo ộp thế lực thù địch”, làm như mình độc quyền nắm hết sự thật và cầm chắc lẽ phải.

Trước những sự việc như thế, trong tư cách lãnh đạo tinh thần, mang trách nhiệm đem đạo cứu đời và với bốn phen hiệp thông đồng hành cùng nhân dân, Hội đồng Liên tôn Việt Nam quốc nội tuyên bố:

1- Hết lòng hoan nghênh và ủng hộ Đồng bào Việt Nam khắp nơi, nhất là trong nước, đã ngày càng thoát khỏi sự dửng dưng và sợ hãi để xuống đường biểu tình, bày tỏ quyền lực nhân dân, nói lên nguyện vọng của chủ nhân đất nước, đòi hỏi nhà cầm quyền nô bộc phải hoàn thành trách nhiệm của họ. Ước mong các cuộc xuống đường sẽ kéo dài đến khi sự việc được giải quyết tốt đẹp.

2- Chân thành cảm thông với những đồng bào đã bị hành hung, cướp bóc, đánh đập, thậm chí bị hãm dọa đui đờn, đui việc, sách nhiễu cuộc sống vì đã dám lên tiếng cho quyền nhân dân được có môi trường sinh thái trong lành và môi trường chính trị minh bạch. Ước mong mọi người chia sẻ và ủi an nỗi khổ của họ.

3- Cục lực phản đối nhà cầm quyền Việt Nam đã hành xử tựa tên cường bạo, kẻ mất trí khi coi nhân dân như thù địch phản động và mờ ám dùng các lực lượng tay sai mù quáng và tàn ác để chống lại đồng bào, những con người đã phải nai lưng đóng thuế để nuôi cả bộ máy cai trị độc đoán và sẽ phải gồng mình gánh chịu những hậu quả do một tập đoàn lãnh đạo bất nhân, bất tài và bất lực gây ra. ■

(xem tiếp trang 79)

Kính thưa quý vị đại diện các tôn giáo, các tổ chức và quý đồng bào,

Hôm nay, tôi rất hân hạnh được đến Thủ Đô của người Việt tỵ nạn trên thế giới, một nơi tuy không phải là quê cha đất tổ của chúng ta, nhưng nó mang đầy sắc thái của một tổ ấm của đàn chim Việt đang tản mác khắp bốn phương trời. Với cái tên Sài Gòn nhỏ, với những lá cờ vàng ba sọc đỏ tung bay ngạo nghễ, với những sinh hoạt văn hóa truyền thống và lịch sử trong một môi trường dân chủ, tự do, pháp quyền, đây không chỉ là nơi “đất lành chim đậu” hay là một điểm son của một siêu cường Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ.

Trong hoàn cảnh quê hương chúng ta bị thể chế cộng sản độc tài đảng trị vô tôn giáo làm băng hoại về mọi mặt, đây cũng là nơi bảo trì và phát triển văn hóa, lịch sử và truyền thống tinh túy của cha ông chúng ta. Nơi đây chúng ta không đóng khung, không quên nguồn gốc, không an phận trong tâm trạng tha phương cầu thực mà thực hiện trách nhiệm thiêng liêng với đồng bào quốc nội và với tiền đồ dân tộc. Nơi đây, chúng ta –những người tỵ nạn cộng sản, những con dân nước Việt còn trần trở về hiện tình đất nước– cùng nhau thực hiện **giác mơ chưa thành** của những người đã hy sinh cho tổ quốc.

Giác mơ đó là gì thưa quý vị và đồng bào? Đó là ngày khai hoàn của công lý, của sự thật, của nhân bản, của những giá trị Chân-Thiện-Mỹ trên quê hương. Đó là ngày **chiến thắng của ánh sáng trên tối tăm, sự lành trên sự dữ, chí nhân trên cường bạo và đại nghĩa trên hung tàn**. Đó là ngày cánh chung của chế độ Cộng Sản và ngày quang phục

VAI TRÒ TÔN GIÁO TRƯỚC HIỆN TÌNH ĐẤT NƯỚC

Bài tham luận của Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long, Giám Mục Phụ Tá Tổng Giáo Phận Melbourne, Úc

Trong buổi sinh hoạt với HĐ Liên Tôn Việt Nam và 700 đồng hương ở Little Saigon, Nam California, ngày 28 tháng 4 năm 2016

của một Việt Nam thực sự độc lập, dân chủ và vững mạnh trước những thử thách mới. Bao lâu còn bị cai trị bởi chế độ cộng sản, quê hương chúng ta sẽ mãi mãi còn bị băng hoại và bế tắc toàn diện.

Tôn giáo và chính trị:

Tôn giáo và chính trị là hai thực thể mà nhiều người cho là không được trộn lẫn hay phải tách rời. **Có nhiều người Công Giáo rất quảng đại cho các dự án bác ái tình thương ở Việt nam, giúp xây nhà thờ, nhà xứ, trung tâm hành hương v.v... Nhưng họ lại rất dị ứng với các vấn đề nhân quyền và công lý.** Họ có thể cho 5, 7 ngàn đôla cho giáo xứ này dòng tu nọ ở Việt Nam. Còn mua một cái vé số \$10 hay \$5

để ủng hộ cho tù nhân lương tâm thì họ dẫn đo ngại ngùng. **Họ cho rằng đó là làm chính trị.** Thế thì Chúa Giêsu có làm chính trị hay không khi Ngài thực thi sứ mạng cứu thế: *“Thần trí Chúa ngự trên tôi. Ngài xức dầu tấn phong cho tôi. Ngài sai tôi đi loan báo Tin Mừng cho người nghèo khó, giải thoát cho kẻ bị giam cầm, mở mắt cho người mù, đem tự do cho kẻ bị áp bức....”* (Luca 4:18)

Như thế, không ai, kể cả những người tu hành như tôi, có thể đứng đưng với những vấn nạn xã hội do sự lãnh đạo hay thể chế chính trị gây ra. Chúng ta không thể sống đạo, tức là tìm những điều hay lẽ phải, mà lại không quan tâm tới sự dữ và sự bất công đang tràn lan trên quê hương. Chúng ta không thể yêu Thiên Chúa mà lại không để ý tới tiếng kêu than của dân oan. **Trước khi làm người Công Giáo, trước khi làm giám mục, tôi là người Việt Nam;** tôi chịu ơn những anh hùng hào kiệt đã hy sinh cho tiền đồ dân tộc trong suốt chiều dài lịch sử. **Tôi chịu ơn những chiến sỹ Việt Nam Cộng Hòa đã bảo vệ tự do cho tôi. Tôi chịu ơn những thuyền nhân đã không may mắn như tôi,** nhưng cũng chính vì những cái chết thương tâm của họ mà thế giới tự do đã đón nhận những người tỵ nạn cộng sản còn sống sót như tôi.

Tôi không thể không trần trở với hiện tình đất nước; tôi không thể nhắm mắt làm ngơ với hệ thống chính trị lỗi thời là chế độ cộng sản đang làm cho đất nước băng hoại hoàn toàn. Trên huy hiệu giám mục của tôi có lá cờ VNCH trải ngang như làn sóng trên nền xanh là đại dương. Tôi không thể bỏ quên quá khứ và căn tính tỵ nạn của mình. Tôi không ngần ngại khẳng định lập trường của mình là: không bao giờ tách lia lý tưởng một Việt Nam phi cộng sản và một Việt Nam nhân bản ra khỏi sứ mạng giám mục của tôi.

Năm 1982 khi về quê hương mình còn đang sống dưới chế độ cộng sản, ĐGH Gioan Phaolô II đã mạnh dạn công bố trong Thánh Lễ đại trào: *"Anh chị em thân mến. Dù đời sống của người Ba Lan khó khăn thế nào, chúng ta cũng đừng nản lòng tranh đấu cho công lý và sự thật, cho tự do và nhân phẩm của con người."* Điều này đã cho chúng ta thấy rằng, tranh đấu cho công lý và sự thật, cho tự do và nhân phẩm không phải là việc làm của những kẻ muôn chính trị hóa tôn giáo mà là bổn phận *'nhập thể hóa'* Tin Mừng và *'Kitô hóa'* môi trường của chúng ta. Nếu chúng ta chỉ giữ đạo trong nhà thờ hay chùa chiền, nếu chúng ta chỉ đóng khung tôn giáo trong những vấn đề siêu nhiên mà hoàn toàn vô cảm với những vui mừng và hy vọng, những sợ hãi và lo âu của đồng loại, thì phải chăng tôn giáo chỉ là thứ thuốc phiện ru ngủ chúng ta như lời Karl Marx? Đây cũng là chiêu bài của cộng sản. Họ muốn tôn giáo chỉ là thứ thuốc phiện ru ngủ dân chúng. Họ muốn biến tôn giáo trở thành một công cụ của chế độ và phục vụ sự độc quyền chính trị của họ.

Công lý xã hội dưới ánh sáng Phúc Âm:

Phúc Âm và đời sống không thể tách lia nhau; tôn giáo và chính trị không thể không liên hệ với nhau. Vai trò ngôn sứ của Giáo hội đòi buộc người tín hữu ở mỗi bậc và mỗi hoàn cảnh phải tranh đấu cho một xã hội phản ảnh Vương Quốc của Thiên Chúa.

Thực tế, truyền thống công lý xã hội trong Kinh Thánh là bằng chứng hùng hồn về sự nhập thể của các giá trị siêu nhiên vào đời sống tự nhiên của con người. **Ơn cứu độ không chỉ có nghĩa là một sự giải thoát của linh hồn và đời sống vĩnh hằng trên Thiên Quốc mà là sự giải thoát con người toàn diện.** Ngay trên cõi đời này và ngay trong xã hội này, con người được mời gọi để sống cuộc sống sung mãn với Thiên Chúa và tha nhân. Do đó, sống đức tin và sống thánh thiện không chỉ có một chiều dọc, tức là thờ phượng kính mến Chúa. **Sống đức tin và sống thánh thiện không thể tách lia khỏi tiến trình công lý hóa xã hội và phong phú hóa đời sống con người.**

Tiên tri Isaiah đã định nghĩa cho chúng ta thế nào là giữ đạo, đó là *"phá vỡ xiềng xích của bọn ác nhân, cắt đi gánh nặng của kẻ làm than, giải thoát cho kẻ bị áp bức và phá tan mọi gông xiềng"* (Isaiah 58:6). **Đức Kitô đi đến đâu cũng quan tâm đến người cùng khổ trong xã hội.** Ngài đứng về bên những người nghèo hèn, bị áp bức, bắt bớ, thiệt thòi và bất công. Ngài lên án những người dùng quyền lực, địa vị và ảnh hưởng của mình để làm tổn thương, triệt hạ người khác và khuynh đảo xã hội.

Quan hệ giữa Công Giáo và cộng sản qua những giai đoạn lịch sử:

Một số quý vị lớn tuổi ở đây chắc đã từng trải qua thời kỳ Việt Minh vào những năm sau Đệ Nhị Thế Chiến. Ở Bắc Việt, Đức Giám Mục Lê Hữu Từ, đã có thời lập ra khu Bùi Chu/Phát Diệm tự trị với cả những đội vũ trang Tự vệ Công giáo, chống lại chính quyền Việt Minh do ông Hồ Chí Minh lãnh đạo. Đối với ngài cũng như rất nhiều giám mục miền Bắc trong thời kỳ đó đã không ngần ngại dấn thân cho quê hương và có thể nói vượt qua cái ranh giới thông thường của đạo và đời, tôn giáo và chính trị. Hôm nay, tôi không có ý hoài niệm về một quá khứ mà nhiều người trong thế hệ cha anh rất tự hào về giáo hội Việt Nam; tôi càng không có ý cổ võ một con đường chống đối bạo động dù đối với chế độ vong bản phi nhân. Tuy nhiên, **khi lấy cuộc sống sung mãn làm mục đích, chúng ta không thể mặc nhiên để sự ác hoành hành khổng chế xã hội.** Cho dù sự ác này thể hiện nơi cá nhân hay đoàn thể. Tôi cho rằng sự ác lớn nhất đang hoành hành trên đất nước chúng ta hôm nay chính là tà quyền và hệ thống chính trị đưa con người vào chỗ bế tắc. **Tôi cho rằng chỉ có một Việt Nam hết nô lệ bởi ý thức hệ cộng sản, hết trói buộc bởi cái gọi là tư tưởng Hồ Chí Minh, hết bị xiềng xích bởi định hướng xã hội chủ nghĩa thì mới có thể vươn mình đứng dậy.**

Tôi mở ngoặc ở đây để nói về những lời phát biểu được coi là rất đột phá của một số đại biểu tại quốc hội cộng sản Việt Nam. Họ dám mạnh dạn lên tiếng về tình trạng không an toàn về pháp lý, các quyền tự do dân chủ không bảo đảm đầy đủ và lo sợ đất nước bị lệ thuộc. Thế nhưng, cả

những đại biểu phản tỉnh này vẫn còn trong cái vòng luẩn quẩn của chủ nghĩa xã hội. Họ chưa có can đảm để nói lên cái cội rễ của sự bế tắc toàn diện, thậm chí còn thần thánh hóa ông Hồ Chí Minh. Bao lâu còn bị nô lệ bởi ý thức hệ cộng sản, bấy lâu đất nước sẽ không có lối thoát. **Chỉ khi không còn cái quái thai do Hồ Chí Minh sinh ra và đảng cộng sản tiếp tục nuôi dưỡng thì dân tộc ta mới ra khỏi cơn ác mộng.**

Trong cuốn “Chứng từ của một giám mục” mà nhóm “Diễn Đàn Giáo Dân” đã xuất bản năm 2009, người đọc có cảm tưởng tìm được một đóa hoa sen tinh khiết lừng lững vươn lên giữa bùn lầy nhơ bẩn. Sống qua những biến cố hãi hùng nhất khi Việt Minh cướp chính quyền, thanh trừng nội bộ, cải cách ruộng đất, chủ trương bạo động cách mạng, di cư 54, xâm lăng miền nam v.v.. Giám Mục Lê Đắc Trọng luôn có cái nhìn sâu sắc để nhận biết hư thật trong cái chế độ giả dối tuyên truyền. **Quan trọng hơn nữa, ngài luôn giữ vững lập trường không thỏa hiệp và không nhượng bộ trước những âm mưu không chế và lợi dụng tôn giáo của cộng sản. Thái độ dứt khoát của ngài về cái tổ chức gọi là “Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo” tiền thân của Ủy Ban Liên lạc Công Giáo ở miền Bắc trước năm 54 là một điều tiêu biểu.**

Những năm gần đây, tiếp theo chính sách gọi là đổi mới của đảng CSVN, một phong trào tô điểm cho chế độ với những nói lỏng về kinh tế, tôn giáo, du lịch v.v.. được tuyên truyền rầm rộ. **Thực tế là như thế nào? Đó chỉ là một sự đổi mới giả tạo, một kiểu sơn phết bên ngoài trong khi cả hệ thống chính trị như căn nhà đã mục nát từ bên**

trong cái nền tảng của nó.

Theo chính sách đổi mới nửa vời này, các tôn giáo cũng đã được hưởng một số tự do kiểu “xin cho” của chế độ. Vì thế, **gần đây chùa chiền, nhà thờ, dòng tu, trung tâm hành hương v.v.. cứ như trăm hoa đua nở trên khắp nước. Thậm chí có những nơi người dân sống thật cơ cực nhưng nơi thờ phượng thì vẫn sang trọng. Nếu là một du khách từ Úc hay Mỹ thăm Việt Nam, họ sẽ ngạc nhiên khi thấy các nhà thờ hay chùa chiền xây lên với mức kỷ lục.** Những khu Công Giáo di cư như ở Hồ Nai Gia Kiệm, người ta có cảm tưởng là có một phong trào xây và tu bổ nhà thờ. Lại nữa, họ sẽ thấy các sinh hoạt tôn giáo như rước sách, lễ hội, hành hương v.v.. thật đông đúc năng động. Có nhiều đảng bậc còn chế diễu những ai chỉ trích chế độ và cho là chúng ta phải cảm ơn cộng sản vì họ đã làm ơn cho giáo hội (!)

Tôi không có ý chỉ trích việc xây cất sửa sang nơi thờ phượng. Tôi cũng không phê bình việc tổ chức các lễ hội hay rước sách trọng thể. Nhưng nếu chúng ta chỉ đo lường sự năng động của Giáo Hội qua những sinh hoạt thuần túy tôn giáo thì tôi e rằng đó là một sự thâm định phiếm diện. **Truyền thống đức tin Công Giáo luôn gắn liền với công bình xã hội, nhân phẩm con người, lợi ích chung và các giá trị căn bản.** Nếu chúng ta có nhiều nhà thờ, nhiều người đi lễ, nhiều linh mục tu sĩ, nhiều lễ hội v.v.. mà chưa làm muối men cho tiến trình công lý hoá cho xã hội, chưa dần thân trong việc phục hồi nhân phẩm con người, lợi ích chung và các giá trị căn bản thì tôi cho rằng chúng ta chưa thực hiện đầy đủ vai trò làm lương tri của xã hội.

Tôn giáo là lương tri của xã hội hay là công cụ của chế độ?

Lịch sử Việt Nam qua nhiều thời đại đã minh chứng được sự dần thân của người tín hữu thuộc mọi thành phần giáo hội vào sự nghiệp bảo vệ và phát triển đất nước. Thế nhưng **trong xã hội toàn trị, sự ru ngủ lương tri của giáo hội đã trở thành một hiện tượng phổ biến nằm trong chính sách công cụ hóa tôn giáo của tà quyền cộng sản. Các cụm từ như ‘tôn giáo và dân tộc’ ‘tốt đời đẹp đạo’ ‘giáo dân tốt công dân tốt’ ‘kính Chúa yêu nước’ và ‘đồng hành cùng dân tộc’ đã trở thành những viên thuốc an thần để ru ngủ lương tri và vô hiệu hóa vai trò ngôn sứ của giáo hội. Nhiều lần tại các Đại Lễ, các cán bộ trung ương hiện diện đã ban “huấn từ” cho cả các giám mục Việt Nam hiện diện về việc mà ông ta gọi là “đồng hành cùng dân tộc”. Bằng chiêu bài đồng hóa đảng với dân tộc họ biến lòng yêu nước thành yêu đảng và chống đảng là chống lại dân tộc!** Điều đáng buồn là liều thuốc an thần này đang ru ngủ và làm tê liệt lương tri của nhiều người Việt Nam, kể cả người tín hữu. **Đồng hành cùng dân tộc không thể là đồng hành cùng chế độ, nhất là khi chế độ đó đang đưa dân tộc vào chỗ diệt vong.**

Quý vị thân mến,

Tôi nghĩ rằng nếu tôn giáo mà mất vai trò ngôn sứ thì nó bị thuần hóa và trở thành công cụ của chế độ. Lúc đó, chúng ta không còn là tiếng kêu trong hoang địa như ông Gioan Tẩy Giả nữa mà sẽ là tiếng phèng la kêu inh ỏi (1Cor 13:1). Thánh Phaolô nói là nếu tôi làm được nhiều điều cao trọng mà không có đức ái thì tôi chỉ là chiếc thùng rỗng kêu to. Điều này có thể áp dụng vào việc chúng

ta chu toàn sứ mạng Phúc Âm. Nếu Giáo Hội chưa dẫn thân trong việc phục hồi nhân phẩm con người, lợi ích chung và các giá trị căn bản, nhất là trong một xã hội không tôn trọng nhân quyền như tại Việt Nam, thì có phải chúng ta chỉ là tiếng phèng kêu inh ỏi hay không?

Gần đây tại Việt Nam, có phong trào xây cất các trung tâm hành hương và các trung tâm sinh hoạt của các địa phận và dòng tu. Riêng tại Xuân Lộc, giáo phận đã mua được hàng trăm mẫu đất và một chương trình kiến thiết đồ sộ đang được tiến hành. Được biết giáo phận lớn nhất nước này có hy vọng Trung Tâm Núi Cúi sẽ là nơi tiếp đón ĐGH Phanxicô một khi ngài được đảng CSVN “cho phép” đến. Tôi chắc chắn rằng nếu đặt chân tới Việt Nam, ĐGH sẽ được tiếp đón một cách vô cùng long trọng. Thế giới bên ngoài sẽ nhìn thấy một hình ảnh một giáo hội công giáo hơn cả nhiều nước bên tây phương về con số giáo dân, linh mục, tu sĩ và về những biểu hiện đức tin bề ngoài. Đó sẽ là một hình ảnh để chế độ cộng sản có thể tuyên truyền về chính sách tự do tôn giáo của họ. Thế nhưng nếu chúng ta đo lường vai trò giáo hội theo tiêu chuẩn phúc âm, tức là ảnh hưởng của giáo hội như men dậy bột, như đèn sáng trong đêm tối, như tiếng nói sự thật giữa sự giả dối thì tự hỏi sứ mạng đó đang được chu toàn như thế nào? Nếu chúng ta có đội ngũ tu sĩ, tăng ni đông đảo, có nhà thờ to, chùa đẹp, trung tâm hành hương hoành tráng vv... nhưng với cái giá là bị vô hiệu hóa vai trò làm lương tri xã hội, làm người đồng hành với người sầu khổ, bênh vực dân oan, quan tâm tới kẻ chịu bất công, đóng góp vào tiến trình

công lý hoá xã hội v.v.. thì có phải chúng ta là thứ muối không còn mặn nữa chẳng? (Luca 14:34)

Tôi cảm tạ Thiên Chúa đã ban cho Giáo Hội vị cha chung luôn quan tâm đến những người bị bỏ rơi, nhất là những nạn nhân của bất công. Trong tông huấn mang tựa đề “Niềm vui của Tin Mừng”, ĐGH Phanxicô nói rằng **“tôi muốn một Giáo Hội bị thương tích, đau đớn và lấm bùn vì đã dám dẫn thân xuống đường thay vì một Giáo Hội ẩn mình sau một lớp bình phong của kinh kệ, lễ nghi và lề luật (mà xa lìa những tâm hồn đổ nát!)”**.

Tôi nghĩ rằng đây là một lời hiệu triệu và một thách thức cho Giáo Hội Việt Nam để chúng ta đừng ẩn mình sau tấm bình phong an toàn mà quên đi sứ mạng đồng hành với những người bị ức hiếp trong tiến trình đòi hỏi công lý, sự thật và các giá trị nhân bản.

Cách đây 30 năm, ĐHY James Sin ở Phi-luật-Tân đã dẫn hơn 1 triệu giáo dân xuống đường trong cuộc cách mạng hoa mân côi. Sở dĩ gọi là “cuộc cách mạng hoa mân côi” vì những người biểu tình chỉ cầm trong tay cô trắng hạt. Họ đọc kinh ca hát và đồng thời kêu gọi tổng thống Fidel Marcos từ chức vì sự bê táck hính trị trong nước. Ông Fidel Marcos đã bị lật đổ vì sức mạnh quần chúng (people power). Nhưng xét cho cùng, sự sai trái của ông Marcos không thể so sánh với những tội ác tày trời của CSVN.

Một chút nữa đây, chúng ta sẽ cùng xem một vài hình ảnh trong một slide show nói lên tội ác tày trời của CS. Từ cải cách ruộng đất đến di cư 54, từ Tết Mậu Thân cho đến Mùa Hè Đỏ Lửa 72, từ biên cô

30.4.75 cho đến cuộc vượt biển vô tiền khoáng hậu sau này. Những năm gần đây, một cuộc dàn xếp trao đổi mờ ám giữa đảng CSVN và quan thầy Trung cộng đã diễn ra. Hậu quả là đảng CSVN được bảo vệ quyền lực và bỗng lộc để đổi lại sự bán đứng chủ quyền cho TC và không chế toàn diện đất nước ta trên các lĩnh vực kinh tế, môi trường, quân sự, quốc phòng. Biến cố ô nhiễm tại Vũng Áng gây tổn thất sinh thái và ảnh hưởng độc hại cho hàng triệu người tại các tỉnh ven biển miền Trung hiện nay là tiêu biểu cho sự trao đổi mờ ám này. Đây có phải là biến cố “tức nước vỡ bờ” và cơ hội để người dân VN vượt qua sự sợ hãi hay không? Cô giáo Trần Thị Lam ở Hà Tĩnh đã viết một bài thơ với nội dung thật ai oàn:

Đất nước mình ngộ quá phải không anh?

Bốn ngàn tuổi mà dân không chịu lớn

Bốn ngàn tuổi mà vẫn còn bú mớm

Trước những bất công vẫn không biết kêu đòi...

Đất nước mình lạ quá phải không anh?

Những chiếc bánh chưng vô cùng kì vĩ

Những dự án và tượng đài nghìn tỉ

Sinh mạng con người chỉ như cái móng tay...

Sinh mạng con người chỉ như cái móng tay...

Đất nước mình buồn quá phải không anh?

Biển bạc, rừng xanh, cánh đồng lúa biếc

Rừng đã hết và biển thì đang chết

Những con thuyền nằm nhớ sóng khơi xa...

Đất nước mình thương quá phải không anh?

Mỗi đứa trẻ sinh ra đã gánh nợ nần ông cha để lại

*Di sản cho mai sau có gì để cháu con
ta trang trải
Đứng trước năm châu mà không phải
cúi đầu...*

*Đất nước mình rồi sẽ về đâu anh?
Anh không biết em làm sao biết được
Câu hỏi gửi trời xanh, gửi người sau,
người trước
Ai trả lời dùm đất nước sẽ về đâu...*

**Giáo Hội Phi Luật Tân đã
nhập cuộc khi chính phủ độc tài
Marcos ban hành thiết quân luật
và triệt hạ các đối thủ chính trị.
Liệu Giáo Hội VN có thể đứng
ngoài lễ khi đất nước đang đứng
trước bờ vực thẳm của sự diệt
vong không? Muốn cứu nước,
muốn phục hưng đất nước, chúng ta
không thể làm ngơ trước sự tha hóa,
chúng ta không thể không cắt bỏ cái**

bướu ung thư là chế độ CS. **Tôi dám
khẳng định là chúng ta không thể
yêu nước mà không chống cộng và
diệt cộng vì cộng sản là biểu tượng
của sự ác**, ý thức hệ CS chính là căn
nguyên và cội rễ của mọi bế tắc, mọi
băng hoại mà người dân ta đang phải
gánh chịu.

Kính thưa quý khách và đồng
bào,

Lịch sử sẽ đào thải những gì
không còn thích hợp. **Dù có ngoan
cố cưỡng lại, không thể lực nào có
thể ngăn cản sức mạnh của lịch
sử, cũng như không chính thể nào
có thể làm ngược lòng dân mà tồn
tại.** Chúng ta hãy can đảm dấn thân
cho tương lai của chúng ta và con
cháu chúng ta. Chúng ta hãy góp
một bàn tay khai thông những bế tắc

hầu cùng với toàn thể dân tộc mở ra
một kỷ nguyên mới cho quê hương
Việt Nam. **Hãy vượt qua sự sợ hãi.
Hay liên kết thành sức mạnh để
phá tan xiềng xích của sự bạo tàn,
đối trá và gian ác là chế độ cộng
sản. Hãy cùng nhau khai thông
dòng sông lịch sử để nó được chảy
và làm tươi mát phì nhiêu cho đất
Việt thân yêu. Xin Thiên Chúa
chúc lành và kiện toàn cho mọi hy
sinh và nỗ lực của chúng ta, người
con dân của tổ quốc trong và ngoài
nước đang khát khao và tranh đấu
cho công lý. Hãy vững tin tiến về
bình minh mới, ngày mùa gặt mới
của quê hương, vì “*người đi gieo
trong đau thương sẽ về giữa vui
cười*”.**■

28-4-2016

NGÂM HẠT THỊ ĂN... CÁ CHẾT *(tiếp theo trang 30)*

Bây giờ đã gần hết tháng 5-2016
vẫn chưa thấy Quốc-vụ-khanh Tòa-
thánh. Giữa Việt-Nam và Vatican
cũng chưa có bang-giao. Và cứ như sự
thường đang thấy thì làm sao ước mơ
thành hiện-thực được vào năm 2017?
Đồng thời, nếu Hội-đồng Giám-mục
Việt-Nam mơ ước năm tới được đón
Đức Thánh Cha mà năm nay vẫn còn
chưa chịu đứng về phía người nghèo,
người bị áp-bức, bị bóc lột; vẫn còn
trung dân huân-giáo của Công-đồng
để viết những thông-báo, những
bức thư xu-nịnh quyền-thế kiểu như
dùng chai dầu cù-là rỏ tiền bôi trét
lên những phần thân-thể người dân
vừa bị lột da còn đang rướm máu thì
mong ngài đến làm gì.

Người dân biểu-tình là họ muốn
tỏ bày nguyện-vọng, muốn...*do
something to solve our problems...*

như “Laudato Si” nói chứ không phải
chống đối. Thế tại sao trong thông-
báo lại phải thông thêm câu ... *xin
quý cha và anh chị em giáo dân, khi
diễn tả những lo lắng và bức xúc của
mình, tránh những hành động quá
khích dẫn tới xung đột, ảnh hưởng tới
sản xuất, giao thông, vi phạm pháp
luật...* Phải chăng là muốn tiếp tay
giúp nhà cầm quyền cầm dân đi biểu-
tình chống Formosa?

Đức Ki-tô đã nói *Không phải cứ
kêu Lạy Chúa, Lạy Chúa mà vào được
Nước Trời.* Tiêu-chuẩn vào Nước Trời
không xét-duyệt theo đẳng cấp, theo
phẩm-trật, theo danh-hiệu tu-sĩ, linh-
mục hay giám-mục và cũng không
đặt ưu-tiên cho người “có công với
nhà nước cách mạng”. Vậy thì thay
vì mong được đón Đức Thành Cha
bằng cách phải chịu ép mình theo
bạo-quyền mà chờ được ban cho ân-
huệ thì sao lại không theo ngài đi con
đường của Đức Ki-tô là đến với người

nghèo, người bị áp-bức và cụ-thể
hơn nữa là lên tiếng bênh-vực những
người đang đấu-tranh cho quyền làm
người, cho con cháu mai này không
còn phải ăn cá chết, có phải là tốt đời
mình và đẹp Ý Chúa hơn không.

Cuối cùng, xin nhớ lại thư chung
1980 của Hội-đồng Giám-mục Việt-
Nam. Thư chung này đã một thời
không chỉ các giám mục mà nhiều
người đã lấy làm hãnh diện rồi so
với bản thông-báo cá chết do tổng-
giám-mục Bùi Văn Đọc dùng danh
nghĩa Chủ-tịch Hội-đồng Giám-mục
Việt-Nam để ký thay thì không phải
công-luận cũng như dư-luận nhận-
định thiên lệch mà chính quý-vị hãy
thử hỏi xem Giáo-hội Công-giáo
Việt-Nam đang đồng-hành với ai.■

Tháng 5-2016

Hồng Mai

RESTAURANT

Lừng Danh Nhất Hoa Kỳ

Bún Vịt
Sáo Măng

Bún Riêu
Cua Tươi

Bún Mắm
Thịt Heo Quay

Tel: (714) 839-3368

9741 Bolsa Ave., Suite 114

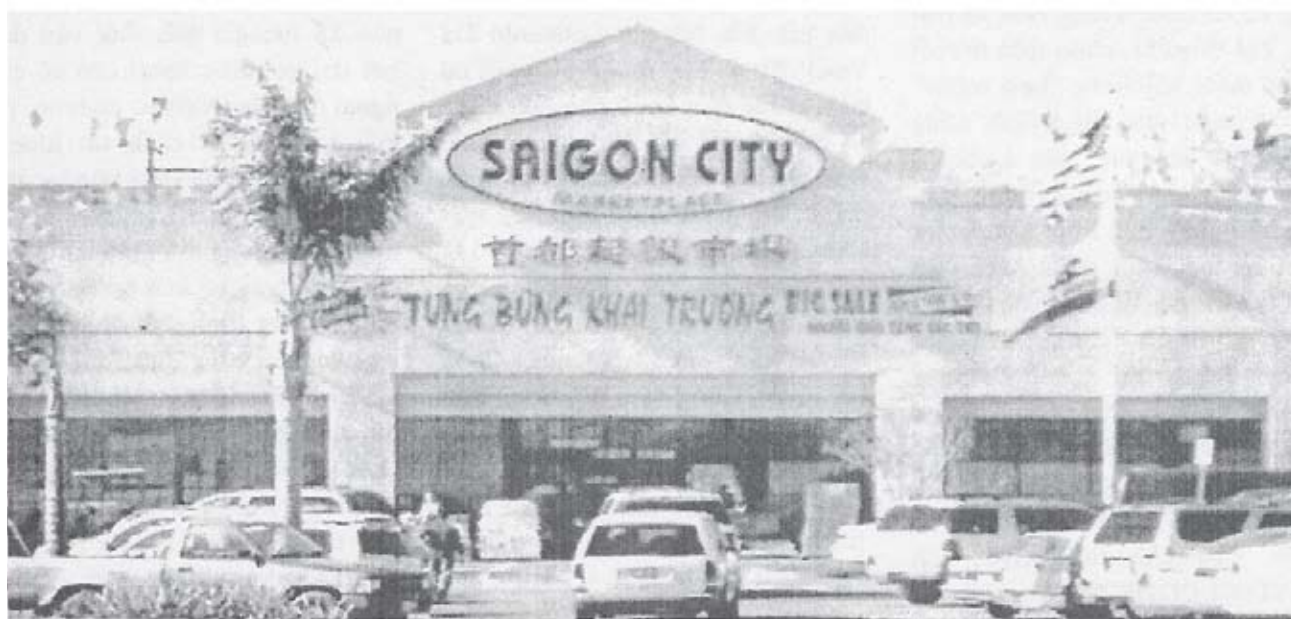
Westminster, CA 92683

(Catinat Plaza)

1-888-HONGMAI (466-4624)

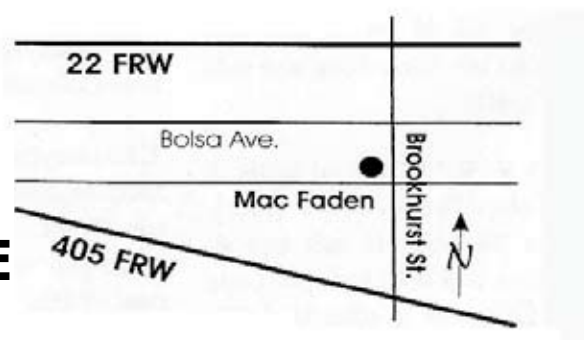
15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN

THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

Câu Chuyện Từ Nước Đức

■ Phạm Hồng-Lam

“Quả đấm Thép” và vấn đề Môi Sinh.

Kinh nghiệm đau đớn của người Đức với người Tàu.

Bài sau đây tóm tắt từ một thiên phóng sự đã khá lâu của hai kí giả Marian Blasberg và Martin Kotinek mang tên “Die versenkten Milliarden” (Chìm xuống hàng tỉ âu-kim) đăng trên tuần báo Die Zeit số 12 tháng bảy 2012. Lúc đó đọc xong, tôi nghĩ phải giữ lại, vì thế nào rồi cũng sẽ có dịp trở lại đề tài này. Quả đúng như vậy. Vụ Formosa Vũng Áng đầu độc môi sinh và đời sống người dân Việt Nam hôm nay là dịp để chúng ta cùng tìm hiểu.

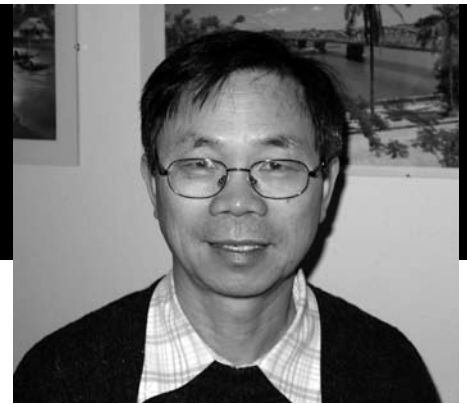

Nhà máy thép của ThyssenKrupp trong vịnh Sepetiba

Nói về luyện kim, không thể bỏ qua đại công ti sắt thép ThyssenKrupp ở Đức với lịch sử 200 năm kinh nghiệm. Đây là kết hợp của hai công ti Thyssen và Krupp với 170.000 công nhân trên khắp thế giới. ThyssenKrupp chuyên cung cấp cho các quốc gia trên thế giới các loại thang máy, tàu ngầm và hơn 1000 loại thép; một trong những loại ưa chuộng là loại thép tấm cán mỏng (Bramme),

một vật liệu không thể thiếu được trong kĩ nghệ sản xuất xe hơi, tàu bè và nhiều sản phẩm khác. Sản phẩm quan trọng của Formosa ở Vũng Áng cũng sẽ là loại thép cán mỏng này.

Từ 2002 tới 2011 tổng giám đốc của đại công ti là ông Ekkehard Schulz. Sau 40 năm làm việc cho công ti và sau 9 năm làm tổng giám đốc, theo kế hoạch đã định, ông sẽ được thăng tiến,

bước vào Hội Đồng Giám Sát. Trong bài diễn văn từ giả ghế tổng giám đốc vào tháng giêng 2011 trước tập thể cổ đông, ông cho hay, chưa bao giờ ThyssenKrupp có một tương lai sáng lạn và vững chắc như lúc này, đặc biệt là nhờ xưởng luyện thép ở Ba-tây.

Nhà máy này sẽ là đỉnh điểm cuộc đời nghề nghiệp của ông. Nó sẽ là “quả đấm thép” (như “quả đấm thép” Vinashin của Nguyễn Tấn Dũng) xuyên thủng mọi kỉ lục. Lần đầu tiên kể từ sau thế chiến thứ hai, ThyssenKrupp sẽ có thêm một cơ sở luyện kim mới với các lò cao, lò cốc, các lò thổi, nhà máy nhiệt điện và cảng nước sâu. Lần đầu tiên nó sẽ sản xuất thép ở một quốc gia đang phát triển, nơi có nhân công, điện, vật tư giá rẻ. Hàng năm cơ sở mới sẽ sản xuất năm triệu tấn thép với phẩm chất cao phục vụ cho các xưởng chế tạo xe hơi mới lập ở Hoa-kì và các xưởng tại Đức. Những cuộn thép thô chất gọn trong lòng tàu để chuyên chở xuyên đại dương hơn từng núi than và quặng công kênh.

Cơ sở luyện thép ở Ba-tây, theo hi vọng của Schulz, sẽ là một trong những cuộc đầu tư hải ngoại lớn nhất của một công ti Đức trong lịch sử ngành kĩ nghệ. Và tên tuổi của ông cũng sẽ đi vào với lịch sử đó. Nay (2012) sau tám năm bắt đầu với những đồ án đầu tiên, công trình đó quả thật đã đi vào lịch sử: như là một trong những thâm

hoạ đầu tư vĩ đại nhất. Nó trở thành biểu tượng cho việc lập kế hoạch sai, cho lòng tham lợi nhuận và cho sự vô trách nhiệm. Tám tỉ âu-kim, số tiền còn lớn hơn trị giá cổ phiếu hiện nay của ThyssenKrupp, đã chìm ngấm vào bãi sinh vịnh Rio de Janeiro.

Với sự giúp đỡ của Inácio Lula de Silva, lúc đó là tổng thống Ba-tây, ThyssenKrupp tạo mãi được một vùng đất lớn trong vịnh Sepetiba thuộc bang Rio; gần đó lại có mỏ quặng của Vale, công ti cung cấp quặng lớn nhất của Ba-tây. De Silva sau này lại cho sửa luật thuế để ThyssenKrupp có thể xuất cảng sản phẩm dễ dàng hơn. Hàng ngàn công ăn việc làm sẽ hình thành. Thiên thời địa lợi nhân hoà chẳng còn đâu hơn. Để chắc ăn, ThyssenKrupp thuê công ti McKinsey nghiên cứu sự khả thi. Theo đó: toàn bộ công trình sẽ tốn 1,9 tỉ âu-kim. Thép tấm thô của Ba-tây sẽ rẻ hơn sản phẩm từ Đức 55 € mỗi tấn.

Năm 2005 khoản ngân sách đầu tiên cho dự án Ba-tây được tháo khoán.

Dự án mang tên “Atlantik-Strategie” (Chiến Lược Đại Tây Dương) đi vào lịch sử với “siêu sao” Schulz. Thiên hạ đổ xô nhau mua cổ phần, khiến tổng trị giá cổ phiếu của đại công ti nhảy vọt lên gấp ba. Ba-tây lúc đó, nói như mấy tay Vẹm, trở thành lương tri thời đại, đỉnh cao trí tuệ, tương lai nhân loại; vậy thì ai lại không đại gì vét hầu bao mà kiếm chút đỉnh chung!

Tháng chín 2006 Schulz bay sang đặt viên đá đầu tiên.

Cùng đi với Schulz là Karl-Ulrich-Köhler, người được chính Schulz đưa vào làm giám đốc dự án ở Ba-tây. Theo Köhler, đặt xưởng thép ở Ba-tây không những có lợi về phương diện

hậu cần, mà còn tránh được bao nhiêu là rắc rối cấm cản về luật lệ môi sinh và năng lượng ở Đức. Mỗi quan hệ giữa Schulz với Köhler như cha với con. Con sẽ nối nghiệp cha, khi cha nghỉ hưu.

Nhưng chỉ sáu năm sau, Schulz thân bại danh liệt. Mất sạch mọi thứ. Phải từ luôn con Köhler, vì con đã góp tay giết cha.

Nay (2012) giá thép cuộn thô của Ba-tây đắt hơn thành phẩm ở Đức 170 \$ mỗi tấn. Toàn bộ công trình chạy không hết lực, luôn gặp trục trặc từ bộ phận này tới lò nung kia. Nợ của ThyssenKrupp đã trên 6,5 tỉ âu kim. Khả năng tín dụng của đại công ti được Standard & Poor’s đánh xuống ngang hàng với quốc gia tí hon đang nợ như chúa chỏm là Bồ-đào-nha. Người kế nhiệm của Schulz tính chuyện phải bỏ toàn bộ công trình. Các nhà nghiên cứu xác nhận, lò thép Ba-tây chỉ là một đồng sắt vụn vô giá trị, cần phải bỏ nó, để cứu vớt những phần công trình còn lại. Nhưng luyện thép là linh hồn của ThyssenKrupp; bỏ nó đi thì cả một huyền thoại 200 năm sẽ sụp đổ.

Vì đâu nên nỗi?

Là vì ThyssenKrupp ham rẻ, muốn bỏ con tép để được con kinh ngư; do đó họ đã trao việc xây lò cốc cho một công ti của người Tàu, mang tên Citic. Và thay vì xây những lò tối tân, thì Citic lại mang đồ dỏm tới dựng lên một đồng sắt vụn. Đồng sắt vụn này sản xuất thép thì ít, mà phun bụi và tạo mưa tro trên các khu công nhân và trên các vùng dân cư chung quanh thì nhiều. Dân chúng phản đối. Công tố viện ba-tây phải nhiều lần vào cuộc. Sở kiểm soát môi sinh đòi buộc lò thép trong vòng một năm phải cải tiến 134 hạng mục. Ngoài ra phải lắp thêm hệ thống lọc bụi mới với giá 20 triệu âu-kim. Các lò phải có thêm một vỏ bọc

bên ngoài. Nhưng càng sửa, càng đổ tiền vào như nước, càng bế tắc.

Trong ngành luyện kim vốn có một công thức bất thành văn: Ai muốn sản xuất một triệu tấn thép, phải đầu tư vào đó một tỉ âu-kim. Trong lúc Schulz muốn chỉ tốn gần hai tỉ âu-kim, để cho ra lò gần năm triệu tấn thép.

Theo Günter Menden, chuyên viên kĩ thuật được Hội Đồng Giám Sát cử sang Ba-tây để kiểm tra công trình, thì lỗi lầm lớn nhất của Schulz là đã giao công trình cho một công ti trung-quốc. Hơn nữa, Schulz và Köhler “*hẳn phải biết rằng, đối với người Trung-quốc thì họ cần phải kiểm soát kĩ hơn chứ*”. Họ giao cho Citic xây lò nung cốc. Lò cốc là trái tim của toàn bộ công trình. Nó dùng để đốt từng núi than để cho ra cốc, và cốc được dùng làm môi cho các lò cao. Trong quá trình đốt than lấy cốc thường sẽ có rất nhiều nhiệt lượng được thải ra, và người ta dùng nhiệt lượng này để chạy toàn bộ nhà máy. Nói đơn giản: Nếu lò cốc không chạy, thì các cơ phận khác cũng không chạy.

Cha con Schulz-Köhler mê mẩn nghe Citic ca rằng: họ sẽ cung cấp một thứ kĩ thuật tân tiến, kĩ thuật này có thể xử lí dễ dàng loại than rẻ và kém phẩm chất. Citic còn chào hàng một giá thầu bờ ăn, rẻ hơn 60 triệu âu-kim so với giá thầu do công ti Uhde đưa ra; Uhde là một công ti con của ThyssenKrupp và là một trong những công ti có kinh nghiệm hàng đầu quốc tế về xây lò cốc. Hai ông nghe hát bụi tai, bỏ Uhde chọn Citic.

Và Citic đã dựng cho hai ông “*đúng là một đồng sắt vụn*”. Khi Menden tới lò nung do người Tàu để lại, ông thấy cửa lò đã trật chia; ri sét đầy trên các khung thép; những mối hàn có thể chịu được sức nóng trên 1500 độ lại được trét bằng cao-su; một phần vật liệu xây dựng là sản phẩm

của thập niên 80; có những thứ được giả dạng gắn nhãn hiệu của công ti Siemens (Đức). Người Tàu đã cung cấp cho ThyssenKrupp loại vật liệu hạng hai, được thi công bởi các thợ hạng ba của họ.

Người ta thắc mắc, tại sao ThyssenKrupp lại bỏ mặc công trường hoàn toàn cho người Trung-quốc, mà chẳng có một kiểm soát nào cả? Schulz và Köhler quả thật chưa có kinh nghiệm về việc xây lò cao; họ chỉ mới có kinh nghiệm về một vài công đoạn liên quan trong xây dựng. Và tại sao họ lại thanh toán ngay toàn bộ tiền cho Citic, mà không trả từng đợt theo tiến độ, như thông thường vẫn làm? Hiện (2012) đã đòi lại được một ít tiền, đa phần còn lại đang kiện cáo lẫn nhau.

Công ti Uhde giờ đây phải phá đi một phần công trình để xây lại lò nung cốc mới. Thay vì rẻ hơn được 60 triệu, giờ đây cha con Schulz phải trả cho lò cốc (cũ và mới) tới 1,5 tỉ âu-kim, gấp 6 lần giá ban đầu.

Lãnh đạo đại công ti ở Đức chẳng biết gì nhiều về những gì đang diễn ra ở Ba-tây. Hàng tháng có hai quản trị viên bay sang để thị sát tình hình, và họ luôn được Köhler khẳng định: “*in time, in budget*”, tất cả đều đúng thời hạn, không vượt dự trù ngân sách. Đó là tình hình đầu năm 2008, vài tháng trước khi bước vào giai đoạn sản xuất, như kế hoạch dự trù. Nhưng không lâu sau đó, giám đốc kỹ thuật Erich Heine đã cho Schulz hay sau chuyến thăm Ba-tây của mình, là mọi chuyện không phải như Köhler vẫn nói; tiến độ xây dựng và tình hình chi phí đã vượt tầm kiểm soát. Chết tôi rồi! Lúc đó Schulz mới ngã ngựa ra. Song một chuyện mang tầm vóc như thế mà giới lãnh đạo của đại công ti đã không hay biết kịp thời là điều khó hiểu. Vì người ta muốn dấu các cổ đông? Vì hèn? Vì

không khí làm việc trong hàng lãnh đạo công ti, khiến không ai dám phê bình?

Hoàn cảnh của Schulz lúc này, đầu năm 2008, quả bi đát. Khủng hoảng kinh tế ở Âu châu bắt đầu lộ hình, nhu cầu thép xuống thấp; Trung-quốc đã tự sản xuất thép cho mình. Trong lúc đó Ba-tây đang trên đà phát triển nhanh, lương công nhân tăng, hối suất đồng Real tăng. Thêm nữa, theo các hợp đồng, ThyssenKrupp phải cung cấp điện lấy từ các lò nung cho Ba-tây; nhưng lò cốc chưa chạy, họ phải mua điện với giá mắc của đồng Real. Mà hoàn cảnh lúc này đã tới hồi Point of no Return, không thể lùi được nữa.

ThyssenKrupp quyết định, phải bằng mọi cách kết thúc công trình thật nhanh và rẻ, để đi nhanh vào sản xuất, hầu giảm tổn phí. Nhưng càng nhanh, càng lảm lỏi lảm; càng tiết kiệm, chi phí cuối cùng lại càng tăng. Giữa năm 2008, ngân sách tăng lên 3,7 tỉ; cuối 2008, vọt lên 4,5 tỉ.

Nhưng rồi một ngày trọng đại trong tháng sáu 2010 cũng đã đến. Ngày khai trương. Hàng ngàn quan khách tung bồng tới dự lễ, có cả tổng thống Lula. Đầu tháng 8, những cuộn thép đầu tiên hi vọng sẽ được chuyển lên tàu xuyên đại dương về Âu châu.

Nhưng niềm vui và hi vọng tan nhanh. Hết thăm họa sát vụn của Tàu, giờ tới thăm họa nặng hơn: Bụi.

Khi lò đầu tiên bắt đầu chạy và gió thổi hướng vào lục địa, dân cư chung quanh vùng kỹ nghệ thấy xuất hiện những hạt bụi lóng lánh như cát được gió mang tới rải trên các mái nhà, đổ trên các tầng lá chuối, trên các mùng mền, dính trên các chậu nước; chúng quện lẫn với mồ hôi, khiến ngứa da,

ho và khó thở. Người dân gọi đó là “mưa bạc”. Tháng 11.2010 luật sư Ribeiro của công tố viện khởi tố lần đầu tiên, cáo buộc ThyssenKrupp vi phạm các điều khoản của giấy phép; công ti đã vì lợi nhuận cố ý gây ô nhiễm không khí, ảnh hưởng tới sức khoẻ người dân. Từ ngày nhà máy hoạt động, ngư dân cho biết, cá trong vùng vịnh ít hẳn đi; ThyssenKrupp một mực chống lại luận điểm này.

Ribeiro giải thích về “mưa bạc” như sau. Khi một lò nung đã được đốt lên, thì nó tiếp tục chạy không ngừng nghỉ, cho dù các bộ phận khác gặp trục trặc. Trong trường hợp này, người

Bụi cát từ nhà máy ở Sepetiba

ta phải tạm thời đổ sắt nung chảy vào một cái hố lớn, để chờ cho tới khi các bộ phận khác hoạt động. Hố này được ví như một bãi tập trung rác. Công ti được phép xây hai hố, nhưng người ta đã kín đáo xây thêm hai hố nữa, khi thấy rằng, phải cần thêm “hố rác”, vì nhiều bộ phận nhà máy thường hay gặp trục trặc. Và khi sắt nóng gặp không khí nguội lại, nó làm bung ra những phân tử, và gió đưa những phân tử tro bụi này đi khắp nơi.

Thêm một lí do nữa là lò đổ thép miếng. Thường thì, trong giai đoạn

đầu, khi sắt từ lò nung bắt đầu ra và các bộ phận khác chưa chạy, người ta chuyển số sắt này vào một lò gọi là lò

Cá đi hết rồi, ghe bỏ không!

luyện thép miếng, để cho ra loại thép miếng kém phẩm chất, nhưng vẫn có thể tiêu thụ được. Lẽ ra nhà máy cần phải có hai lò. Nhưng ở đây, vì tiết kiệm, người ta chỉ xây một lò mà thôi. Vì thế lượng sắt bị đổ vào “hồ rác” nhiều thêm, và phân tử bụi tro lại càng tăng.

Về loại bụi này, Tổ Chức Y Tế Quốc Tế (WHO) năm 2005 đã đưa ra những tiêu chuẩn như sau: Có thể chấp nhận tối đa ba ngày trong một năm với lượng bụi tro trong ngày 50 Mikrogramm trên một mét khối không khí. Nhưng ở vịnh Sepetiba, chỉ từ tháng 6 tới tháng 11 năm 2010, đã có 39 ngày có lượng bụi vượt xa giới hạn trên đây. Có những giờ lượng đó vượt cao gấp bốn lần mức WHO cho phép. Tại nước Đức, người ta coi các tiêu chuẩn của WHO là hữu lí. Nhưng ở Ba-tây, chính quyền vẫn cho phép lượng bụi thải cao gấp ba mức của WHO. Vì thế ThyssenKrupp đã nại vào đó, để biện hộ rằng, mình đã không lỗi luật.

Ribeiro khởi kiện, với mục đích trước hết là để ngăn chặn việc chính quyền bang Rio cho phép

ThyssenKrupp khởi động lò thứ hai. Ông hiểu, với tập đoàn lãnh đạo tham nhũng và lối phán quyết dựa trên móc nối cá nhân của toà án ba-tây hiện nay, thì ông khó có hi vọng thắng. Và chính quyền Rio de Janeiro đã cho phép ThyssenKrupp khởi động lò thứ hai, với lí do, là không thể để 1.800 công nhân bị nguy cơ thất nghiệp.

Nhưng lò thứ hai hoạt động chưa được mấy ngày thì lại có vấn đề. Hàng tấn sắt lại phải đổ vào hồ, và mưa bụi lại tung bay. Lần này là do cần cầu chuyển sắt sang lò thổi bị hư, nên toàn bộ dây chuyền sản xuất phải ngưng. Lẽ ra phải có hai cần cầu, để thay thế cho nhau. Nhưng vì muốn tiết kiệm 35 triệu âu-kim, người ta chỉ dựng một cần mà thôi. Toán công tố của Ribeiro lại khởi kiện lần thứ hai. Lần này kiện ngay chính sách của ThyssenKrupp.

ThyssenKrupp bảo, bụi chỉ là than chì (graphit), không có hại cho sức khoẻ. Phân chất bụi ở Sepetiba, các nhà nghiên cứu thấy trong đó ngoài than chì còn có: can-xi, silizium, nhôm, mangan và lưu huỳnh, ti-tan và kẽm; lượng sắt trong bụi cũng rất cao. Các nghiên cứu quốc tế đã minh chứng, các thành phần kim loại trên đây có thể gây ra bệnh về tim, phổi, bệnh đường. Các chuyên gia môi sinh của chính quyền đức nghi ngờ khả năng gây các chứng bệnh ngoài da do bụi, nhưng họ cũng xác nhận, trong bụi đó không chỉ có than chì mà thôi; khi sắt nóng gặp lạnh, nó còn làm bung ra nhiều thứ chất khác nữa.

Trên đây mới là màn hai của vở kịch “quả đấm thép” Ba-tây. Với phí tổn 8 tỉ âu-kim đổ xuống vũng lầy Rio, gấp 4 lần dự phí ban đầu.

Dĩ nhiên vở kịch chưa kết thúc. Hàng trăm đơn khiếu kiện đòi bồi thường của người dân. Và vẫn chưa lường được hết những hậu quả rui ro khác nữa. Tới đầu năm 2015 nhà máy vẫn chưa có được giấy phép hoạt động chính thức của Ba-tây. Năm 2015 “quả đấm thép” Sepetiba chỉ lỗ trên 70 triệu âu-kim. Hiện ThyssenKrupp muốn chia tay đứa con vô phước này, nhưng chưa tìm được người mua.

Bài học nào cho chúng ta, khi quay trở về với Formosa Vũng Áng? Theo tôi, có mấy điểm:

- Việc cá chết dọc theo bờ biển và cuộc sống ngặt nghèo của người dân miền Trung hiện nay chỉ là màn mở đầu. Sẽ còn nhiều màn chết người nữa, nếu chính người dân Việt Nam không cảnh giác theo dõi.

- Liệu người Tàu có dựng lên ở Vũng Áng một đồng sắt vụ, như ở Ba-tây hay không? Các công ti thương mại và kĩ nghệ luôn đặt cơ sở trên lợi nhuận. Đối với họ, đạo đức (môi sinh) hay (tình yêu) tổ quốc thường là những từ vô nghĩa. Vì thế, nếu không có sự cảnh giác và áp lực của người dân và chính quyền bản xứ, mưu đồ khai thác và bóc lột của họ càng tăng.

- Nhưng trong một quốc gia cộng sản, chúng ta chẳng trông mong gì nơi đám cầm quyền. Ở Ba-tây, dù nền dân chủ chưa cao, người dân vẫn còn có thể dựa trên luật pháp để đòi bồi thường và buộc công ti cải tiến và có thể kiện ngay cả chính quyền, nếu phát hiện có sự toa rập. Còn tại Việt Nam hiện nay, chẳng có pháp luật nào dựa lưng cả; người dân chỉ có thể tự bảo vệ mình bằng sự í thức và đoàn kết. Lúc này, ngoài việc gia tăng áp lực, hãy gom góp các chứng liệu, để chuẩn bị cho những vụ kiện mai ngày.■

Augsburg, 18.05.2016

Cá chết, lúa chết, Người đổ máu, 25 triệu dân thoi thóp

■ Trần Nguyễn Thảo

Hanoi đang nhấn chìm Dân Tộc Việt Nam vào hai hoàn cảnh tàn khốc: (1) Cá và các loại thủy sản chết hàng ngàn tấn vì nhiễm chất độc tại 4 tỉnh Miền Trung, thiệt hại ước tính cho đến nay chưa thể đưa ra con số; hậu họa kéo dài đến nửa thế kỷ [1]; (2) Lúa và nhiều loại nông sản chết khô hàng trăm ngàn mẫu tại 13 tỉnh Đồng Bằng Sông Cửu Long (ĐBSCL) và tại Tây Nguyên, thiệt hại ước tính 5600 tỷ đồng, ảnh hưởng rất xấu trên nền kinh tế đang kiệt quệ của Việt Nam. Thảm trạng này đưa trực tiếp khoảng 25 triệu người thoi thóp trong cảnh sống “nhìn thấy cái chết đến dần mòn”.

Các thảm trạng từ vụ ĐBSCL ngập mặn, đến cá chết Miền Trung đều có nguồn gốc từ Tàu cộng. Riêng vụ cá chết, dù Hanoi sẽ không bao giờ nhìn nhận chính thức, nhưng nguyên nhân là lòng ham tiền đút lót, và chủ trương vô cảm đối với đời sống dân chúng, “sống chết mặc bay”, tiền thầy bỏ túi. Nhiều năm trước, cũng vì bất cần đến đời sống người dân, Hanoi đã phép cho công ty Formosa lập nhà máy thép tại Vũng Áng. Formosa từng bị phạt vì xả chất độc gây chết chóc cho dân chúng Campuchia năm 1989, và nhiều nơi khác trước khi Việt cộng cấp giấy phép. [2] Tập đoàn Formosa sẽ sản xuất 2 triệu tấn thép mỗi năm, có số vốn đầu tư đến 28 tỷ Mỹ Kim do đa số người từ Hoa Lục nắm cổ phần.

Tháng 8-2014, tại mục này, đã tường trình cùng độc giả trong bài “Tàu chiếm Vũng Áng, lập tiểu quốc kinh tế”. Trong phạm vi hiểu biết giới hạn, bài báo chỉ trình bày những liên quan đến kinh tế, tài chánh.

Trước đó, Hanoi ra lệnh “cắt ngắn” mọi thủ tục để “Khu kinh tế đặc thù Vũng Áng” trực thuộc Văn Phòng Chính Phủ, trở thành vùng đất vĩnh viễn để người Tàu làm chủ trên một diện tích to gần bằng hai khu Macao, xấp xỉ 4000 mẫu Tây đất, sát hải cảng nước sâu Sơn Dương, nằm giữa Hà Tĩnh và Đồng Hới. Ngoài khu kỹ nghệ, khu gia cư được xây riêng cho 60 ngàn người gồm công nhân, đa số người Tàu và gia đình. Nơi đây được chính báo đảng mô tả là vùng “đặc biệt” ngoại bất nhập, nếu Formosa không cho phép. Sự kiện này làm dấy lên quan ngại sâu xa : một “tiểu quốc” mới khác đang định hình ngay giữa miền Trung Việt Nam, tạo thêm tiền đồn kinh tế chiến lược mới, sau bao nhiêu vùng, dự án khác của Bắc Kinh, ngay trong nước Việt Nam.

Cá chết, người đổ máu

Từ ngày 06-04-2016, cá nuôi trong các lồng bè xung quanh khu vực cảng Vũng Áng, thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh bỗng nhiên bị chết hàng loạt. Tiếp theo, cá chết la liệt tại vùng biển khắp 4 tỉnh duyên hải, kéo dài trên 300 cây số, từ Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, đến Huế và đầu tháng 5 lan cả tới Nha Trang. Các loại cá lớn đến 40 ký lô, sống ở tầng nước sâu 30 đến 40 mét vẫn bị chết hết. Mới đây, thợ lặn cho biết, sau cá là đến lượt từng giải san hô đầy màu sắc tuyệt đẹp và rong biển các loại nằm chết từng đọt, tạo thành nhiều lớp bùn bầy nhầy bao phủ khắp vùng rộng lớn đáy biển.

Sự việc bị phơi bày, khi ngư dân phát hiện ra đường ống xả nước thải của Formosa chôn ngầm dưới biển. Đường ống khổng lồ này dài đến

1500 mét, đường kính 1.1 mét, nằm ở độ sâu, cách mặt nước 17 mét, mỗi ngày xả ra 12.000 mét khối nước. Miệng ống bị bắt quả tang đang phun ra một thứ nước màu vàng đục rất bẩn. Các nhà khoa học nhìn nhận, chỉ có chất độc cực mạnh mới có thể khiến hàng loạt cá lớn nhỏ chết bất đắc kỳ tử như thế.

Từ đó, ngư dân 4 tỉnh đã chỉ tay thẳng vào khu kinh tế đặc thù Vũng Áng là tên tội phạm, đang được Hanoi tìm cách kéo dài thời gian để mong làm phi tang, chạy tội, che chở cho Formosa. Cho đến đúng 1 tháng sau ngày cá chết hàng loạt đầu tiên, Hanoi vẫn nhè nhàng, loanh quanh, không muốn làm minh bạch nguyên nhân thảm họa môi trường gây thiệt hại cho ngư dân và nguy hại cho sức khỏe nhiều thế hệ.

Ngày 24-04 báo Tuổi Trẻ tại Việt Nam đăng danh sách 45 loại hóa chất “độc và cực độc” mà Formosa nhập về để súc xả đường ống. Tổng cục Môi trường khi đó nói việc Formosa súc xả đường ống không thông báo trước là “có vi phạm”

Hiện Formosa còn cả một hệ thống bãi phế thải cực độc gồm có 169 bãi rác chứa chất độc lớn nhỏ trên

đất Đài Loan, chỉ chờ dịp là mang đi đổ phi tang xuống sông xuống biển các nước khác. Chất độc gồm hơn 4.000 tấn thủy ngân Mercury cực độc hại, là hàng ngàn tấn Ethylene Dicloride, Vinyl Cloride ... hủy hoại các tế bào sống.

Hanoi nói, dân chúng không nên ăn cá và đưa giải pháp sẽ thu mua

hết cá đánh bắt xa bờ của ngư dân. Báo mạng cảnh giác rằng, cá thu mua của ngư dân, được quan đồ bán giá rẻ cho thương lái Trung cộng, họ dùng sản xuất nước mắm tiêu

thụ tại Việt Nam sau này. Trước đó, Hanoi từng để các quan chức cao cấp địa phương biểu diễn tắm biển và ăn hải sản. Màn trình diễn này bị truyền thông mạng cáo giác là “trò lừa đảo rẻ tiền” chẳng che được mắt thiên hạ.

Kiến nghị (6) điểm của (7) Linh Mục Công Giáo tại vùng Kỳ Anh, Hà Tĩnh viết: “*Giáo dân mong muốn được chính phủ Việt Nam “yêu cầu Formosa công khai minh bạch việc sử dụng 296 tấn của 45 loại hóa chất độc và cực độc mà nhà máy này đã nhập khẩu về thời gian vừa qua”*”.

Thư chung của Đức Giám Mục Nguyễn Thái Hợp, Giám Mục Giáo Phận Vinh công bố hôm 13 tháng 5, trong đó có những đoạn: “*chúng ta không thể nào đứng dưng trước thảm họa ô nhiễm môi trường đang phá hủy không những vùng biển Miền*

Trung mà còn gây thảm họa lâu dài cho cả dân tộc”. “*Thực hiện quyền công dân được hiến pháp, pháp luật Việt Nam và các Công ước quốc tế quy định; thể hiện một cách ôn hòa quyền đòi hỏi sự minh bạch trong việc điều hành đất nước, cũng như xử lý thảm họa và buộc những kẻ đã gây ra phải bị xét xử đúng với công lý”*”.

Thiệt hại về kinh tế cũng có thể không bao giờ Hanoi chịu xác định. Chất độc lan tới đâu, thì hải sản liền bị hủy hoại; ngư dân nơi đó sẽ chết đói. Hàng triệu người, gồm ngư dân, ngành nghề dịch vụ như nhà hàng, nơi chế biến hải sản, các nhà bán lẻ ... và những ai sống liên quan đến nghề đánh cá sẽ vô cùng khổ đốn.

Việt Nam có bờ biển dài 3.260 cây số, không kể xung quanh các đảo. Chắc chắn năm nay, nguồn hải sản từ biển Việt Nam sẽ gây tác hại lớn trên số ngoại tệ Hanoi thu về trên 6 tỷ Mỹ Kim hàng năm. Ngoài ra, còn thiệt hại lớn về xuất cảng gạo, khi 13 tỉnh vùng ĐBSCL đang bị ngập mặn, lúa và hoa màu chết trắng đồng, ảnh hưởng rất xấu đến đời sống 20 triệu người. Ước tính rất dè dặt thì cũng lên đến 25 triệu người trực tiếp bị thương tổn nghiêm trọng đời sống đối với cả ba vụ : cá chết Miền Trung, Hán Hán Tây Nguyên và ngập mặn vùng ĐBSCL hiện đang diễn ra.

Trao đổi với BBC hôm 08/5/2016 từ Hà Nội, Tiến sỹ Lê Viết Khuyến, chuyên gia địa vật lý biển, từng có 17 năm làm việc trong quân đội Việt Nam, nói: “*Kinh tế biển, cũng như vựa lúa đồng bằng sông Cửu Long, là những mục tiêu kinh tế chiến lược lớn mà đối phương đã cố tình tác động để cho những mục tiêu đó không đạt được. Thì cái đấy thuộc về chiến tranh địa vật lý. Tôi nghĩ còn*

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HƯNG
(714) 636-9880

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.

- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
 - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
 - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

**Bác Sĩ Nha Khoa
NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday
714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

PARACEL Seafood

Nhà Hàng Tiệc Cưới HOÀNG SA

- **Mở cửa phục vụ khách hàng từ 11am đến 10pm, 7 ngày mỗi tuần**
- **Có LUNCH SPECIAL từ 11am đến 3pm**

- ❖ Nơi lý tưởng để tổ chức cưới hỏi với trên 500 chỗ ngồi.
- ❖ Nhà hàng Paracel đã được báo chí và giới sành điệu bầu là nhà hàng đẹp và sang trọng nhất quận Cam
- ❖ Có giá đặc biệt cho các hội đoàn, học sinh, sinh viên, Đại Nhạc Hội, Cải Lương và các Quân Binh chủng.
- ❖ Bếp chánh từng nổi tiếng tại Hồng Kông đảm trách
- ❖ Parking trên 500 xe, an toàn và rộng rãi.

ĐẢM TRÁCH TIỆC CƯỚI TẠI CÁC KHÁCH SẠN TRONG QUẬN CAM

15583-15589 Brookhurst St., Westminster, CA, 92683

Tel (714) 775-3077 Cell: 714-697-8614

một lý do nữa, không loại trừ, đây là phía đối phương cố tình tác động lên các yếu tố về môi trường của Việt Nam, gồm phần đất liền, phần nước và cả phần khí quyển, có yếu tố cố tình, gây ra những thiệt hại to lớn, có tác động lớn lên phát triển kinh tế, các chiến lược phát triển kinh tế của Việt Nam.”

Ông Khuyến không nói “đối Phương” trong trường hợp này là ai, từ đâu. Tổng hợp tin tức từ nhiều phía cho thấy những diễn biến dồn dập trên biển như sau : Ngày 05-04-2016, Biên phòng Quang Bình phát hiện nhiều tàu Trinh sát Trung cộng giả dạng tàu cá vào sâu trong hải phận Việt Nam. Cùng ngày, ngư dân Hà Tĩnh phát hiện 5 tàu đánh cá Trung cộng thả cái gì đó xuống biển rồi bỏ đi. Từ ngày 06-04 cá bắt đầu chết nổi trên biển, sát khu vực Vũng Áng. Tới ngày 21-04-2016 thì cá đã chết trắng một dải 300 km bờ biển miền Trung, từ Hà Tĩnh tới Thừa Thiên Huế, và sau đó đến cả Nha Trang. Ngày 07/04/2016, Biên phòng Quảng Bình bắt 6 chiếc tàu cá Trung cộng đánh bắt trái phép trên vùng biển cách bờ 20 hải lý.

Báo [Elitereaders](#) tố cáo đầu tháng 5/2016, Trung cộng đưa tàu đánh cá thả hoá chất độc giết chết cá và

xua đuổi ngư dân quanh vùng đảo Thị Tứ (Pagsa) đang do Philipinnes kiểm soát.

Căn cứ vào các sự kiện trên, nghi vấn thủ phạm đứng phía sau vụ cá chết ở Vũng Áng và ngoài khơi vùng biển Hà Tĩnh, Quảng Bình có thể là Bộ Chính Trị Tàu cộng đang ngồi ở Trung Nam Hải (?), kẻ thù của dân Tộc Việt Nam, nhưng lại là quan thầy của Hanoi.

Cho đến nay, 18 tháng 5, riêng vụ cá chết này, Hanoi vẫn không cư xử minh bạch như tư cách của một nhà nước pháp quyền muốn an dân. Đó chính là lý do dân chúng luân phiên biểu tình từ Hanoi vào đến Nha Trang, Saigon, Vũng Tàu, kể cả nhiều nơi tại hải ngoại. Các cuộc biểu tình trong nước dù nơi đâu cũng luân phiên diễn ra tự phát, ôn hòa nhưng đã bị Hanoi dùng cả công an chìm nổi và công ty Thanh Niên Xung Phong ngăn cản, vây bắt hàng trăm người, đánh đập dã man đến thương tích, đổ máu cho nhiều người, kể cả phụ nữ và trẻ em.

Hanoi cấm truyền thông thuộc

quyền loan tin các cuộc biểu tình của dân chúng. Nhưng gian kế bung bít thông tin đã bị cách mạng tin học vô hiệu hoàn toàn : Chỉ một vài dây, các bức hình và video quay cảnh đàn áp, bắt bớ, đánh đập dã man phụ nữ, trẻ em đã được các chính trị gia và dân chúng khắp thế giới biết. Bung bít thông tin chỉ làm nhục cho hệ thống truyền thông phục vụ chính chế độ; đồng thời làm tăng thế giá của hệ thống truyền thông trên mạng. Bởi vì truyền thông quốc tế loan các tin về Việt Nam đã trích thuật các tin tức, hình ảnh từ báo lề dân.

Ngập mặn, hạn hán ^[3]

Tới 15-04-2016 đã có 13/13 tỉnh thuộc Đồng Bằng Sông Cửu Long (ĐBSCL) và Miền Tây công bố tình trạng hạn hán và xâm nhập mặn nghiêm trọng: “*Hạn hán và xâm nhập mặn đã khiến 338.849 gia đình, 20 triệu người tại khu vực Nam Trung Bộ, Tây Nguyên và ĐBSCL bị thiếu nước sinh hoạt; 240.215 mẫu lúa, 18.335 mẫu hoa màu, 104.106 mẫu cây công nghiệp; 4.641 mẫu thủy sản bị thiệt hại. Ước tính tổng thiệt hại lên đến 5.600 tỷ đồng. Dân phải mua 200,000đ một thước khối nước sông. Chỉ riêng hai tỉnh Kiên Giang và Sóc Trăng đã có hơn*

40.000 người bỏ quê đi làm ăn xa trong điều kiện túng quẫn. Tại các tỉnh ĐBSCL, phạm vi xâm nhập mặn vào đất liền sâu nhất lên đến hơn 90 km (chưa từng xuất hiện trong lịch sử xâm nhập mặn), độ mặn lớn nhất tại các khu vực lớn hơn và vào sâu trung bình nhiều năm từ 10-25 km” (Đại Kỷ nguyên tổng hợp).

Tại Tây Nguyên, Miền Trung Việt Nam, báo cáo của Ban chỉ đạo trung ương về phòng chống thiên tai, được báo chí đăng trích thuật, tính đến ngày 27-04, riêng tỉnh Đắk Lắk, có hơn 80.000 mẫu cây trồng các loại bị hạn, trong đó gần 15.000 mẫu mất trắng, thiệt hại khoảng 2.100 tỷ đồng, đã có 26.247 gia đình bị thiếu nước sinh hoạt. Tại Kon Tum hiện có 32.500 người thiếu ăn, 2.800 gia đình với 11.520 nhân khẩu bị thiếu nước sinh hoạt. Tình hình ở các tỉnh Đắc Nông, Gia Lai cũng tương tự.

Ngày 16-03-2016 Hanoi đã xin Bắc Kinh xả nước hồ chứa thủy điện ở thượng nguồn sông Mekong từ 15-03 -2016 đến 10-04- 2016 với lưu lượng xả 2.190 m3/giây.

Ông Lê Anh Tuấn, Phó viện trưởng Viện Nghiên cứu Biến đổi Khí hậu từ Đại học Cần Thơ nhận định: “*Lượng nước xả như vậy khi đến ĐBSCL không còn bao nhiêu, và không đủ để đẩy được nước mặn ra ngoài. Tính toán của chúng tôi cho rằng nếu cần đẩy mặn, thì nước tới ĐBSCL cũng ít nhất phải gấp 5 lần, tức là từ 10.000 m3/giây mới có hiệu quả trong hoàn cảnh này*”.

Nhiều chuyên gia nói rằng, Bắc Kinh chịu xả nước thượng nguồn, vì nền kinh tế của Trung cộng hiện đang lâm cảnh suy thoái, nhiều nhà máy ngưng hoạt động, hay hoạt động rất yếu; họ không có nhu cầu trữ nước để làm điện cho kỹ nghệ như trước,

nên phải xả bớt.

Như vậy, số phận 13 tỉnh ĐBSCL gồm : 47% diện tích lúa, 56% sản lượng lúa cả nước, và 90% lượng gạo xuất khẩu, 60% sản lượng thủy hải sản xuất khẩu, trong năm nay sẽ mất trắng, và từ nay về sau sẽ hoàn toàn phụ thuộc lòng tốt của Bắc Kinh. Việt Nam sẽ không còn giữ được vị thế đứng thứ hai thế giới về xuất khẩu gạo. Dân chúng ĐBSCL trên 20 triệu người sẽ khó vượt qua ngưỡng đói nghèo và cả khôn khổ vì khát nước.

Trang BBC, hôm 16-05 thuật lại một bài phỏng vấn bác sỹ Ngô thế Vinh, từng có nhiều tác phẩm và bút ký với nhiều năm nghiên cứu tìm hiểu về dòng Cửu Long, cho biết : “*Đại diện Hanoi đặt bút ký vào Hiệp định Mekong 1995 là Ngoại trưởng Nguyễn Mạnh Cầm với chấp nhận một thay đổi cơ bản trong hiệp ước mới: thay vì như trước, mỗi hội viên trong Ủy ban sông Mekong (1957) có quyền phủ quyết bất cứ một dự án nào bị coi là có ảnh hưởng tác hại tới dòng chính sông Mekong, nay theo nội quy mới (1995), không một quốc gia nào có quyền phủ quyết. Rõ ràng Việt Nam đã mất cảnh giác và thiếu chuẩn bị trong cuộc chiến môi sinh “không tuyên chiến” của Trung cộng từ nhiều năm trước. Nay lại thêm 9 dự án đập dòng chính hạ lưu của Lào và 2 của Campuchia sẽ khiến bài toán cứu nguy ĐBSCL khó khăn và phức tạp hơn nhiều, mà Việt Nam thì chưa có một chiến lược đối phó.*”

Khát tiền, moi vàng của dân ?

Trước mắt, Hanoi mất một khoản thu rất lớn về xuất cảng hải sản và các

sản phẩm nông nghiệp, ít nhất cũng trên 10 tỷ Mỹ Kim. Hanoi phát hành trái phiếu để bù đắp, nhưng không đạt mức thu mong muốn, dù lãi 5 năm đến 6.4%, gần gấp đôi các nước khác. Ngân Hàng Thế Giới cảnh báo sang năm 2017, Việt Nam không còn được cấp tín dụng ưu đãi ODA; trong tương lai nếu Hanoi vay phải chịu lãi suất cao hơn nhiều . . . trong lúc mọi khoản chi hàng ngày, trả lương nuôi gần 4 triệu đảng viên, nhất là công an, côn đồ trấn áp dân chúng thì ngày một gia tăng, không ngừng.

Vì vậy, Hanoi đang xoay qua nhìn vào hầu bao dân chúng trong nước: ngoại tệ và 500 tấn vàng lá đang nằm trong dân chúng, được Hanoi nhòm ngó rất kỹ. Có thể bắt đầu bằng việc kiểm soát ngặt nghèo mua bán vàng và ngoại tệ trong nhân dân, rồi đến lãi suất gửi vàng và ngoại tệ ở mức thấp dần đi...Hanoi sẽ tìm mọi cách để vàng trong tay người dân là vô giá trị, buộc phải chọn cách mua trái phiếu của chính phủ là sinh lời.

Giữa tháng 05, báo chí đảng tung ra đề nghị, được mô tả là “rất cấp bách” của Hiệp Hội Kinh Doanh Vàng Việt Nam (VGTA) yêu cầu thành lập “tổ công tác nghiên cứu

(xem tiếp trang 63)

Việt Nam

CANADA

Mặc Giao

Nhân cuộc viếng thăm Việt Nam của TT Obama

BANG GIAO VIỆT-MỸ Sẽ Tiến Triển Ra Sao?

Tổng Thống Hoa Kỳ Barack Obama viếng thăm Việt Nam từ 22 đến 25-5-2016. Theo lệ thường, đó là dịp thắt chặt thêm tình thân thiện giữa hai nước và giải quyết những vấn đề còn tồn đọng. Điều không bình thường là nguyên thủ Hoa Kỳ chỉ còn tại chức đến tháng Giêng 2017, nên dù phải tôn trọng nguyên tắc bảo đảm sự liên tục của quyền hành, người ta cũng chưa thể biết những quyết định và cam kết của TT Obama với nhà cầm quyền Hà Nội sẽ được thực hiện với chính quyền mới hay không? Và tân tổng thống với quốc hội sắp được bầu của Mỹ sẽ có chính sách nào khác liên quan đến Việt Nam?

Bang giao Việt Mỹ trong lúc này là tình trạng dậm chân tại chỗ, có bước mà không tiến. Có thể nói từ thời TT Bill Clinton thiết lập bang giao giữa hai quốc gia đến giờ, những kết quả đạt được phần lớn đều có lợi cho Việt Nam cộng sản. Hà Nội ve vãn Mỹ để được gia nhập các tổ chức kinh tế hoàn cầu WTO, TPP..., nhất là dùng Mỹ như con ngáo ộp để Trung Quốc đỡ ăn hiếp. Về phía Mỹ, họ đưa củ cà rốt TPP và

Nguyễn Phú Trọng bên lên bên Obama

việc bán vũ khí sát thương ra như, nhưng lúc nào cũng dứ cái roi nhân quyền, giờ thêm quy chế lao động. Mỹ đòi thả một số nhà đấu tranh cho dân chủ và nhân quyền nhưng phải “rước” họ sang Mỹ nuôi. Việt cộng không muốn họ tiếp tục gây rối ở Việt Nam. Những người đấu tranh khác ở trong nước, càng ngày càng đông, vẫn bị tù tội, hành hạ, những người biểu tình đòi quyền dân và bảo vệ tổ quốc vẫn bị đánh đập dã man, những người bị bắt vào đồn công an có nhiều hy vọng không còn thờ khi được đưa ra khỏi đồn.

Như vậy có phải là Mỹ đã bị thua thiệt, đã mắc mưu thua kế của CS/VN hay không? Câu trả lời là không. Mỹ không tính từng chút hơn thua (vì thế những anh lái cá mới có thể chơi trò du kích). Mỹ tính hơn thua trên chiến lược toàn bộ. Đó là việc di chuyển tự do của Mỹ trên Biển Đông, là bảo vệ vòng đảo thứ nhất (Mỹ gọi là *the first islands*) ở Biển Đông gồm các đồng minh thân thiết của Mỹ cả về kinh tế, chính trị lẫn quân sự: Nhật, Đài Loan, Phi Luật Tân, và có thể kể thêm bán đảo Nam Hàn.

Mỹ muốn kéo Việt Nam về phía Mỹ để Việt Nam xa dần Trung Quốc. Mỹ biết Việt Nam muốn điều này nhưng chưa thoát ra được. Mỹ muốn Việt Nam đứng trong hàng ngũ những quốc gia ủng hộ lập trường của Mỹ về Biển Đông, không phải để gây chiến tranh với Trung Quốc, nhưng tạo thế cô lập cho Trung Quốc, nhờ đó Trung Quốc mới bớt hung hăng, bớt tham vọng và tuân hành những phán quyết của các cơ quan tài phán quốc tế, như Tòa Trọng Tài tại *The Hague* (Permanent Court of Arbitration), Tòa Pháp Lý Quốc Tế (International Court of Justice). Quyền lợi thiết thân của Mỹ ở Biển Đông không giống Trung Quốc, không phải là làm chủ 3,5 triệu cây số vuông lãnh hải và 11 tỷ thùng dầu (ước lượng) nằm dưới lòng Biển Đông. Quyền lợi của Mỹ là không chấp nhận cho Trung Quốc làm bá chủ Biển Đông và áp đặt luật lệ với Mỹ cũng như các đồng minh của Mỹ trong vùng này. Đó là chiến lược hoàn cầu, là cách giữ ngôi vị bá chủ của Mỹ cả về kinh tế lẫn quyền tự do vẫy vùng của các hạm đội Mỹ trên khắp các mặt biển của địa cầu. Mỹ chủ trương dùng biện pháp ôn

hòa, chỉ dọa mà không đánh, để thực hiện điều này.

Chính sách của Mỹ chắc sẽ đi theo con đường đó trong tương lai, trừ khi một tổng thống mới, thí dụ ông Donald Trump, nổi máu cao bồi, quyết định đầu súng với Trung Cộng. Nếu chuyện này xảy ra, dù không dẫn đến đại chiến, hậu quả tối thiểu cũng sẽ là tạo một vùng biển không người lai vãng (no man's sea), không có một máy bay và tàu biển ngoại quốc nào đến gần vùng dọc bờ biển Trung Quốc vì bị Trung Quốc cấm và sợ nguy hiểm. Đường vận chuyển ở Biển Đông sẽ bị co hẹp lại. Kinh tế thế giới sẽ bị ảnh hưởng không nhỏ.

Chiến lược tự chế địa phương (area-denial strategy) đã được hai tác giả Stephen G. Brooks và William C. Wohlforth cổ võ. Theo hai tác giả này, “*chiến lược tự chế địa phương có thể giải quyết được vấn đề trong dài hạn, nhưng không nhằm đối phó với sự thách thức tức thời của Trung Quốc về các tiện nghi quân sự mà họ thiết lập trên các đảo nhân tạo ở Biển Đông. Không có một giải pháp dễ dàng, nhưng Hoa Thịnh Đốn nên tránh một phản ứng quá mạnh bạo, có thể gây ra một cuộc xung đột. Thật ra, những hòn đảo nhỏ và nằm phơi mình giữa biển này không làm thay đổi cán cân quân sự, vì không thể bảo vệ được chúng khi có chiến tranh. Những toan tính của Trung Quốc cũng có thể lãnh hậu quả ngược. Năm ngoái, Phi Luật Tân đã đón tiếp các lực lượng Mỹ trở lại bờ biển của họ sau 24 năm vắng mặt. Và bây giờ Hoa Kỳ đang thảo luận về việc thiết lập căn cứ cho các phi cơ oanh tạc đường dài tại Úc... Hoa Kỳ có nhiều mũi tên để sẵn trong cây cung của mình. Đặt gánh nặng leo thang vào vai Trung Quốc, đặc*

biệt làm cho các đồng minh khép lại trang sách thân thiện với nước này. Ngoài ra Mỹ còn một đòn khác là những phán quyết của các tòa án quốc tế”. (Xem Foreign Affairs, các trang 102, 103, May/June 2016).

Chiến lược tự chế do hai ông Brooks và Wohlforth rất thích hợp với những lãnh tụ Mỹ thích nói mạnh làm nhẹ. Đó là sự khôn ngoan tránh gây chiến tranh, tránh gây thiệt hại nhân mạng và tài lực, tránh bị sa lầy như tại Việt Nam, Afghanistan, Iraq, nhưng lại mở đường cho những kẻ có tham vọng xấu vi phạm những nguyên tắc căn bản của luật quốc tế, hay nói nôm na là luật cư xử biết điều, hài hòa giữa láng giềng với nhau. Chưa nhập trận đã công bố trước thế nhượng bộ là khuyến khích phe địch tự do xâm lăng, biến của người khác thành của mình, tạo sự đã rồi để dành quyền cấm đoán bất cứ ai đến gần tài sản đã cướp bất hợp pháp.

Chính vì không muốn từ bỏ nguyên tắc và luật lệ quốc tế, chính quyền Obama đã nhẹ nhàng cho tàu chiến tuần tra quanh những hòn đảo nhân tạo do Trung Quốc xây dựng bất hợp pháp với mục đích chứng tỏ Mỹ phủ nhận chủ quyền của Trung Quốc trên những đảo này. Phản ứng như thế là quá nhẹ khiến Trung Quốc không sợ. Họ chỉ tự chế không tấn công những tàu Mỹ đi vào lãnh hải 12 hải lý quanh các đảo họ tự nhận, nhưng họ vẫn hoành hành như chủ nhân ông ở Biển Đông và tuyên bố trước là sẽ không chấp nhận những phán quyết của Tòa án *The Hague*. Nếu muốn, Mỹ đã có thể phản ứng bằng một số biện pháp chế tài phi võ trang mạnh hơn về kinh tế, tài chánh, ngoại giao, tương tự như Mỹ đã áp dụng với Nga trong vụ Crimea và Ukraine. Điều quan trọng là để

Trung Quốc biết họ không thể muốn làm gì thì làm mà không bị thiệt hại về quyền lợi và danh dự.

Qua chiến lược của Hoa Kỳ tại Biển Đông, đừng ai mơ rằng Mỹ sẽ gây chiến với Trung Quốc để bênh Việt Nam, lấy lại đảo và bảo vệ biển cho Việt Nam. Ngay cả một cuộc xung đột võ trang Mỹ-Trung Cộng cũng khó có thể xảy ra vì xung khắc quyền lợi giữa hai bên. Mỹ và Trung Quốc chơi trò cút bắt với nhau, nắn gân nắn căng nhau nhưng không muốn cắt những liên hệ kinh tế với nhau. Hoa Kỳ là thị trường lớn nhất của sản phẩm Trung Quốc. Trung Quốc hiện cho Hoa Kỳ vay 1,300 tỷ Đô la dưới hình thức công khó phiếu và cổ phần chứng khoán, chưa kể những món tiền đầu tư rất lớn của tư nhân vào nhà đất và cơ sở thương mại tại Mỹ.

Về phương diện quân sự, Trung Quốc cũng không dám gây chiến với Mỹ vì biết mình ở thế yếu. Theo thống kê của Bộ Quốc Phòng Mỹ, ngân sách quốc phòng của Mỹ năm 2012 là 79 tỷ Đô la, gấp 13 lần ngân sách quốc phòng (ước tính) của Trung Quốc. Điều quan trọng hơn là Trung Quốc thua kém Mỹ rất xa về kỹ thuật. Nhà nghiên cứu Richard Bitzinger nhận xét rằng “*ngoài một số sản phẩm rất tốt như hỏa tiễn tầm xa, kỹ nghệ quân sự của Trung Quốc chứng tỏ ít có khả năng sáng chế và sản xuất ngay cả những vũ khí quy ước có tính cách hiện đại”.* (sđd, tr 96). Trung Quốc vẫn không tự sản xuất được những động cơ tốt cho các phi cơ chiến đấu, vẫn phải trông cậy vào kỹ thuật của Nga. Kỹ thuật tàu ngầm của Trung Quốc chậm tiến hơn của Mỹ 20 năm, đặc biệt là kỹ thuật tạo sự im lặng của động cơ để không dễ bị phát giác. Vì thế Trung

Quốc chỉ dám hùng hổ với những nước yếu như Việt Nam và Phi Luật Tân, không dám gây sự cả với Nhật, đừng nói với Mỹ.

Vì vậy Việt Nam rất thèm hỏa tiễn, phi cơ và tàu chiến của Mỹ. Đại sứ Hà Nội tại Hoa Thịnh Đôn, Phạm Quang Vinh, đã công khai kêu gọi Mỹ, trước khi TT Obama đi Việt Nam, hủy bỏ toàn bộ lệnh cấm vận bán vũ khí cho Việt Nam. Hiện nay, vì không mua được chiến cụ của Mỹ, Việt Nam phải tạm mua máy bay và tàu ngầm của Nga. Vũ khí Hà Nội mua không phải để đòi lại Hoàng Sa và một phần Trường Sa bằng vũ lực, nhưng chỉ để tự vệ, bảo vệ tàu bè Việt Nam lưu hành trên Biển Đông và là một hình thức cảnh cáo gián chỉ cho Trung Quốc biết rằng không dễ gì nuốt trửng Việt Nam. Nếu anh đánh tôi, dù tôi thua, tôi cũng sẽ làm anh u đầu sứt trán. Mỹ sẽ chiều lòng Việt Nam, bán cho Việt Nam một số vũ khí và chiến cụ tối tân nhiều hơn trước, nhưng sẽ không hủy bỏ toàn diện lệnh cấm vận. Mỹ vẫn phải nắm đằng chuôi.

Về phương diện nhân quyền, nhân chuyến thăm Việt Nam của TT Obama, Mỹ gia tăng đòi hỏi và gây áp lực. Mỹ muốn Việt Nam thực hiện việc tôn trọng nhân quyền một cách triệt để và rộng rãi, không thể chỉ vài trường hợp tượng trưng để lấy lòng, đặc biệt phải tôn trọng quyền của người lao động như hiệp ước TPP qui định. Nếu không, Việt Nam có thể b□ khai trừ khỏi TPP. Mỹ giơ cao nhưng đánh khẽ vì biết Việt Nam không thể thỏa mãn hoàn toàn đòi hỏi của Mỹ. Làm như Mỹ đòi, đảng cộng sản sẽ tan rã mau chóng vì không thể đối đ□u với tình trạng đa đảng, tự do bầu cử, tự do ngôn luận, tự do hội họp và tự do lập hội...

Nhiều đảng viên, dù có tiến bộ và muốn đổi mới đến đâu, cũng không thể chấp nhận nhìn đảng tan vỡ, cuốn theo cả sự nghiệp của họ.

Cũng phải kể đến yếu tố Trung Quốc. Nước này muốn nắm đảng CS/VN càng chặt càng tốt. Họ không muốn Việt Nam ngã theo Mỹ. Họ có phương tiện để làm việc này: áp lực kinh tế, gài người nằm vùng trong các cấp bộ của CS/VN, mua chuộc bằng tiền bạc, đe dọa tố cáo những quan chức tham nhũng sợ “há miệng mắc quai”. Như vậy, đảng CS/VN muốn thoát Trung cũng không phải chuyện dễ.

Trong hoàn cảnh “quay sang Sở e Tần giận, ngã sang Tần sợ Sở ghen”, Hà Nội chỉ còn cách đóng vai người em bé nhỏ nín eo éch cả hai anh bò. Khi anh Ba ăn hiếp em quá thì em ngã sang anh Hai tìm che chở và dọa bỏ anh Ba. Khi anh Hai bắt ép em quá thì em lại ngã sang anh Ba hứa hẹn nói lại duyên xưa. Đây không phải là thủ đoạn đi dây, vì đi dây có lúc trượt chân, té sang bên nào cũng chết. Đây là lối chơi bài hai mặt, vừa lá phải vừa lá trái, dùng anh nọ hù anh kia và thủ lợi từ cả hai anh. Nói trắng ra là “đi khách” với cả hai chàng. Hai chàng đều biết nhưng không thể ruồng rẫy em. Lý do, lúc này cả hai đều cần em.

Nói tóm lại, bang giao Việt Mỹ hiện ở trong thế chân vạc, Việt, Mỹ,

Bao vây dân biểu tình ôn hòa thế này thì chơi với Mỹ sao được?

Trung Quốc. Bang giao không thẳng tuột một đường để nhắm đến mục đích chung. Nó được vận hành bằng giăng co, vuột ve, hứa hẹn, đe dọa. Mỹ và Việt chưa thật lòng với nhau, chưa thực sự tin nhau. Mỹ muốn ôm Việt Nam cộng sản về phía mình nhưng vẫn sợ bị lợi dụng, vẫn e ngại những tráo trở, vẫn chán ngán với sự cứng đầu về nhân quyền, vẫn chưa thấy Việt Nam tỏ quyết tâm thoát Trung. Việt Nam muốn dựa theo Mỹ để làm ăn buôn bán, hưởng lợi về kinh tế, kỹ thuật, muốn có vũ khí Mỹ để tự vệ, để Trung Quốc bớt ăn hiếp, nhưng vẫn sợ theo Mỹ là phải nhận những điều kiện của Mỹ, chẳng ai cho không biếu không. Điều kiện nguy hiểm nhất là tôn trọng nhân quyền, mở cửa cho tiến trình tự do dân chủ. Từ chối thì không được. Làm theo thì tự hủy. Vì vậy phải hứa hẹn sẽ thi hành và xin trì hoãn việc thực hiện. Trong khi chờ đợi vẫn thẳng tay vợ vét và đàn áp nhân dân. Gian dối để dành phần lợi cho mình. Thủ đoạn này ai cũng biết. Mỹ biết.

Nhân dân biết và phẫn nộ. Một khi con phần nộ đạt cao độ, nhân dân sẽ hành động. Lúc đó Mỹ có giúp và Tàu có bênh cũng vô ích.

Câu hỏi đặt ra là cuộc viếng thăm của TT Obama có ích lợi gì cho bang giao Việt Mỹ và cho Việt

Nam nói chung? Thưa, có ích lợi, nhưng không thể thay đổi tình hình trong sớm chiều. Trước hết là ích lợi về tuyên truyền cho cả hai bên. Tổng Thống Mỹ hy vọng tăng thêm uy tín cá nhân khi nhiệm kỳ sắp hết. Cộng sản VN được dịp khoe khoang

đã được nguyên thủ Mỹ sang tận nơi thăm viếng và thảo luận tay đôi về các vấn đề quan trọng giữa hai nước. Thực tế, những cuộc nói chuyện trực tiếp có thể giúp hai bên hiểu nhau hơn và bang giao có thể cải thiện hơn, dù không nhiều. Về phần dân Việt Nam, đây là cơ hội công khai nói lớn tiếng đòi hỏi nhân quyền, cổ vũ tự do dân chủ, đòi trả tự do cho các tù nhân lương tâm, tố cáo những tàn ác, bắt công trước dư luận quốc tế nhờ sự hiện diện của các cơ quan truyền thông đến từ khắp nơi trên thế giới. Cuộc viếng thăm của TT Obama lại rơi vào đúng lúc nhân dân Việt Nam từ Nam chí Bắc đang rầm rộ bày tỏ sự phẫn nộ về sự dối trá, sorn hèn của hàng ngũ lãnh đạo cộng sản trong việc cá chết hàng loạt ở duyên hải miền Trung. Nếu cuộc viếng thăm này có giá trị như một liều thuốc phụ gia khiến dân Việt Nam phấn kích và hăng hái thêm trong cuộc đấu tranh dứt điểm tà quyền thì đó sẽ là thành công lớn nhất.■

Ả CHẾT, LỬA CHẾT...

(tiếp theo trang 59)

xây dựng về đề án huy động vàng trong dân”. Chưa hết, vài ngày sau cũng báo đảng nói là chính phủ ra lệnh cho quỹ bảo hiểm thất nghiệp, y tế và xã hội, dùng nguồn vốn 435 ngàn 129 tỷ đồng của dân chúng đóng góp để ưu tiên mua trái phiếu của chính phủ, hay là cho ngân sách nhà nước vay.

Các giải pháp trên có thể giúp Hanoi có thêm tiền chi tiêu vung vít. Về phía dân thì nghe cứ như là Hanoi sắp áp dụng đến nơi một chiến dịch đánh “tư sản mại bản kiểu mới”.■

TNT, May 18-2016

^[1] Khi nước biển bị ô nhiễm nặng, hậu quả nghiêm trọng là điều khó tránh vì: thứ nhất, khó cô lập vùng ô nhiễm, thứ hai, các phân tích của mẫu được thu thập dễ bị sai lệch, và thứ ba, chuỗi thức ăn tự nhiên trong vùng như chim, động-thực vật dưới biển bị lây nhiễm. Cuối cùng là ảnh hưởng đến sức khỏe của con người, nhất là ung thư. Nếu có những độc chất không thể hòa tan, quá trình luân chuyển và hậu quả có thể kéo dài đến 50 năm, theo đánh giá của chuyên gia Pháp, ông Jean Hetzel (RFI).

^[2] Năm 1999, Formosa Plastics hối lộ 3 triệu Đô-la cho hải quan Campuchia để nhập vào 3 ngàn tấn phế thải có thủy ngân, đổ thải xuống vịnh Sihanoukville. Cả ba làng Campuchia trong khu vực lần lượt chết. Theo điều tra của Human Right Watch.

Tháng 9/2009, Hai Tiểu bang Texas và Louisiana đã buộc Formosa Plastics chi hơn 10 triệu USD để làm sạch môi trường,

vì Formosa thải chất độc ra không khí và nguồn nước.

Công ty Đài Loan cũng phải đồng ý trả tiền phạt 2,8 triệu USD vì các vi phạm luật về nước sạch, không khí sạch và luật về kế hoạch công nghiệp của Hoa Kỳ.

Trong quá trình vận hành, hai nhà máy này đã làm rò rỉ một lượng lớn chất độc hại xả các chất độc như 1,2-dichloroethane (EDC), dioxin và chloroform... vào đất, nước ngầm và sông Mississippi, trong đó bao gồm cả các chất ô nhiễm độc hại như vinyl clorua

^[3] Xin tham khảo thêm mục này tháng 4-2016 dưới bài “Miền Tây ngập mặn, 20 triệu người ra sao ?”

Di's PRINTING

An Express & Discount
Printing Company

Nhận mọi dịch vụ ấn loát từ đơn giản 1 màu đến nhiều màu

ĐẶC BIỆT: In sách các loại với số lượng nhỏ, có máy
Digital Color, khách hàng không phải chờ đợi lâu.

VIỆC LÀM CẨN THẬN - GIÁ CẢ PHẢI CHĂNG

10104 Westminster Ave. Garden Grove, Ca 92843

Tel: 714.636.7932

Email: Diusaprinting100@gmail.com

Tổ Hợp Luật Sư

MICHAEL FRANCIS SMITH & Associates

Với sự cộng tác của LS GEORGE HENDERSON

và nhiều Luật Sư có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn

27 NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

GARDEN GROVE Office: 14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(trong khu Mái Ngói Xanh, trên lều Thanh Thanh Food To Go, góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

SANTA ANA Office: 1665 E. 4th St., Ste 101, Santa Ana, CA 92701

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

**TAI NẠN: xe cộ, sở làm, nhà hàng,
siêu thị, bất cẩn y tế...**

Xin liên lạc **DŨNG PHẠM**

Tốt nghiệp đại học tiểu bang California

Điện thoại: **714-636-1228**

Sau giờ làm việc xin gọi: **714-906-6440**

Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý vị có thể
tham khảo trực tiếp. Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với
hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.
Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ **NGUYỄN ANH LINH, O.D.**

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lẫn)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM

Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

**16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708**
(Trong khu chợ Smart &
Final và Dairy Queen,
chỗ đậu xe thoải mái)

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Nữ Bác Sĩ **PHAN MỸ DUNG** Bác Sĩ **LÊ PHAN STEPHANIE**

DIPLOMATE AMERICAN BOARD OF FAMILY PRACTICE

1693 Flanigan Dr., #100 San Jose, CA 95121

Tel: 408.274.3881

Y KHOA GIA ĐÌNH:

- Bệnh người lớn
- Bệnh trẻ em, chích ngừa
- Bệnh phụ nữ, sửa chữa mình, ngừa thai
- Khám định kỳ hàng năm, thử nghiệm PAP
- Thử máu, nước tiểu

*Nhận làm Bác Sĩ gia đình và nhận theo dõi em bé từ lúc mới sanh.

*Nhận Medical, Medicare, các loại bảo hiểm PPO, EPO, Valley Health Plan, HMO, Cover California

BÁC SĨ DUNG CÓ KHÁM SỨC KHỎE ĐỂ LÀM THẺ XANH VÀ QUỐC TỊCH.

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu:
9AM-6PM
Thứ Tư, Thứ Bảy:
9AM - 1PM

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, TRẢ GÓP

V-MEX DENTAL

Bác Sĩ Nha Khoa

PHAN MỸ CHÂU

**Tốt nghiệp Bác Sĩ Nha Khoa tại University of Southern California*

2820 Alum Rock Ave #30

San Jose, CA 95127

(Giữa Taco Bell và phố 54)

Tel. (408)937-5058

4600 Alum Rock Ave #6

San Jose, CA 95127

Tel. (408)258-1901

DÂN BIỂU LORETTA

Gửi Thư Cho TT OBAMA Về Chuyển Đi Việt Nam

Dân Biểu Liên Bang Loretta Sanchez (CA-46), Đồng Chủ tịch Nhóm Congressional Caucus on Vietnam và nhóm dân biểu 19 người thuộc lưỡng đảng đã gửi thư đến Tổng Thống Barack Obama yêu cầu ông đặt ưu tiên vấn đề nhân quyền với nhà cầm quyền Hà Nội. 20 nhà lập pháp Hoa Kỳ đã kêu gọi ông ưu tiên đòi trả tự do cho các nhà bảo vệ nhân quyền đang bị các án tù dài và bất công bao gồm: Linh mục Nguyễn Văn Lý (8 năm), Nguyễn Đặng Minh Mẫn (8 năm), Hồ Đức Hòa (13 năm), Đặng Xuân Diệu (13 năm), và Trần Huỳnh Duy Thức (16 năm).

Dưới đây là lá thư đã được gửi đi:

Kính gửi Tổng Thống Obama:

Chuyến thăm viếng Việt sắp tới đây của ông là một cơ hội để định đoạt cho tương lai của quan hệ Việt-Mỹ. Chúng tôi mong rằng ông sẽ nắm bắt lấy cơ hội này để tiếp cận trực tiếp đến người dân Việt Nam và để gửi một thông điệp rõ ràng là Hoa Kỳ sát cánh với những người Việt khát khao tự do.

Chúng tôi rất bức xúc với các vụ án chính trị vừa rồi tại Việt Nam, việc liên tục xách nhiễu và giam cầm các nhà hoạt động chính trị ôn hòa, và việc chính quyền Hà Nội gia tăng nỗ lực để giới hạn thông tin.

Trước chuyến viếng thăm của ông, nhà cầm quyền Việt Nam bắt giữ luật sư nhân quyền nổi tiếng Nguyễn Văn Đài và kết án sáu nhà hoạt động về điều gọi là “tuyên truyền chống phá nhà nước.” Công an cũng thường xuyên xách nhiễu và hành hung các

Dân Biểu Loretta Sanchez

nhà hoạt động để buộc họ im lặng.

Theo tin tức cho biết thì bà vợ của tù nhân chính trị Mục Sư Nguyễn Công Chính bị bọn côn đồ của công an hành hung vào ngày 14 tháng Tư sau khi bà đi gặp các viên chức Hoa Kỳ. Cũng trong tháng Tư, nhân viên lãnh sự quán Hoa Kỳ bị ngăn cản không cho thăm cựu tù nhân chính trị Trần Minh Nhật, người đã bị đàn áp liên tục vì những hoạt động ôn hòa của anh. Trong lúc đó, Hà Nội tiếp tục giới hạn các quyền đón nhận và truyền đạt thông tin của người dân. Dự luật tiếp cận thông tin gần đây có vẻ là một nỗ lực khắc nghiệt để giới hạn tiếp cận thông tin. Theo nghiên cứu mới nhất của tổ chức Phóng Viên Không Biên Giới, Việt Nam đứng hạng 175 thấp kém trong số 180 quốc gia về tự do báo chí.

Chúng tôi kêu gọi ông hãy truyền đạt mối quan tâm nghiêm trọng của chúng tôi về việc chính quyền Việt Nam bắt giữ tùy tiện các nhà hoạt động nhân quyền

và bóp nghẹt tự do ngôn luận. Chúng tôi đặc biệt kêu gọi ông ưu tiên đòi trả tự do cho các nhà bảo vệ nhân quyền đang bị các án tù dài và bất công: Linh mục Nguyễn Văn Lý (8 năm), Nguyễn Đặng Minh Mẫn (8 năm), Hồ Đức Hòa (13 năm), Đặng Xuân Diệu (13 năm), và Trần Huỳnh Duy Thức (16 năm). Đính kèm là danh sách của hơn 100 tù nhân lương tâm. Chúng tôi mong rằng ông sẽ lên tiếng chẳng những cho những người này mà còn để trả tự do ngay lập tức và vô điều kiện cho tất cả tù nhân lương tâm.

Ngoài ra, thể theo nỗ lực của ông muốn gặp gỡ và hội ý thường xuyên với các tổ chức xã hội dân sự trên thế giới, thu xếp thời gian để gặp trực tiếp các nhà bảo vệ nhân quyền và đặc biệt là gia đình của các nhà hoạt động đang bị cầm tù sẽ gửi ra tín hiệu mạnh mẽ của một Hoa Kỳ hết lòng tranh đấu cho tự do.

Chúng tôi đồng thời cũng bày tỏ mối quan ngại sâu sắc với việc có thể gỡ bỏ lệnh cấm bán vũ khí sát thương cho Việt Nam. Việt Nam phải chứng minh cho thấy sự thành tâm cải thiện hồ sơ nhân quyền trước khi Hoa Kỳ xét đến chuyện này.

Cuối cùng chúng tôi kêu gọi ông hãy công khai nói rõ những điều cần thiết cho cuộc đối tác toàn diện thật sự giữa hai quốc gia: một Việt Nam đặt nền tảng trên các nguyên tắc dân chủ và tôn trọng nhân quyền. Chúng tôi tin rằng đây không những là niềm mong muốn thiết tha của người dân Việt Nam mà còn là đánh giá của lịch sử về sự thành công của chính quyền ông hướng về Việt Nam.

Cám ơn ông đã quan tâm.■

<https://www.facebook.com/FreedomAndHumanRightsForVietNam/>

Thưa quý anh chị em,

Vào ngày 5/5/2016 tù nhân chính trị Trần Huỳnh Duy Thức đã bị cưỡng bức chuyển từ nhà tù Xuyên Mộc đến nhà tù số 6 tỉnh Nghệ An. Theo như anh Thức tường thuật với gia đình, khi khởi hành cuộc di chuyển dài đó, anh đã bị còng tay và bịt miệng, vì biểu lộ sự phản đối của mình đối với quyết định ngang ngược như thế của nhà cầm quyền.

Tại nhà tù Nghệ An, anh Thức bị ép buộc đi định cư tại Hoa Kỳ. Anh đã khôn ngoan dùng lý do này để yêu cầu được gặp toàn thể gia đình anh gồm 14 người vào ngày thứ bảy 14/5/2016 vừa qua.

Trong buổi gặp ngắn ngủi bị canh gác ngặt nghèo bởi hàng chục nhân viên cảnh sát và an ninh, anh Thức đã tường thuật, qua vách kính thủy tinh dày ngăn cách, với gia đình về sự ngược đãi mà anh đã gánh chịu trong thời gian ở nhà tù Xuyên Mộc và hiện tại ở nhà tù Nghệ An.

Anh bác bỏ ý định đi Mỹ định cư như cái giá trao đổi để hưởng sự tự do của mình, đồng thời thông báo với cha anh là nhà giáo Trần Văn Huỳnh, cùng toàn thể gia đình, về ý định tuyệt thực của anh, nguyên văn như sau:

“Thưa Ba, con không thể sống trong một đất nước không tôn trọng pháp luật và không có quyền con người. Con yêu gia đình lắm, nhưng

Trần Huỳnh Duy Thức

tuyệt thực trong tù

■ *Lê Công Định*

con yêu Việt Nam hơn. Con quyết định tuyệt thực kể từ ngày 24/5 không thời hạn để đòi hỏi sự thượng tôn pháp luật và yêu cầu trung cầu dân ý trao cho nhân dân quyền quyết định thể chế chính trị của đất nước.”

Ngày 24/5/2016 sắp tới đây là tròn 7 năm ngày anh Thức bị bắt giam. Anh chọn ngày kỷ niệm đó để bắt đầu tuyệt thực, mà theo lời anh nói với gia đình lúc chia tay, “tuyệt thực cho đến chết mới thôi!” Anh đã từ biệt và xin lỗi người cha già đau yếu, vợ con và các anh chị em trong gia đình mình trước khi thực hiện chuyến đi xa định mệnh này.

Khi hết giờ thăm gặp lần cuối hôm thứ bảy tuần trước, anh Thức đã mượn lời bài hát Quốc tế ca để truyền đạt ý định dứt khoát của anh trước cái chết có thể xảy ra: “Đấu tranh này là trận cuối cùng!”

Trần Huỳnh Duy Thức

Chúng ta hãy cùng nhau cầu nguyện cho anh Trần Huỳnh Duy Thức, một nhà tranh đấu lớn vì quyền con người của người Việt Nam và sự hùng cường của đất nước Việt Nam. Anh là một biểu tượng khổng lồ của phong trào tranh đấu vì nền dân chủ giữa ngục tù cộng sản trên quê hương chúng ta hiện nay.

Nếu anh Thức chết vì chúng ta, chắc chắn chúng ta sẽ không thể để cái chết của anh trở nên vô nghĩa. Nhà cầm quyền dứt khoát phải trả giá!■

17-5-2016

Nguồn: <https://www.facebook.com/le.cogito.7?fref=ts>

Cười Tí Cho Vui

CỬA CƠ QUAN

Một chị phụ nữ xung phong đi sản xuất ở một nông trường hẻo lánh miền cao. Đời sống vất vả và buồn chán nên

chị phải tìm an ủi và lỡ có bầu. Cán bộ cơ quan gọi chị lên kiểm điểm và phê bình chị rất nặng về việc có bầu không được phép của cơ quan và làm giảm khả năng lao động của nông trường.

Khi cán bộ yêu cầu chị tự phê bình, chị ôn tồn nói

- Thưa đồng chí cán bộ, em cứ tưởng cha mẹ sinh ra em là em có toàn quyền sở hữu thân thể em. Nếu em biết cái gì của em cũng thuộc về cơ quan thì em không dám tự tiện xử dụng “cơ quan” của em như thế đâu.■

DÂN HÀ NỘI XUỐNG ĐƯỜNG

Phản Đối Vụ Vũng Áng

■ JB Nguyễn Hữu Vĩnh

Biểu tình ngày 1/5/2016 trước Nhà Hát Lớn Hà Nội

Sáng 1/5/2016, thông tin từ chiều qua lan truyền trên mạng là sự bố ráp công phu của nhà cầm quyền VN dùng các lực lượng ăn tiền dân để đi... canh giữ nhân dân. Ai cũng biết rằng họ đang lo ngại một cuộc bày tỏ ý kiến, sự lo lắng và đồng hành của người dân đối với các nạn nhân chịu khó khăn vì biển ô nhiễm.

Thế nhưng, ở hai đầu đất nước đã đồng loạt xuống đường, đồng hành với Miền Trung, đồng hành với những ngư dân, những trẻ em đang bị đe dọa từng ngày ở Hà Tĩnh, Quảng Bình, Thừa Thiên Huế.

“Của dân, do dân, vì dân” – Chính quyền hay thảm họa?

Người dân bình thường, những người lương thiện không thể hiểu tại sao trong Thảm họa miền Trung đang xảy ra, nhà cầm quyền có những cách xử trí, lời nói và hành động gây ngạc nhiên đến thế.

Thảm họa đã xảy ra cả tháng nay, không chỉ có một số cá biển đã chết mà lần lượt các loài sinh vật biển, ngao sò, cây cối cho đến chim chóc đã bắt đầu bị tiêu diệt bằng thuốc độc giấu trong lòng biển.

Không chỉ có các loài sinh vật

biển, con người VN cũng đã bắt đầu bỏ mạng với thảm họa này.

Không chỉ có một vài nơi thuộc miền Trung bị ảnh hưởng, mà nguy cơ này đang ngày càng tăng, phạm vi ngày càng lan rộng nhiều nơi, đến cả hàng trăm km.

Không phải chỉ một vài ngày hay một vài năm, theo các nhà khoa học thì với lượng độc tố kim loại nặng và những chất cực độc đang đầu độc biển hiện nay, thảm họa sẽ kéo dài hàng thế kỷ.

Lẽ ra, với một thảm họa như vậy, một nhà nước “của dân, vì dân, do dân” được nuôi bằng tiền thuế từ những người dân nuôi cá, làm nghề biển và các dịch vụ từ biển đã một nắng hai sương phải làm mọi cách để bảo vệ họ.

Lẽ ra, nhà nước bao năm nay đã thu mỗi lít xăng 3.000 đồng tiền thuế môi trường, với lực lượng cảnh sát môi trường đang nuôi béo, đã phải ra tay hành động với chính kẻ đã đầu độc biển của đất nước này, trừng trị những kẻ phá hoại giống nòi Việt Nam.

Thế nhưng, hầu như những hành động của nhà nước, chính quyền thời gian qua đang thể hiện thái độ ngược lại.

Vậy, câu hỏi đặt ra ở đây, cái “của dân, do dân, vì dân” ở đây là gì? Đó là chính quyền hay thảm họa?

Lúng túng bao che. Ai gây nên niềm đau ấy?

Có thể thấy ngay điều này khi mà thảm họa xảy ra, báo chí, người dân đã ngay lập tức chỉ ra Formosa là thủ phạm. Hàng trăm tấn độc chất đã được đưa về sử dụng súc xả đường ống không ai quản lý. Hệ thống nước thải ngấm ra biển đặt sâu dưới lòng đất đã phun trào thứ nước chết chóc đó một thời gian dài, môi trường bị

hủy hoại nghiêm trọng, con người đã ngộ độc hàng loạt và đã có những người bỏ mạng. Đời sống người dân điều linh, khôn đốn.

Dư luận bất bình, đòi hỏi sự ra tay ngay lập tức của những kẻ tự nhận trách nhiệm “lãnh đạo toàn diện và tổ chức mọi thắng lợi của cách mạng Việt Nam” trước thảm họa này.

Thế nhưng, ông Tổng bí thư Đảng vào ngay giữa nơi mà người dân cho biết là trung tâm gây thảm họa, gặp gỡ, cười phớt lờ với thủ phạm rồi khen “đúng hướng” và ra về không cần ghé mắt qua những người dân đang ngó ngoáy vì hậu quả đầu độc.

Sự im lặng này, được coi là “sự im lặng chết chóc”.

Hệ thống quan chức lập tức lên tiếng phủ nhận: Không có liên hệ giữa Formosa và đầu độc biển. Một thứ trưởng Bộ Tài nguyên – Môi trường được phái vào đã lập tức bao biện cho việc xả độc bằng đường ngầm: “Được phép”. Ít hôm sau, Bộ trưởng vào tận nơi phát biểu: Luật không cho phép...”

Thậm chí, đến khi bị truy vấn về việc nhiễm độc kim loại nặng, mối nguy cơ khủng khiếp cho đến các thế hệ sau thì Thứ trưởng Bộ TN-MT lúng túng xoa tay: “*Hỏi như thế là tổn hại cho đất nước*”

Tổn hại cho “đất nước” ư? Tổn hại như thế nào nếu cứ giấu kín một nguy cơ tiềm ẩn giết hàng loạt con người, đầu độc dân tộc này bằng bệnh tật, bằng ô nhiễm. Có phải ông muốn để người dân cứ thế ăn, cứ thế tắm, cứ thế sử dụng sản phẩm biển để rồi cứ chết, cứ bệnh tật. Còn ông ta và cả hệ thống cầm quyền của ông ta vẫn bình chân như vại và cứ thế

tiêu tiền dân.

Thực ra, cả hệ thống cầm quyền đã không dám chỉ ra đích danh thủ phạm của vụ đầu độc biển này, thủ phạm đầu độc vùng biển bắt đầu từ Hà Tĩnh là ai, khi người dân biết cả. Ngư dân còn trung biển nêu rõ: “Formosa cắt khỏi Việt Nam” để “Trả lại biển sạch cho tôi”.

Và trên mạng xã hội, câu hát của các ca sĩ, của cả đất nước này đang vang lên “*Ai? Ai gây nên niềm đau ấy? Ai gieo vào lòng biển cái chết hôm nay?*”

Bởi, đằng sau thủ phạm Formosa là chính quyền hiện tại, kẻ đã dắt tay, mời mọc và tung hứng cho đại họa này.

Lẽ ra, việc cần làm của nhà cầm quyền, là ngay lập tức mổ xẻ nguyên nhân, kiểm tra kiểm soát mức độ ô nhiễm, cảnh báo cho người dân mức độ nào có thể giới hạn và hiện trạng như thế nào, để người dân biết mà sử dụng, mà sinh sống, mà bớt phần hoang mang, lo lắng.

Thế nhưng không, hết chuyến thăm này đến cuộc họp kín khác nhưng người dân không hề biết mình đang đối diện với những nguy cơ gì, mức độ nào? Chỉ biết chết, chết, chết... cái chết diễn ra trước mắt rất... tự nhiên.

Thậm chí, tệ hại hơn, là những quan chức nhà nước còn tự biến mình thành nhân vật quảng cáo cho tử thần. Phó Chủ tịch Tỉnh Hà Tĩnh kêu gọi người dân cứ ăn cá nhiễm độc và tắm biển.

Vài hôm nay, từ Bộ trưởng đến quan chức lại thì nhau ra biển tắm và ăn cá rồi đưa lên báo chí nhằm cổ vũ cho người dân ăn cá, tắm biển... Mặc dù người dân chưa có bất cứ một điều gì để đảm bảo rằng những con cá ông quan kia đang ăn, những

nơi ông quan kia tắm, có giống với những con cá đang ngậm mình trong nước biển nhiễm đầy độc tố kim loại nặng mà nếu họ ăn vào, thì đời con, đời cháu họ không gỡ nổi?

Không có tội ác nào có thể che giấu, không có gì ngăn nổi bước chân người dân

Trở lại cuộc xuống đường sáng 1/5/2016 đồng hành cùng nạn nhân của thảm họa đầu độc Biển miền Trung, dù nhà cầm quyền khắp nơi đã bỏ ra bao tiền của, con người và công sức ngăn chặn nhiều người có ý thức dân tộc, biết lo lắng trước hiểm họa của đất nước. Dù báo chí đã phải im lặng, gỡ bài vở, thông tin... đủ cách để bịt miệng, bịt tai người dân nhún họ vào vùng nước nhiễm độc và ăn thức ăn đã ngấm cái chết.

Thế nhưng, khắp nơi với hàng ngàn người đã bất chấp mọi sự khó khăn. Hàng ngàn người vẫn đổ về trung tâm Thủ đô, về Sài Gòn cùng lúc đồng hành với ngư dân, học sinh ở Miền Trung, ở Quảng Bình, Hà Tĩnh...

Điều đó đang thể hiện một sự thật – một sự thật mà nhà cầm quyền không hề mong muốn: Không có tội ác nào có thể bao che, không ai ngăn được bước chân nhân dân, khi nỗi đau của họ đã đến tận cùng.

Những hành động bất bớ, trấn áp, bịt miệng... chỉ là những thanh củi chất thêm vào cái lò căm hờn của người dân với một chế độ ngày càng tỏ ra phản động với sự tiến bộ của đất nước, bước đi lên của dân tộc và hạnh phúc của nhân dân.

Những hành động mà đến một mức độ nào đó sẽ là mối lửa cuối cùng bùng lên thiêu đốt chính những kẻ phản dân hại nước mà thôi.■

HẢI PHÒNG ĐẤT CẢNG

“Đáp Lời Sông Núi!”

■ Việt Anh

9-5-2016

Hải Phòng tuần hành với pháo sáng... cháy rực những góc phố, không hô danh là “dân Đất cảng”!

Tại Thủ đô Hà Nội, nhóm CĐV Hải Phòng đã xuống đường mượn bằng xe 45 chỗ, băng rôn, cờ, pháo sáng cháy rực...

Họ giữ nguyên khí thế ấy đi diễu hành dọc đường về từ Hà Nội đến Hải Phòng, dài hơn 100km.

Đòn bất ngờ từ bóng đá chuyển sang ủng hộ bà con miền Trung, bảo vệ biển và sự SỐNG cho dân... Lực lượng ngăn biểu tình của Hà Nội & Hải Phòng đã hoàn toàn bất ngờ & bị động với những chàng trai “máu lửa” của Haiphong FC...

Quá tuyệt vời..

Quá thông minh..

Đất cảng phải thế chứ?!

YÊU QUÁ HẢI PHÒNG ƠI!

Ngày xưa dân Nam Bộ có nhiều hình thức đấu tranh, từ tự thiêu đến yêu đồn trường, phong phú vô cùng. Hôm nay nhìn Hải Phòng xuống đường với thơ văn, danh ngôn mới, bóng đá, lập ngôn sáng tạo và một khí thế ngút trời mà muốn khóc. Yêu quá Hải Phòng ơi! Thời Hùng Vương có nhiều điều là Huyền sử nhưng Bạch Đằng, Hải Phòng là lịch sử.

Nhân Dân không thể thua, tôi tin như vậy.■

Nguồn FB

Dầu gội đầu **CHÙM KẾT - HÀ THỦ Ô**

*Giúp cho tóc ít rụng, sạch gàu, hết ngứa
Mái tóc đẹp, óng ả, mượt mà*

"Từ Điển Tiếng Huế" BS Bùi Minh Đức xuất bản tại Hoa Kỳ, trang 91:
"...Chất "Saponin" của Chùm Kết (Bồ Kết) nuôi dưỡng chân tóc và giúp cho tóc mượt đen, mềm mại. Dân Huế hay dùng trái Chùm Kết nấu nước để gội đầu cho sạch và thơm. Ngày nay ở Mỹ cũng có cả một kỹ nghệ chế biến trái Chùm Kết, làm sẵn vào chai bán để gội đầu, tốt hơn các chất hóa học gội đầu khác..."

*Mẹ ơi, ông chánh đờn hần
Mua Chanh, Chùm Kết gội đầu cho trơn.
(Hò Huế)*

Trang "Thẩm Mỹ Hàng Tuần" trong Việt Báo tại California Hoa Kỳ:
"...Ngọc Anh xài đã 6 tháng, điều nhận thấy rõ ràng là tóc rụng ít hơn so với lúc dùng loại khác. Chùm kết được chế tạo tại California USA, chỉ cần một muỗng nhỏ là đủ tạo ra bọt và sạch da đầu và làm chắc gốc tóc, do đó nó ngăn ngừa được chứng gàu tóc thường đi kèm theo hậu quả làm rụng tóc..."

Giáo sư Alfred Peterlot thuộc Hàn Lâm Viện Pháp, trong cuốn sách "Các Dược Mộc Tại Việt-Nam" cho biết:
...Quả Bồ Kết (còn gọi là Chùm Kết) nấu thành một thứ nước gội đầu trị gàu rất hiệu quả...

Dầu gội đầu được thảo thiên nhiên Chùm Kết và Hà Thủ Ô không có hóa chất độc hại cho nên rất thích hợp với mọi loại tóc và có thể dùng hằng ngày cho cả Nam, Phụ, Lão, Ấu

Đã có bán tại USA, Canada, Australia.

ĐIỆN THOẠI: 855-848-8224

WEBSITE: WWW.CHUMKET.COM

2-in-1
Shampoo & Conditioner

- Promotes healthy hair growth
- Helps eliminate dry and flaky scalp
- Detangles and thickens hair
- Nourishes follicles to prevent hair loss

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

A Dong Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

Lượm Lặt Đó Đây

■ Trần Phong Vũ

cho tôi. Tôi chịu ơn những thuyền nhân đã không may mắn như tôi, nhưng cũng chính vì những cái chết thương tâm của họ mà thế giới tự do đã đón nhận những người tỵ nạn cộng sản còn sống sót như tôi. Tôi không thể không gắn bó với hiện tình đất nước; tôi không thể

**Sứ Vụ mới của ĐC
Vincent Nguyễn Văn Long,
Giám Mục Phụ Tá TGP
Melbourne, Úc Châu**

Lang thang trên mạng trong những ngày cuối tháng tư đầu tháng 5, người ta đọc được rất nhiều tin tức liên quan tới Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long, người Mục tử trẻ vốn là một trong những thuyền nhân Việt Nam ở Úc châu.

Một vinh dự lớn cho bà con vùng Little Sài Gòn, nơi được mệnh danh là Thủ Đô của người Việt Tị Nạn CS ở hải ngoại là tối Thứ Năm 28-4, Đức Cha đã có mặt trong một cuộc gặp gỡ quý chức sắc thuộc HĐ Liên Tôn Việt Nam ở Hoa Kỳ trong một sinh hoạt quanh chủ đề “Vai trò Tôn Giáo trước hiện tình Đất Nước” với sự hiện diện của hơn 700 đồng hương. Khi ấy ngài còn là Giám Mục Phụ Tá TGP Melbourne. Nhưng chỉ một tuần lễ sau (ngày Thứ Năm 05-5) Đức Thánh Cha Francis đã bổ nhiệm ĐC làm Giám Mục Chính Tòa cai quản Giáo Phận Parramatta, Sydney, Úc Châu. Đây là vị Giáo Sĩ Công Giáo Việt Nam đầu tiên được cử làm Giám Mục chính tòa ở hải

A Vietnamese refugee who began a new life in Melbourne has been appointed Bishop of Parramatta

ngoại, một vinh dự lớn không chỉ cho người Công Giáo mà cho toàn thể người Việt Nam.

Trong bài tham luận một tuần trước đó trước HĐ Liên Tôn và đông đảo bà con thuộc mọi tôn giáo, Đức Cha Vincent đã công khai nói lên lập trường kiên định của ngài với tư cách là một thuyền nhân Việt Nam tị nạn cộng sản. Ngài nói:

“Trước khi làm người Công Giáo, trước khi làm giám mục, tôi là người Việt Nam; tôi chịu ơn những anh hùng hào kiệt đã hy sinh cho tiền đồ dân tộc trong suốt chiều dài lịch sử. Tôi chịu ơn những chiến sỹ Việt Nam Cộng Hòa đã bảo vệ tự do

nhắm mắt làm ngơ với hệ thống chính trị lỗi thời là chế độ cộng sản đang làm cho đất nước băng hoại hoàn toàn. Trên huy hiệu giám mục của tôi có lá cờ VNCH trải ngang như làn sóng trên nền xanh là đại dương. Tôi không thể bỏ quên quá khứ và căn tính tỵ nạn của mình. Tôi không ngại khẳng định lập trường của mình là: không bao giờ tách lia lý tưởng một Việt Nam phi cộng sản và một Việt Nam nhân bản ra khỏi sứ mạng giám mục của tôi.” (Chúng tôi tô đậm một số đoạn)

Tin Đc được Tòa Thánh bổ nhiệm làm Giám Mục Chính Tòa cai quản một Giáo Phận Parramatta, một GP lớn với 320 ngàn tín hữu ở Sydney, Úc Châu được hầu hết các hãng tin lớn trên thế giới.

**Đức Cha Prasad Gallela,
Ấn Độ bị bắt cóc
& bị bạo hành man rợ**

Nguồn tin từ thủ đô Ấn Độ hôm 01-5 cho hay Cộng đoàn Kitô hữu thiểu số nơi đây vừa bị tấn công trở lại, và lần này chính một

Giám mục Công giáo là nạn nhân. Được biết ĐC Prasad Gallela thuộc Giáp Phận Cuddapah đã bị một kẻ lạ mặt tấn công và bắt cóc khi ngài trên đường đi làm mục vụ ở Karunagari thuộc quan Kadapa trở về hôm 25-4. Tuy nhiên tin này mãi đến đầu tháng 5 mới được loan ra.

Lên tiếng về sự kiện này, Đức TGM Thumma Bala nói:

“Không thể tin được rằng một hành động hung ác bạo lực như vậy lại rơi vào một lãnh đạo tôn giáo ở chức vụ cao của cộng đoàn thiểu số,”

Được biết, ĐC Gallela và tài xế của ngài *“bị bịt mắt, bị trói và giam giữ và bị đánh nhiều giờ và nhiều lần trong suốt đêm,”* TGM Bala nói. Ngài lên án *“bản chất tàn nhẫn”* của vụ tấn công vào một người tín ngưỡng *“đã hoàn toàn tận hiến cuộc*

**Dù bị cô lập tại tư gia,
Linh mục Phan Văn Lợi
vẫn bày tỏ tình liên đới
với ngư dân Vũng Áng**

Dù bị hàng rào an ninh nhà nước thường xuyên canh chừng không thể trực tiếp tham dự cuộc biểu tình hôm 01-5 của đồng bào sau vụ cá chết hàng loạt dạt vào bờ biển các tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên, Huế trong suốt thời gian qua, cha Phan Văn Lợi trong nhóm LM Nguyễn Kim Điền đã gửi ra điện thư say đầy kèm theo bức hình chụp ngài với tám biểu ngữ bày tỏ tình liên đới và hiệp thông với toàn dân trong các cuộc biểu tình chống lại hành vi phá hoại môi trường của tập đoàn Formosa với sự đồng lõa của chế độ cộng sản bán nước Hànội. Điện thư có nội dung như sau:

“Các cuộc biểu tình của người dân VN dưới chế độ CS (để phản đối Tàu cộng xâm lược, để đòi trả lại đất đai, và nay để đòi lại biển cả an lành cho ngư dân Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên...) hầu như chưa bao giờ dẫn tới những hành động quá khích, xung đột cả (ngoại trừ các cuộc biểu tình ở Bình Dương tháng 5-2014, mà người ta biết có bàn tay bọn côn đồ được công an dung túng, với một ý đồ chính trị).

Chính sự vi phạm pháp luật của nhà cầm quyền, chính thái độ dung túng của họ đối với hành động phá hoại môi trường của Formosa mới ảnh hưởng tới sản xuất, mới gây xáo trộn cho sinh hoạt xã hội và đời sống con người. Đức cha Phaolô Bùi Văn Đọc từng giảng tại Đền thờ Thánh

đòi cho Chúa và hết lòng chuyên tâm vào việc phục vụ những người đang cần giúp đỡ và những người bé nhỏ cô thế.”

Phaolô ngoại thành Ngày 23-6-2009 “Nếu có ai không thích cộng sản, người ấy không nên yêu cầu chúng tôi khích bác họ”. Có lẽ ngài quên rằng Đức Giáo hoàng Pi-ô XI đã viết một thông điệp sấm sét, đầy cái nhìn tiên tri, lên án chế độ Cộng sản, có tên là “Divini Redemptoris” (Đáng Cứu chuộc thần linh, 19-03-1937).

PVL

Cha Lợi hiệp thông với cuộc biểu tình 01-5

Được biết Hôm 30-5, TGM Bùi Văn Đọc đã nhân danh chủ tịch HĐGMVN công bố một bản Thông báo, trong đó có đoạn *“Vi thế, trong lúc này, xin quý cha và anh chị em giáo dân khi diễn tả những lo lắng và bức xúc của mình, tránh những hành động quá khích, dẫn tới xung đột, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm pháp luật”*.

**Những câu hỏi làm
lay động lòng người
trong bài thơ của
cô giáo Trần Thị Lam**

**Ki tô hữu
đừng sống hai mặt**

Tác giả: Trần Thị Lam
 Ngày sinh: 12-09-1973
 Chức vụ: Tổ trưởng tổ Ngữ Văn
 Trình độ: Thạc sĩ
 Thành tích:
 - Giáo viên giỏi Tỉnh,
 - CSTĐ cấp cơ sở;
 - Bằng khen của UBND Tỉnh
 Nguồn:
http://www.thptchuyenhaiphong.edu.vn/index.php?option=com_content&view=article&id=275:1-ng-vn&catid=58:to-chuyen-mon&Itemid=111

ĐẤT NƯỚC MINH NGỘ QUÁ PHẢI KHÔNG ANH?

Đất nước mình ngộ quá phải không anh
 Bốn ngàn tuổi mà dân không chịu lớn
 Bốn ngàn tuổi mà vẫn còn bú mớm
 Trước những bất công vẫn không biết kêu đòi...

Đất nước mình lạ quá phải không anh
 Những chiếc bánh chưng vô cùng kì vĩ
 Những dự án và tượng đài nghìn tỉ
 Sinh mạng con người chỉ như cái móng tay...

Đất nước mình buồn quá phải không anh
 Biển bạc, rừng xanh, cánh đồng lúa biếc
 Rừng đã hết và biển thì đang chết
 Những con thuyền nằm nhớ sóng khơi xa...

Đất nước mình thương quá phải không anh
 Mỗi đứa trẻ sinh ra đã gánh nợ nần ông cha để lại
 Di sản cho mai sau có gì để cháu con ta trang trải
 Đứng trước năm châu mà không phải cúi đầu...

Đất nước mình rồi sẽ về đâu anh
 Anh không biết em làm sao biết được
 Câu hỏi gửi trời xanh, gửi người sau, người trước
 Ai trả lời dùm đất nước sẽ về đâu...

Thơ trả lời

Đất nước mình không quá ngộ đâu em
 Chỉ những kẻ quên cội nguồn mới ngộ
 Chúng kèm kẹp dân mình không cho lớn
 Bất cúi đầu cam chịu kiếp ngựa trâu
 Đất nước mình cũng chẳng lạ đâu em
 Chỉ những thằng chó má mới mau quên
 Quên chuyện lớn, mơ hão huyền chuyện ghi vào
 gai-nét

Gai-nét gì? với trò hề bánh chưng, bánh tét?
 Đúng, đất nước buồn như cảnh ngộ quanh em

Một người trẻ

Bản tin từ Vatican loan đi cho hay: Trong bài giảng thánh lễ sáng thứ Sáu, 29.04, tại nguyện đường Thánh Marta, Đức Thánh Cha Phanxicô đã cảnh giác các Kitô hữu trước một lối sống hai mặt, phô diễn ra cho người khác thấy vẻ bên ngoài sáng láng, thánh thiện nhưng trong tâm hồn lại vô cùng đen tối. Đức Thánh Cha cũng khuyến khích các tín hữu biết bước đi trong ánh sáng chứ đừng lún sâu vào con đường tối tăm, vì chân lý của Thiên Chúa không thể được tìm thấy nơi đó. Khởi đi từ bài đọc được trích từ thư thứ nhất của Thánh Gioan Tông đồ, Đức Thánh Cha đã trình bày những suy tư của mình về trận chiến bất tận với tội lỗi. Ngài nói rằng chúng ta phải trở nên tinh tuyền như Chúa Cha, nhưng nếu chúng ta phạm tội chúng ta vẫn có thể cậy dựa vào sự tha thứ và

lòng xót thương của Chúa. Tiếp đến, Đức Thánh Cha cũng nhấn mạnh đến sự khuyến cáo của các Tông đồ với các tín hữu: phải nói sự thật và đừng sống hai mặt, đừng nói một đường mà lại làm một nẻo.

Nếu bạn nói bạn kết hiệp với Chúa, thì phải bước đi trong ánh sáng, không sống hai mặt. Chúng ta thấy quen với những lời dối trá và cũng có cảm dỗ nói dối nữa đúng không? Nói điều này nhưng lại làm điều khác đúng không? Cảm dỗ sẽ không bao giờ ngừng. Chúng ta đã biết sự dối trá đến từ đâu. Trong Phúc Âm, Đức Giêsu gọi ma quỷ là ‘cha của sự dối trá’; là kẻ lừa dối, xảo quyệt. Chính vì điều này mà các giáo phụ khuyến nhủ Giáo hội thời sơ khai với sự yêu mến và đầy tình thương là: ‘Đừng dối trá! Anh chị em kết hợp với Chúa, thì hãy bước đi trong ánh sáng. Làm việc ngay chính, đừng nói một đường mà lại làm một nẻo. Đừng sống hai mặt.’

Một số hình ảnh do FB Mạnh Kim thực hiện về cuộc biểu tình đòi bảo vệ biển (8-5-2016) tại Sài Gòn

Khi phi hành gia mang Mình Thánh Chúa lên không gian

Đối với phi hành gia Mỹ Mike Hopkins thì không có chuyện không rước Mình Thánh Chúa ngày chúa nhật... dù đang ở trong quỹ đạo không gian!!

Trên trạm không gian quốc tế (ISS) có một khoang cồng kềnh các vật dụng người máy, nhưng các phi hành gia lại thích đến hội họp ở đây. Tên của khoang không gian này là Vòm, một khoang nhỏ có bảy cửa sổ hướng ra bên ngoài, các phi hành gia có thể nhìn phong cảnh ngoạn mục của Trái đất.

Trong lần đầu tiên và cũng là lần duy nhất trong sứ vụ không gian của mình, từ tháng 9 năm 2013 đến tháng ba năm 2014, phi hành gia Mike Hopkins mong được đến Vòm. Cảnh mà ông thấy làm cho ông kinh ngạc, sững sờ. *“Từ khoang không gian này, khi bạn nhìn Quả đất và khi bạn quan sát tất cả vẻ đẹp thiên nhiên của nó, bạn sẽ khó nghĩ rằng không có một lực tối thượng nào đã tạo dựng lên những điều kỳ diệu này”*, ông Michael Hopkins đoán chắc, ông là người công giáo giữ đạo.

Trở lại đạo vài tuần trước khi lên không gian

Chính nơi cái Vòm này mà ông Mike Hopkins đã cầu nguyện và rước Mình Thánh Chúa... Đúng, nhờ phép đặc biệt của địa phận Galveston-Houston và với sự giúp đỡ

của linh mục James H. Kuczynski, cha xứ họ đạo Đức Mẹ Nữ Vương ở Friendswood (Texas) là giáo xứ của phi hành gia, ông Hopkins đã mang lọ đựng Mình Thánh với sáu bánh thánh đã được chia làm bốn. Dù để

rước lễ mỗi tuần một lần trong vòng 24 tuần ông ở lại trạm không gian ISS.

“Đối với tôi, đó là cực kỳ, cực kỳ quan trọng”, ông Mike Hopkins khẳng định, năm nay ông 47 tuổi, ông lớn lên ở vùng thôn quê Richland (Missouri) trong một gia đình thuộc Giáo phái Methodist hợp nhất. Ông học giáo lý kitô giáo cho người lớn và ông trở lại đạo công giáo trước khi lên không gian.

Ông giải thích, sự trở lại của ông không phải chỉ vì vợ và hai con của ông là người công giáo nhưng cũng vì *“tôi cảm nhận thiếu một cái gì trong cuộc sống của tôi”*.

Tôi chỉ có thể đi lên không gian với Chúa Giêsu

Ông Mike Hopkins cùng với đồng nghiệp Rick Mastracchio của mình đi ra khỏi trạm không gian ISS hai lần để thay thế một bộ phận bị hư. Ông cho biết, trước khi ra khỏi trạm, ông đều rước lễ. Từ văn phòng

ở Houston của mình, ông kể cho hãng tin Catholic News Service biết: *“Các công việc này rất căng thẳng, nhưng biết Chúa Giêsu ở với mình khi mình đi ra khoảng không gian trống rỗng là điều then chốt đối với tôi.”*

Theo ông, việc có lòng tin là chuyện bình thường, nhất là giữa nhóm các phi hành gia công giáo và được tất cả các phi hành gia khác tôn trọng. *“Các bạn đồng phi vụ ở trạm không gian ISS đều biết tôi có mang Mình Thánh Chúa theo. Chỉ huy trưởng người Nga biết đó là gì. Tất cả đều biết mà tôi không cần phải nói ra. Họ tôn trọng*

đức tin của tôi và ước nguyện sống đức tin của mình trong vũ trụ.” ■

■ *Giuse Nguyễn Tùng Lâm*
chuyên dịch

Cười Tí Cho Vui

NGHI NGỜ

Trong vườn địa đàng, ông Adam đi chơi về khuya, bị bà Eva lục vấn
- Anh đi với con nào mà giờ này mới vác xác về?

Ông Adam phân trần

- Ở đây chỉ có anh và em, không có người phụ nữ nào khác. Em thắc mắc làm gì cho mệt thân.

Bà Eva đuối lý, nhưng đến đêm, khi ông Adam ngủ say, bà cũng cần thận đêm lại từng chiếc xương sườn của ông. ■

Biển chết và ta chết trong hồn

■ Hồ Chí Bửu

Rừng đã chết – và bây giờ biển chết
Rừng ngậm ngùi và biển khóc mù khơi
Đàn hải âu không còn nơi nương tựa
Những con tàu nằm gác mái chơi vơi

Ta cũng đau như những người biệt xứ
Cũng se lòng nhìn con suối cạn khô
Những đồi cây hoang tàn như tự tử
Buồn không em – và buồn đến bao giờ ?

Rừng chết – biển chết – và ta sắp chết
Em thấy gì khi bóng đã hoàng hôn ?
Khi tất cả không còn và chấm hết
Ta sống đây mà đã chết trong hồn... ▣

HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN...

(tiếp theo trang 42)

Làm tại Việt Nam ngày 18 tháng 05 năm 2016

Các chức sắc trong Hội đồng Liên tôn VN đồng ký tên.

Cao Đài:

– Chánh trị sự Hứa Phi (điện thoại: 0163.3273.240)

– Chánh trị sự Nguyễn Kim Lân (điện thoại: 0988.971.117)

– Chánh trị sự Nguyễn Bạch Phụng (điện thoại: 0988.477.719)

Công Giáo:

– Linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi (điện thoại: 0984.236.371)

– Linh mục Giu-se Đinh Hữu Thoại (điện thoại: 0935.569.205)

– Linh mục An-tôn Lê Ngọc

Thanh (điện thoại: 0993.598.820)

– Linh mục Phao-lô Lê Xuân

Lộc (điện thoại: 0122.596.9335)

– Linh mục Giu-se Nguyễn Công

Bình (điện thoại: 01692498463)

Phật Giáo:

– Hòa thượng Thích Không Tánh (điện thoại: 0165.6789.881)

– Thượng tọa Thích Viên Hỷ (điện thoại: 0937.777.312)

– Thượng tọa Thích Đồng Minh (điện thoại: 0933.738.591)

Phật Giáo Hoà Hảo:

– Ông Nguyễn Văn Điền (điện thoại: 0122.870.7160)

– Ông Lê Quang Hiển (điện thoại: 0167.292.1234)

– Ông Lê Văn Sóc (điện thoại: 096.4199.039)

– Ông Phan Tấn Hòa (điện thoại: 0162.6301.082)

– Ông Tống Văn Chính (điện thoại: 0163.574.5430)

– Ông Bùi Văn Luốc (điện thoại: 0169.612.9094)

– Ông Hà Văn Duy Hồ (điện thoại 012.33.77.29.29).

– Ông Trần Văn Quang (điện thoại 0169.303.22.77)

Tin Lành:

– Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa (điện thoại: 0121.9460.045)

– Mục sư Đinh Uy (điện thoại: 0163.5847.464)

– Mục sư Đinh Thanh Trường (điện thoại: 0120.2352.348)

– Mục sư Nguyễn Trung Tôn (điện thoại: 0162.838.7716)

– Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng (điện thoại: 0906.342.908)

– Mục sư Lê Quang Du (điện thoại: 0121.2002.001)

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Sản Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

**TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN**

**NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM**

I can list your house with many ways to expose on the broad market or buy a house anywhere you want to live.

TOM CAO

Realtor / Broker Associate
BRE#: 01125637

My career started since 1991

Direct: (714) 675-1379

Office: (714) 894-3477

Fax: (714) 894-3478

Email: tcaomls@gmail.com

9039 Bolsa Ave., #313

Westminster, CA 92683

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 530-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

Thân Con, Tim Mẹ

*** kinh Thánh Tâm Chúa Giêsu ***

■ *Trangđài Glassey - Trầnnguyễn*

Người ta đã đến bắt Con
trong vườn Giesêmani
Maria ơi, Mẹ đang làm gì?
có phải Mẹ cũng đang đổ mồ hôi máu
cùng Con?

chính cung lòng Mẹ
đã cho phép Công Trình Cứu Chuộc được
khai màu
đã đưa Con đến với thế trần
đã nối Đất với Trời
đã trở thành Hòm Bia Thiên Chúa
tất cả được thực hiện,
chính vì Mẹ đã liều lĩnh, can đảm, tin tưởng,
thưa hai tiếng “Xin Vâng!”

Con xuống thế làm người
trong cung lòng Mẹ - máng chuyển ơn Cứu
Chuộc
Mẹ đồng công cứu thế
Con chỉ vác thánh giá qua mười bốn chặng
mà Mẹ vác hoài cho đến thẳng thiên
ngày Mẹ lên trời cả hồn lẫn xác

mỗi dấu đinh trên tay Con
là ngàn vết đau trên tay Mẹ
mười bốn chặng đường Thánh Giá
là mười bốn hành trình nhỏ lệ
không có Mẹ

thì không có Emmanuel, Thiên Chúa Ở
Cùng chúng nhân
không có Mẹ
thì không có Giêsu, Tình Yêu Cứu Độ

bàn tay Con đau một
trái tim Mẹ đau ngàn
bàn tay Con tóe máu
trái tim Mẹ vỡ toang
thân thể Con
chính là trái tim Mẹ
Trái Tim Cực Thánh
đã chịu đóng đinh
đến vạn lần
ngày Con tử nạn
và từng ngày,
mãi đến hôm nay
vì tội chúng nhân

ôi, Maria, Nữ Vương Trời Đất
Mẹ cao trọng hơn cả!
vì Mẹ cứu mang Ơn Cứu Chuộc
từ cung lòng mình cho đến tận Trời Cao.■

LÀM SAO ĐỂ XỨNG ĐÁNG HƯƠNG LÒNG

THƯƠNG XÓT CỦA CHÚA?

Giải Đáp Giáo Lý

■ Lm. FX Ngô Tôn Huấn

Hỏi: xin ChagiảithichrõvềlòngthươngxótcủaChúa, và phải làm gì để xứng đáng được Chúa thương xót?

Trả lời: Khi công bố Năm Thánh Lòng Thương xót Chúa cho toàn thể Giáo Hội, Đức Thánh Cha Phanxicô đã mong muốn cho mọi người chúng ta suy niệm sâu xa thêm về lòng thương xót của Chúa dành cho hết mọi người chúng ta, để từ đó thêm biết yêu mến Chúa hơn để đáp lại lòng thương xót của Người.

Thật vậy, chỉ vì thương xót mà Thiên Chúa đã tạo dựng và cứu chuộc con người nhờ Chúa Cứu Thế Giê-su, Đấng cũng vì yêu thương con người mà đã hạ mình xuống trần gian làm Con Người để **“hy sinh hiến mạng sống mình làm giá chuộc cho muôn người”** (Mt 20:28). Nghĩa là Thiên Chúa tuyệt đối không có lợi lộc gì mà phải tạo dựng và cứu chuộc con người. Người tạo dựng và cứu chuộc con người chỉ vì thương xót vô vị lợi mà thôi. Người thương xót vì bản tính của Người là yêu thương, và vô cùng nhân hậu. Chúa Giê-su Kitô chính là hiện thân của lòng thương xót vô vị lợi đó. Chúa đến trần gian, vác thập giá quá nặng và chết thể thân trên đó cùng chỉ vì yêu thương nhân loại tội lỗi, nên đã vui lòng chịu mọi khổ đau để đền tội thay cho con người. Khi bị treo trên thập giá, Chúa đã không thốt ra một lời oán trách những kẻ đã hành hạ, xỉ nhục và đóng đinh Người. Trái lại, Chúa còn cầu xin và tha thứ cho chúng nữa: **“Lạy Cha, xin tha cho chúng vì chúng không biết việc chúng làm !”** (Lc 23: 34)

Chúng đánh cho như tử, lấy vòng gai đội lên đầu, lột hết quần áo ra và đóng đinh chân tay vào thập giá như vậy mà Chúa còn bênh vực cho chúng là chúng không biết việc mình làm thì quả thật là quá yêu thương, tha thứ không bờ bến!

Thử hỏi: “còn tình thương và lòng thương xót nào **cao cả và lớn hơn tình thương của người đã hiến mạng sống mình vì bạn hữu.**” (Ga 15:13)

Chúa coi tất cả mọi người chúng ta là bạn hữu nghĩa thiết

của Người, mặc dù chúng ta là người tội lỗi và không hề có công trạng và lợi lộc gì cho Chúa khiến Người phải cầu cặn chúng ta như vậy. Đó là điều chúng ta phải tin chắc để không bao giờ có thể nghĩ là Chúa được lợi lộc gì khi yêu thương và chết thay cho nhân loại.

Phải xác tín điều này thì mới thấy lòng thương xót của Chúa dành cho loài người chúng ta sâu thẳm biết chừng nào. Và chắc chắn chúng ta không thể đền đáp lại cách cân xứng tình yêu và lòng thương xót (love and mercy) ấy của Thiên Chúa thể hiện cụ thể nơi Chúa Kitô, Đấng đã vui lòng chịu khổ nạn thập giá cách nay trên 2000 năm để hòa giải con người với Thiên Chúa Cha, và cho chúng ta hy vọng được cứu rỗi để vào Nước Trời vui hưởng hạnh phúc bất diệt mai sau.

Phải nói là có hy vọng thôi chứ không bảo đảm chắc 100%, không phải vì công nghiệp cứu chuộc vô giá của Chúa Kitô chưa đủ cho ta được cứu rỗi, mà vì con người còn có ý muốn tự do (free will) mà Thiên Chúa đã ban tặng và tôn trọng cho con người sử dụng. Nghĩa là nếu ta dùng tự do này để sống theo đường lối của Chúa và bước đi theo Chúa Kitô là **“Con Đường, là Sự Thật và là Sự Sống.”** (Ga 14: 6) thì chắc chắn ta sẽ được cứu rỗi để sống đời đời với Chúa trên cõi vĩnh hằng. Ngược lại, nếu ai dùng tự do để khước từ Thiên Chúa và tình thương của Người, để sống theo ý muốn riêng của mình, đầu hàng ma quỷ và thỏa hiệp với thế gian vô luân, vô đạo, thì Chúa sẽ không can thiệp, ngăn cản, nhưng kẻ đó sẽ phải chịu mọi hậu quả của việc tự do lựa chọn này.

Cụ thể, những kẻ đang làm những sự dữ như giết người, giết thai nhi rồi đem bán các cơ phận của thai nhi như những món hàng thương mại mà bọn **Planned Parenthood** (tổ chức chuyên giúp phá thai hợp pháp ở Mỹ) đang làm ở Mỹ, bọn quá khích Hồi Giáo (ISIS) đang chặt đầu con tin, hiếp dâm phụ nữ và trẻ em, bắt

cóc và thủ tiêu những Kitô hữu thiểu số ở Trung Đông, cùng bọn buôn bán phụ nữ và trẻ nữ để cung cấp cho bọn ma cô tú bà hành nghề mãi dâm và ấu dâm rất khốn nạn... thì làm sao chúng có thể được hưởng lòng thương xót của Chúa và được cứu rỗi để vào Nước Trời, nếu chúng không kịp sám hối, từ bỏ con đường tội lỗi, gian ác nói trên.

Lại nữa, những kẻ tham quyền cố vị, cố bám lấy quyền lực cai trị để vơ vét của cải, tiền bạc trong khi duy trì sự bất công, bóc lột thống khổ, nghèo đói cho đa số người dân chẳng may rơi vào vòng cai trị độc ác của chúng thì làm sao bọn này có thể được cứu rỗi nếu chúng không kịp ăn năn và từ bỏ tham vọng cai trị gian ác của chúng?

Thiên Chúa là tình yêu và giàu lòng thương xót. Nhưng chắc chắn tình yêu và lòng thương xót này không thể bao che cho những kẻ làm những sự dữ trên đây.

Mặt khác, công nghiệp cứu chuộc của Chúa Kitô sẽ trở nên hoàn toàn vô ích cho những ai cứ dùng tự do của mình để làm những sự dữ mà không hề biết sám hối và từ bỏ cách sống tội lỗi của họ.

Tội lỗi là một thực thể không ai có thể phủ nhận được ở trần gian này. Tội là cản trở duy nhất cho con người đến cùng Thiên Chúa là Đấng gồm ghét mọi tội lỗi, vì nó xúc phạm nặng nề đến bản chất tốt lành, thương xót và thánh thiện của Người.

Cũng vì tội của con người mà Chúa Kitô đã phải chịu mọi khốn khó, vác thập giá quá nặng và chết thể thảm trên đó để đền tội thay cho nhân loại.

Nhưng công nghiệp cứu chuộc vô giá này của Chúa cùng với lòng thương xót vô biên của Chúa Cha vẫn trở nên vô ích cho những ai không cố gắng xa tránh tội lỗi, từ bỏ ma quỷ, là kẻ thù luôn cám dỗ cho con người phạm tội mất lòng Chúa và mất hy vọng được cứu rỗi. Nghĩa là lòng thương xót của Thiên Chúa và công nghiệp cực trọng của Chúa Kitô không thể bao che hay dung thứ cho con người cứ ngoan cố phạm tội, cứ làm sự dữ, cứ chạy theo quyền rũ của ma quỷ và thế gian.

Nói khác đi, không thể lấy có là Chúa thương xót, tha thứ hết nên không cần phải làm gì nữa về phía con người. Chúa thương xót và giàu lòng tha thứ: đúng. Nhưng con người vẫn cần phải tỏ thiện chí muốn sống theo đường lối của Chúa qua quyết tâm từ bỏ tội lỗi đến từ ma quỷ và thế gian. Nếu không có quyết tâm này thì Chúa không thể cứu ai được, dù Chúa là tình thương và Chúa Kitô đã chết để đền tội thay cho con người. Chính vì con người

còn có tự do như đã nói ở trên, nên ai dùng tự do này để yêu mến Chúa trên hết mọi sự và thành tâm xa tránh tội lỗi thì sẽ được chúc phúc và cứu độ. Đó là lý do tại sao Thiên Chúa đã than trách dân Do Thái xưa kia trong thời Cựu Ước như sau:

“Suốt bốn mươi năm dòng giống này làm Ta chán ngán.

Ta đã nói: đây là dân tâm hồn lầm lạc.

Chúng nào biết đến đường lối của Ta.

Nên Ta mới thịnh nộ thề rằng:

Chúng sẽ không được vào chốn yên nghỉ của Ta.” (Tv 95: 10-11)

Thiên Chúa than trách vì dân Do Thái đã mau quên ơn Người đã qua tay ông Mô Sê, giải phóng cho họ khỏi ách nô lệ bên Ai Cập, trở về quê hương để vào Đất Hứa tràn đầy **“sữa và mật ong”**. Nhưng trong khi chờ đợi để được chiếm hữu Đất Hứa, họ đã quay lưng lại với Thiên Chúa và phạm nhiều tội khiến Chúa phải than trách họ như trên. Nếu Chúa không cần sự cộng tác và vâng phục của họ, thì Chúa đã không trách mắng họ như thế.

Cũng vì lý do đó mà Ông Mô-sê đã đưa ra lời khuyên dạy sau đây cho dân Do Thái khi họ đang sống trong hoang địa xưa kia:

“Hãy xem, hôm nay tôi đưa ra cho anh em chọn: hoặc được chúc phúc hay bị nguyền rủa, Anh em sẽ được chúc phúc nếu vâng nghe những mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của anh em mà tôi truyền cho anh em hôm nay. Anh em sẽ bị nguyền rủa nếu không vâng nghe những mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA” (Đnl 11: 26-28)

Khi Chúa Giêsu đến trần gian rao giảng Tin Mừng Cứu độ, Chúa cũng nói với các môn đệ Người như sau:

“không phải bất cứ ai thừa với Thầy: Lậy Chúa, Lậy Chúa là được vào Nước Trời cả dẫu, mà chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy, Đấng ngự trên trời, mới được vào mà thôi.” (Mt 7: 21)

Thi hành ý muốn của Cha trên Trời có nghĩa là tuân giữ và thực thi Mười Điều Răn của Chúa, tóm gọn trong hai điều răn lớn nhất là mến Chúa và yêu người, để chứng minh lòng yêu mến Chúa thật sự hầu được chúc phúc, như Chúa Giêsu đã dạy các môn đệ xưa:

“Ai yêu mến Thầy thì sẽ giữ lời Thầy. Cha của Thầy sẽ yêu mến người ấy.

Cha của Thầy và Thầy sẽ đến và ở lại với người ấy.”

Nói rõ hơn, không thể viện cớ Chúa thương xót để tự do làm những điều trái nghịch với lòng thương xót của Chúa, thì chắc chắn sẽ không đẹp lòng Chúa và xứng đáng được hưởng lòng thương xót ấy.

Dụ ngôn: “Người Cha nhân hậu” trong Tin Mừng Thánh Luca cho ta thấy là người cha mở rộng vòng tay ôm lấy đứa con đi hoang trở về. Nhưng ông cũng thầm nói với con là cha tha cho con lần này và mong con đừng đi hoang thêm lần nào nữa. Hãy ở yên trong nhà cha để được yêu thương và hạnh phúc.

Đó là lý do tại sao sau khi tha thứ cho một phụ nữ ngoại tình bị bọn biệt phái dẫn đến để xin Chúa Giêsu ném đá, Chúa đã nói với chị kia:

“Tôi cũng vậy. Tôi không lên án chị đâu ! Thôi, chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa.” (Ga 8: 11)

Như thế đủ cho ta thấy là Chúa đầy lòng yêu thương, tha thứ, nhưng ta không được lợi dụng lòng thương xót nhân từ của Chúa để đi hàng hai là nửa muốn yêu mến Chúa, nửa đi theo thế gian và ma quỷ với mọi sự sang trọng, vui thú chúng tinh quái bày ra để lôi kéo ta vào con đường hư mất đời đời.

Ai có thái độ sống như vậy thì hãy nghe lời cảnh cáo nghiêm khắc sau đây của Chúa Kitô ghi trong Sách Khải Huyền:

“Ta biết các việc người làm. Người chẳng nóng mà cũng chẳng lạnh. Phải chi người nóng hẳn hay lạnh hẳn đi. Nhưng vì người hâm hâm chẳng nóng chẳng lạnh, nên Ta sắp mưa người ra khỏi miệng Ta.” (Kh 3: 15-16)

Nếu Chúa không cần sự cộng tác của con người vào ơn cứu độ, và để mặc cho ai muốn sống sao cũng được, thì Chúa đã không nói những lời ngấm đẽ trên đây.

Chúng ta đang sống trong “Năm Thánh Lòng Thương xót” mà Đức Thánh Cha Phanxicô đã chính thức mở ra trong toàn Giáo Hội từ ngày 8 tháng 12 năm 2015 vừa qua.

Mục đích của Năm Thánh này là mời gọi mọi người tín hữu chúng ta suy niệm thêm về lòng thương xót bao la của Thiên Chúa thể hiện cụ thể nơi Chúa Giêsu-Kitô,

Đấng đã đến trần gian để chịu mọi khổ đau khổ và chết nhục nhã trên thập giá để cứu chuộc cho muôn người khỏi chết đời đời vì tội. Suy niệm thêm để thêm lòng yêu mến Chúa, hay trở về để đón nhận lòng thương xót tha thứ của Chúa, nếu đang đi hoang, xa lìa tình thương của Chúa.

Ngoài ra, mọi người tín hữu chúng ta cũng được mong đợi thực thi lòng thương xót của Chúa đối với anh chị em đang bất hòa với mình ở trong gia đình và trong tương giao với người khác bên ngoài gia đình. Đây là thời điểm thích hợp để làm hòa và tha thứ cho nhau như Chúa đã yêu thương và tha thứ cho chúng ta.

Nhưng phải hiểu rõ là lòng thương xót của Chúa Cha và công nghiệp cứu chuộc vô giá của Chúa Kitô không bao giờ là cái bình phong cho ai ỷ nại để cứ sống theo những đòi hỏi bất chính của bản năng, những lôi kéo mạnh mẽ của ma quỷ và những mời mọc của thế gian vô luân, vô đạo.

Nếu không có quyết tâm sống phù hợp với lòng thương xót của Chúa và công nghiệp cứu chuộc của Chúa Kitô, thì chắc chắn Chúa sẽ không thể cứu ai được như đã nói ở trên,

Tóm lại, Thiên Chúa nhân từ và hay thương xót. Công nghiệp cứu chuộc của Chúa Kitô là quả đủ cho con người được cứu rồi để sống hạnh phúc vĩnh cửu với Chúa trên Nước Trời mai sau. Nhưng tình thương và công nghiệp ấy không tự động áp dụng cho hết mọi người mà không cần đòi hỏi ai phải làm gì thêm để được hưởng lòng thương xót và công nghiệp ấy. Làm gì thêm có nghĩa là cộng tác với ơn Chúa để sống theo đường lối của Người mà đoạn tuyệt với tội lỗi xuất phát từ bản năng yếu đuối, đến từ ma quỷ và thế gian không tin có Chúa và hạnh phúc Nước Trời.

Năm Thánh Lòng thương xót được mở ra để mời gọi mọi người tín hữu trong Giáo Hội đón nhận lòng thương xót của Chúa và mang lòng thương xót ấy đến với người khác, đặc biệt là những người đang bất hòa với mình.

Xin Chúa của tình thương và giàu lòng thương xót giúp chúng ta sống xứng đáng với lòng thương xót của Người. Amen. ■

SÔNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

Đức Giám Mục Vinh-sơn Nguyễn Văn Long:

Sông yêu Chúa, yêu người và yêu Tổ Quốc thối thục

Giám mục chính tòa.

Theo tin chính thức từ Tổng Giáo Phận Melbourne, Úc châu, vào ngày 05/05/2016, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã công bố bổ nhiệm Đức Cha Vinh-sơn Nguyễn Văn Long, Giám Mục Phụ Tá Tổng giáo phận Melbourne, làm Giám Mục chính tòa thứ tư của giáo phận Parramatta, một Giáo phận có hơn 3 trăm ngàn giáo dân.

Việc bổ nhiệm lập tức được Đức Tổng Giám Mục Denis Hart, Chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Úc hân hoan chào đón. Ngài chia sẻ: “Sau thời gian lãnh đạo nổi bật dòng Phanxicô Viện Tu, Đức Cha Vinh Sơn đã làm Giám mục phụ tá tại Melbourne từ năm 2011, hoạt động như là một mục tử tài ba và tử bi, Đại Diện Đức Tổng Giám Mục và Chủ tịch của Ủy ban Giáo dục Công Giáo bang Victoria.” Trong tư cách lãnh đạo HĐGM Úc, Đức TGM Denis Hart tuyên bố: “Chúng tôi hân hoan chào đón việc bổ nhiệm ngài làm Giám mục Parramatta, nhận thức rằng những ân sủng đồng hành đồng dạng với Chúa Kitô và sự đơn sơ của ngài sẽ phục vụ rất tốt người dân trong giáo phận mới của ngài.”

ĐC Vinh-sơn Nguyễn Văn Long bày tỏ “*niềm vinh dự và ý thức trách nhiệm*” đối với việc bổ nhiệm này. Ngài bộc bạch: “Với tất cả lòng khiêm tốn, tôi chấp nhận sự bổ nhiệm của Đức Giáo Hoàng Phanxicô.” ĐC Vinh-sơn còn tâm sự: “*Đến Úc như những thuyền nhân từ Việt Nam, tôi thấy mình là một người mới tới Melbourne. Bây giờ tôi lại coi mình như là người mới với giáo phận Parramatta. Tôi biết mình sẽ được phong phú hóa nhờ rất nhiều nền văn hóa hình thành nên Western Sydney và Blue Mountains.*”

Vài dòng tiểu sử.

Sinh ngày 3 tháng 12 năm 1961 tại Gia-Kiệm, Việt Nam, Đức Giám

Mục Long là con thứ tư trong một gia đình gồm năm người con trai và hai người con gái. Năm 1972, ngài gia nhập tiểu chủng viện giáo phận nhưng sau đó tiểu chủng viện này bị nhà cầm quyền cộng sản giải tán. Năm 1980, ngài rời Việt Nam để bắt đầu một cuộc sống mới tại Úc. Năm 1983, ngài đã trở thành một tu sĩ viện tu dòng Phanxicô.

Theo học trong chủng viện tại Melbourne, Đức Cha Long được thụ phong linh mục vào ngày 30 Tháng 12 năm 1989. Ngài được bầu làm Bề Trên Dòng Phanxicô tại Úc vào năm 2005 và được bổ nhiệm làm Tổng Cố Vấn của Dòng và chuyển đến Rôma vào năm 2008.

Đức Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Long được bổ nhiệm làm Giám mục phụ tá của Tổng Giáo Phận Melbourne vào ngày 20 Tháng Năm 2011 cho đến ngày 05/5/2016 được bổ nhiệm Giám mục Chính tòa của Giáo Phận Parramatta (vốn trống tòa từ ngày 18/9/2014 sau khi Đức Giám Mục Anthony C. Fisher, O.P. được bổ nhiệm TGM coi sóc Tổng Giáo Phận Sydney..

Cho tới hôm nay, tại hải ngoại,

đã có bốn giáo sĩ Công Giáo Việt Nam sinh trưởng từ Việt Nam được bổ nhiệm vào chức vụ Tổng Giám mục và Giám mục:

- **Đức Tổng Giám mục Phêrô Nguyễn Văn Tô**, Sứ thần Tòa Thánh tới Sri Lanca;

- **Đức Giám mục Đa-minh Mai Thanh Lương**, nguyên Giám mục phụ tá Giáo phận Orange County, California, Hoa Kỳ;

- **ĐGM Vinh-son Nguyễn Mạnh Hiếu**, Giám mục phụ tá Tổng Giáo phận Toronto, Canada,

- **Đức Cha Vinh-son Nguyễn Văn Long**, Giám mục người Việt tiên khởi đảm nhiệm chức vụ *Giám mục Chính tòa đứng đầu một giáo phận dòng chính tại hải ngoại* với hơn 300,000 giáo dân - Giáo phận Parramatta, như nêu trên.

Cội nguồn dân tộc và căn cước tị nạn.

Theo Radio Vatican ngày 05/5/2016, “Đức Cha Vinh-son Nguyễn Văn Long là người luôn nặng lòng với quê hương Việt Nam. Nhiều lần, ngài đã mạnh mẽ lên tiếng về những bất công trong xã hội Việt Nam hiện nay.”

Quả vậy, trong nhiều lần khác nhau, đặc biệt trong bài phát biểu của ngài tại thành phố Westminster, California ngày 28/4/2016 về Vai trò tôn giáo trước hiện tình đất nước, ĐGM Nguyễn Văn Long đã không ngần ngại nói đến giấc mơ của ngài - “*mơ về tương lai của đất nước Việt Nam thực sự có công lý và sự thật, một đất nước thực sự nhân bản với những giá trị Chân-Thiện-Mỹ.*”

Đức Cha khẳng định: “*Trước khi là giám mục, tôi là người Việt Nam,*

đã chịu ơn những anh hùng hào kiệt đã hy sinh cho tiền đồ dân tộc, đã chịu ơn những chiến sĩ VNCH đã bảo vệ tự do cho tôi, đã chịu ơn những thuyền nhân không may mắn, chính vì những cái chết thương tâm của họ mà thế giới tự do đã đón nhận những người tị nạn Cộng Sản còn sống sót như tôi và những người khác.”

Đó là lý do khiến Đức Cha đã can đảm chọn huy hiệu giám mục khắc họa *cờ vàng ba sọc đỏ lướt sóng giữa trùng dương*. Và chúng ta cũng hiểu được vì sao ngài luôn khẳng định **căn tính** tị nạn của mình với lập trường dứt khoát không bao giờ tách rời lý tưởng một Việt Nam không Cộng Sản và một Việt Nam nhân bản ra khỏi sứ mạng giám mục của ngài.

Cho nên, bao lâu chế độ và đảng CS còn thống trị quê hương Việt Nam, bấy lâu ĐC Nguyễn Văn Long “*không thể không trần trụi với hiện tình đất nước, không thể nhắm mắt làm ngơ với thể chế chính trị Cộng Sản đang làm băng hoại cả một dân tộc.*” Trước tình hình ngày càng đen tối bao trùm và đè nặng trên dân tộc và đất nước, Đức Cha đoạn quyết: “***Chỉ khi nào không còn Cộng Sản thì Việt Nam mới có thể vươn mình đứng dậy.***”

Vượt qua mọi sợ hãi.

Muốn đạt được mục tiêu tối hậu này – mục tiêu giải trừ Đảng CS để “đất nước vươn mình đứng dậy”, theo Đức Cha Vinh-son Nguyễn Văn Long, điều kiện tiên quyết là mọi người Việt Nam hãy **VƯỢT QUA MỌI SỢ HÃI** của mình, như Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã từng hiệu triệu dân tộc Ba Lan của mình. Dân tộc ấy đã nghe và làm theo lời hiệu triệu ấy và đã giải trừ chế độ

Cộng sản không phải chỉ trên đất nước Ba Lan mà còn trên cả các quốc gia Trung Âu (Tiệp Khắc, Hungary, Bungary, Rumania, Albania, Đông Đức...) trên cả thành trì được cho là kiên cố nhất của chủ nghĩa CS toàn cầu: Liên Xô (gồm Liên Bang Nga và 14 nước chư hầu của nó).

Ngày nay Đức Giám Mục Vinh-son Nguyễn Văn Long cũng hùng hồn, đồng dạng vang lên lời hiệu triệu tương tự: “***Chúng ta hãy can đảm dấn thân cho tương lai của chúng ta và con cháu chúng ta, chúng ta hãy góp một bàn tay khai thông những bế tắc hầu cùng với toàn thể dân tộc mở ra một kỷ nguyên mới cho quê hương Việt Nam. HÃY VƯỢT QUA MỌI SỢ HÃI. HÃY LIÊN KẾT THÀNH SỨC MẠNH ĐỂ PHÁ TAN XIỀNG XÍCH CỦA SỰ BẠO TÀN, DỐI TRÁ VÀ GIAN ÁC LÀ CHẾ ĐỘ CỘNG SẢN. HÃY CÙNG NHAU KHAI THÔNG DÒNG SÔNG LỊCH SỬ ĐỂ NÓ ĐƯỢC CHẢY VÀ LÀM TƯƠI MÁT PHÌ NHIÊU CHO ĐẤT VIỆT THÂN YÊU.***” (Chúng tôi tô đậm).

Bên cạnh nỗi ưu tư trần trụi về sự bất hạnh của đất nước lâm than dưới chế độ bạo tàn của Cộng Sản, Đức Cha Vinh-son Long cũng thao thức không ít trước tình hình đen tối mà Giáo Hội Việt Nam đang cam chịu dưới bạo quyền của một thứ chủ nghĩa vô thần từ suốt 41 năm qua.

Cảnh báo về những chiêu ru ngủ.

Theo GNsP (Tin Mừng Cho Người Nghèo) ngày 04/5/2016, ĐC Nguyễn Văn Long “cảnh tỉnh các tín hữu đối mặt với một xã hội toàn trị đang ru ngủ lương tri của Giáo hội. Cộng sản đã dùng những từ hoa mỹ như ‘tôn giáo và dân tộc,’ ‘tốt đời đẹp đạo,’ ‘giáo dân tốt công dân tốt,’ ‘kính Chúa yêu nước’ và ‘đồng hành

**3111 NW Bucklin Hill Road
Silverdale, WA 98383**

**Business Hours:
Mon-Sat: 11 AM - 9 PM
Sunday: 12 PM - 8 PM**

360-662-1205

Vietnamese Noodle Soup - Phở

Pho is a fragrant beef noodle soup unique to Vietnam. The dish consists of rice noodles and a variety of meats mixed in a steamy beef broth or chicken broth seasoned with cinnamon, anise star, cloves and ginger. Chopped green onions and fresh coriander finish each serving. Pho is served with a side plate of garnishes at the table so diners can season the soup to taste. Lime, crunchy bean sprouts, Vietnamese basil, Asian mint and slices of jalapeno pepper enhance the dish's fresh flavor and add texture to this aromatic broth.

\$8.95 - One size only

<p>P1 Steak Phở - Phở Tái
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round</p> <p>P2 Brisket Phở - Phở Chín
Beef noodle soup topped with well done brisket</p> <p>P3 Steak, Brisket Phở - Phở Tái Chín
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round and well done brisket</p> <p>P4 Combination Phở - Phở Tái, Nam, Gầu, Gan, Sách
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round, fatty flank, flank, tendon and tripe</p> | <p>P5 Meatball Phở - Phở Bò Viên
Beef noodle soup topped with beef meatballs</p> <p>P6 Chicken Phở - Phở Gà
Chicken noodle soup with shredded chicken breast</p> <p>P7 Tofu Phở
Chicken broth noodle soup topped with tofu and vegetables</p> <p>P8 Phở without Meat \$5.95</p> |
|--|---|

Vermicelli Bowl - Bún

All rice noodle dishes are served in a bowl with fresh head lettuce, cilantro, bean sprouts, shredded carrots, chopped peanuts and Vietnamese sauce.

V1 Bún Chả Giò
Vietnamese eggroll with vermicelli noodle	\$7.95
V2 Bún Tofu
Grilled tofu and vegetables	\$7.95
V3 Bún Special - Bún Đặc Biệt
Grilled prawns, beef or chicken with eggroll	\$10.95

Side Orders

Meatball & Broth	\$5.00
Noodle or Broth	Small \$2.50
Extra Lime (3 pcs)	\$0.75
Extra Vegetables	\$1.50
Small Dish of Jalapenos	\$0.75

Beverages

Soft Drinks	
Nước Ngọt	\$1.75
Soybean Milk (cold)	
Sữa Đậu Nành	\$2.50
Vietnamese Style Drip Coffee with Condensed Milk (Hot or Iced)	
Café Sữa	\$3.25
Vietnamese Style Drip Coffee: Black (Hot or Iced)	
Café Đen	\$3.25

Appetizer - Khai Vị

Fresh springroll served with noodles, lettuce, and choice of meat or tofu

A1 Vietnamese eggroll - Chả Giò
3 rolls	\$5.25	one	\$1.85
A2 Shrimp springroll - Gỏi Cuốn Tôm
2 rolls	\$5.25	one	\$2.75
A3 Chicken springroll - Gỏi Cuốn Gà
2 rolls	\$5.25	one	\$2.75
A4 Tofu springroll - Gỏi Cuốn Chay
2 rolls	\$5.25	one	\$2.75

Teriyaki Entrees

Served with steamed rice and stir-fried vegetables (substitute brown rice for \$0.75 or fried rice for \$1.50 extra)

Chicken Teriyaki	\$7.50
Pork Teriyaki	\$7.50
Beef Teriyaki	\$8.95
Tofu Teriyaki	\$6.95
Chicken & Pork	\$8.50
Chicken & Beef	\$8.75
Pork & Beef	\$8.95
Tofu with Pork, Chicken or Beef	\$7.95
Chung's Special with Pork, Chicken & Beef	\$10.95
Half order of Chicken, Pork, Beef or Tofu	\$5.25
-
Stir-Fried Hong Kong Noodles & Veggies	\$6.95
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Chicken, Pork or Tofu	\$8.50
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Beef	\$9.95
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Shrimp	\$10.95
Chicken Fried Rice	\$7.50
Shrimp Fried Rice	\$9.50
Pork Fried Rice	\$7.50
Beef Fried Rice	\$8.95
Veggie Fried Rice	\$6.95

Side Orders

Steamed Rice	
Small	\$2.50
Large	\$5.00
Veggies	
Small	\$2.50
Large	\$5.00
Fried Rice	
Small	\$3.75
Brown Rice	
Small	\$2.50
Large	\$5.00

Orange County Commercial Printing

Web * Offset Printing

Orange County Commercial Printing (OCC Printing) is a minority-owned business located in Westminster, CA. We are a full service printing, design and archiving facility with a strong regional presence in the area. We specialize in producing a variety of weekly and monthly publications, business and college brochures, newspapers, yearbooks, hard and soft cover books and magazines. We work with several fully integrated printers, utilizing both coldset (newspaper) web and heatset web press lines for magazine printing, a complete design department for publications and web. Since 1985, OCC Printing has been an industry leader in personal customer service, high-quality printing, critical turnaround time and delivery.

- Newspapers and Magazines: Our Publishing Division produces an entire range of services needed by universities, colleges and private publishers. All our quotes include on-site delivery and 24-hour on-call consulting.
- Brochures: One of the most powerful marketing tools available to your business. Makes essential collateral for any business and give prospects information about your company and answer customer questions.
- Booklets: The perfect solution when you need a manual, an event program, or a directory. When paired with our Mailing Services, your printed booklets make a high impact direct mail piece.
- Catalogs & Schedule Programs: When you need to give out manuals, event programs, or product catalogs. When you need to give your customers or students a great deal of information that includes full color design and images, catalog or schedules printing is the ideal time-tested solution.
- Business Cards / Post Cards: Full color (both sides), an excellent way to make an impact on your customers and stand out from the crowd. With twice the printed area, you can take your business card message to an entirely new level. Use the front of your cards to include standard contact information and the back for detailed product information or sales promotions. We make business card printing easy and affordable all without sacrificing quality.

Problem Solvers • 100% Customer Committed
Professional • Relentless • Innovative

We are very proud of the caliber of our work and it would be our pleasure to serve you. Our integrity and dependability makes us number one.

14901 Chestnut Street, Westminster CA 92683

Tel: 714-892-1777 • Fax 714-892-3444

occprinting.com

Printing

Graphic
Design

Archiving

Consulting

Workshops

Direct
Mailing

cùng dân tộc' như những liều thuốc an thần ru ngủ lương tri và vô hiệu hóa vai trò ngôn sứ của Giáo hội."

Về chiêu bài "đồng hành cùng dân tộc," trong bài thuyết trình trước cử tọa là những chiến sĩ trong Quỹ Yểm Trợ Dầu Tranh Cho Nhân Quyền Việt Nam tại Westminster, ĐC Nguyễn Văn Long nhen ngòi nhắc lại dịp Đại Hội La Vang năm 2010, ông Phó Thủ Tướng CS Nguyễn Thiện Nhân đã "ban huấn từ" cho cả các giám mục Việt Nam, công khai tuyên truyền cái mà ông ấy gọi là "đồng hành cùng dân tộc."

Đức Cha một lần nữa cảnh báo: "Bằng chiêu bài đồng hóa đảng với dân tộc, ông ta [Nguyễn Thiện Nhân] biến lòng yêu nước thành yêu đảng và chống đảng là chống lại dân tộc." Bởi vì theo ngài, "điều đáng buồn là liều thuốc an thần này đang làm ru ngủ và làm vô cảm lương tri của nhiều người Việt Nam, kể cả người tín hữu. Đồng hành cùng dân tộc không thể là đồng hành cùng chế độ, nhất là khi chế độ đó đang đưa dân tộc vào chỗ diệt vong."

Ngài cũng nêu ra nghi vấn về việc "gắn dây nhà cầm quyền cộng sản cho phép xây dựng các trung tâm hành hương và các trung tâm sinh hoạt của các địa phận và dòng tu như hình thức bề ngoài để nói với thế giới rằng Giáo Hội Việt Nam có tự do tôn giáo." Rồi ngài hỏi thẳng: "Nếu chỉ dừng lại ở bề ngoài khi thấy một đội ngũ linh mục, tu sĩ đông đảo, có nhà thờ to, Trung Tâm hành hương hoành tráng... nhưng với cái giá là bị vô hiệu hóa vai trò làm lương tri xã hội, làm người đồng hành với người sầu khổ, bênh vực dân oan, quan tâm tới kẻ chịu bất công, đóng góp vào tiến trình công lý hoá xã hội v.v. thì còn ý nghĩa gì?"

Giáo Hội mang thương tích và sứ điệp của Thầy Chí Thánh.

Đức Cha Vinh-sơn Nguyễn Văn Long không quên gợi nhắc vai trò chính của một Giáo hội như điều mà Đức Thánh Cha Phanxicô đã nói đến trong Tông huấn Niềm Vui Tin Mừng: "Tôi muốn một Giáo Hội bị thương tích, đau đớn và lấm bùn vì đã dám dấn thân xuống đường thay vì một Giáo Hội ẩn mình sau một lớp bình phong của kinh kệ, lễ nghi và lề luật mà xa lìa những tâm hồn đổ nát".

Theo Đức Cha Vinh-sơn Nguyễn Văn Long, bị thương tích, đau đớn và lấm bùn vì dám dấn thân xuống đường như ĐTC Phanxicô chỉ ra, đó là một thánh đồ cho Giáo Hội Việt Nam hôm nay để đồng hành cùng với những người bị ức hiếp trong lộ trình đấu tranh cho công lý, chứ không thể nào đồng hành với kẻ cầm quyền bằng đảng trị và bạo lực.

Trước trào lưu biện minh cho ý tưởng thỏa hiệp với bạo quyền CSVN với lý do tìm kiếm bầu khí an lành thoải mái trong các việc "hành đạo", nhắc lại vai trò ngôn sứ của chính Đức Giêsu, Đức Cha Nguyễn Văn Long nói rằng "Đức Kitô đi đến đâu cũng quan tâm đến người cùng khổ trong xã hội. Ngài đứng về phía những người nghèo hèn, bị áp bức, bắt bớ, thiệt thòi và bất công. Ngài lên án những người dùng quyền lực, địa vị và ảnh hưởng của mình để làm tổn thương, triệt hạ người khác và khuynh đảo xã hội."

Rõ ràng với cái chết trên Thập giá, Thầy Chí Thánh Giêsu tuyên bố "Mọi sự đã hoàn tất", nghĩa là Người đã hoàn thành trách nhiệm ngôn sứ mà Người đã tuyên xưng

khi bắt đầu ra đi rao giảng Tin Mừng cho thế giới: "Thần Khí Chúa ngự trên tôi, sai tôi đi loan báo Tin Mừng cho người nghèo, giải thoát cho kẻ bị giam cầm, đòi tự do cho kẻ bị áp bức..." Ở đây, nhắc lại việc Chúa Giêsu yêu cầu môn đệ của Người hãy là "men làm dậy bột" hoặc là "đèn soi trong đêm tối," ĐC Nguyễn Văn Long nêu lên câu hỏi: "Giáo Hội có thực sự như là men làm dậy cả một khối bột chưa, như đèn sáng trong đêm tối, như tiếng nói sự thật trước những giả dối chưa?" Ý ngài nhắm vào Giáo Hội Việt Nam hơn là nói với Giáo Hội hoàn vũ.

Từ suy nghĩ về mẫu gương của Thầy mình, Đức Cha Nguyễn Văn Long nhắc nhở người Công giáo Việt Nam: "Phúc Âm và đời sống không thể tách lìa nhau; tôn giáo và chính trị không thể không liên hệ với nhau. Vai trò ngôn sứ của Giáo Hội đòi buộc người tín hữu ở mỗi bậc và mỗi hoàn cảnh phải đấu tranh cho một xã hội phản ảnh Vương Quốc của Thiên Chúa."

Chúng tôi lại mượn lời kêu gọi của Đức Cha Vinh-sơn để kết thúc phần này, như sau: "Hãy liên kết thành sức mạnh để phá tan xiềng xích của sự bạo tàn, dối trá và gian ác là chế độ cộng sản. Hãy cùng nhau khai thông dòng sông lịch sử để nó được chảy và làm tươi mát phì nhiêu cho đất Việt thân yêu." Và "hãy vững tin tiến về bình minh mới, ngày mùa gặt mới của quê hương, vì người đi gieo trong đau thương sẽ về giữa vui cười."

Kết luận.

Tấm lòng của một vị Giám mục Việt Nam – vốn là một thuyền nhân lưu vong thật là trong sáng thắm thía

(xem tiếp trang 94)

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

■ *Trần Việt Cường*

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiêc Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

CHÚA GỌI LÊVI

Tin vui về Lòng Thương Xót

Mc2:13-22

Chúa Giêsu lại đi ra bờ biển hồ. Toàn thể dân chúng đến với Người, và Người dạy dỗ họ. Đi ngang qua trạm thu thuế, Chúa thấy ông Lêvi là con ông An-phê, đang ngồi ở đó. Người bảo ông: “Anh hãy theo tôi.” Ông Lêvi đứng dậy đi theo Người.

Người đến dùng bữa tại nhà ông. Nhiều người thu thuế và người tội lỗi cùng ăn với Chúa Giêsu và các môn đệ, vì họ đồng đạo và đã đi theo Người. Những kinh sư thuộc nhóm Phariseu thấy Người ăn uống với những kẻ tội lỗi và người thu thuế, thì nói với các môn đệ Người như sau: “Sao! ông ấy ăn uống với bọn thu thuế và quân tội lỗi.”

Nghe thấy thế, Chúa Giêsu nói với họ: “Người khỏe mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần. Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi.”

Tin Mừng hôm nay được suy niệm trong Năm Thánh kính Lòng Chúa Thương Xót thật là thích hợp và mang một sắc thái chứa chan hy vọng. Niềm hy vọng mà ai trong chúng ta cũng phải mong đợi. Vì tất cả chúng ta đều đang sống trong phận người, mà đã mang thân phận con người thì có ai không khỏi vấp vương tội lỗi. Trong kinh Năm Thánh do Đức Giáo Hoàng Phan-Xi-Côsoan có lời tuyên xưng: Thiên Chúa đã muốn biểu lộ uy quyền của Ngài *trên hết là qua sự tha thứ và lòng thương xót*. Có thể nói đoạn Tin Mừng chúng ta suy niệm hôm nay là căn bản cho lời tuyên xưng này.

Biến cố Chúa gọi Lêvi, được thánh sử Mác-cô tường thuật hôm nay, xảy ra trong thời kỳ đầu tiên của cuộc sống công khai của Chúa Giêsu, khi Ngài bắt đầu sứ vụ

rao giảng Tin Mừng, thể hiện lời tiên tri của Isaia: “*Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xúc dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn. Người đã sai tôi đi loan báo cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha, cho người mù biết họ được sáng mắt, trả lại tự do cho người bị áp bức, công bố một năm hồng ân của Chúa.*” Lc 4:18-19.

Vừa khởi sự rao giảng, Chúa Giêsu đã nổi tiếng ngay. Lời giảng dạy của Ngài như đáp lại những ước vọng sâu xa nhất của lòng người. Dân chúng say sưa đi theo nghe Chúa, vì Ngài giảng dạy như đấng có quyền phép chứ không như các luật sĩ của họ. Dân chúng còn tuân đổ nhau đi tìm Chúa vì nhận ra tình thương đầy nhân hậu của Ngài. Họ đi tìm Chúa ngày càng đông đảo vì quyền

năng Chúa đã chữa lành mọi bệnh tật của họ. Chỉ trong sớm chiều Chúa Giêsu đã được toàn dân coi như một vị tiên tri. Khi Chúa đang ra bờ biển hồ để giảng dạy và đám đông dân chúng đang lũ lượt theo sau, Ngài đã đi ngang qua trạm thu thuế của Lêvi. Chúa đưa mắt nhìn Lêvi và cuộc sống của ông đã hoàn toàn được biến đổi.

Chúng ta có thể nghĩ là Lêvi đang là một người thành công. Ông đã có một kế hoạch cho cuộc sống của mình và đang thành công trong chương trình mà ông hoạch định. Trong xã hội Do Thái cách đây đã hơn hai ngàn năm mà ông đã biết về kế toán để làm việc trong sở thuế thì đó là một thành quả đáng kể. Và có lẽ ông phải khá giả, vì ông đã mời Chúa Giêsu và nhiều đồng nghiệp trong ngành thuế vụ dùng bữa tại nhà ông. Nhưng Lêvi đã phải trả một giá hơi mắc cho sự thành công của mình. Ông bị dân chúng khinh bỉ, coi như là người làm tay sai cho đế quốc La Mã để bóc lột đồng bào. Ông bị liệt vào thành phần tội lỗi. Giữa những thành công trong cuộc sống, Lêvi vẫn không tìm được sự bình an và niềm vui.

Trong mỗi người chúng ta đều phần nào có bóng dáng của Lêvi. Cũng giống như Lêvi, chúng ta đều có kế hoạch cho cuộc đời mình vất vả nhiều đã thành công. Có thể ta được người đời cho làm may mắn vì đã thành công: tiền bạc dư thừa, mọi người kính nể. . . . Nhưng cũng như Lêvi, trong một góc tâm hồn nào đó, ta vẫn có một niềm vui không bao giờ trọn vẹn, ta vẫn chưa có bình an thật trong tâm hồn. Và nhất là ta còn giống như Lêvi ở chỗ muốn thu thuế của cuộc đời cho mình. Có lẽ khi hành nghề thu thuế, Lêvi đã vừa thu thuế cho Cê-sa vừa thu thuế cho chính mình. Như vậy mới mau giàu có được. Chúng ta cũng giống như vậy, bao giờ cũng đòi phần thuế của mình trong mọi sinh hoạt của cuộc sống. Nhiều khi không ta nói ra ngoài nhưng trước khi làm việc gì hay một công tác nào, ta luôn thăm tính xem làm như vậy thì có ích lợi gì cho tôi không. Ngay cả đối với bạn bè, hay trong những công tác phục vụ, ta cũng khó tránh khỏi nguy cơ muốn thu thuế cho mình. Sở dĩ như vậy là vì trái tim ta đã nhiễm độc ngay từ nguyên tội. Trái tim ta không có khả năng yêu thương bằng một tình yêu tinh ròng hoàn toàn vô kỷ, như tình yêu của Chúa Giêsu trên thập giá. Ta cần được gặp Chúa Giêsu, được Chúa đoái nhìn và kêu gọi, như Ngài đã kêu gọi Lêvi thưa nào: *Hãy theo Ta*.

Ta không được rõ nguyên nhân nào đã thúc đẩy Lêvi lập tức bỏ bàn thu thuế đứng dậy đi theo Chúa. Nhưng dù do nguyên nhân nào đi nữa thì đây cũng phải là một biến cố phi thường. Làm sao Lêvi có thể trong phút giây có

một quyết định liều lĩnh như vậy. Bỏ dở cả một công trình, nghề nghiệp ông đã bao năm xây dựng với bao nhiêu tâm huyết. Thánh Mác-cô khi tường thuật biến cố này chỉ nói là *ông Lêvi đứng dậy và đi theo Người*. Chắc chắn phải có một sự thay đổi lớn lao đã xảy ra trong tâm hồn Lêvi. Ta chỉ có thể suy niệm là mặc dầu thành công về vật chất, tâm hồn Lêvi vẫn còn đang thao thức mong chờ. Mong chờ một điều gì mà có lẽ chính ông cũng không rõ. Chỉ biết là có một khoảng trống trong ông mà những thành công bên ngoài không thể lấp đầy. Và điều mà Lêvi vẫn mong chờ đã hiện thân nơi Chúa Giêsu, qua nhân cách và cách hành xử của Người.

Có thể là ánh mắt nhân từ khi Chúa nhìn Lêvi đã thay đổi cuộc đời của ông. Có lẽ từ trước đến nay Lêvi vẫn bị đồng bào của ông nhìn một cách xa lạ, nghi ngờ hay tệ hơn nữa là khinh bỉ. Những người được coi là đạo đức công chính như các người biệt phái và luật sĩ, không ai muốn đến gần, thậm cận với ông. Lêvi đang ngồi ở bàn thu thuế, đang làm công việc bị coi là tội lỗi, bắt lương và bóc lột đồng bào. Rất có thể là ngay trong lúc đó, ông đang gian lận, thu thuế quá luật định để đưa phần lợi về cho riêng mình. Ta không biết rõ về điểm này. Nhưng dù sao thì ngay khi Lêvi đang thu thuế thì Chúa Giêsu, vị tiên tri đang nổi tiếng nhất và được dân chúng hâm mộ, vị tiên tri đầy quyền năng với những phép lạ lừng danh, đã tiến lại gần bàn thu thuế. Chúa đã đến gần Lêvi và nhìn ông với ánh mắt yêu thương. Ánh mắt của Chúa đã nói rất nhiều với Lêvi. Ông cảm thấy đây là một người không nghi ngờ và khinh khi tôi. Đây là một người thật sự yêu thương tôi, nhân từ đối với tôi và tin tưởng tôi. Lêvi cảm thấy tâm hồn mình được sưởi ấm vì sự hiện diện và tình yêu thương nhân hậu của Chúa.

Khi Chúa Giêsu công khai nói giữa đám đông: *"Anh hãy theo tôi"* Lêvi cảm thấy xúc động bàng hoàng. Chúa Giêsu, một vị tiên tri được toàn dân tôn trọng đã gọi ông, một người bị coi là tội lỗi, đi theo Ngài để trở thành người bạn cùng đồng hành với Chúa trên đường sứ vụ. Lêvi bỗng nhiên được kêu gọi để cùng đi với Chúa Giêsu, nhập hàng ngũ các môn đệ trở thành bạn hữu của Ngài. Chúa Giêsu đã chẳng để ý đến chuyện ông là một người tội lỗi. Chúa không sợ bị mang tiếng là đã đến gần một người tội lỗi như ông. Trong phút chốc cảnh vật như mờ nhạt đi trước mắt Lêvi. Những gì ông coi là quan trọng nhất trên đời trước đây bây giờ không còn quan trọng nữa. Tiền bạc mà từ trước đến giờ ông

vấn chất chiu và coi là niềm vui trên đời bây giờ như đã mất hết ma lực quyền rũ đối với ông. Lêvi đã hết sức xúc động và vui mừng. Thánh Mác-cô tường thuật biến cố này một cách rất đơn sơ: “*Ông Lêvi đứng dậy đi theo Người*”. Thánh Luca nói về sự dứt khoát từ bỏ quá khứ của Lêvi một cách mạnh mẽ hơn khi thánh sử viết: “*Ông bỏ tất cả, đứng dậy đi theo Người*” Lc 5:28.

Cả hai thánh sử Mác-cô và Luca khi tường thuật về biến cố Chúa gọi Lêvi đều dùng tên Lêvi (khi Lêvi trở thành môn đệ thì mới được đổi tên thành Mát-thêu), có lẽ vì muốn giữ tiếng cho Mát-thêu và không muốn nhắc lại sự kiện trước kia Mát-thêu đã từng ngồi ở bàn thu thuế. Thế nhưng riêng thánh sử Mát-thêu thì lại không sớ điều đó. Ông nói rõ là một người tên Mát-thêu đang ngồi ở bàn thu thuế (Mt 9:9). Quá khứ tội lỗi của ông đã trở thành bằng chứng đétung hô lòng nhân từ và tình thương yêu của Chúa. Tình thương yêu đã biến đổi tâm hồn và cuộc đời của ông. Và kỷ niệm ông được Chúa yêu thương tha thứ ngay khi đang ngồi ở bàn thu thuế, đang làm công việc tội lỗi, là một kỷ niệm chan chứa niềm vui sâu xa nhất mà không bao giờ Mát-thêu có thể quên được.

Nhiều người trong chúng ta còn ở trong tình trạng của Lêvi lúc đang ngồi tại bàn thu thuế, và chưa có đủ can đảm để đứng lên đi theo tiếng gọi của Chúa Giêsu. Chúng ta còn đang bị giam hãm trong vòng cương tỏa của danh vọng, lạc thú hay bạc tiền. Tiền của vẫn là một ma lực có sức quyết định bình an và hạnh phúc trong cuộc đời ta. Nỗi vui buồn của ta vẫn còn lên xuống theo chỉ số tài chánh, hay số tiền trong trương mục ngân hàng. Cho đến khi nào ta mới có thể giác ngộ, thật sự gặp gỡ Chúa Giêsu, để có thể bỏ tất cả, đứng dậy đi theo Ngài. Tin Mừng hôm nay có tác dụng như ánh mắt yêu thương, nhân từ của Chúa, đang nhìn rất sâu vào trong tâm hồn và cuộc đời ta. Cuộc đời với bao nỗi bất an, xao xuyến để từ đó Ngài ban ơn tha thứ. Và lời Chúa kêu gọi Lêvi cũng là một lời mời gọi đầy tin tưởng Ngài gửi đến cho từng người trong chúng ta. Mời gọi ta đứng lên, từ bỏ bàn thu thuế của ích kỷ, tham vọng để tâm hồn ta được tràn ngập niềm vui và bình an. Mời gọi theo Ngài đi vào trong cuộc đời, trở thành chứng nhân cho tình yêu thương nhân hậu của Thiên chúa, ra đi loan báo tin vui giải phóng cho muôn người.

Lêvi đã không giấu được niềm vui đang tràn ngập trong tâm hồn ông. Ông đã mời Chúa Giêsu về nhà mở tiệc mừng, và mời các bạn đồng nghiệp trước đây cùng

làm việc trong ngành thuế và cùng đến để chia sẻ niềm vui của ông. Cả những thành phần bị coi là tội lỗi cũng đến dự tiệc mừng. Dưới ánh sáng của đức tin, bữa tiệc hôm đó lại nhà Lêvi không phải là một bữa tiệc bình thường mà còn là biểu tượng cho niềm hy vọng của cả nhân loại. Nhìn kỹ trong đám người tội lỗi đang ngồi ăn hôm đó ta thấy có sự hiện diện của Đấng hoàn toàn vô tội. Đám người tội lỗi đó là biểu tượng của cả nhân loại tội lỗi. Vì có ai trong nhân loại mà dám nói mình vô tội? Sau nguyên tội, cả nhân loại sinh ra và chết đi trong tội lỗi. Một đoàn tử tù phải đi trên con đường một chiều, một đường hầm mà tận cùng là vực sâu của sự chết, không có niềm hy vọng phục sinh. Nhưng nếu ta nhìn kỹ trong bữa tiệc hôm đó tại nhà Lêvi, ta sẽ thấy giữa đám người tử tội đó có sự hiện diện của Thiên Chúa Thành Người, sự hiện diện của Đấng Emmanuel - Thiên Chúa Ở Cùng Chúng Tôi. Chỉ riêng sự hiện diện của Ngài đã thay đổi hẳn cục diện thế giới. Sự hiện diện của Chúa Giêsu giữa nhân loại tội lỗi đã đem lại niềm vui và hy vọng cho thân phận con người. Niềm vui được đón nhận tình thương cứu độ, và niềm hy vọng phục sinh.

Nhưng không phải ai trong nhân loại cũng đón nhận được Tin Mừng Chúa Giêsu mang đến. Những kinh sư đã không đón nhận được niềm vui của tin mừng cứu độ. Họ đã tự khai trừ mình ra khỏi niềm vui trong buổi tiệc mừng của tình yêu, bằng cách đóng cửa tâm hồn, và tự khép kín trong sự tự mãn và kiêu căng của họ. Thiên Chúa, Đấng vô cùng thánh thiện, đầy yêu thương con người đến độ nhập thể thành người, và hiện diện giữa nhân loại tội lỗi. Còn những người biệt phái muốn tách ra khỏi đám người mà họ cho là tội lỗi. Không những vậy họ còn bực tức và lên án Chúa Giêsu. Trước đó họ cũng đã nhiều lần khó chịu, khi Chúa Giêsu cứu giúp và chữa lành bệnh cho các bệnh nhân trong ngày sa-bát. Họ lại càng ghen tức khi Chúa được toàn dân hâm mộ và tôn trọng như một vị tiên tri. Thấy Chúa Giêsu đến dự tiệc tại nhà Lêvi cùng với những người tội lỗi, họ đã vội vàng phê bình và lên án. Họ như muốn nói với dân chúng là: Đó quý vị đã mở mắt ra chưa, người mà quý vị coi như là một tiên tri là một con người nguy hiểm, trước kia ông ta đã phạm luật không giữ ngày sa-bát, bây giờ lại giao du với những thành phần tội lỗi trong xã hội!

Thế nhưng tình yêu thương của Thiên Chúa sẽ được tỏ lộ qua mọi biến cố và cảnh ngộ của cuộc đời. Chính lòng dạ đen tối và sự ghen tức, lên án của các kinh sư lại là cơ hội để sứ điệp về tình yêu thương nhân hậu của

Thiên Chúa được tỏ bày một cách tuyệt vời. Đáp lại lời lên án của các kinh sư, Chúa Giêsu đã trả lời: *”Người khỏe mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần. Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi.”*

Câu trả lời này, Chúa Giêsu không chỉ nói riêng với những người biệt phái để trả lời cho họ. Câu nói của Chúa còn là một sứ điệp của tình thương yêu nhân hậu được gửi đến cho con người ở mọi nơi và mọi thời. Sứ điệp này có sức làm tâm hồn mỗi người trong chúng ta được bình an và được tràn ngập niềm vui và hy vọng. Chúa không đến trong cuộc đời như quan tòa để luận phạt, lên án; nhưng Ngài đã đến như một vị lương y đầy lòng lân mẫn để xoa dịu vết thương, chữa lành mọi bệnh tật trong tâm hồn. Trái tim ta đã bị nhiễm độc và tan nát vì rất nhiều vết thương. Tâm hồn ta nặng trĩu vì bao nhiêu lỗi tội chồng chất qua những năm tháng của cuộc đời. Nhưng Thiên Chúa nhân lành không coi ta như một tội nhân cần phải bị luận phạt. Nhưng Ngài muốn nhìn ta như một bệnh nhân yếu đuối. Ngài đã đi vào cuộc đời, nhận lấy thân phận con người, để thông cảm nỗi yếu đuối của ta, và dù lòng thương xót chữa lành cho ta mọi bệnh tật trong tâm hồn.

Nhưng tại sao Chúa không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi? Chẳng lẽ Chúa không muốn tôi là người công chính sao? Hay Ngài muốn chờ tôi phạm tội để Ngài đến cứu chữa, thứ tha? Câu trả lời phải nhìn trong bối cảnh của tường thuật Tin Mừng. Những người biệt phái tự cho mình là công chính và tự cho mình quyền được lên án. Họ gọi người

khác là quân tội lỗi. Hơn nữa, họ còn lên án Chúa Giêsu, Đấng là nguồn mạch mọi sự công chính. Những người *”công chính”* này sẽ không thể đón nhận được Tin Mừng Chúa Giêsu mang đến. Và khi Chúa nói là Ngài đến để kêu gọi những người tội lỗi, thì thật sự Ngài đã đến để kêu gọi toàn thể nhân loại. Kêu gọi con người hãy quay về đón nhận tình thương yêu nhân hậu thứ tha, để được lãnh nhận ơn cứu độ. Vì đã là con người thì ai cũng đã vương mang tội lỗi, và cần được Thiên Chúa cứu độ.

Lời cuối cùng của Chúa Giêsu trong câu chuyện Chúa gọi Lêvi mà chúng ta cần suy niệm, không được thánh sử Mác-cô và Luca ghi lại. Nhưng Lêvi (tức thánh sử Mat-thêu sau này) là chính người trong cuộc lại nhớ rất rõ và ghi lại cho chúng ta: *”Hãy về học cho biết ý nghĩa câu này: Ta muốn lòng nhân từ chứ không cần lễ vật” Mt 9:13*

Cho dù chúng ta tội lỗi, bất xứng. Cho dù chúng ta nghèo khó yếu đuối. Cho dù chúng ta chẳng có khả năng gì, và toàn gặp thất bại trên đường đời. Và ngay cả khi chúng ta đã thất vọng về chính mình, nhìn cả trong ngoài, chẳng có gì đáng làm lễ vật dâng lên Thiên Chúa. Dù trong cảnh ngộ nào đi nữa, chúng ta vẫn có thể đến với Thiên Chúa trong tâm tình khiêm tốn, mến yêu và đầy tin tưởng. Thiên Chúa chỉ muốn nhìn thấy nơi ta một tấm lòng từ bi, khiêm tốn. Một tấm lòng biết thông cảm và đón nhận tha nhân. Một tấm lòng yêu thương nhân hậu, nhất là đối với những ai bé nhỏ nhất trong cuộc đời. Vì Thiên Chúa là Chúa của lòng từ bi nhân hậu. Khi đó chúng ta sẽ được chính Thiên Chúa chúc phúc: *”Phúc thay cho ai thương xót người, vì họ sẽ được xót thương” Mt 5:7*

SỐNG ĐẠO GIỮA ĐỜI (tiếp theo trang 90)

tình người, tình dân tộc, tình đồng đạo... Tuy nhiên, “lời thật mất lòng” là lẽ thường, huống hồ là những lời thật đụng chạm đến thứ quyền lực “có quyền” đổi trắng thay đen, thiên biến vạn hóa, tạo ra đủ lý lẽ để bắt tội hay dùng thế lực khác chống lại ngài. Đức Cha Nguyễn Văn Long hẳn đã tiên liệu được chuyện đó khi

ngài nhắc tới việc Chúa Giêsu *”lên án những người dùng quyền lực, địa vị và ảnh hưởng của mình để làm tổn thương, triệt hạ người khác và khuyh đảo xã hội.”* Và chắc chắn ngài đã sẵn sàng đón nhận những đòn thù đến từ bất cứ đâu như bao mục tử can trường đã từng chống bạo quyền khắp thế giới. Phần chúng ta hãy cùng sát cánh cùng nhau thực hiện lời ngài chỉ dạy đồng thời không quên cầu nguyện cho Đức Cha Vinh-sơn. ▣

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

**Tích cực
tham dự
chiến dịch
mỗi Độc
Giả
giới thiệu
thêm Độc
Giả mới.**

Chúng ta thường cảm đầu đi thẳng một mạch ra ngoài ngay sau Rước Lễ vì chúng ta có việc quan trọng phải làm..

Chúng ta hy vọng linh mục và bạn bè không ai chú ý. Và có thể là những người đó không để ý thật. Nhưng chắc chắn có một Người để ý.

Là một nữ tu và phải thường xuyên di chuyển đến nhiều nơi khác nhau, tôi thấy thực sự ngạc nhiên trước những khác biệt rõ rệt giữa những giáo xứ này với những giáo xứ khác. Tôi đến từ Oklahoma và hiếm khi thấy mọi người rời Thánh Lễ về sớm. Tôi có thời kỳ sống ở California, và tại giáo xứ nơi tôi ở, người ta hay đi lễ muộn và đôi khi lại về sớm. Bây giờ tôi đang ở vùng Đông Bắc và rất ngạc nhiên khi thấy rất nhiều người rời Thánh Lễ về sớm. Nhưng cái này cũng tùy mỗi giáo xứ.

Đây là một hiện tượng cũng thú vị. Một vài người lễ tế không làm tôi quan tâm. Nhưng khi cả nửa số người tham dự Thánh Lễ biến mất ra bãi đậu xe trước bài hát kết lễ, nó làm tim tôi trĩu buồn.

Nhiều lúc tôi muốn chạy đuổi theo bắt tay những người tôi thấy ngay sau Rước lễ sai bước dứt khoát ra khỏi nhà thờ, và nói với họ rằng, “Anh/Chị đang có Giê-su trong lòng! Hãy nán lại thêm một lát để tâm sự với Người, tạ ơn Người, và yêu mến Người!”

Các bạn có muốn một vài động lực để tham dự trọn vẹn Thánh Lễ không?

Bạn biết có người nào đang cần động lực như vậy không?

Dưới đây là một số lý do để tôi ở lại tham dự đến hết Thánh Lễ (bỏ

5 LÝ DO

nên ở lại đến hết Thánh Lễ

■ *George Martell - BCDS CC*

qua vấn đề tôi là một nữ tu, và một điều đáng hổ thẹn cho tôi nếu tôi bỏ chạy ra khỏi nhà thờ ngay sau Rước Lễ mỗi Chúa nhật):

1. Rước Lễ là một sự Kết Hiệp: Khi chúng ta rước lễ, chúng ta đón nhận chính Giê-su trong lòng. Khi chúng ta ăn xong rồi bỏ chạy cũng giống như việc đến thăm một người bạn và ngay khi người bạn đó ngồi xuống để chuyện trò với mình thì mình lại nhảy dựng lên và chạy vọt ra ngoài la to lên, “Rất vui được có thời gian với bạn. Hẹn gặp bạn tuần sau!” Rước Thánh Thể là sự Kết Hiệp với Đức Ki-tô là Đấng Cứu độ của chúng ta. Để có thể kết hiệp, chúng ta phải thực sự biết tận hưởng được giây phút đặc biệt này với Người và dành ít phút cho Người.

2. Thật không đẹp khi thể hiện sự khiếm nhã: Trước mỗi Thánh Lễ trong nhà dòng, chúng tôi có nửa giờ tĩnh lặng chiêm niệm về Tin Mừng.

Thình thoảng tôi bị trễ. Tôi vội vã bước vào đầu cúi gầm xuống, rất ngượng ngập cảm thấy mọi người có thể biết được mình đã ngủ nướng. Cho đến gần đây tôi mới nhận ra rằng việc đứng giờ không phải chỉ để tránh sự ngượng ngập trước mọi người nhưng vì tôi chuẩn bị đến gặp gỡ Giê-su. Tại sao chúng ta lại thường quan tâm đến thái độ phản ứng của người khác hơn là chính chúng ta với Chúa Giê-su? Chắc

chúng ta nghĩ Tôi phải chạy vì tôi có quá nhiều việc phải làm, thứ này thứ kia đang chờ tôi! Nhưng tại sao chúng ta lại quá dễ dàng rời đi sớm khi chính Đấng Tạo Dựng Vũ Trụ đang mong chờ gặp gỡ chúng ta?

3. Thánh Lễ không phải là một Hoạt động trên danh mục công việc: Khi chúng ta nhìn thấy ai đó chạy vội ra khỏi Thánh lễ, cảm giác như là họ đang kết thúc một hoạt động trong danh mục công việc của họ và muốn làm cho xong càng sớm càng tốt. Đời sống người Ki-tô hữu không phải là một danh mục công việc. Đó là một lời mời gọi xây dựng mối tương quan với Thiên Chúa. Nếu chúng ta đi tham dự Thánh Lễ với ý nghĩa làm tròn bổn phận, dĩ nhiên chúng ta có thể thoát khỏi tội chết đời đời, nhưng nếu chỉ đơn thuần vọt vát thoát khỏi án phạt đời đời thì đâu còn là tiếng gọi của đời sống tâm hồn của chúng ta. Chúng ta được kêu mời nhiều hơn thế nữa. Chúng ta được kêu mời để kết hiệp, để nên thánh, để hoán cải.

4. Lời Ban phép lành cuối lễ rất quan trọng: Vào ngày Lên Đền Thánh, Zacaria, cha của Thánh Gio-an Tẩy Giả, đã có vinh dự được tiến vào đền thánh ngay trong ngày thiên thần báo cho ông biết ông và vợ ông sẽ có một đứa con trai. Mọi người háo hức chờ đợi bên ngoài để ông chúc lành cho họ sau khi dâng hương.

(xem tiếp trang 100)

Chuyện **SÁCH QUÝ** và **LỄ HIỀN MẪU**

■ Trà Lữ

Dân Canada có thói quen mừng lễ sinh nhật Nữ Hoàng Elizabeth vào đầu mùa xuân. Năm nay ngài thọ 90 tuổi, đã làm vua được 64 năm. Bà đã ngồi trên ngai hơn Nữ Hoàng Victoria là cụ tăng tổ của bà ngày xưa. Cụ tổ chỉ làm vua có 63 năm. Nay bà đã làm vua qua 12 đời thủ tướng Anh, 12 thủ tướng Canada và 12 tổng thống Hoa Kỳ và đã trải qua 7 đời giáo hoàng của Công Giáo Roma. Con người ta quả là có số, bà lên làm vua năm 1952 khi còn trẻ măng. Vì ở trong khối liên hiệp nên Canada, Úc Đại lợi và Tân Tây Lan đều nhận bà làm quốc trưởng. Hiện nay ai nhập tịch Canada cũng phải giơ tay thề trung thành với nữ hoàng.

Cô Tôn Nữ trong làng tôi thắc mắc tại sao nữ hoàng đã trọng tuổi, đã ngồi trên ngai hơn 64 năm mà không nhường ngôi cho Thái tử Charles. Chị Ba Biên Hòa trả lời ngay: Dân bên Anh cũng như dân Canada đều không thích cái anh hoàng tử Charles vì anh ta bỏ người vợ khả ái Diana, và gián tiếp gây ra cái chết oan khiên cho nàng. Chắc bà nữ hoàng cũng biết lòng dân như vậy nên chưa muốn nhường ngôi. Chắc bà sẽ làm vua cho đến mãn đời. Hoàng tử Charles nay đã 67 tuổi, mai một có làm vua thì

cũng chả được bao năm.

Anh John tiếp lời vợ nói thêm về Nữ hoàng. Rằng chẳng phải ngồi trên ngai vàng mà lúc nào bà Elizabeth cũng hạnh phúc đâu. Sử còn ghi năm 1992 là năm bà chịu nhiều đau khổ nhất. Trước tiên là hoàng cung Windsor của bà đã bị hỏa hoạn nặng nề. Vì không thể dùng ngân sách quốc gia để tu sửa, hoàng gia đã phải bán vé cho khách du lịch vào xem điện hoàng cung để có tiền. Cũng năm này 3 đứa con của bà đã tan nát gia đình: Hoàng tử Andrew ly dị vợ là Sarah Ferguson, Công chúa Anne ly dị Mark Phillips, Hoàng tử Charles ly thân Diana.

Nhưng thôi, đầu mùa xuân, chúng ta bàn chuyện về Nữ Hoàng như vậy đủ rồi. Tháng Năm này còn có rất nhiều chuyện để nói.

Tin đầu tiên là miền Fort McMurray ở Alberta, ngay đầu tháng Năm này, đã bị một trận hỏa hoạn kinh hoàng lan rộng hơn 2 ngàn cây số vuông, 25 ngàn cư dân phải di tản. Người ta lo sợ nhất là ngọn lửa đang tiến về hướng có mỏ dầu cát là kho dầu thiên nhiên lớn nhất của Canada. Chính quyền liên bang đã chuẩn bị để gửi không quân liên bang đến tiếp cứu nếu tình trạng nguy kịch hơn. Đó

là tin buồn của cộng đồng Alberta. Nhưng cũng ở Alberta này có một tin vui cá nhân đáng kể, đó là tin trúng số hi hữu: Hai cụ già Olive và Peter Huvenaars đã ngoài 80, hai cụ gặp nhau trong một chuyến viễn du, hai cụ độc thân đã bị tiếng sét ái tình nên đã yêu nhau và cưới nhau. Hai cụ cưới xong đã mua chung một vé số, và hai cụ đã trúng độc đắc. Đó là một căn nhà mới xây trị giá một triệu đồng. Ôi, nào có tổ âm nào âm hơn tổ này, phải không cơ. Đây là một tấm gương và tin mừng cho những cụ nào ngoài 80 mà còn độc thân nha. Tình yêu không kể tuổi nha.

Tin thứ hai là chuyện một nhà hàng Nhật ở Montreal thuộc bang Quebec nói tiếng Pháp của Canada, phải đổi tên. Đó là Restaurant Sushi Fukyu. Các cơ sở buôn bán gần tiệm này đã làm đơn thưa tiệm này ra tòa. Lý do: họ không muốn các cơ sở kinh doanh của họ mang tiếng xấu là ở cùng khu vực với cái tiệm có tên tục tũ Fukya. Fukya đọc lên nghe mãi mại như ‘fuck you’. Nhà hàng này đã phải đổi tên, từ Fukya ra Kebuki. Nghe đến đây thì anh H.O. òa ra cười hắc hắc rồi bảo: Nếu tôi có cửa hiệu ở khu đó thì tôi sẽ phản đối cái tên mới này vì theo cái tại VN thì cái tên mới nghe cũng tục lắm. Chị Ba Biên Hòa

đã giơ tay ngăn không cho anh nói tiếp về đề tài này, các cụ ạ.

Bây giờ là tin vui văn hóa. Tôi có một người bạn rất thân ở Cali. Ông này vừa gửi cho tôi một món quà quý, đó là cuốn sách '**Khi Đồng Minh Nhảy Vào**' của Nguyễn Tiến Hưng. Sách vừa in xong, còn nóng hổi. Xưa nay tôi vẫn mê cái ông học giả họ Nguyễn này. Tôi mê vì ông không đại ngôn, nói có sách mách có chứng. Sách dày 850 trang, thì 650 trang viết về chủ đề còn 200 trang là các tài liệu chứng minh. Tôi đã mất 2 ngày 2 đêm với cuốn sách. Cách đây 11 năm ông Hưng viết cuốn '**Khi Đồng Minh Tháo Chạy**', nói về giai đoạn mất nước năm 1975. Lúc đó ông phải viết ngay vì thời sự còn nóng bỏng và vì ông là người trong cuộc, ông là người thân tín nhất của Tổng Thống Thiệu trong những ngày cuối cùng. Nay ông có thêm nhiều tài liệu mới, cộng với 7 ngàn trang hồ sơ mật của Bộ Quốc Phòng Hoa Kỳ vừa được giải mật, nên ông viết ra cuốn này.

Cuốn trước thì nhân vật chính là Tổng Thống Thiệu, cuốn này nhân vật chính là Tổng Thống Ngô Đình Diệm với buổi bình minh rực rỡ của đệ nhất VNCH. Tổng thống Lý Quang Diệm của Singapore thời đó chỉ ao ước Singapore được như Saigon. Ban đầu Hoa Kỳ quý ông Diệm lắm, coi ông như một Khổng Tử của Việt Nam. Tháng 5, 1957, Tổng Thống Diệm được tiếp đón trọng thể ở Hoa Kỳ, TT Eisenhower ra tận phi trường National đón, và hai vị tổng thống ngồi xe mui trần chạy trên đại lộ chính của thành phố New York cho dân chúng hoan hô, rồi TT Diệm đọc diễn văn trước lưỡng viện quốc hội Hoa Kỳ, rồi đại yến... Xưa nay nào có mấy tổng thống ngoại quốc được Hoa Kỳ đón

tiếp bậc quân vương vậy đâu!

Đây không phải là bài điểm sách, tôi đọc sách thấy thú vị quá nên đem các điều thú vị này ra khoe với quý vị mà thôi. Ngoài những trang viết về các sự kiện, ta còn được xem rất nhiều hình ảnh lịch sử, nhiều phóng ảnh chụp các văn thư ngoại giao. Các lời dẫn giải của tác giả rất rõ ràng. Vì có nhiều tài liệu hiếm quý và với sự thông thái thiên phú, nghe nói GS Tiến Sĩ Nguyễn Tiến Hưng đã thách thức cựu Ngoại Trưởng Hoa Kỳ Henry Kissinger đối chất với ông về việc bán VNCH cho Tàu Cộng và Việt Cộng, nhưng Kissinger đã không dám nhận lời.

Sách có rất nhiều hình ảnh lịch sử, như ảnh Hồ Chí Minh mặc áo 4 túi trong ngày đọc bản tuyên ngôn độc lập 2.9.1945 ở vườn hoa Ba Đình. Tấm ảnh áo 4 túi này cho ta thấy họ Hồ đã theo Tàu Cộng ngay từ ngày xưa. Áo họ Hồ mặc giống y như áo Mao Trạch Đông và đàn em ông ta thường mang. Tôi chưa bao giờ thấy hình Hồ Chí Minh mặc quốc phục VN, trong khi Vua Bảo Đại và Tổng thống Diệm đã mặc quốc phục rất trang trọng, trong sách của TS Hưng có nhiều ảnh này...

Nhân nói tới hình lịch sử, trong sách tác giả đã cho ta xem những tấm ảnh rất độc đáo như ảnh Phó Tổng Thống Johnson khi sang thăm Saigon năm 1961, ông đã cầm lá cờ VNCH và giơ cao khi đứng ở xe mui trần tuần hành trên đường phố Saigon. Ảnh này tác giả đã dùng làm bìa sách.

Đã lâu tôi cứ thắc mắc và phục tài tác giả chọn tên cho 2 cuốn sách hay quá, nào Khi Đồng Minh Nhảy Vào, nào Khi Đồng Minh Tháo Chạy, nay đọc cuốn này rồi thì tôi mới nghĩ ra là tác giả đã lấy hứng từ hai câu nói nổi tiếng của hai cựu ngoại trưởng Hoa

Kỳ. Tôi đoán như thế này:

- Lời ngoại trưởng Foster Dulles nói ngày 1.11.1955 về việc

Hoa Kỳ phải nhảy vào VN: *We should proceed and take the plunge! Ta phải tiến tới và phải lao vào*. Có lẽ câu này đã gợi ý cho tác giả đặt tên sách là '**Khi Đồng Minh Nhảy Vào**'...

- Lời Ngoại Trưởng Henry Kissinger nói ngày 17.4.1975 về

việc Hoa Kỳ phải chạy khỏi VN: *We should get out fast and now! Ta phải rút ra cho lẹ và ngay lập tức*. Có lẽ câu này đã gợi ý cho tác giả đặt tên sách là '**Khi Đồng Minh Tháo Chạy**'...

Sách có ghi nhiều sự kiện lịch sử quan trọng mà ta không để ý.

Chẳng hạn thời 1945, sau khi Nhật đầu hàng, nước Anh đã cố tình giúp nước Pháp duy trì nên bảo hộ VN. Lý do là vì lúc đó Anh là một đế quốc có nhiều thuộc địa lắm, nay nếu để VN độc lập thì các nước thuộc địa khác sẽ bắt chước cũng sẽ vùng lên, như vậy thì chế độ thực dân Anh sẽ trắng tay...

Tác giả viết rất nhiều chuyện, nhiều chuyện mà bây giờ tôi mới biết, chẳng hạn như chuyện Phát Diệm: Theo nghị trình hội nghị Paris về VN năm 1954, thủ tướng Mendes France đã có ý định giữ miền Phát Diệm của Đức Cha Lê Hữu Từ làm khu trung lập như Berlin ở Đông Đức. Cụ nào gốc Phát Diệm thuộc tỉnh Ninh Bình nhớ mua sách đọc ngay nha. Quý cụ có tiếng lắm đó, xem chút nữa là thành Berlin II.

Hai cuốn '**Khi Đồng Minh Nhảy Vào**' và '**Khi Đồng Minh Tháo Chạy**' là 2 cuốn sử chính xác nhất của VNCH trong 30 năm 1945-1975.

Chúng ta nên có để lưu truyền cho con cháu vì CSVN tại quê nhà đang bóp méo lịch sử.

Tôi đã miên man nhiều quá về cuốn sách mới đang có trong tay.

Tác giả đã ra mắt sách ở Nam Cali giữa tháng Năm vừa qua và sẽ ra mắt sách ở Houston Texas. Các cụ ở phương xa muốn mua cuốn sách quý này xin liên lạc với Nhật báo Người Việt ở Westminster, California.

Vì tôi miên man với cuốn của GS Hưng mà quên bém một cuốn sách mới cũng vừa ra mắt tại Toronto. Đó là dịch phẩm *Yến Hội* của GS Đỗ Khánh Hoan. GS Hoan dịch tác phẩm *Sumposion* của Platon, một triết gia Hy Lạp viết cách đây 2375 năm. Sách bàn về tình yêu từ thể xác đi tới thăng hoa. Từ đề tài này đã sinh ra các từ ngữ mà chúng ta quen gặp, như *agape*, như *amour platonique*, *platonian love*...

Xin hết chuyện sách để trở về tin nóng Canada: Phía bắc của Canada là Bắc Băng Dương, tiếp giáp với bắc cực. Do khí hậu hoàn cầu đang thay đổi khiến đại dương cực bắc này đang ấm lên và băng đang tan ra, nên một hải trình nối liền Thái Bình Dương với Đại Tây Dương đang thành hình. Hải trình này sẽ đi ngang miền bắc của Canada. Bộ quốc phòng Canada đang nghĩ tới việc bảo vệ đất và biển cũng như việc giám sát lộ trình bắc cực này. Nga đã thiết lập một tiền đồn sau Đệ Nhị Thế Chiến, và Tàu Cộng cũng đang lăm le lập một tiền đồn như vậy. Tàu mới cho phát hành một tập cẩm nang dày 365 trang chỉ dẫn đầy đủ mọi chi tiết về miền này. Rõ ràng Tàu Cộng đã lộ ý đồ xấu. Hải trình mới sẽ rút ngắn một nửa thời gian đi từ Á Châu sang Mỹ Châu vì không phải đi vòng qua kênh Suez. Ngoài ra dưới đáy Bắc Băng Dương

là những kho tài nguyên khổng lồ, Canada biết từ lâu nhưng im lặng, nay thì thời tiết ấm nóng đang lộ các kho này ra khiến anh Tàu thèm khát và đang bắt đầu cựa quậy nhiều mặt. Anh đang tìm đường cấy người. Tàu Cộng đang cho các doanh gia giàu có mang của sang Canada. Theo tài liệu Hồ Sơ Panama vừa nổ ra tháng trước đây thì 30% tổng số các thương vụ của Công ty luật Mossack Fonseca có gốc từ Trung Hoa, và 8 nhà lãnh đạo lớn của Tàu Cộng đang dùng các công ty làm bình phong để đem tiền vào Canada. Hải trình miền bắc cực này chắc chắn sẽ làm cho việc buôn bán và trao đổi với Bắc Mỹ nhanh hơn, hữu hiệu hơn.

Cụ B.95 nghe anh John toàn kể các chuyện về Tàu Cộng với Canada thì sốt ruột. Cụ nói ngay: Tại sao Anh chỉ nói chuyện Tàu ở Bắc Mỹ mà không nói gì về việc nó đang làm cá chết ở bờ biển VN?

Anh John đáp ngay: Cháu đang kể chuyện nhập đề mà. Từ miền Bắc Cực Canada này cháu mới dẫn vào chuyện VN. Vâng, vụ cá chết ở Vũng Áng Hà Tĩnh hiện nay đã kéo dài xuống tới Huế, đang là tin nóng hổi không những tại VN mà còn toàn thế giới. Dân cả nước xôn xao, biểu tình khắp nơi, còn Đảng CSVN thì vẫn ngậm miệng và các cơ quan thông tin nhà nước cũng nín khe. Không biết đây có phải là những bước đầu của hội nghị bán nước Thành Đô 1990 đang được thi hành không? Phía nam thì chúng đang giết chết dòng sông Cửu Long, phía tây thì chúng đang giết chết biển cá của dân miền Trung và ngoài khơi thì chúng đang chiếm Biển Đông. Bọn CSVN đã cho chúng thuê đất thuê rừng, cho phép người Tàu sinh hoạt ở khắp nơi. Ban đầu chỉ nghe cá chết đầy bãi biển Vũng Áng

ở Hà Tĩnh, tôi đã kinh hoàng lắm, đến khi được bạn bè từ VN chuyển cho coi cái bia cấm người VN vào khu Vũng Áng thì tôi kinh hoàng vô cùng, hầu như không tin vào mắt mình nữa. Các cụ đã thấy hình tấm bia cấm người VN này chưa. Rõ ràng một tấm bia lớn, trên cùng là hình cờ TC rồi đến các hàng chữ: *'Trung Hoa Nhân Dân Cộng Hòa Quốc, Tô giới Vũng Áng. Nghiêm cấm Người Việt Lai Vãng'*. Đọc xong những lời hỗn láo này, các cụ có thấy ứa máu không? Được biết VC đã cho Tàu Cộng thuê và làm chủ vùng này trong 70 năm!

Rồi trên mạng tôi còn đọc được tin chim chết nữa. Cũng gần Vũng Áng về phía đông nam có một hòn đảo tên là Đảo Chim, dân thường gọi là Hòn Gió. Đây là thiên đường của hàng triệu chim biển. Khi thuyền chưa tới đảo ta đã nghe tiếng chim riu rít râm rân một góc trời, nay thì tiếng chim đã im bật, chim chết hết rồi, triệu con chim ăn phải tôm cá nhiễm độc. Than ôi!

Thôi, chuyện cá chết biển chết còn dài, ta sẽ bàn tiếp lần sau. Bây giờ xin mời các cụ nghe chuyện làng tôi mừng Lễ Các Bà Mẹ vừa diễn ra trong tháng Năm này nha.

Theo truyền thống, ngày lễ Hiền Mẫu thì phe liên ông trong làng đứng ra làm cỗ đãi phe các bà. Mọi năm thì các nhà quân tử xắn tay áo đi chợ, nấu ăn, dọn tiệc. Năm nay thì chuyện này đã khác. Phe liên ông bảo nhau không tự nấu nữa, mà nhờ nhà hàng dưới phố nấu thay. Đến giờ hẹn thì các nhà quân tử đến lấy. Năm nay món cỗ mà chúng tôi thết các bà là món bún chả thịt heo và thịt gà nướng. Mỗi người một hộp bự. Trong hộp đã bày sẵn thức ăn, các loại rau thơm và nước mắm. Xin mời các cụ cầm đũa và nâng ly. Thế nào cơ? À,

phe các bà vừa ăn vừa khen ngon làm các đảng trưởng phu quân tử thích quá sức. Ông ODP đại diện cho các nhà quân tử lên tiếng:

- Phe liền ông chúng tôi hôm nay vừa đãi cỗ vừa xin góp vui.

Vừa ăn vừa cười mới sướng. Hôm nay xin xả ga, có chuyện gì vui xin đem ra kể hết, chỉ xin các bà coi nhẹ vấn đề thanh và tục nha.

Phe các bà gật đầu lia lịa. Các cụ thấy chưa, bà nào trong bụng cũng rất thích chuyện mặn nhưng ngoài miệng thì bao giờ cũng ‘em chả em chả’. Ông ODP xin kể mở đầu.

Rằng có một chàng trai kia rất trẻ, rất khỏe và rất đẹp trai cưới một bà rất giàu nhưng rất già. Sau tiệc cưới thì cô dâu già và chú rể trẻ đi trắng mặt. Ai cũng sợ cho bà già vì chú rể trẻ đang sung sức có thể làm bà già chết. Sáng hôm sau thì mọi người được hung tin: chú rể chết. Gia đình chú rể liền nhờ một hội đồng y khoa khám nghiệm. Sau khi khám nghiệm và bàn luận, hội đồng y khoa cho biết lý do chú rể chết: Chú rể đã uống phải sữa quá hạn lâu ngày!

Cả làng, phe liền bà cũng như phe liền ông cười ầm lên và vỗ tay khen câu chuyện hay quá. Ông H.O. còn phụ đề thêm: Ôi giờ ơi, tiếng ‘sữa quá hạn’ này càng nghĩ càng thấy nó hay thấm thía! Sữa ở chỗ nào cơ?

Được hứng, ông ODP xin kể một câu chuyện nữa cũng về đề tài đi trắng mặt. Rằng có một cặp trẻ kia, vừa tiệc cưới xong là đi trắng mặt ngay. Đôi trẻ chọn một vùng miền quê. Khi vừa vào tới phòng khách sạn thì chú rể tự nhiên lăn đùng ra giường, mắt nhắm nghiền, miệng ngáp ngáp như muốn tắt thở. Cô dâu sợ quá không biết làm sao liền sang đập cửa căn phòng bên cạnh cầu cứu. Một bà già ra mở cửa.

Cô dâu cho biết sự tình. Bà già lắc đầu: Chắc gặp gió độc rồi, ông chồng già của tôi cũng đang ngáp ngáp kia kìa. Cô dâu tru lên khóc vì nghĩ rằng hết thuốc chữa. Nhưng rồi cô chợt nghĩ tới một việc mà cô có thể làm ngay. Về phòng cô vội vàng thoát y rồi đến bên chồng đang nhắm mắt. Cô banh mắt chồng ra rồi nói: Anh ơi, trước khi cưới anh cứ đòi cởi quần áo em ra, em đã không cho, bây giờ thì em không từ chối nữa, em cho anh xem hết, nào anh, mở mắt to ra. Anh chồng vừa nhìn thấy cô vợ trần truồng liền tỉnh ngay, bò dậy lập tức và đôi trẻ đã yêu nhau say đắm. Một giờ sau, đôi vợ chồng còn đang mê mê thì có tiếng gõ cửa. Cô vợ mặc vội quần áo rồi ra mở cửa. Đó là bà già lúc nãy. Bà hỏi cô xem anh chồng cô đã ra sao. Cô thực tình kể cho bà nghe hết sự thực. Bà già nghe xong liền gật gù và trở về phòng ngay. Bà già đã bắt chước cô gái, đã thoát y và đã banh mắt ông chồng già. Ông già mở mắt ra thấy bà già trần truồng, kinh quá, đã lăn đùng ra chết tức thì.

Ông ODP xin hết chuyện, rồi mời anh John kể chuyện cười của Canada. Anh John xin kể một chuyện về con nít, một chuyện về người lớn.

Rằng có một ông nhà giàu kia chỉ có một cậu con trai. Ông rất cưng cậu con này. Cậu muốn gì được đó. Bữa kia cậu bé muốn cởi ngựa. Ông bố liền dẫn cậu đi mua ngựa ngay. Hai cha con đến trại bán ngựa. Cậu thấy ông bố xem xét ngựa rất kỹ. Con nào ông cũng vỗ lưng vỗ bụng vỗ mông nó, vừa vỗ vừa xoa. Cậu bé ngạc nhiên về việc này liền hỏi ông bố. Ông trả lời: Ba phải vỗ phải xoa như vậy để biết rõ con ngựa mà mình mua. Nghe xong, cậu bé nhìn ông bố rồi nói:

- Nếu vậy thì anh bưu tá phát thư sắp mua mẹ rồi, ba ơi!

Cả làng cười ầm lên, chuyện hay quá chứ.

Và đây là câu chuyện Canada thứ hai.

Rằng có một anh chồng kia rất cung vợ. Nhân ngày sinh nhật của vợ, anh bí mật ra tiệm bánh đặt làm một đồng bánh đặc biệt. Cô bán hàng hỏi anh muốn viết chữ gì trên mặt đồng bánh, anh chồng trả lời ngay:

Xin Cô viết 2 dòng chữ như thế này:

‘Em không già đi’, ở phía trên

‘Mà em còn trẻ lại’, ở phía dưới.

Cô bán hàng trả lời ngay: Cháu sẽ làm đúng như lời chú dặn. Nghề của cháu mà. Ngày mừng sinh nhật vợ, khi đến phần cắt bánh, cốt làm cho vợ và mọi người ngạc nhiên, anh chồng mới bung hộp bánh ra. Mọi người ò lên một tiếng lớn và cười ầm lên khi thấy hàng chữ rất đẹp trên mặt đồng bánh:

“EM KHÔNG GIÀ ĐI PHÍA TRÊN,

MÀ EM CÒN TRẺ LẠI PHÍA DƯỚI”

...

Các chuyện cười mừng Ngày Hiền Mẫu như chuyện bánh sinh nhật, mua ngựa và uống sữa ở trên còn nhiều và dài lắm, tháng sau tôi xin kể tiếp.■

LTS: Các cụ đã có bộ ‘Chuyện Cười Trà Lũ Toàn Tập’ chưa? Mỗi bộ gồm 4 cuốn, 1.800 chuyện cười đông tây kim cổ khác nhau. Tiếng cười là thuốc trường sinh, một tiếng cười bằng 10 thang thuốc bổ. Mỗi bộ giá \$85 Mỹ kim. Xin liên lạc trực tiếp với tác giả: petertralu@gmail.com

5 LÝ DO NÊN Ở LẠI... (tiếp theo trang 95)

Khi Zacaria ra ngoài và bị cảm vì không tin lời của thiên thần, sự thiếu vắng một lời chúc lành cho thấy rõ nét việc mất ơn phúc và bị kịch khi ông bị mất tiếng nói. Tôi chắc chắn người ta ra về cảm thấy bực bội. Lời chúc lành rất quý giá. Khi linh mục, qua sự tận hiến được đại diện Đức Ki-tô ban phép lành cuối lễ là chúng ta được chúc lành bởi chính Thiên Chúa. Nếu Chúa Giê-su đang đứng ở đó sẵn sàng ban ơn lành cho chúng ta trước khi chúng ta ra về hòa mình vào với dòng chảy cuộc sống bình

thường, các bạn có sẵn sàng chờ đợi không?

5. Bạn sẽ nhận THÊM NHIỀU ân sủng: Theo “hoa trái của bí tích ... tùy thuộc vào tình trạng tham dự của người nhận lãnh” (CCC 1128). Có một sức mạnh bên trong và của chính các bí tích, nhưng có bao nhiêu phần của sức mạnh đó thâm nhập vào tâm hồn của chúng ta và hoạt động thể hiện ra bên ngoài đời sống còn tùy thuộc vào tình trạng của chúng ta.

Nếu chúng ta vội vã rời khỏi Thánh Lễ ngay sau rước, những cơ hội cho tình trạng của chúng ta được

xem như thiếu ý thức tôn kính trước sự kiện trọng đại là chúng ta đang mang trong mình thân thể, máu, tâm hồn và thần lực của chính Thiên Chúa. Đó là một trách nhiệm quan trọng.

Nhưng việc đó xứng đáng được chúng ta giữ mình trong tình trạng tôn kính tuyệt đối, bởi vì tất cả chúng ta đều cần tất cả những ân sủng mà chúng ta có thể nhận được.■

■ *Sr. Theresa Aletheia Noble*

[aleteia.org]

[Chuyển ngữ: TRI KHOAN

26/04/2016

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Workers' Compensation Attorneys Law Offices of KEITH NGUYEN

14172 Brookhurst St., Garden Grove, CA, 92843
Tel: 800-638-1311 Local: 714-638-6111

(Trên lầu trong khu Nhà Mái Ngói Xanh, góc Brookhurst St. và 15th St.)
Mở cửa từ Thứ Hai đến Thứ Sáu: 8:30AM - 5:00PM
Ngoài giờ làm việc, xin gọi 800-638-1311

Luật Sư NGUYỄN KHIẾT

**Certified Specialist in Workers' Compensation Law
State Bar of California - Board of Legal Specialization**

HOÀN TOÀN CHUYÊN VỀ

Workers Compensation và Social Security Disability

ĐẶC BIỆT CÁC TRƯỜNG HỢP KHÓ

Thương tích nghiêm trọng - Tử vong - Bệnh tâm thần do việc làm
Nội thương - Nhiễm độc hóa chất - Thương tích / Bệnh tích lũy sau một thời gian

NHẬN CÁC TRƯỜNG HỢP BỊ BẢO HIỂM TỬ CHỐI

PHỤC VỤ CÁC VÙNG ORANGE COUNTY, LOS ANGELES,
RIVERSIDE, SAN BERNADINO, SAN DIEGO

Trong thời đại thông tin đa tuyến, việc ‘gặp gỡ qua màn ảo’ ngày càng trở nên phổ biến. Tôi được ‘gặp’ nhiều văn nghệ sĩ ngoại biên gốc Việt ‘qua màn ảo,’ nhưng tác phẩm và tâm tình của họ lại rất thật. Một trong những người tôi gặp ‘qua màn ảo’ – và sẽ không bao giờ được gặp mặt đối mặt, vì anh đã qua đời – là thi sĩ nhạc rap John Vietnam Nguyễn, một người chiếm được lòng kính trọng của tôi ngay khi tôi tìm hiểu về anh.

Cố thi sĩ John Vietnam Nguyễn đã sống với tôn chỉ cả đời là “Hãy nhớ gốc gác của bạn” (tôi dịch từ cụm từ: Know your roots). Như các văn nghệ sĩ cùng thế hệ, John Vietnam Nguyễn vật lộn với nhân diện gốc Việt của

mình, nhưng trong những cách khác biệt. Tuy sinh ở Mỹ, Nguyễn sử dụng tiếng mẹ đẻ trong sáng tạo. Nguyễn về nguồn, tưởng niệm biến cố Sài Gòn thất thủ và lặn lội trong di sản sắc tộc của mình. Về kết thúc của cuộc chiến Việt Nam (tôi vẫn cho rằng cuộc chiến Việt Nam vẫn còn đang diễn ra trong nhiều cách, dù các tranh chấp vũ trang đã chính thức kết thúc vào tháng Tư 1975), Nguyễn viết (tác giả chuyển ngữ),

John Vietnam Nguyễn: Sống biết ơn và về nguồn qua nhịp Rap và Hip-hop

■ *Trang Đài Glassey-Trần Nguyễn*

30 tháng Tư, còn gọi là Tháng Tư Đen, tượng trưng cho ngày miền Nam thất thủ và kết thúc chiến tranh Việt Nam. Hôm nay, chúng ta tưởng niệm những ai đã tránh né, đã chiến đấu, và đã sống qua cuộc chiến bằng cách mặc màu đen và viết chữ “Saigon” hay “Sài Gòn” trên bàn tay, cổ tay, hay cánh tay chúng ta. Đối với tôi, đây là cách truy nhận gốc gác, và một cách tỏ lòng tôn kính đúng nơi đúng lúc.

(Nguyên văn Anh ngữ: “April 30th, also known as Black April, symbolizes the Fall of Saigon and the end of the Vietnam War. Today we commemorate those who fled from, fought for, and lived through the war by wearing black as well as writing ‘Saigon’ or ‘Sài Gòn’ on our hands, wrists, and arms. For me, it is an acknowledgment of my roots, and a way to pay my respects where they are due.”)

Cõi âm-thanh và không-gian mang tên John Vietnam Nguyễn gợi lên một cảm giác ‘mái ấm’ cho một nghệ sĩ nhạc rap gốc Việt sinh tại Mỹ, được anh quy tóm trong dòng chữ ký song ngữ, “One life, one love—Một đời, một tình yêu.” Mặc dù anh ra đi bất ngờ khi còn rất trẻ vì chết đuối sau khi cứu một người bạn trong lúc đi bơi tại hồ Mendota ở Madison, Nguyễn để lại một di sản lâu dài đối với cộng đồng của anh tại nhà, ở trường, và

trong nghệ thuật. Tuy tin tức về cái chết của anh (như bài của Richardson 2012) không nói về việc Nguyễn chết đuối sau khi cứu một người bạn, nhưng bạn bè có mặt đã làm chứng cho hành động cao cả này của anh. Cộng đồng địa phương đã thiết kế một tranh tường mural để vinh danh anh (John Vietnam Nguyen’s Memorial Mural x Heaven: <http://www.youtube.com/watch?v=ngYhkh4n5pk>), và vận động để đặt tên anh cho một con đường (Emmanuel 2014; Schmuch 2014). Trong một thư khuyến khích bạn bè, anh bày tỏ niềm tin mãnh liệt rằng (tác giả chuyển ngữ):

Hip-hop không chỉ là chuyện làm cho có, mà là một lối sống. Emceeing, hay là rapping, không phải là một sở thích. Giá trị sâu xa trong hip-hop hiện rõ trong hành động và thái độ của bạn bên ngoài một vòng cypher hay một bài hát (chú thích của tác giả: cypher, trong nhạc rap, là hát liên tiếp theo vòng; một người hát kiểu freestyling sẽ rap theo kiểu cypher, hết khúc này đến khúc khác; người hát rap phải biết lúc nào đến phiên mình và không cắt ngang một cypher). Tất cả là về hoà bình, tình yêu, tình liên đới, và cùng vui với nhau. Emceeing là cách để đối diện với những vấn đề trong cuộc sống; nghệ thuật là kết quả của đau khổ. Cuối cùng khi đã có đủ luyện tập và cảm hứng, nghệ thuật của bạn sẽ trở thành một điều người khác có thể cảm thông, bởi vì mọi người chúng ta

đều trải qua những vấn đề tương tự. Bạn học cách trở thành người lãnh đạo, không phải chỉ trong lúc bạn spitting, nhưng khi những giây phút quyết định xảy đến trong đời sống và bạn phải bước tới. Một emcee không chỉ spit. Mà còn phải có văn hoá hip-hop nằm sâu trong gene của mình. Một emcee không chỉ ngồi thừ và làm ngơ vấn đề. Hãy đối đầu với nó. Những emcees nên nhìn vào số điểm như là cypher. Bắt tay vào. Làm việc của bạn theo cách cần. Và khi xong biết rằng mình đã làm đúng.

(Nguyễn Văn Anh ngữ: “Hip-hop isn’t just something do, it’s the way you live. Emceeing, or, rapping, isn’t just a hobby. The values ingrained in hip-hop emerge in your behavior and attitude outside of the cypher or song. It’s all about peace, love, unity, and having fun. Emceeing is a way to cope with problems in life; art is a result of suffering. Eventually with enough practice and inspiration, your art becomes something people relate to, because we all go through the same problems. You learn how to be a leader, not just when you’re spitting, but when those crucial moments arise in life where you just need to step up. An emcee doesn’t just spit. He has the hip-hop culture embedded in his genes. An emcee wouldn’t sit back and ignore the problem. Tackle it directly. Emcees should look at grades like the cypher. Get in there. Do your thing the way it should be done. And come out knowing you did it right.”)

Nguyễn tin tưởng mạnh mẽ vào tiềm năng của mỗi cá nhân, và những câu chuyện duy nhất trong mỗi chúng ta. Anh viết (tác giả chuyên ngữ),

Nếu bạn muốn trình diễn trôi chảy, bạn phải tập đi tập lại. Chịu khó dợt lời. Viết những cụm từ đa âm cùng vần để tập. Học từ mới mỗi ngày. Trình diễn theo kiểu tự do mỗi ngày. Đặt cho mình tiêu chuẩn cao

trong MỌI VIỆC bạn làm. Đừng bao giờ chấp nhận những gì chưa hoàn thiện. Nếu nhịp chảy của bạn đứt quãng, đừng coi đó là một tác phẩm đã hoàn tất. Hãy chuẩn bị công cụ sẵn sàng trong mọi lúc. Nếu bạn nghiêm túc về việc thu âm, hãy tìm hiểu về những khâu kỹ thuật của nó. Đừng xin trò chơi điện tử vào dịp Giáng Sinh hay sinh nhật của bạn. Hãy xin một cái condenser microphone (chú thích của tác giả: đây là loại microphone sử dụng pin hay điện, nhưng có cục biến thế để chuyển sóng âm thành sóng điện). Hãy tự thúc đẩy mình hơn bạn bè của bạn. Hãy là nguồn cảm hứng

cho họ. Hãy hiểu rằng phải chịu khó thì mới đi đến thành công. Nếu bạn có động lực từ bên trong và hoài bão để thành công, không có gì có thể cản trở bạn, và ánh sáng của bạn cuối cùng sẽ toả sáng – và để được như vậy, thì cần kiên nhẫn. Dù gì đi nữa, những công khó khởi đi từ tâm hồn thì luôn được nhìn thấy. Hãy tiếp tục làm việc của bạn. Và kể chuyện của bạn. Không mảnh lói.

(Nguyễn Văn Anh ngữ: “If you’re serious about your flow, you have to practice. Do lyrical exercises. Write multi-syllabic rhyme schemes for

practice. Learn new words everyday. Freestyle everyday. Set a high standard for EVERYTHING you do. Never settle for less than perfect. If your flow is off, don’t call it a finished work. Have an arsenal ready. at all times. If you’re serious about recording, learn about the technical aspects of it. Don’t ask for video games for Christmas or your birthday. Ask for a condenser microphone. Be more motivated than your peers. Be their inspiration. Understand that hard work is the road only known for success. If you have the inner drive and desire to be successful, then nothing will hold you back, and your light will eventually shine - this is where patience comes in.

Regardless, hard work that comes straight from the soul is always recognized. Keep doing you. And tell your story. No gimmicks.”)

Không mảnh lói. Đó là cách Nguyễn sống trọn đời sống ngắn ngủi của mình. Tôi cho rằng chiêu tuyệt nhất của anh chính là bài “A Hapa Rap in Vietnamese,” được trình diễn bằng tiếng Việt với phụ đề song ngữ. Đây là lời tiếng Việt tôi đã đánh máy từ Youtube video (<https://www.youtube.com/watch?v=V3U-hqQ3kGo>):

(xem tiếp trang 105)

Ngày 07/5/2016, Nhà văn/nhà báo Trần Phong Vũ có cho phổ biến trên truyền thông xã hội “*Vài suy nghĩ*” của ông “*quanh Bản Thông Báo của TGM Bùi Văn Đọc về tình trạng cá chết bất thường tại miền Trung VN*”. (dcvonline.net/2016/05/05/ve-ban-thong-bao-cua-tm-bui-van-doc/#more-399048).

Tôi có dịp đọc nhiều những bài báo và sách đạo lẫn sách đời của ông Trần Phong Vũ (TPV), lại cũng được hân hạnh nghe ông diễn thuyết, nhưng dường như không lần nào ông tỏ ra băn khoăn như lần viết “*vài suy nghĩ*” này. Giờ đang ở tuổi 84, nhà báo Trần Phong Vũ vẫn thấy mình còn “*trăn trở nhiều trước và sau khi viết bài này*.” Ông tiên liệu những gì sẽ xảy ra cho ông từ hệ quả của những suy nghĩ ông nêu ra: “*Khi bài đến tay độc giả, chắc chắn người viết sẽ không tránh được những điều tiếng thị phi*.” Ông chỉ thẳng: “*Không phải đâu xa mà ngay trong lòng Giáo Hội. Giữa tín hữu với nhau. Và giữa các Đấng Bậc Làm Thầy với tác giả bài viết*.”

Những “*thao thức, trăn trở*” cứ ám ảnh ông TPV khiến ông thốt lên lời tình tự nào nê: “*Tám mươi tư tuổi đời. Sáu mươi năm dạy học, cầm bút. Bốn mươi một năm vướng vào những chuyện nhức nhối liên quan tới thân mệnh Giáo Hội và Quê Hương kể từ ngày già từ đất mẹ sống lưu vong. Ngó lại phía sau, chưa bao giờ tôi cảm thấy thao thức, trăn trở như lúc này*.”

Nhưng, ông không trốn chạy trước trách nhiệm truyền thông mà ông đã tự nguyện lãnh nhận không phải mới đây mà từ hơn nửa thế kỷ cầm bút! Còn hơi thở, còn bộ óc nghĩ suy, còn sức... cầm bút! Với ông,

Đọc “Vài suy nghĩ” của Trần Phong Vũ “quanh Bản Thông Báo của TGM Bùi Văn Đọc...”

■ *Lê Thiên*

tuổi chiều tà, bút không tà. Ông tâm sự: “*Thoảng chốc tôi chợt ngộ ra những khúc mắc, trăn trở nếu có lúc này, xuất phát từ ý thức tự nguyện về trách nhiệm lương tâm của người tín hữu, bao gồm tư cách người công dân*”. Cho nên TPV “*cùng một lúc lại thấy lòng mình thật bình an*.” Ông giải thích: “*Niềm an bình tôi có được hôm nay đã được áp ủ, nuôi dưỡng, nảy mầm trong những năm dài suy tư để viết, để nói về con người, tư duy, hành động của Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, cố HY Nguyễn Văn Thuận, cố TGM Nguyễn Kim Điền, cố Giám Mục Lê Đắc Trọng... cố LM Chân Tin/Vũ Khởi Phụng, cố giáo sư Nguyễn Ngọc Lan... và những vị còn tại thế như các LM Nguyễn Văn Lý, Nguyễn Hữu Giải, Phan Văn Lợi, Nguyễn Hữu Lễ, Nguyễn Ngọc Tĩnh, Đỗ Xuân Quế, Nguyễn Văn Khải, Nguyễn Ngọc Nam Phong, Đinh Hữu Thoại, Lê Ngọc Thanh, Phạm Trung Thành, Đặng Hữu Nam, Phạm Minh Triệu..., nguyên TGM Ngô Quang Kiệt, GM vừa hồi hưu Hoàng Đức Oanh, GM trẻ Nguyễn Văn Long...*”

Ông TPV nhìn vào các mục tử trên như là những tấm gương sống động để ông không còn trăn trở khi giải bày “*vài suy nghĩ của ông*”. Ông quả quyết: “*Chính nhân thân, tư duy, hành động và tư cách mục tử của những mẫu gương lớn này đã đem lại cho tôi niềm bình an và lòng can đảm để viết và mạnh dạn công bố bài viết này*.”

Dù vậy, cụ già 84 tuổi Trần Phong

Vũ không hết băn khoăn, ông khiêm tốn xin ơn tha thứ từ “*những vị cảm thấy bị thương tổn vì nội dung bài viết*” của ông. Bởi lẽ cũng như “*Con chim sắp chết, tiếng kêu ai oán; con người sắp từ giã thế gian, lời nói ngay lành*,” ông cam đoan “*những gì được viết trong những tháng ngày cuối đời, không cường điệu cũng không để tranh danh đoạt lợi này, là những lời chân thật phát xuất tự đáy lòng yêu thương con người, yêu thương cuộc sống và thiết tha với sự tồn vong của Giáo Hội và Quê Hương*.”

Sau những lời trần tình trên, tác giả đưa độc giả vào nội dung bài viết của ông “*Vài suy nghĩ quanh Bản Thông Báo của TGM Bùi Văn Đọc về tình trạng cá chết bất thường tại miền Trung VN*” mà tôi tin là trong chúng ta không ít người đã có dịp đọc, giờ đọc lại vẫn thấy thấm thía.

Nhà báo Trần Phong Vũ (TPV) không ngại chỉ ra những lập lờ, thiếu sót và cả những lời “*giảng dạy*” khéo lách, phụ họa với loa tuyên truyền CSVN. Tác giả trích dẫn lời phán chắc nịch của ĐTGM Bùi Văn Đọc qua cái Thông báo cực ngắn của ngài “*Vì thế, trong lúc này, xin quý cha và anh chị em giáo dân khi diễn tả những lo lắng và bức xúc của mình, tránh những hành động quá khích, dẫn tới xung đột, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm pháp luật*.”

Từ trích dẫn trên, TPV chỉ ra

rằng người tín hữu Công Giáo Việt Nam đau xót đến dường nào “*khi đọc những lời lẽ vô trách nhiệm trên đây của người cầm đầu Tổng Giáo Phận lớn nhất nước và cũng là chủ tịch HĐGMVN!*” Buộc lòng TPV lên tiếng đòi hỏi: “*Phải đặt vào bối cảnh đất nước hiện nay, với phản ứng của các giới đồng bào, qua hình ảnh hàng ngàn thanh thiếu niên nam nữ, ông già, bà cả với biểu ngữ dương cao nô nức đổ ra đường phố Hà Nội, Sài Gòn, các tỉnh thị khắp nước hôm 01 tháng 5 và những ngày cuối tháng tư, -cuồng nhiệt nhưng trật tự, cương quyết nhưng vẫn ôn hòa, người ta mới thấy và mới cảm đến tận cùng tâm trạng xót xa đau đớn của người tín hữu Công Giáo khi đọc những lời lẽ vô trách nhiệm trên đây của người cầm đầu Tổng Giáo Phận lớn nhất nước và cũng là chủ tịch HĐGMVN!*”

Theo nhận xét của nhà báo TPV thì Thông báo của ĐTGM Bùi Văn Đọc “*mang hơi hướng những thông tư, chỉ thị của chế độ Hà Nội qua hệ thống an ninh, khủng bố của một nhà nước ‘hèn với giặc, ác với dân’, chuyên dùng sắt máu với những ma thuật tuyên truyền bịp bợm để đề đầu cười có 90 triệu đồng bào!*” Từ đó tác giả bài báo thắc mắc: “*Thử hỏi, ai, thế lực nào trước nay từng phát khởi ‘những hành động quá khích, dẫn tới xung đột’ – những xung đột đẫm máu người dân vô tội không có một tác sắt trong tay, trong số có đàn bà con nít và cả những giáo dân, những tu sĩ, linh mục?!*”

Chưa hết! Tác giả TPV còn mạnh mẽ và thẳng thắn phê phán việc người đứng đầu TGP Sài Gòn “*mang cái gọi là ‘luật pháp’, một thứ ‘luật rừng rú’ từng vu oan giáng họa cho những người yêu nước của*

chế độ để hù dọa linh mục, tu sĩ, giáo dân của ngài!” Ông nêu lên câu hỏi: “*Không rõ khi chứng kiến 3000 đồng bào, đa số giới trẻ, trí thức, trong số có những tu sĩ, linh mục công giáo tuần hành quanh nhà thờ Đức Bà ở Sài Gòn hôm Chúa Nhật 01-5, ngài chủ tịch có động tâm hối tiếc là nếu không có bản Thông Báo của ngài thì số người tham gia cuộc biểu tình ôn hòa để bày tỏ tình liên đới với các ngư phủ 4 tỉnh miền Trung sẽ có thể đông đảo hơn nhiều?*”

Chúng tôi nghĩ, ông TPV nêu lên câu hỏi cho có hỏi vậy thôi. Còn lâu Đức Tổng Giám Mục Chủ Tịch HĐGMVN trả lời cho ông! Bởi vì chính Đức Tổng của Thành phố Hồ Chí Minh đã nói minh định từ lâu lập trường của mình: “*Nếu ai không thích cộng sản, người ấy không nên yêu cầu chúng tôi kích bác họ!*” Câu này lại một lần nước được nhà báo TPV khơi gợi lại trong bài “*Vài suy nghĩ...*” của ông. Và cũng một lần nữa ông lại vạch ra những hành vi thỏa hiệp của ĐC Bùi Văn Đọc từ sau câu nói ấy cũng như của một vài đảng bặc trong GHVN thời gian gần đây. Dầu vậy, tác giả không quên tạo ra một sự cân bằng trong suy nghĩ của mình bằng cách trưng dẫn không ít những chứng nhân anh hùng trong Hội Thánh thời hiện đại này. Đó là hình ảnh Thánh Gioan Phaolô II, ĐHY Nguyễn Văn Thuận, Đức TGM Nguyễn Kim Điền, ĐGM Lê Đắc Trọng... đặc biệt là Đức Cha Nguyễn Văn Long, Giám Mục Chính Tòa một Giáo phận lớn (*Giáo phận Parramatta*) tại Úc châu, vị Giám mục luôn bảo vệ và tuyên dương cội nguồn dân tộc VN cũng như khẳng định căn cước tị nạn của mình mà hình ảnh được khắc họa trên Phù hiệu Giám Mục của ngài (Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ gọn sóng trên đại dương

mênh mông).

Thiết tưởng, bài “*Vài Suy Nghĩ...*” của Trần Phong Vũ nếu chỉ đọc qua, có lẽ sẽ không dễ nhận ra hết tâm huyết và cái nhìn sâu sắc của tác giả để mà cảm thương cho dân tộc mình, cho bà con bần cùng nơi các vùng thôn dã nghèo nàn của đất nước cũng như cho người đồng đạo trên quê hương Việt Nam, mà những Thông báo, Thông cáo từ một số các đảng ở trong nước góp phần gây khốn đốn không ít. Về bài “*Vài suy nghĩ...*” của tác giả TPV, chúng tôi không thể sao chép nguyên văn ở đây vì bài ấy dài gần 10 trang giấy báo và thuộc bản quyền của DCVOnline. Xin mời quý đọc giả vào dcvonline.net/2016/05/05/ve-ban-thong-bao-cua-tm-bui-van-doc/#more-399048.▣

Cười Tí Cho Vui

PHÁT ĐIÊN

Một nhà báo được hướng dẫn đi thăm bệnh viện tâm thần. Ông thấy một bệnh nhân ôm một búp bê âu yếm không rời. Nhà báo thắc mắc, được bác sĩ đi theo giải thích

- Từ ngày ông ấy bị vợ bỏ, ông ấy cứ ôm chặt con búp bê và tưởng là vợ.

Tới một phòng khác, bác sĩ cho nhà báo thấy một người đàn ông bị xiềng xích vì điên nặng. Nhà báo muốn biết lý lịch của bệnh nhân và được bác sĩ cho biết

- Ông này là người đã quyến rũ vợ của ông ôm búp bê và cưới bà ta làm vợ.▣

Nhà hoạt động chính trị, nhà báo Nguyễn Minh Cần vừa qua đời sáng ngày 13/05/2016, tại Matxcova, thọ 88 tuổi. Ông là một trong những nhân vật trong “*Vụ án Xét lại chống Đảng*” thời thập niên 1960.

ÔNG NGUYỄN MINH CẦN *qua đời*

Ông Nguyễn Minh Cần và vợ, Bà Inna Malkhanova

Sinh năm 1928 tại Huế, ông Nguyễn Minh Cần đã tham gia Cách mạng tháng 8, tổ chức và lãnh đạo khởi nghĩa ở Huế và các vùng phụ cận Huế, gia nhập Đảng Cộng sản Đông Dương năm 1946. Ông đã từng giữ các chức vụ quan trọng như Ủy viên Thường vụ Thành ủy Huế, ủy viên Thường vụ Tỉnh ủy Thừa Thiên, Ủy

viên Thường vụ Thành ủy Hà Nội, kiêm phó chủ tịch Ủy ban Hành chính thành phố Hà Nội.

Đến năm 1962, ông được đi học ở Trường Đảng Cao cấp của Liên Xô, nhưng do bị cáo buộc theo Chủ nghĩa Xét lại, năm 1964, ông Nguyễn Minh Cần ly khai khỏi Đảng Lao động (tức đảng CS) Việt Nam, xin cư trú

chính trị ở Liên Xô và sống tại Nga cho đến khi qua đời.

Ngoài nghề phiên dịch, ông Nguyễn Minh Cần còn là một nhà báo và là một trong những thông tin viên thâm niên của ban Việt ngữ đài RFI với nhiều bài phân tích, nhận định rất sâu sắc về tình hình nước Nga hiện nay. Ông tham gia tích cực

vào công cuộc đấu tranh cho Tự Do, Dân Chủ cho Việt Nam và là Cố Vấn của Khối 8406.

Ngoài những từ điển Nga – Việt, ông Nguyễn Minh Cần cũng là tác giả một số cuốn sách được xuất bản ở hải ngoại, đặc biệt là cuốn “*Đảng Cộng Sản Việt Nam qua những biến động trong phong trào Cộng Sản Quốc Tế*” (xuất bản năm 2001), dựa trên những kinh nghiệm của cá nhân và những tài liệu mật trong văn khố Nga mà ông đọc được sau khi Liên Xô tan rã. Sách này cũng đã được dịch sang tiếng Anh (xuất bản năm 2004).

Vào cuối đời, ông Nguyễn Minh Cần đã hoàn tất bản thảo bổ sung cho cuốn sách nói trên nhiều sự kiện trong 15 năm qua và hàng trăm bức hình, để chuẩn bị tái bản, nhưng sách chưa kịp ra mắt độc giả, thì ông qua đời. ▣

JOHN VIETNAM NGUYỄN... (tiếp theo trang 102)

thành phố Chicago 773
nghe thử
cái gì mình đi lên
cũng phải đi xuống
không bao giờ mình có
những gì mình muốn
chúng ta biết hạnh phúc ở đâu mà
kiếm
trên đời này người tốt là hiếm
người ta nói nhiều chuyện
muốn mình nghề có lương cao
bài hát này là của mình
người ta nghĩ là tự cao

nghe rõ
mấy câu tôi nói vì dễ nhớ
đây là câu chuyện giữa một người
Việt và một người Mỹ đó
tôi nghĩ
cuộc đời khi đẹp khi xấu đó
sao thù hận nhau chúng ta cùng dòng
máu đỏ
nô lệ của xã hội
chúng ta chưa có tự do
mọi người bị đói kiến thức
mọi người chưa được ăn no
mời các bạn
nghe thử lời này
không có gì dễ ở trên đời này
người ta hỏi hoài

tôi sống ở đâu
 (“where’re you from?”)
mà nếu mà biết đi ở đâu trước
đừng hỏi gì hết
đừng nói gì hết
khi tôi không nói gì hết
là tôi đã chết.

Cám ơn Thi sĩ John Vietnam Nguyễn đã đưa bao thế hệ ngoại biên về nguồn. ▣

Mấy suy nghĩ quanh thông báo ‘cá chết’ của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

■ Alf Hoàng Gia Bảo

Vào ngày 30/4/2016 vừa qua, Đức cha Phaolô Bùi Văn Đọc, Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam (HĐGMVN) - Tổng Giám Mục Giáo Phận Sài Gòn ra thông báo với nội dung người công giáo “*chúng ta cần phải làm gì*” trước tình hình cá chết bất thường tại các tỉnh miền Trung?

Do nội dung có liên quan đến bảo vệ môi trường nên Ngài đã trích dẫn thông điệp Laudato Si của giáo hội để hướng dẫn tu sĩ giáo dân những việc cần làm mà Ngài cho rằng “*đây không phải là điều đơn giản...*” bởi lẽ “*...về những vấn nạn cụ thể, trên nguyên tắc, Giáo hội không có lý do để đề nghị một giải đáp dứt khoát, và Giáo hội hiểu, phải biết lắng nghe, sau đó đề nghị một cuộc tranh luận chân thành giữa các nhà khoa học, nhưng phải luôn tôn trọng các ý kiến khác biệt*”. (nguyên văn và hết trích).

Qua tìm hiểu được biết thông điệp Laudato Si do Đức Thánh Cha Phanxicô ban hành ngày 18.06.2015. ‘Laudato si’ có nghĩa là ‘Vinh danh Thiên Chúa’ được lấy tên từ lời cầu của thánh Phanxicô ‘Laudato si, mi Signore’ : Lạy Chúa của con, con chúc tụng Chúa, trong ‘Bài ca Vạn vật’ để nhắc nhở mọi người trái đất là ‘căn nhà chung của chúng ta’.

Thông điệp này được tòa thánh ban hành không lâu trước hội nghị thượng đỉnh về biến đổi khí hậu toàn cầu do Liên Hợp Quốc gọi tắt là COP21 (21th Conference Of Parties) được tổ chức tại Paris với lãnh đạo của 147 quốc gia tham dự trong hai tuần

từ ngày 12/12/2015. Như vậy có thể xem Laudato Si chính là quan điểm của quốc gia Vatican về bảo vệ môi trường toàn cầu và là ‘kim chỉ nam’ của giáo hội để giải quyết các vấn nạn về môi trường trong tương lai.

Tài liệu này bao gồm 6 chương, 246 đoạn dài chừng 60 trang giấy với trên 40 ngàn từ được phát hành bằng 8 ngôn ngữ: Ả rập, Đức, Anh, Tân Ban Nha, Pháp, Ý, Ba Lan và Bồ Đào Nha. Mọi người đều có thể dễ dàng tìm thấy toàn văn thông điệp này trên website chính thức của tòa thánh tại đây hoặc không cần tìm hiểu sâu có thể xem bản tóm lược tại đây.

Trở lại với thông báo, trích đoạn trên nằm ở mục 61, cuối Chương I “Điều gì đang xảy ra cho ngôi nhà chung của chúng ta?” (WHAT IS HAPPENING TO OUR COMMON HOME) nói về sự khác biệt quan điểm (A VARIETY OF OPINIONS). Nguyên văn bằng Anh ngữ như sau:

On many concrete questions, the Church has no reason to offer a definitive opinion; she knows that

honest debate must be encouraged among experts, while respecting divergent views. But we need only take a frank look at the facts to see that our common home is falling into serious disrepair. Hope would have us recognize that there is always a way out, that we can always redirect our steps, that we can always do something to solve our problems.

Xin tạm dịch:

Trước các vấn nạn cụ thể Giáo Hội không nhất thiết phải bày tỏ một quan điểm dứt khoát, mà biết rằng việc tranh luận trung thực trong giới chuyên gia phải được khuyến khích với sự tôn trọng các quan điểm khác biệt nhau. Nhưng chúng ta cần nhìn

thẳng vào thực tế để thấy rằng, ngôi nhà chung của chúng ta đang rơi vào tình trạng xuống cấp nghiêm trọng. Sự hy vọng sẽ luôn giúp chúng ta tìm ra lối thoát, chúng ta có thể sẽ phải thường xuyên thay đổi cách làm, và phải luôn làm điều gì đó để giải quyết những vấn nạn này.

So sánh đoạn văn gốc này với trích dẫn trong thông báo chúng ta dễ dàng

nhận ra nó đã bị ‘cắt xén’ khiến không còn đủ ý. Cụ thể, thông báo chỉ đề cập đến việc tranh luận của các chuyên gia (khách thể) nhưng lại bỏ mất ý quan trọng hơn nhiều liên quan đến trách nhiệm của giáo hội (chủ thể) là cần thiết **“phải luôn làm điều gì đó”**.

Tóm lại, nói một cách nôm na thì tinh thần thông báo muốn nói với chúng ta là hãy ‘nói thôi nhưng đừng làm gì cả’ trước vấn nạn cá chết. Tiếc rằng đây hoàn toàn chưa phải là tinh thần thông điệp Laudato Si của Đức Thánh Cha nhấn nhủ một cách đầy đủ.

Sự bỏ sót này là vô tình hay hữu ý chỉ người soạn thông báo mới biết. Tuy nhiên, có một chi tiết rất đáng lưu ý thời điểm ban hành thông báo này (30/4/2016) là lúc sự bức xúc của dư luận về ‘cá chết’ đã lên đến đỉnh điểm và đang có những lời kêu gọi từ nhiều ngày trước mọi người hãy tham gia vào các cuộc biểu tình tại nhiều thành phố lớn vào sáng hôm sau (1/5) để phản đối việc tập đoàn Formosa đã xả nước thải độc ra biển làm ô nhiễm môi trường, cùng sự chậm trễ trong điều tra, thái độ thái độ vô trách nhiệm qua những phát ngôn cầu thả bất nhất của 1 số nhiều quan chức liên quan đến vụ việc v.v...

Và các cuộc biểu tình rầm rộ xảy ra hôm 1/5/2016 ở nhiều tỉnh thành, đặc biệt là Hà Nội và Sài Gòn khiến chính quyền VN cảm thấy lo sợ như thế nào, hãn mọi người đều đã biết.

Vậy phải chăng,

+ Do đã đoán trước được ‘con thịnh nộ’ của người dân, nhằm hạn chế ‘rui ro’ chính quyền CSVN đã vận động / đề nghị HĐGM-VN qua Đức cha Phaolo trấn an dư luận giúp, nhất là giới công giáo? Bởi rõ ràng khi đọc bản thông báo này chúng ta không còn có thể hiểu khác hơn mục

đích của HĐGMVN là muốn giáo dân ngày mai hãy ‘yên phận’ ở nhà đừng đi tham gia biểu tình!

+ Do được chính quyền báo trước họ sẽ mạnh tay mà thông báo nhận định **“đây không phải là điều đơn giản”**? Nếu không vậy thì tại sao việc công dân, giáo dân bày tỏ bức xúc một cách ôn hòa để giúp cho đất nước, xã hội được tốt hơn như một nghĩa vụ đương nhiên ‘cần phải làm điều gì đó’ như thông điệp Laudato Si lẽ ra cần phải khuyến khích thì lại bị xem là phức tạp vì ‘không đơn giản’?

Chúng kiến cảnh nhiều người biểu tình sáng 8/5 bị nhà cầm quyền đánh đập vô cớ ngay trước khu vực nhà thờ Đức Bà và trường Hòa Bình tại nơi có thể xem như ‘mặt tiền’ của giáo phận, qua việc ‘mượn tay’ thanh niên xung phong (áo quần xanh lá vốn chỉ là một công ty trách nhiệm hữu hạn để đàn áp thay cho công an) người có đạo chúng ta mới thấy nội dung của bản thông báo này là rất kém sức thuyết phục.

Bởi lẽ, trong khi dư luận khắp nơi trong ngoài nước đều bất bình, không ít luật sư trong nước ra tuyên bố sẵn sàng hỗ trợ miễn phí các nạn nhân nếu các nạn nhân khởi kiện công ty TNXP ra tòa v.v... thì bằng thông báo ‘vội vàng’ ấy đã buộc tu sĩ giáo dân giáo phận im lặng, còn nếu tham gia biểu tình, hoặc có tiếng nói khác liền bị nhà cầm quyền kết tội.

Thay lời kết

Vẫn biết, dưới sự cai trị độc đoán của đảng CSVN giáo hội cũng là nạn nhân, tiếng nói của HĐGMVN và các giám mục chưa bao giờ được tôn trọng trong việc bênh vực công lý và bảo vệ sự thật. Cho dù HĐGMVN có hay không ra bản thông báo ‘cá chết’ kia thì người biểu tình Sài Gòn chắc chắn cũng không thoát khỏi đàn áp.

Tuy nhiên, giống như vai trò của Juda trong cuộc khổ nạn của Chúa Jesus. Môn đệ này nếu không vào vai ‘chỉ điểm’ dẫn quân lính đến vườn Cây Dầu thì Chúa cũng bị bắt và bị xử chết trên thập giá. Bởi **“Con Người ra đi theo như lời đã chép về Người”** thế nhưng Juda vẫn bị Chúa quở trách nặng **“khốn cho kẻ nào nộp Con Người”** (Mt 26,24) giá như HĐGMVN đừng ra bản thông báo ấy thì hay hơn!

Bởi lẽ, trong khi không mấy người có đạo biết nó thì ngược lại, qua bản thông báo ấy, chính quyền đã đọc được rất rõ quan điểm muốn ‘đứng ngoài cuộc’ của các vị đứng đầu giáo hội. Và chỉ bấy nhiêu thôi cũng quá đủ khiến họ cảm thấy tư tin hơn trong việc trấn áp dân biểu tình càng lúc càng mạnh tay hơn như vừa qua.

Sở dĩ sự cai trị độc đoán của đảng CSVN kéo dài một cách hết sức nghịch lý: ngoại trừ số ít đảng viên cùng gia đình họ chiếm chưa đầy 10% dân số, còn lại hầu như ai cũng từng là nạn nhân của đảng. Vậy mà, nhiều khi chính nạn nhân chúng ta lại vô tình tiếp tay vào sự cai trị ấy khiến nó càng bền vững thêm.

Dân tộc VN chúng ta rất bất hạnh vì cái giá phải trả cho thống nhất đất nước là quá đắt: hơn 80 năm dưới sự cai trị khắc nghiệt của chủ nghĩa cộng sản đã khiến gần 100 triệu dân nay như thể bị ‘tê liệt’ hết mọi ý thức đề kháng chính trị. Hậu quả là đót đuốc khắp nơi cũng không thấy nổi nhân vật nào tầm cỡ dù chỉ bằng ½ bà Aung San Suu Kyi như nước láng giềng Miến Điện.

Trong tình cảnh ‘rắn không đầu’ ấy để vận mệnh dân tộc sớm được thay đổi, cách duy nhất là người dân

(xem tiếp trang 109)

Gia Chánh

Bà Hương Bình.

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

DƯA GIÁ NGÓ SEN

Nguyên liệu:

- 1 kg giá tươi ngon rửa sạch để ráo nước.
- 2 lọ ngó sen cắt chéo mỏng dài bằng cọng giá.
- 1 củ cà rốt cắt dài như như cọng giá, rửa qua nước lạnh.
- 5 cọng hẹ hay hành lá rửa sạch cũng cắt bằng cọng giá.
- 10 tép tỏi thái mỏng.
- Vài trái ớt đỏ.
- 1½ cup nước lạnh.
- 1 cup dấm trắng.
- 1 cup đường.

Cách làm:

- Đun sôi dấm, đường và nước, để nguội.
- Đổ giá, cà rốt, ngó sen, hành lá hay hẹ, tỏi, ớt vào chậu trộn nhẹ tay cho đều, sau đó cho vào keo hay tô thủy tinh. Rưới hỗn hợp nước, đường, dấm đã nguội vào, dùng đũa đảo đều.
- Lúc đầu giá chưa ngấm, cỡ 1 tiếng đảo giá lại một lần nữa.
- Nếu dùng tô lớn, nên để 1 cái đĩa ngay trên mặt dưa giá rồi đập tô lại cho kín.
- Ngày hôm sau dưa ăn được. Nếu muốn để lâu phải bỏ vào tủ lạnh.
- Dưa này dùng với cá, đậu hũ chiên giòn hay thịt kho, cá kho đều dễ ăn, làm cũng không khó.
- Xin chúc quý vị luôn an vui, mạnh khỏe, hưởng những ngày đầu Hạ mát mẻ, ấm áp. ▣

Cười Tí Cho Vui

CHÔNG THAM NHỮNG

Một cán bộ cơ quan đi đặt một “băng-đờ-rôn” có hàng chữ “XÍ NGHIỆP TA CƯƠNG QUYẾT CHÔNG THAM NHỮNG” để treo

ở công cơ quan. Giá được ấn định là 150,000 Đồng.

Cán bộ chịu liền, nói
- Được rồi, làm đi. Nhưng nhớ làm hóa đơn 3000,000 đây nhé! ▣

CHỌN ĐÚNG

Người con trai dẫn ba cô gái về nhà cho bà mẹ ngắm và cho ý kiến.

Sau đó anh hỏi mẹ

- Mẹ thấy cô nào có thể làm dâu của Mẹ?
- Cô mặc áo xanh
- Sao ý của mẹ giống ý của con thế?
- Nhờ linh cảm thôi con ạ. Mẹ bắt đầu thấy ghét cô ấy rồi. ▣

Khi nhắc đến bệnh lú lẫn ở người lớn tuổi một số đông đều nghĩ ngay đến bệnh Alzheimer. Trong thực tế, bệnh lú lẫn ở người lớn tuổi có đến 15% tới 20% là do nguyên nhân bị tắc mạch máu trong não. Do đó nếu biết và phân biệt rõ căn nguyên của bệnh lú lẫn, các bác sĩ sẽ có một chương trình hay lời khuyên để giúp bệnh nhân tránh được những biến chứng trong tương lai.

Nhìn vào nguyên do của bệnh lú lẫn ở người cao tuổi, ta thấy Alzheimer là bệnh do tế bào thần kinh bị hủy hoại, thoái hóa. Còn bệnh lú lẫn do tắc mạch máu não, còn gọi là mini stroke là do mạch máu trong não bị tắc, không mang đủ oxy đến nuôi vùng não. Như vậy trong trường hợp này, ta có thể tránh hoặc kiểm soát những nguyên do gây ra chứng tắc mạch máu thường thấy trong bệnh tiểu đường, bệnh cao áp huyết, hay ở những người hay hút thuốc và bệnh cao mỡ trong máu. Vậy nếu ta biết bệnh sớm ta có thể tránh được các tai hại gây biến chứng của các bệnh. Mini stroke thường xảy ra cho những người tuổi từ 60 cho tới 75. Đa số bệnh nhân là đàn ông, nhất là những người da màu.

Triệu chứng

Triệu chứng bệnh tùy thuộc vào vùng óc bị tổn thương và vào số mạch máu lớn hay nhỏ bị tắc nhiều hay ít. Người bệnh có thể có các triệu chứng sau đây:

*Hay quên.

*Có khi không nhớ những phòng ốc trong nhà mình.

*Tự nhiên khóc hay cười một mình.

Mini Stroke Hay Bệnh lú lẫn do tắc mạch máu não.

■ *Bác sĩ Vũ Thế Truyền*

*Không còn tập trung tư tưởng hay tự mình kiểm soát và tự chi tiêu lấy một mình được.

*Không thể tự kiểm soát tiểu hay đại tiện được.

*Vớ vẩn, hay nói năng chà có ý nghĩa gì hay đôi khi nói nhảm hay kể lại những gì mình đã thấy nhất là những hình ảnh quái dị.

*Tình trạng đi đứng không vững xảy ra rất sớm và người bệnh không còn giữ thăng bằng được nữa.

Các triệu chứng trên có thể xảy ra rất sớm và trở bệnh rất mau lẹ. Trong trường hợp này có thể là stroke thật chứ không còn là tắc mạch máu nhẹ mini stroke nữa.

Chữa trị.

Hiện tại chưa có thuốc chữa bệnh này. Do đó phòng ngừa các bệnh có thể gây tắc mạch máu và nếu bệnh mini stroke được phát hiện sớm, người bệnh có thể tránh được phần nào các tai hại do bệnh tắc mạch máu não gây ra. Thí dụ như ai bị cao áp huyết thì nên tập thể dục, nên để ý đến vấn đề ăn uống và phải uống thuốc đúng như bác sĩ đã ghi toa. Cũng thế, ai bị tiểu đường cũng nên làm như vậy. Người bệnh nên bỏ hút thuốc và bỏ uống rượu. Cả những người có bệnh tim mạch cũng

nhên lưu tâm kiểm soát bệnh và theo dõi các lời khuyên của bác sĩ.

Nếu bệnh mini stroke không được theo dõi và các nguyên nhân gây bệnh mini stroke không được chữa trị cẩn thận, bệnh có thể suy giảm trong một thời gian sau đó lại trở lại, và lần này sẽ nặng hơn. Thông thường những người bị bệnh này sẽ qua đời vì các chứng đau tim, bị stroke hay bị nhiễm trùng.■

MẤY SUY NGHĨ QUAN... (tiếp theo trang 107)

cần được nhận thức rõ về giá trị của sự cộng hưởng sức mạnh đến từ mỗi cá nhân bé nhỏ trong xã hội. Nếu không có được điều này, thì dù bị đàn áp hơn, dân bất mãn hơn nữa, thì chắc mọi người cũng đành phải ‘nằm chờ sung rụng’, chờ cho đến khi đảng CSVN tự tan rã vì... ‘chết già’ mà thôi!

Bởi vậy, những thời cơ hiếm hoi như vụ ‘cá chết’ hiện nay chính là lúc tiếng nói mỗi người đặc biệt là những người tốt có địa vị trong xã hội, lãnh đạo các tôn giáo v.v... trở nên cần thiết và quan trọng hơn bao giờ hết.■

Sài Gòn, ngày 11/5/2016

Với sự thỏa thuận
của tác giả **Alf Hoàng Gia Bảo**

CẢM TẠ

Các con, các cháu, các cháu và toàn thể gia tộc chúng tôi chân thành cảm tạ

Đức Ông Dominic Đỗ Văn Đĩnh

Linh Mục Paul Phan Quang Cường, Quản Nhiệm Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam

Giáo Xứ Thánh Maria Goretti, San Jose

Các Linh Mục Marco Bùi Quốc Khánh, Andrew Nguyễn Thông, San Jose

Linh Mục Giáo Sư Joseph Cao Phương Kỳ, Missouri

Linh Mục Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huấn, Chánh Xứ Giáo Xứ St Gregory the Great, Houston,

Linh Mục Giuse Vũ Quang Cảnh, Chánh Xứ Giáo Xứ Thánh Vincent Liem, Calgary

Phụ Tinh Đa Minh Việt Nam Hải Ngoại

Cha Dominic Phạm Văn Bảo, Bề Trên Tu Viện Đa Minh Calgary và các Cha Dòng Đa Minh

Hội Đồng Hương Quan Thầy Phêrô Bách Tính, San Jose

Các Hội Đoàn Công Giáo thuộc Giáo Xứ Thánh Maria Goretti, San Jose

Ca Đoàn Thánh Gia và Ca Đoàn Tổng Hợp, San Jose

Hội Đồng Mục Vụ và các hội đoàn thuộc Giáo Xứ Thánh Vinh Sơn Liem, Calgary

Các Linh Mục Tuyên Úy và Phong Trào Thanh Sinh Công Việt Nam

Anh chị em cựu đoàn viên Thanh Sinh Công tại Việt Nam và hải ngoại

Anh chị em cựu đoàn viên Liên Đoàn Sinh Viên Công Giáo Đại Học Sài Gòn

Anh chị em cựu đoàn viên Phong Trào Hiệp Sinh

Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân, anh chị em Ban Biên Tập và Trị Sự, Westminster, California

Nhóm Gioan Tiền Hồ, Orange County, California

Hội Ái Hữu Không Quân 5/69

Hội Luật Khoa Bắc Cali

Khối 8406, Linh Mục Phan Văn Lợi và các vị trong Ban Điều Hành

Diễn Đàn Hội Luận 8406

Ủy Ban Canada Tự Do Tôn Giáo cho Việt Nam

Liên Hội Người Việt Canada

Hội Người Việt Calgary

Hội Cựu Quân Nhân Quân Lực VNCH Calgary

Hội Cao Niên, Trường Việt Ngữ, Ban Khuyến Học, Đài Truyền Hình VN, Calgary

Nhóm Cựu Sinh Viên, Ban Tổ Chức Suối Tình Thương Chùa Bát Nhã, Calgary

Tòa Soạn Little Saigon News, Calgary

Khuôn Hội Phật Giáo Yên Tử, Calgary

Khu Cầu Nguyện Tây Bắc Calgary

Quý Ông Bà thông gia và gia đình, và toàn thể bạn hữu, thân bằng quyến thuộc xa gần

Đã cử hành lễ nghi tôn giáo, chia buồn, thăm viếng, tặng hoa, xin lễ, cầu nguyện và tiễn đưa

Bà Quả Phụ PHẠM HỮU HUẤN - Khuê danh Maria NGUYỄN THỊ THẨM

Tạ thế ngày 12 tháng 4 năm 2016 tại San Jose, California, Hoa Kỳ, Hưởng thọ 101 tuổi

Trong lúc tang gia bối rối, có điều gì sơ suất, xin Quý Vị niệm tình tha thứ

TANG GIA ĐỒNG BẢY TẠ

Trường nam PHẠM HỮU GIÁO (MẠC GIAO) vợ TRẦN BÍCH NGỌC và các con, các cháu Canada)

Thứ nam PHẠM HỮU DIỄN vợ NGUYỄN THANH MAI và các con, các cháu (Hoa Kỳ)

Thứ nam PHẠM HỮU ĐIỆN vợ TRẦN THỊ THU THỦY và các con, các cháu (Hoa Kỳ)

Thứ nữ PHẠM THỊ CÁCH chồng MAI HOÀI ANH và các con, các cháu (Canada)

Thứ nam PHẠM HỮU THOẠI vợ NGUYỄN THỊ QUANG CHINH và các con, cháu (Pháp)

Thứ nam PHẠM NGỌC CU và VŨ THỊ HOÀNG MAI và các con (Hoa Kỳ)

Thứ nữ PHẠM THỊ KIM THU chồng MAI LÝ HÙNG và các con (Canada)

CÁO PHÓ

Trong niềm tin vào Chúa Phục-sinh

Gia-đình chúng tôi trân-trọng báo tin

Cụ Maria PHẠM THỊ MAI

là cô, bà, bà cố chúng tôi

Đã về an nghỉ trong Chúa

Lúc 15 giờ ngày 18-5-2016 tại Melbourne – Victoria - Úc-châu

Hưởng thọ 93 tuổi

**Thánh-lễ an-táng sẽ cử-hành lúc 15 giờ 30 Ngày Thứ Bảy 21-5-2016
tại Thánh-đường Resurrection số 51 Gum St. Kings Park. Melway 13E11
và sau đó hoả-táng tại Tobin Brothers Crematoria**

- *Phạm Minh-Tâm và các con cháu*
- *Phạm Minh-Lan và chồng Vũ Đình Roanh cùng các con cháu*
- *Phạm Thanh-Phương và vợ Nguyễn Thị Mộng-Châu cùng các con*
- *Phạm Minh-Thư*
- *Phạm Thanh-Chương*
- *Phạm Minh-Châu và chồng Lê Quang Dũng cùng các con cháu*

Xin miễn phúng điếu

PHÂN ƯU

Nguyệt San DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN chân thành phân ưu với chị PHẠM MINH TÂM, tác giả thường xuyên của Nguyệt san, và gia đình về sự ra đi của Cụ Bà Cô ruột của chị

Maria PHẠM THỊ MAI

Xin Thiên Chúa nhân từ sớm đưa linh hồn Cụ Bà Maria về hưởng hạnh phúc trường sinh bên Chúa

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Nguyệt san DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân Chủ Quảng Cáo dưới đây

Á Đông Super Market	73	Luật Sư Nguyễn Khiết - Workers' Comp.....	100
Ana Pharmacy	81	Manna Pharmacy	81
BS Dương Khổng Tước	81	Mile Square Dentistry	80
BS Nguyễn Mạnh Hùng	56	Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics.....	Bìa 3
BS Phan Mỹ Dung, Lê Phan Stephanie, Mỹ Châu.....	65	Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
Cali Home Finance	56	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
Chùm Kết.....	72	Parcel Seafood Restaurant	57
Chung's Teriyaki.....	88	OCC Printing	89
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	65	Saigon City Market Place	49
Di's Printing.....	64	Tổ Hợp Luật Sư Michael Francis Smith	64
Golden Heart Medical	Bìa 4	Tom Cao Realtor / Broker Associate	80
Hồng Mai Restaurant.....	48		

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên **Diễn Đàn Giáo Dân** sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San **Diễn Đàn Giáo Dân** được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ấn Nhân : \$60 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : **Hoa Kỳ: 50MK (Canada: 70MK; Âu châu, Á châu, Úc châu: 80MK)**

Muốn mua Nguyệt San **Diễn Đàn Giáo Dân** từ số :

Muốn có các số cũ (nếu còn):

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn **Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA**

Hoặc gọi điện thoại: **(714) 894-5826** Email: **toabaoddgd@yahoo.com**

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề **DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC.** và gửi về địa chỉ trên.